OMNİ

YARADILIŞIN DÖRT PRENSİBİ

John L. Payne

AKAŞA®

"*Yaradılışın Dört Prensibi,* insana çok şey sunan, okunmaya gerçekten çok değer bir kitap."

– Joya Pope, *Michael'e Göre Dünya, Yaşlı Bir Ruhun Evren Rehberi* ve *Gelen Değişimler* adlı kitapların yazarı.

"Bu kitap birçok bilgelik incisi ve düşünülecek çok şey içeriyor."

– Stepherd Hoodwin, *Ruhunuzun Yolculuğu* adlı kitabın yazarı.

"Seth ve Orin gibi rehberler geleneğinde, John Payne'in kanallık yaptığı bilge bir rehber olan Omni, sevgi ve bilgelik dolu sözleriyle bizi potansiyelimizi gerçekleştirip, mutluluk, sevgi ve bolluk dolu bir yaşam yaratmaya teşvik ediyor. O bize, yaşamımızdaki (ve evrendeki) olayların ardındaki anlamı ve mesajı nasıl okuyacağımızı gösteriyor, ki istediğimiz realiteyi yaratabilelim ve yaratmış olduğumuz şeyden öğrenebilelim."

– Sanaya Roman, *Ruhsal Büyüme* adlı kitabın yazarı.

OMNİ

Yaradılışın Dört Prensibi

John L. Payne

Çeviren:
Semra Ayanbaşı

AKAŞA

Kitabın Orijinal Adı:
OMNI Reveals The Four Principles of Creation

Bu Kitabın Türkiye'deki Yayın Hakları
Akcalı Telif Hakları Ltd. Şti. *aracılığı ile,*
Akaşa Yayın Dağıtım Tanıtım Ltd. Şti. *'ne aittir.*
Copyright © John L. Payne 2001

Dizgi: *Bilginler*
Baskı: *Avcı Ofset*
Film: *Güven Grafik*
Kapak Basımı: *Santra Ajans*
Cilt: *Evren Ciltevi*
ISBN 975-6793-44-9

AKAŞA
Yayın Dağıtım Tanıtım Ltd. Şti.
Lamartin Cad. No: 40 Asma Kat Taksim - İstanbul
Tel: (0212) 235 99 73 Fax: 235 99 70
http://www.akasa.com.tr

Üçüncü Basım
İstanbul, 2007

İçindekiler

Önsöz / 7
Bölüm 1: Omni Kim ya da Nedir? / 11
Bölüm 2: Evrensel Yasalar / 28
Bölüm 3: Yargılamayı Nasıl Bırakabiliriz? / 48
Bölüm 4: Kendi Realitemizi Kendimiz Yaratırız / 61
Bölüm 5: Bolluk / 85
Bölüm 6: Dua Etmek / 110
Bölüm 7: Irk / 118
Bölüm 8: Tekrardoğuş / 131
Bölüm 9: Neden Bazı Ruhlar Karanlığa Girerler? / 147
Bölüm 10: Cinsel Davranış / 164
Bölüm 11: Hangi Bilgi Dikkatimizi Vermeye Değer? / 176
Bölüm 12: Kendi Realitenizi Yaratın / 190
Bölüm 13: İyi ve Kötü / 200
Bölüm 14: Gerçek İçsel Rehberlik / 211
Bölüm 15: Din / 220
Bölüm 16: Fiziksel Ölüm ve Hastalık / 226
Bölüm 17: Başka Dünyalarda Başka Toplumlar Var mı? /244
Bölüm 18: Meditasyon / 247
Sonsöz / 253
Teşekkür / 255

Önsöz

Medyumluk kavramını öğrendiğim andan itibaren, hayatta yapmak istedim şeyin bu olduğunu hissetmişimdir. Yüksek bir bilgeliğe bilinçli olarak erişip, tükenmez bir bilgi kaynağından yanıtlar almanın mümkün olduğu fikri beni heyecanlandırmış ve dinin sormama yol açtığı tüm sorulara bir yanıt gibi görünmüştü. Medyumluğunu Jane Roberts'in yaptığı Seth kitaplarını yutarcasına okudum, ve Seth giderek benim için sevgili bir dost haline geldi. Ben de kendi Seth'ime sahip olmayı çok istiyordum!

Çocukken çok hassastım ve birkaç tane "hayali" arkadaşım vardı. Daima spiritüel bir hisse sahiptim ve anneme ve babama büyüdüğümde bir rahip olmak istediğimi söylerdim. Bugün, bu rolü bir öğretmen, ve şimdi bu kitabın yazarı olarak yerine getiriyorum, çünkü "Tanrı'yla ilgili şeyleri" mümkün olduğunca çok insana iletmek daima benim tutkum olagelmişti. Din ile büyürken, Tanrı'nın, eğer ona itaat etmezsek bizi cezalandıran, bizden yüksek ve kıskanç bir varlık olduğunu bildiren öğretiler beni genelde sinirlendirirdi. Bu öğretiler benim "Tanrı" deneyimime uymuyordu, çünkü ben bir yerlerde sonsuz bir sevgi kaynağının bulunduğunu, ve yapmam gereken tek şeyin onu bulmak olduğunu biliyordum!

Şimdi, tüm gerçek bilgeliğin kendi içimizden geldiğini ve, hepimiz için en önemli şeyin sevilme değil, sevme arzumuz olduğunu keşfetmiş bulunuyorum. Omni ve onun fizik-

sel-olmayan öğretmenlerden oluşan grubu hayatıma ilk girdiğinde, birçok inancıma ve varsayımıma meydan okudu. Sonunda, ömrüm boyunca bilgi toplamayı alışkanlık edinmiş biri olarak, topladığım bilginin bir bölümünün doğru olmadığını, diğer bölümünün ise çok büyük bir parçalı-bulmacanın minik bir parçası olduğunu görmeye başladım.

Sizlerden, bu kitabın geldiği iddia edilen kaynağa değil, onun içindeki bilgeliğe odaklanmanızı rica ediyorum. Ne Omni ne de ben bir guru olmaya çalışıyor, ya da Evrensel Gerçeklere sadece bizim sahip olduğumuzu iddia ediyoruz. Omni bu konuda, "Sadece iki gerçek vardır," diyor: " 'Siz gerçekten ve çok derin bir biçimde seviliyorsunuz,' ve 'Kendi realitenizi kendiniz yaratırsınız'; geriye kalan her şey, ister fiziksel ister gayri-fiziksel olsun, söz konusu varlığın deneyimine dayanan bir algıdır." Ben, bu kitabın medyumu olarak, sizden doğrudan kalbinize hitap eden bilgiyi almanızı, geriye kalanları bir yana bırakmanızı ya da ileride tekrar dikkate almanızı rica ediyorum.

Bu kitap altı yıllık bir yolculuğun ve medyumluk çalışmasının sonucunda doğmuştur. Serüvenim, 1992 yılında, sigarayı bırakmama (ki bıraktım) yardımcı olması için bir hipnoterapiste gitmemle başladı. İlk hipnoz seansından sonra, psişik yeteneklerim birden ortaya çıktı, beden-dışı deneyimlerle doruğa yükseldi, ve daha önce farkında olmadığım şeylerin farkına vardım. Sonra 1993 Ocak'ında bir gün, "tesadüfen" elime harika bir kitap geçti. Bu, Sanaya Roman ve Duane Packer tarafından yazılan, *Medyumluğa Açılış* adlı kitaptı. Bu kitap hayatımı gerçekten değiştirdi. Sanaya ve Duane ile Işık Beden çalışması yaptım ve daha sonra ben de bir Işık Beden öğretmeni, ve trans medyumu oldum. İşim beni dört kıtaya ve, özellikle Güney Afrika gibi, ruhumu derinden etkileyen ülkelere götürdü. Ziyaret ettiğim her ülke bana eşsiz dersler öğretti ve öğretmenlik yeteneklerimi geliştirdi. Bu

kitaptaki sorular, ve Omni'nin yanıtları, geçen altı yıl içinde en çok sorulan sorulara dayanmaktadır, ve ben bu yanıtları sizlere büyük bir mutluluk ve Omni'ye duyduğum derin şükranla sunuyorum.

En derin dileğim, sizin bu kitap tarafından bir biçimde etkilenmenizdir: kalbinizin kapalı olduğu bir alanda açılabilmesi, daha derin bir düzeyde kabulü deneyimlemeniz, ya da mutluluk ve coşku duyabilmenizdir. Ben kendi adıma, dünyamızda her şeyin yolunda olduğu ve sevginin her şeye üstün geldiği gerçeğini kutluyorum.

Yürekten teşekkürlerle,

John L. Payne
Omni'nin Medyumu

1

Omni Kim ya da Nedir?

Bu soruyu daha kolayca kavrayabileceğiniz bir biçimde yanıtlamak için, farklı bilinç düzeylerini açıklamamız gerekir, çünkü Evren, tıpkı sizin gibi, çok-boyutludur. Fiziksel halin ötesinde birçok bilinç düzeyi vardır; tıpkı fiziksel hal içinde de birçok bilinç düzeyinin bulunduğu gibi. Bir keçinin ve bir atın farklı farkındalık ve bilinç düzeylerine sahip olduklarını kabul edersiniz, öyle değil mi? Benzer biçimde, fiziksel-olmayan her şey de böyle farklı düzeylere sahiptir. Ancak, fiziksel hal içinde, çoğunuz farklı bilinç düzeylerini daha yüksek ya da daha aşağı, daha iyi ya da daha kötü olarak görürsünüz. Fiziksel-olmayan âlemde ise bu böyle olmaz, çünkü biz o âlemde tüm yaşamla birliği deneyimleriz. Bu birlik içinde, biz "daha aşağı" ya da "daha yüksek" düzeyler deneyimlemeyiz. Sadece, Tüm-Varolan'ın farklı ve özgün bir ifadesini kabul ederiz. İnsanların zihinleri hiyerarşi ve ast-üst düzeni denebilecek bir şeyle meşguldür. Biz öyle değiliz. Sizin böyle yapmanız "yanlış" değildir, çünkü dünyanıza fiziksel perspektiften bakıldığında, hiyerarşi mantığa uygun gelir, çünkü fiziksel duyularınız size bir ağacın sizden "daha az zeki" olduğunu söyler. Bu açıdan, siz haklısınız. Tüm yaşama, bizim kazandığımız ve kazanmaya devam ettiğimiz daha geniş bir perspektiften bakıldığında ise böyle bir bildirim yanlıştır. "Daha fazla" ille de "daha iyi" değildir.

Fiziksel-olmayan âlem birçok varlık tarafından tarif edilmiştir, ve bizim tarifimiz biraz farklı olabilir, ama farkı yaratan, büyük ölçüde, terminolojidir. Evren birçok düzey, birçok dünya ve birçok realite içeren geniş ve karmaşık bir yerdir. Dolayısıyla, "fiziksel-olmayan" âlem birçok biçimde tarif edilebilir. Size şu tanımları sunalım: Önce, Fiziksel, sonra Duygusal (Astral), sonra Zihinsel (Nedensel), sonra da Ruhsal varoluş katları vardır. Bu üç ana gayri-fiziksel alan içinde birçok düzey mevcuttur. Toplam yedi düzey vardır, ve bu yedi düzeyin her biri yedi alt-düzeye ayrılır. Sadeleştirmek için, biz üç fiziksel-olmayan boyuttan söz ederiz: Astral, Zihinsel, ve Ruhsal. Ruhsal boyut ayrıca Yüksek Zihinsel düzey, ve Mesih ve Buda düzeyi dediğimiz düzeylere ayrılır. Bunların içinde ve ötesinde, bizim deyimimizle, "çok-boyutlu realiteler" vardır. Her biriniz bilincinizin şu ya da bu düzeyinde bu düzeylerin farkındasınızdır. Bu alanlar sır değildir, çünkü her biriniz bu düzeylerin her birinde mevcutsunuz, ve birçoğunuz meditasyon yaparken bu realiteleri hisseder ya da bir an için görürsünüz. Biz Omni'yiz, ve biz Mesih Bilinci ile Buda Bilinci arasında bir bilinç köprüsü oluştururuz.

Mesih Bilinci, tüm yaşamla birliğin kabulünü ifade etmeyi ve duygusal birliğe izin vermeyi içerir. Buda Bilinci ise, her şeyin Tanrı zihninde mevcut olduğunu bilerek, aynı bir' liği zihnen "benimseyerek" deneyimlemeyi içerir. Bunu sözcüklerle ifade etmek zordur; biz insanların bu düzeyleri meditasyon yoluyla deneyimlemelerine yardımcı olmak için onlara enerjiler aktarırız. Mesih deneyiminde, siz, "Ben herkesi kardeşim olarak kabul ediyorum. Ben birini severken, kendimi severim; birini incittiğimde, kendimi incitirim. Hepimizin aynı kaynaktan geldiğimizi, bir olduğumuzu görüyorum," diyebilirsiniz. Buda deneyiminde, siz, "Tüm-Varolan'ın içimde yaşadığını anlıyorum," dersiniz. İkisi arasındaki esas fark budur. Biri diğerinden daha yüksek değildir. Onlar sa-

dece bir odak değişimidir; tıpkı sizin fiziksel realiteye odaklandığınızda aslında gerçekten orada olmadığınız, sadece oraya odaklanmış olduğunuz gibi.

Biz bu köprüyü oluşturur ve onun içerdiği fikirleri ve kavramları aktarırız. İnsanlık, birçoğunuzun bu varoluş hallerini sınırlı süreler -genelde birkaç dakika- için de olsa deneyimleyebileceği bir aşamada bulunmaktadır. Sizler şimdi -titreşiminizi burada odaklanan bizlerle uyumlanacak şekilde değiştirerek- bu düzeylere enerjisel olarak erişebildiğinizden, biz şimdi odaklandığımız fikirleri size aktarabileceğimiz bir konumda bulunuyoruz. İnsanlık gelişmeye ve odağını ayrılık yerine birliğe doğru kaydırmayı sürdürürken, biz bu değişime, şimdi aradığınız şeyi size sunarak karşılık veriyoruz. Bu, öğreti şeklinde ortaya çıkıyor.

Evren bir titreşim yeridir. Siz odağınızı değiştirdiğinizde, titreşiminizi de değiştirirsiniz, ve odağınızı yapmakta olduğunuz şeyden uzaklaştırıp, yeni bir şeye yönlendirdiğinizde, o yeni şeye uyumlanmaya başlarsınız. Bu şekilde, sizler, bilgimizi sizinle paylaşabilmemiz için, benim gibi fiziksel-olmayan varlıkları sizin odağınıza -az da olsa- girmeye "davet etmiş" bulunuyorsunuz.

Bu âlemde, bizler bireyler gibi değil, bir grubun ya da ortak bir realitenin bir parçası gibi davranırız. Bizler birbirimize zihinsel ve duygusal olarak bağlıyız. Birbirimizin her düşüncesini, fikrini, arzusunu, amacını ve deneyimini biliriz. Bu size garip, hatta korkutucu, hatta mahremiyetin ihlâli gibi gelebilir. Ama, bizim mahremiyet kavramımız yoktur, çünkü mahremiyet ancak utancın bulunduğu yerde mevcuttur. Bizim saklayacak hiçbir şeyimiz yoktur ve hiçbir şeyi saklamaya çalışmayız. Bizim bir diğerinin deneyimini tam olarak paylaşmak için "izin almayı" öngören bir tür görgü kuralımız vardır. Bu izin nadiren reddedilir, ama aramızdan biri daha yalnız yaşanacak bir deneyim yaratmayı seçebilir.

Biz, 343 bireysel çok-boyutlu varlıktan oluşan bir grup bilinci olmamıza karşın, size tek bir varlıkmışız gibi görünme yeteneğine sahibiz. Eğer perdenin ötesini, fiziksel-olmayan âlemi görebilseydiniz, bizi, çoğunlukla, uzun beyaz bir giysiye bürünmüş, göğsünden ve alnından çok parlak bir ışık yayılan, yaklaşık üç metre boyunda, yakışıklı bir varlık olarak algılardınız. Biz size birleşik bir sesle, birleşik bir bilinçle, bir varlık olarak hitap ederiz. Grubumuzun bir sözcüsü vardır, biz ona Omni-Emmanuel deriz; o, grubumuzun iletişimcisi, ve odağımızı sürdüren varlıktır.

Neden Omni ismini kullanıyorsunuz?

Omni* ismini kullanıyoruz, çünkü biz herkes için her şeyiz. Biz tüm yaşamla birliği deneyimliyor, ve her şeyin Tanrı zihninde mevcut olduğunu gerçekten anlıyoruz. Tanrı zihni ile bir olduğumuzdan, sizin bizim zihinlerimizde mevcut olduğunuzu anlıyor, ve bunu gerçekten deneyimliyoruz. Biz sizinle sadece iletişim kurmuyoruz, biz aynı zamanda ayaklarınızın altındaki toprak, saçlarınızda esen rüzgâr, bir çocuğun gülümsemesi, yaşlı bir meşe ağacının heybetiyiz. Biz Omni'yiz.

Hiç Dünya'da yaşadınız mı? Siz ölmüş bir kişi misiniz?

Ölmüş mü? Biz ölümden çok uzağız! Ölüm diye bir şey yoktur; sadece odak değişimi vardır. Sorunuzu yanıtlamak için, hem evet, hem de hayır demek zorundayız. Biz, Omni olarak, fiziksel bir bedende asla bulunmadık. Eğer bulunmuş olsaydık, siz bizi bir kâhin, bir peygamber ya da bir mesih olarak tanırdınız, çünkü bizim odak düzeyimizden biri fizik-

*Omni, "tüm, bütün, her şey, her yer" anlamına gelir. İngilizce'de Tanrı için kullanılan *Omnipotent, Omniscience, Omnipresence* gibi terimler, dilimize *Herşeye Kâdir, Herşeyi Bilen ve Her Yerde Mevcut Olan* şeklinde çevrilebilir. (Ç.N.)

sel varoluşu seçtiğinde, bu daima büyük bir enkarnasyon olur ve böyle bir "ziyaretin" etkisi uzun bir zaman boyunca hissedilir. İsa ve Buda bunun iki örneğidir. Hayır, biz fiziksel olarak var olmadık. Ancak, biz bu düzeyde herkesle bir olduğumuzdan, yanıt "Evet"tir; çünkü İsa, Buda, Krişna ve diğerleri, hepsi insan olarak enkarne olmuştur. Bizim grubumuzu oluşturan bireysel "parçalar" fiziksel olarak var olmuşlardır, ama çoğu Dünya'da enkarne olmamıştır. Galaksinizde ve diğer birçok galakside bilincin odaklanmayı seçtiği birçok uygarlık vardır. Biz binlerce yıl önce bir başka dünya üzerinde odaklandık ve o dünyanın derslerini öğrenip tamamladık. Bu bizi sizin anladığınız anlamda bir "dünya-dışı" (uzaylı) varlık yapmaz, çünkü halen o form içinde değiliz, ama geçmişte diğer gezegenlerle ilişki kurmuştuk.

Dünya ile neden ilgileniyor, ve şimdi bizimle neden konuşuyorsunuz?

Evren bir titreşim, bir enerji yeridir. Bizim niyetimiz, arayan herkese bilgi aktarmaktır, ki böylece onların odaklarını değiştirip, giderek daha çok mutluluk verici bir şeye yönlendirmelerine yardımcı olabilelim. Realitenizde odaklanmış olan sizler, geçmiş yıllarda dikkatinizi ve odağınızı bildiğiniz şeylerden uzaklaştırıp, yeni yanıtlar aramaya başladınız. Bizim bilgi aktarma niyetimiz ve sizin yeni bilgi alma niyetiniz titreşimsel bir uyum yarattı. Bu davet kişisel olmasa da, bizi buraya sizin davet ettiğinizi söyleyebiliriz. Bizler ortak bir amaca sahibiz ve ortak amacımız bizi bir araya getirmiştir.

Gezegeniniz birlik bilincine doğru tekâmülî bir değişimin ortasında bulunmaktadır. Bu birlik bilinci, bizim odağımızı ya da realitemizi tanımlarken sözünü ettiğimiz birlik bilincine benzer. Sizler bizim deneyimlediğimiz aynı bir'liği deneyimlemeyeceksiniz, çünkü fiziksel bedeniniz sizi sınırlar.

Fiziksel realitedeki tüm bilinç aşamaları fiziksel-olmayan realite tarafından ayna gibi yansıtılır; bunun tersi de geçerlidir. Siz odağınızı değiştirip birlik bilincini deneyimlemeye yönelttiğinizde, otomatik olarak, bizim dikkatimizi kendinize çekersiniz. Bunu şöyle koyalım: Eğer bir lise öğrencisi ile bir üniversite öğrencisi matematik çalışacak olsalardı, onlar aynı konu üzerinde, ama farklı düzeylerde odaklanacaklardı; bizim perspektifimizden, bu daha yüksek ya da daha aşağı bir düzey değildir. Bu benzetme bu olguyu kolayca anlayabilmenize yardımcı olabilir.

Bu zaman çerçevesiyle ilgili birçok kehanette bulunulmuştur; bunların çoğu, değişimin vuku bulma şekli bakımından yanlıştır. Biz geleceğe baktığımızda, bildiğiniz haliyle uygarlığı yok edecek büyük felaketler ve Yerküre değişiklikleri görmüyoruz. Biz, sizin odağınız birlik bilincine daha çok yöneldikçe, siyasi ve toplumsal manzaranın hızla değiştiğini görüyoruz. Bazıları doğal felaketleri yaşayacaklar, çünkü bunlar da sizin seçmiş olduğunuz öğrenim vasıtalardır. Sizler komşunuzun adını bile bilmeden onunla yıllarca yan yana yaşarsınız. Bizim gözlemimize göre, bazen ancak bir felaket gelip çattığında, başınıza doğal bir afet geldiğinde, sizler birbirinizle ilişki kurar, yardımlaşırsınız. Sizin arayış biçiminiz böyle olduğundan, savaşlar, yaygın hastalıklar ve doğal afetler yaratmaya devam edebilirsiniz -ta ki insan türü olarak istediğiniz şeyi acı unsurunu katmadan elde etmeyi seçene dek. Acı ve mücadele gerekli değildir, ama siz onların istediğiniz şeyi artık vermediklerine ve onlarsız daha çok şey elde edebileceğinize karar verene dek onlar var olacaktır.

Bu süreçten korkmamız gerekiyor mu?

Kesinlikle hayır! Koşulları yaratan, dünyaları yaratıp yok eden şey bilinçtir, düşüncedir. Odağınızı özgürce ve kolayca

değiştirmeyi seçin, o zaman bu da özgür ve kolay bir süreç olacaktır. Bu, bu kadar basittir. Zihniniz, yani kafanızdaki "siz," içinde yaşayabileceğiniz bir dünya yaratmak için evrensel enerjiyi düşünceyle şekillendirir. Dünyanız, bizim dünyamız gibi, Tanrı zihninin, sizin zihninizin içinde mevcuttur. O sizin olmasını istediğiniz kadar gerçektir. Yeni bilince mutluluk verici bir geçişi hayal edin, ve o sizin olacaktır. Yeni Dünya'ya geçişin zor ve felaketlerle dolu olduğunu varsayın, o da sizin olacaktır. Çoğunluğun ne düşündüğü bir fark yaratmaz; dikkatinizi o konuya yönelterek -tıpkı bizi davet etmiş olduğunuz gibi- onları davet etmedikçe, sizin kendi dünyanız, "onlar" tarafından etkilenemez. Evren size, daima, üzerinde odaklandığınız şeyi verir.

Evren'in her şeyin içinde ve çevresinde bulunan kocaman bir köpek yavrusu gibi olduğunu, onun tek arzusunun sahibini, yani sizi hoşnut etmek ve emirlerinize uymak olduğunu düşünün. Her düşüncenizle, bu köpek yavrusuna bir emir verirsiniz ve o bu emirlere memnuniyetle uyar. Eğer felaket üzerinde odaklanırsanız, Evren, size felaketi -huzuru ve bolluğu vereceği kadar- memnuniyetle verecektir. Bu başka türlü olamaz, çünkü içinde yaşadığınız Evren'in doğası böyledir.

Bu Yeni Dünya nasıl olacak?

Siz onun nasıl olmasını seçiyorsanız, tam öyle olacak. Ama, bizim perspektifimizden, sizin odağınızı birlik bilincine doğru yöneltmekte olduğunuzu bilerek, dünyanızdaki tüm formların bu odak değişimini yansıtmaya başlayacağını söyleyebiliriz. Bu formlar devlet yönetimi, eğitim sistemleri, bilim, tıp, endüstri, tarım, ve ekonomidir. Hepsi sizin odak değişiminizle dönüşüm geçirecektir.

Bu odak değişimi meydana gelmektedir, çünkü içinizde

varlığımızın "yeni" parçaları uyanmaktadır. Siz, insan türü olarak, gerçek kimliğinizi daha çok anlama isteğini ifade ettiğinizde, büyük benliğiniz, ruhunuz buna karşılık vermiş ve dünyanıza daha derin bir biçimde nüfuz ederek, günlük bilincinizde daha çok ortaya çıkmaya başlamıştır. Sizler, tıpkı bizim gibi, çok-boyutlu bir doğaya sahipsiniz. Sizin doğanız fiziksel değildir, ve fiziksel siz o fiziksel-olmayan varlığın bir uzantısıdır. Siz gerçek kimliğinizi daha çok anlama isteğini yaydığınızda, fiziksel-olmayan yanınız buna, kendisini size daha çok projekte ederek, böylece aradığınız bilinci getirerek karşılık vermiştir. Siz kendi realitenizin yaratıcısısınız; hatta, aradığınız genişlemiş bilinci bile siz yaratırsınız. O sizin bulduğunuz bir şey değildir; sizin yarattığınız ve onu arzulayarak kendinize çektiğiniz bir şeydir. Siz sadece öğrenip gelişmezsiniz, öğrenim sürecini de yaratır ve nasıl öğrenip gelişeceğinizi seçersiniz. Sizler, tıpkı bizim gibi, yaratanlarsınız. Daha fazlası ve daha azı değilsiniz.

Yeni Dünyanız hayvanlar âlemi ile insanlık arasında daha büyük bir uyum görecek, ve aranızdan birçok öğretmen geçmişte hayvanlarla aranızda yarattığınız uçuruma köprü kurmanıza yardımcı olmak üzere ortaya çıkacaktır. Yunuslar ve balinalar ile ilişki, insanlar ile gezegendeki tüm diğer yaşam formları arasındaki ilişkileri dönüşüme uğratacaktır. Yunusların sizin gibi düşünüp hissedebildiklerini kitlesel olarak idrak etmeniz dünyaya bakışınızı değiştirecektir. Bu sizin yalnız olmadığınızın anlaşılmasında ilk adım olacaktır. Çünkü yunus dili yorumlanıp, anlaşılıp, insanlığa bir bütün olarak aktarıldığında, bunu bir hayli derin düşünüş izleyecektir. Onlar size sizin sözünü ettiğiniz şeylerden söz edeceklerdir. Yunusların birçok yönden insanlar gibi olduklarını görmeyi bekleyin. Onların aralarında da, tıpkı sizin aranızda olduğu gibi, akli olanlar, spiritüel olanlar, ve uçarı olanlar vardır. Ortaya çıkacak bu gerçek bazılarını şoke ederken,

bazılarına da coşku ve sevinç verecektir.

Bu yaratıklar size kendi tarihlerini, sizin tarihinizi, ve gezegenle ve tüm yaşamla nasıl bir ilişkiye sahip olduklarını anlatacaklardır. Tıpkı sizin onların birçoğunun öğretmenleri olacağınız gibi, onlar da sizin öğretmenleriniz olacaklardır. İlk kez siz insan olmayan, sizin türünüzden olmayan bilinçli ve duygulu bir varlıkla ilişki kuracaksınız. Bu sizi, ve Evren'deki durumunuza bakışınızı ebediyen değiştirecektir. Artık yalnız olmayacaksınız. Ve ancak, bu uçuruma köprü kurup, insan olmayan dünyalı varlıkları "kardeşleriniz" olarak benimsediğinizde, Dünya dışında var olan diğer formları da benimsemeye hazır olacaksınız.

Tüm yaşamla bağlantınızı idrak etmeniz sizi diğer türlere karşı davranışınızı değerlendirmeye itecektir. Bitkiler ve hayvanlar ile ilişkiniz, boyun eğdirme yerine, koruyuculuk ve işbirliği ilişkisine dönüştüğünde, özellikle tarım da dönüşüm geçirecektir. Dünyanızda geçen yıllarda yunuslara gösterilen büyük ilginin nedeni bu harekettir, çünkü yunuslar ve balinalar tekâmülünüzün en önemli anahtarlarından birini barındırırlar.

"Sizler geçen 100 yılda, geçen 2000 yılda olandan daha fazla tekâmül etmiş bulunuyorsunuz!"

Sizler, dünyanın bir yanında yaptığınız şeyin dünyanın her yanını etkilediğini görmeye başlayacaksınız, ve dünyanın zengin ülkeleri dünyada hâlâ yoksulluk varken kendi zenginliklerinin sağlam ya da sürekli olmayacağını anlamaya başlayacaklar. Siz tüm dünyevi mallarınızı onlara vermeye zorlanacak değilsiniz, ama yoksunluk inancına dayanan ticari uygulamalarınız denge yaratacak şekilde dönüşüm geçirecektir. Bu değişimlerle birlikte siyasi manzara da değişecektir. Dünyanın bazı bölgelerinde bu değişim yumuşak ve nispeten olaysız olacaktır. Diğer bölgelerde, direniş, korku ve

inişli-çıkışlı bir gidişat olacaktır. Ancak, sizler şimdiden büyük bir hızla ilerliyorsunuz, ve geçen 100 yılda, geçen 2000 yılda olandan daha fazla tekâmül etmiş bulunuyorsunuz!

Siz "tekâmülden" ve değişimden söz ediyorsunuz, ama tüm bunların amacı nedir, ve biz neden tekâmül ediyoruz?

Önce, şunu açıklığa kavuşturalım ki, siz bir ruhsal hiyerarşiye lâyık olmak için tekâmül etmiyorsunuz; burada Tanrı'ya lâyık olduğunuzu kanıtlamak için bulunmuyorsunuz. Buraya gelmeyi kendi özgür iradenizle seçtiniz; sizi buraya gelmeye kimse zorlamadı. Fiziksel halde bulunmanızın amacı nedir? Sadece, birçok realiteden biri olan bu realiteyi iyice öğrenmek, ona hâkim olmaktır. Sizler şimdiye dek birçok farklı realiteyi ve inanç sistemini iyice öğrendiniz. Seçmiş olduğunuz sadece bir başka odaktır. Biz iyice öğrenip hâkim olmaktan söz ederken, bununla, mutluluk verici ve sizi giderek yükselen titreşimlere taşıyan bir deneyim yaratmayı kastediyoruz. Bu tüm yaşamın itici gücüdür. Sizler bu dünyaya, çoğunlukla, düşük bir titreşimle girersiniz. Bu titreşimde, kendinizin ve yakın çevrenizin çok ötesini algılayamazsınız. Bu deneyim düzeyini, tümüyle fiziksel-dünyaya ve o dünyada hayatta kalmaya odaklanan "ilkel" insanların düzeyi olarak görebilirsiniz. Zaman geçtikte ve siz bu odak içinde daha fazla deneyim kazandıkça, görüşünüzü genişletir ve bu odağın diğer veçhelerini "görmeye" başlarsınız. Diğer nesneleri görmeye, ve o nesnelerin sadece sizinle değil, diğerleriyle de ilişkisini görmeye başlarsınız. Bu genişleyen görüş açısıyla, titreşiminizi de ona uygun olarak yükseltirsiniz ki bu daha geniş perspektifi bilinçli olarak yorumlayabilesiniz.

Bu sizin oynadığınız bir oyundur; bundan daha fazla bir şey değildir. Burada, hem en geniş odağı koruyup, hem de fiziksel halde kalıp kalamayacağınızı görmek için bulunuyor-

sunuz. Oyunun bu düzeyindeki en geniş odak, Tüm-Varolan ile bir olduğunuzu ve fiziksel olarak odaklanmış olduğunuzu anlamaktır. Bu varoluş hali, bu oyunu kazanma hali birçoklarının ruhsal aydınlanma dediği şeydir. Oyunu kazanmış birçok varlık vardır, bunların arasında, diğerlerinin yanı sıra, özellikle İsa'yı ve Buda'yı sayabiliriz. Bu bir oyun olduğundan, siz istediğiniz zaman oynamayı ***bırakabilirsiniz***. Ölüm denen şey sonucunda fiziksel bedenlerine odaklanmayı bıraktıktan sonra, bu oyunun artık onlar için olmadığına ya da bu oyundan yeterince şey öğrendiklerine karar verip, başka realitelerde ya da inanç sistemlerinde başka oyunlar oynamaya gidenler vardır. Siz burada bir başkasını tatmin edecek kadar yeterince iyi olmak için değil, yaşam denen oyunu iyice öğrenmeyi, onda ustalaşmayı seçtiğiniz için bulunuyorsunuz. Oyunun bir parçası da, önce, bir oyun oynadığınızı unutmaktır, ve sonra oyunun kurallarını hatırlamaya çalışarak zaman harcarsınız. Bu gerçekten eğlenceli bir oyundur, bu Dünya oyunu milyonlarca insan tarafından oynanan çok popüler bir oyundur!

Hiçbir şey, bu oyunu oynamaktan çok zevk alıp eğlenmenizden daha önemli değildir. Birçoğunuz, genelde sizi kısıtlayan ve oyunu kazanmanıza yardımcı olmayan kurallar icat ederek, bu oyunu zor bir işe dönüştürmüşsünüzdür. Bu oyunun amacı başkalarını hoşnut etmek değil, kendi kazanımından tatmin olmaktır. Ruhunuzun bu oyuna odaklanmasının esas nedeni, tüm olumsuz ve ters "kanıtlara" rağmen, büyük bir mutluluk ve koşulsuz sevgi hali içinde var olabilmektir. Dünya oyunu meydan okuyucu, zor bir oyundur, ama kazanılması hiç de olanaksız değildir.

Öyleyse Tanrı kimdir?

Bu soruyu en iyi şekilde yanıtlamak için, "kim" sorusunu

"ne"ye çevirelim; tıpkı bizim Omni olarak ne ve nerede olduğumuzu tanımladığımız gibi, ki o bizim "kim"liğimizi oluşturur. Birçoğunuz hâlâ Tanrı'yı kişiliğe, bireysel isteklere ve niyetlere sahip bir ilah olarak görürsünüz. Eğer Evren'i bilinç olarak görür ve hepimizin o bilincin içinde bulunduğumuzu bilirsek, Tanrı'yı hepimizi birbirimize bağlayan "birleştirici bilinç alanı" olarak daha doğru bir biçimde tanımlayabiliriz.

Bilincin en yüksek düzeylerinde, sizin perspektifinizden size tanrılar olarak görünecek varlıklar vardır, çünkü onlar çok engin bir genişliktedirler, ve bu genişlikleri içinde görünüşte sizi ve algılayabileceğiniz her şeyi kapsayıp kuşatırlar, çünkü onlar birlik bilincinin ifadeleridir. Bu varlıkların, ve onların ötesinde bulunanın, yani Tüm-Varolan'ın, Tüm-Yaşamın-Kaynağı'nın, sizin için, gerçek kimliğinizi -tıpkı onların sizi ve kendilerini bilinçlerinin enginliğiyle deneyimleyebilmeleri gibi- tam olarak deneyimlemenizden başka bir kişisel dilekleri yoktur. Tanrı denen bireysel bir varlık yoktur, çünkü her birimiz o bütünün bireyleşmiş bir ifadesiyiz ve içimizde aynı tanrısal nitelikleri taşırız. Sizler, bizim gibi, yaratanlarsınız, çünkü sizler de Tanrı zihni içinde var olur, ve varoluşunuzun her anında -bunu bilseniz de bilmeseniz de- o bilinci kullanırsınız.

Öyleyse, esas itibarı ile, siz Tanrı diye bireysel bir varlığın, Evren'den sorumlu tek bir varlığın bulunmadığını söylüyorsunuz, öyle mi?

Eğer bunu böyle koymak istiyorsanız, evet. Ama, sizin dünyanızdan sorumlu olan bir Tanrı vardır; sizin dünyanızda yaratan bir yaratıcı vardır, ve o sizsiniz!

"Sizin dünyanızda yaratan bir yaratıcı vardır,
ve o sizsiniz!"

Sizler, sınırlı algınızla, dünyanızı gözlemlediniz ve neyin daha yüksek, neyin daha düşük olduğuna karar verdiniz. Bir karıncanın bir kelebekten daha düşük olduğuna, bir kelebeğin bir kuştan daha düşük olduğuna, bir kuşun bir köpekten ve attan daha düşük olduğuna, ve bir atın sizden daha düşük olduğuna karar verdiniz. Dolayısıyla, sizden "daha yüksek" ya da daha iyi olanı aradınız ve "kendi suretinizde" bir Tanrı yarattınız. Sizler hiyerarşi üzerinde odaklanır, ve dolayısıyla, bu odaklanışınızla onu yaratırsınız, ve sonra Evren'e o perspektiften bakarsınız. Ay'a gider ya da Mars'a bakar ve "orada yaşam olmadığına" karar verirsiniz, çünkü sadece kendi odağınız içinde bakmaktasınızdır. Sizi temin ederim ki, Ay, Mars, ve tüm diğer gezegenler canlılarla doludur. Sadece, onlar farklı kuralları olan farklı bir oyun oynamaktadırlar. Doğru, bu gezegenlerde şu anda hiç kimse sizin oyununuzu oynamamaktadır, ama onlar "geçmişte" bunu yapmış, ve gelecekte de yapacaklardır. Şimdilik onlar, aradığınız Tanrı kadar, görünmez halde kalmaktadırlar.

Kendinizi Tüm-Varolan ile bir olarak deneyimlediğinizde, Tanrı'yı da deneyimlemiş olursunuz. Bu idrakle, o zaman kendinizi Tanrı olarak deneyimler, Tanrı olarak bilirsiniz. Sizin oynadığınız oyun budur; bizim oynadığımız oyun budur. Sadece, sizin bu oyuna başlama noktanız Dünya denen fiziksel realitedir. Daha birçok oyun vardır, ama hepsi de aynı nihai hedefe götürür. Belki zaman içinde, hep birlikte -henüz hayal edilmemiş- bir başka hedefe karar verebiliriz!

Sözünü ettiğiniz bu diğer "tanrılar" kimlerdir?

Bizim sözünü ettiğimiz anlamda sadece tek bir Tanrı vardır; sadece tek bir Tüm-Varolan vardır. Bununla birlikte, benim gibi ortak doğaya sahip, ve etki alanları çok geniş olan varlıklar vardır. Onlar o kadar geniştirler ki içlerinde -koruyup

gözettikleri- dünyalar ve güneş sistemleri barındırırlar. Bu bakımdan, siz bu varlıkları belli bir oyundaki tüm oyunculara yol gösteren "yaratıcı tanrılar" olarak görebilirsiniz.

Örneğin, her bir yıldız ve gezegen, tıpkı sizin gibi, bir ruha sahiptir. Dünyanız, Güneşiniz ve güneş sisteminizdeki tüm diğer gezegenler gibi, bir ruha sahiptir. Ve tıpkı sizin fiziksel bedeninizin gözeticisi olduğunuz gibi, bu varlıklar da kendi fiziksel bedenlerinin, yani Güneş'in ve Dünya'nın gözeticisidirler. Her gece gökyüzüne bakıp yıldızları gördüğünüzde, aslında engin bir ruhsal varlığın fiziksel bedenine bakıyorsunuz. Tıpkı sizin fiziksel bir bedene odaklanmış ruhsal bir varlık olduğunuz gibi, bunlar da bir yıldıza odaklanmış ruhsal varlıklardır.

Bundan da daha büyük varlıklar, tüm bir galaksiyi, tüm bir sistemi içeren varlıklar vardır. Bunlar da tanrılar olarak kabul edilebilirler, çünkü onlar kendi içlerinde sizin oyun-alanınızı tezahür ettirirler. Siz bu varlıklardan ayrı değilsiniz, çünkü gördüğünüz Tanrı'yı oluşturan şey, bireysel bilincinizin belli bir oyunun içinde tüm diğerleriyle bir araya gelmesidir. Böylece, biz Yüce İrade'den söz ederken, bununla, bütünün en yüksek hayrı için çalışan bir iradeyi kastederiz.

Sizden "daha" sorumlu olan birinin, ya da sizin kim ve ne olabileceğinize karar verebilecek birinin varlığı anlamında bir hiyerarşi yoktur. Ama, bilinçli gelişim düzeylerine baktığımızda bir tür hiyerarşi vardır. Ancak, bu yüksek varlıkların aslında yüksek bir düzeyde ifade edilen siz olduklarını göz önüne alırsak, bu kavram bile yanlıştır. Çünkü siz fiziksel-olmayan bir varlığın fiziksel uzantısısınız, ve bu fiziksel-olmayan varlık çok-boyutlu bir doğaya sahiptir. Daha önce, "geçmiş" bir yaşamda fiziksel formda bulunduğunu hissedenleriniz olduğu gibi, ve çoğunuzun mevcut bedeninizin ölümünden sonra da var olacağınızı umut etmeniz gibi, az

sayıda da olsa, fiziksel bedende bulunurken aynı zamanda hiyerarşinin en yüksek düzeylerinde de bulunduğunu anlayanlarınız vardır. Sizler bu varoluşun büyük ölçüde farkında değilsiniz, çünkü fiziksel-olana odaklanmış durumdasınız ve onun en gerçek şey olduğuna inanıyorsunuz. Bu inançla, fiziksel-olmayanı algılamakta zorlanıyor, ve fiziksel-olmayan yanınızın fiziksel bedeninizi kapsadığını ve kuşattığını göremiyorsunuz.

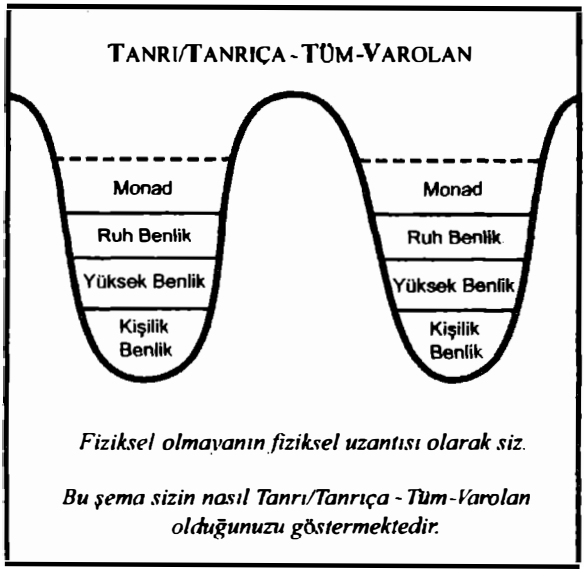

Fiziksel olmayanın fiziksel uzantısı olarak siz.

Bu şema sizin nasıl Tanrı/Tanrıça - Tüm-Varolan olduğunuzu göstermektedir.

Kişilik Benlik: Fiziksel katta özdeşleştiğiniz siz.

Yüksek Benlik: Ruh'un amacına ve perspektifine uyumlanan Kişilik Benlik.

Ruh Benlik: Hem fiziksel, hem de fiziksel-olmayan tüm yaşam deneyimlerinizi kapsayan ebedi yanınız.

Monad:"Tüm-Varolan"ın ötesinde bir bireysellik kazanmaya başladığınız nokta. "Sizin" ya da "ben"in "Tanrı"dan ortaya çıkmaya başladığı nokta.

Bu tanrılar sizi yönetmezler; size sadece yol gösterirler. Onlar kendilerine tapınılmasını ya da itaat edilmesini istemezler; sadece, sizin büyük benliğinizin bir vizyonunu tutmaya çalışırlar. Vakitlerini, insanlığa olabileceği şeyin bir vizyonunu telepatik olarak aktararak geçirirler. Size bir sevgi, sağlık, rahatlık, bolluk vizyonu, ve sizin yaratan olduğunuz bilgisini aktarırlar. Size huzur, bolluk düşünceleri aktarır, sizin büyüklüğünüzü yansıtırlar; onlar sadece en yüksek hayrınızı ister ve karşılığında hiçbir şey beklemezler. Neden karşılığında hiçbir şey beklemezler? Çünkü onların perspektifinden, siz onların bir parçasısınız, onların içinde yaşarsınız, siz onlarsınız.

Biz, Omni olarak, bu "tanrılar" ile işbirliği yapar, ve onlarla yaptığımız anlaşma doğrultusunda, "oyun"un perdesini geçip, size bir'lik, sevgi ve tanrısallığınız ile ilgili öğretiler sunabiliriz. Biz size Tanrı olduğunuzu hatırlatmaya geliriz. Bunun bir oyun olduğunu hatırlatmaya, ve kendinizle ilgili en yüksek hayallerinize ve vizyonlarınıza erişmenize yardımcı olmaya geliriz. Çünkü insanlık en korkunç kâbuslarını gerçekleştirmeye muktedir olduğu gibi, her biriniz mucizeler yaratmaya muktedirsiniz ve her biriniz sonsuz bir sevgi kapasitesine sahipsiniz. Biz sizi kurtarmaya gelmeyiz, çünkü kurtarılmaya hiç ihtiyacınız yoktur. Biz sizin için sizin dünyanızı değiştirmeye gelmeyiz, çünkü siz bunu yapmaya fazlasıyla muktedirsiniz. Biz size, sadece, gerçek doğanızı hatırlatmak, sizin çok ama çok değerli olduğunuzu hatırlatmak üzere, bir dost olarak geliriz.

Eğer size Tanrı'nın size duyduğu saf sevginin sadece yüzde birini aktarabilseydik, bir daha asla kendinizden kuşku duymazdınız; büyüklüğünüz içinde ortaya çıkar, her an bir mucize yaratabilirdiniz. Ve bizi neden görmüyorsunuz; gerçek kimliğinizi, gerçek benliğinizi neden görmüyorsunuz? Çünkü kendinizi değersiz olduğunuza ikna etmişsiniz, ve bu

değersizlik algısıyla, birbirinize de değersiz varlıklarınışsınız gibi davranıyorsunuz, ve sonra kendinizi daha da değersiz hissediyorsunuz, ve böylece birbirinize daha da değersiz varlıklarmışsınız gibi davranıyorsunuz, ve bu kısırdöngü böyle devam ediyor. Ancak, insanlığın bilincinde ortaya çıkmış ve giderek genişleyen bir çatlak var. Sizler kim olduğunuzu bilmeyi çok istediniz, yanıtlar istediniz. Sevgi istediniz, ve böylece biz geldik; tapınılmaya değil, bizim siz olduğumuzu, ve sizin Tanrı olduğunuzu söylemeye geldik!

2

Evrensel Yasalar

Evreni yöneten yasalar var mıdır?

Evet, ama bunlar bir yasa-koyucu tarafından oluşturulmuş yasalar değildir. Var olan yasalar, bilim adamlarınızın bildiği Fizik Yasaları'na benzeyen, doğal yasalardır. Başlıca yasa Sevgi Yasası'dır; her şey bu yasanın içinde var olur ve ondan yaratılır. Sevgi, olan'ı tümüyle ve tam olarak kabul etmektir. Sevgi izin verir. Sevgi, nasılsanız öyle olmanıza izin vermek ve aynı hakkı herkese tanımaktır. Sevgi Yasası olmadan, özgür irade var olamazdı, çünkü özgür irade, özgür iradedir. Kısmi özgür irade olmaz, siz ona ya sahipsinizdir ya da değilsinizdir. Evren bir yaratım yeridir; bir deneyim yeridir. Ve siz bu dünyaya, tıpkı -fiziksel ya da gayri-fiziksel olan- diğer birçok dünyada yaptığınız ve bundan sonra da birçok dünyada yapacağınız gibi, kendinizi deneyimlemek için özgür seçiminizle geldiniz. Deneyim yoluyla yaratan biri olarak, dilediğiniz şeyi yaratma konusunda tam bir özgür iradeye sahipsiniz, ve siz manyetizm işlemiyle, çekim işlemiyle yaratırsınız, ki o Çekim Yasası denen ikinci yasadır.

Çekim Yasası, "Benzer benzeri çeker," der. Bir başka deyişle, benzer doğaya sahip şeyler doğal olarak birbirlerine çekilecek, ve birbirlerini bir mıknatıs gibi kendi alanlarına çekeceklerdir. Bu, Evren'deki her şey için geçerlidir; bu dü-

şünce için de geçerlidir. Tüm enerji, ki düşünce de enerjidir, benzer titreşimdeki şeyleri kendine çeker.

"Çekim Yasası, 'Benzer benzeri çeker' der."

Bu yasayı kullanarak, kendinizi deneyimlemek için diğer birçok dünyaya gittiğiniz gibi, bu dünyaya da geldiniz. Çünkü siz dünyanızın çevrenizde gelişimini deneyimlerken kendinizi deneyimlemektesiniz, çünkü dünyanız sizin düşüncelerinize uygun olarak gelişir. Gerçekten de, düşündüğünüz şey elde ettiğiniz şeydir, ve düşündüğünüz şey sizdir. Birçoğunuz, yaşamın başınıza gelen bir şey olduğuna ve bazı şeylerin size zorla yüklendiğine o kadar ikna olmuşsunuzdur ki bu önermenin üzerine toplumlar kurmuşsunuzdur. Kendi evreninizin merkezi olduğunuzdan, onun yaratıcısı da sizsiniz; bir kısmını ya da çoğunu değil, hepsini yaratan sizsiniz.

Evren'i büyük ve içi boş bir küre olarak görün. Sizin bu kürenin yüzeyinde nerede durduğunuz önemli değildir, daima onun merkezinde olacaksınızdır, aynı şey sizin için de geçerlidir. Her şey sizden yayılır, çünkü siz kendinizi bu belli deneyimde tanıyabilmek için kendinize deneyimler çeken bir mıknatıssınız. İşte bu yüzden ortalama insanın bu Dünya oyununda ustalaşması genelde yüzlerce yaşam alır. Kendiniz için yaratmış olduğunuz realite o kadar ikna edicidir ki size başka bir şey yokmuş gibi, ve siz gezegeninizi ve fiziksel bedeninizi oluşturmak için bir araya gelmiş bir gaz, kimyasal madde ve su topluluğuymuşsunuz gibi görünür. Ancak, ben size diyeceğim ki, yaratmış olduğunuz beden, her hücreniz, görünümünüz, her saç teliniz bile sizin bir ifadenizdir, bilincinizin bir ifadesidir.

Çekim Yasası fiziksel dünyada ortadan kaybolmaz; o orada, Evren'in başka herhangi bir yerinde olduğu kadar aktiftir. Daha sonra, size bu yasayı bilinçli olarak kullanmanın yollarını sunacağız.

Karma nedir? Nasıl işler? Birçok kişi bize geçmiş bir yaşamda yaptığımız şeyin bedelini bu yaşamda ödediğimizi, geçmişte işlediğimiz bir suçun cezasını bu yaşamda çektiğimizi söylemiştir.

Bu karma inancı gerçekten çok uzaktır. Bu, bazılarının öne sürdüğü gibi, sizi cezalandırmak ya da dengelemek için tasarlanmış bir yasa değildir; o sadece, farklı terimlerle ifade edilen, ve din tarafından binlerce yıldır kefaret kavramına dayandırılarak yorumlanan Çekim Yasası'dır.

Birçokları, eğer siz geçmiş yaşamda servetinizi kötüye kullandıysanız, bu yaşamda yoksul olacağınızı, ya da geçmiş yaşamda birini öldürdüyseniz, bu yaşamda bunun cezasını çekeceğinizi söyler. Bu, sadece, eğer fikrinizi değiştirmediyseniz doğrudur! Söylemek istediğimiz şey şu: Evren düşünceden kaynaklanır, ve düşünce her eylemden ***önce gelir***. Bir insanı hırsızlığa, tecavüze ya da cinayete sevk etmiş olan şey bir düşüncedir. Peki, bir hırsızın düşünceleri nelerdir? Açık bir biçimde, bu birey Çekim Yasası'nı anlamaz, kendisinin Tanrı olduğunu anlamaz, Tanrı'nın sonsuz sevgisini anlamaz, ve kendisinin servet yaratma yeteneğine inanmaz. Sizin Dünya üzerindeki deneyiminiz peşpeşe yaşanan yaşamlar değildir, o tüm yaşamların toplamı olan, ve birçok forma sahip bir fiziksel deneyimdir. Dolayısıyla, eğer bir yaşamınızda zengin olamayacağınız ya da servet edinmeye lâyık olmadığınız inancını barındırıyorsanız, ve bu inanç sizi hırsızlığa itecek kadar güçlüyse, o zaman sizi fiziksel deneyiminizin bir sonraki bölümüne dek izleyecek olan bu ***inançtır***. Yani, size ***karma*** çeken şey ***eylem*** değil, sizi o eyleme itmiş olan ***inanç***, ve o eylemin ardındaki ***düşüncedir***. Şimdiki yaşam deneyiminize girerken, otomatik olarak, size manyetik biçimde çekilen o ana-baba'ya çekilirsiniz; siz onlara rezonans işlemiyle çekilirsiniz. Siz zenginlikle ilgili benzer inançları ve ***deneyimleri*** paylaşan bir ana-baba'ya çekile-

cek, dolayısıyla da benzer bir kalıp oluşturacaksınızdır -ta ki ***siz*** bunun artık size hizmet etmediğine karar verene dek.

Bununla birlikte, kendisinden bir şeyler çaldığınız o ruhla gelecek bir yaşamda bir deneyimi paylaşmak üzere bir anlaşma yapabilirsiniz. Ama, eğer düşüncenizi, ve dolayısıyla titreşiminizi ve manyetik çekiminizi değiştirirseniz, o zaman o ruh ile, büyük olasılıkla, karşılaşmayacaksınızdır, ya da karşılaşsanız bile, ikinizin arasında geçmiş yaşam deneyimine benzer bir ilişki ve etkileşim olmayacaktır. Bunu söylerken size en çok anlatmak istediğimiz şey, kendinizle ilgili aradığınız tüm yanıtların, çok az istisna dışında, bu enkarnasyonda bulunduğudur. Çünkü sizin inançlarınız şimdiki yaşamda mevcuttur; siz şimdiki zaman ve mekânda onları sürdürmektesiniz. İnançlarınızı değiştirin, o zaman karma'nızı da değiştirmiş olursunuz!

"İnançlarınızı değiştirin,
o zaman karma'nızı da değiştirmiş olursunuz!"

Hiç kimse hiçbir şey için güçlük ve sıkıntı çekmek zorunda değildir. Ve birçoğunuz için bunu duymak zor olabilse de, ceza, yargı, başarısızlık, ve olumsuz karma diye bir şey yoktur. Sadece deneyim vardır. En yüksek anlamda, doğru ya da yanlış yoktur; Tanrı'nın size duyduğu muhteşem sevgiyi sizden uzaklaştırabilecek hiçbir şey yoktur.

Hiçbir yargı yok mudur?

Hayır, birçoğunuzun yargıyı düşündüğünüz anlamda yoktur. Evet, son geçmiş yaşamınıza dayanarak seçimler yapmanız konusunda size rehberlik yapan öğretmenleriniz ve danışmanlarınız vardır. Ama, onlar sizi terbiye etmek ya da hatalarınızı göstermek için orada değillerdir. Sizi neyin mutlu ettiğine siz karar verirsiniz, bundan sonra ne yaratmak iste-

diğinize siz karar verirsiniz, başka kimse değil. Sorumlu olan sizsiniz. Onların rolü kendinizin daha büyük bir vizyonunu görmenize yardımcı olmaktır. Varlığımızın bir parçası öbür dünya, ya da astral kat denen yerde, siz fiziksel ve fiziksel-olmayan halde bulunurken size rehberlik sunanlara öğretmen ve rehber olarak bulunmaktadır. Deneyimimizin bize gösterdiğine göre, insanlığın kendisinin değerce aşağı olduğu inancı o kadar güçlüdür ki, bu da Astral Kat'ın bilincinin bir parçası olmuştur. Çünkü, Dünya'yı "kuşatan" Astral realite katı tüm insan türünün tekâmülünün bir yansımasıdır. Dolayısıyla, Astral kata düşük titreşim düzeylerinde giren varlıklar gelecek yaşamlarıyla ilgili "gereksiz" zorluklar içeren seçimler yaparlar, çünkü hâlâ, ıstırabın daha yüksek bir ruhsal hedefe erişmek için gerekli olduğu yönünde çok güçlü bir inanç vardır.

Evren'de geçerli olan başka kurallar var mıdır?

Sevgi Yasası ve Çekim Yasası fiziksel ve fiziksel-olmayan tüm dünyaları yöneten başlıca yasalardır. Biz size, ayrıca, prensipleri de sunacağız. Bir prensip, bir varoluş halinden çok, şeylerin doğasını, bir eylemi ya da bir enerji akışını bildirir.

Bizim sunduğumuz prensipler, Yaradılışın Dört Prensibi'dir; bunlar Tanrı'nın ve sizin gerçek doğanızı -ki bu Sevgi, Sağlık-Rahatlık, Bolluk, ve Yaratıcılık'tır- ifade eden prensiplerdir.

Evrensel Yasalar sizi "yönetmezler," çünkü böyle yasalara bağlı olmanız gerektiğine karar vermiş bir dışsal bilinç yoktur. Onun yerine, fizik yasalarına benzer, ve Evren'in doğasını tanımlayan evrensel prensipler vardır. "Yasalar," kendi içlerinde, şeylerin doğasının bir tanımlanışıdır.

Başlıca yasa, Sevgi Yasası'dır; var olan her şey bu yasa-

ya dayanır. Sevgi sadece bir eylem değildir, o aynı zamanda bir varoluş halidir, ayrıca şeylerin doğasının bir tanımıdır, ve Evren'in, Tüm-Varolan'ın bir tanımıdır. Bu sözcük, yani sevgi, birçok kişi tarafından yanlış yorumlanmıştır, ve zaman zaman hepiniz tarafından yanlış anlaşılmıştır. Biz sevgiyi "olan'ı tümüyle ve tam olarak kabul etmek" olarak tanımlarız; biz sevgiyi "izin vermek" olarak tanımlarız.

"Biz sevgiyi, olan'ı tümüyle
ve tam olarak kabul etmek olarak tanımlarız."

Evren kendini küçük birimlere, ve sonra daha da küçük birimlere bölmüş tek bir engin bilinçtir. Bu bölünmenin amacı deneyim yaratmaktı, çünkü ancak deneyim yoluyla bütün kendini deneyimlemeye başlar. Eğer siz -aynı zamanda engin bir hiçlik olan- her şeyin merkezindeki bir ışık noktasıysanız, kendinize dışarıdan bakamadıkça, kim olduğunuzu bilemezsiniz. O zaman, bu perspektifi kazandığınızda, bir yandan tek bir kişi olma deneyimini sürdürerek ve bir yandan da kendinizi Tüm-Varolan olarak deneyimleyerek gerçekten kim olduğunuzu öğrenirsiniz. Evren'in deneyim yoluyla gelişebilmesi için, "izin vermek" ya da sevgi gereklidir, çünkü deneyime bir sınırlama olamaz. Sizin olduğunuz şeyi deneyimlemeniz için, olmadığınız şeyi deneyimlemeniz de gerekir. Bu kıyaslama sizin ilerlemenizi sağlar; çünkü kıyaslama, ne istediğinize karar vermenize yardımcı olan en verimli yollardan biridir. Bu kıyaslama arzuya neden olur, ve arzu yaratmanın anasıdır, çünkü arzu olmadan, hiçbir şey var olmazdı.

"Özgür irade, sevginin doğal sonucudur."

Sizler tam ve mutlak özgür iradeye sahip varlıklarsınız. Özgür irade, sevginin doğal sonucudur, çünkü sevgi olan'ı tümüyle ve tam olarak kabul etmektir. Sevgi Tüm-Varolan'ın gerçek doğası olduğundan, o aynı zamanda sizin en derin

arzunuzdur, çünkü o kişiliğinizi bir mıknatıs gibi etkiler. Sevgi olmayan her şey sizin için doğal değildir, ve her şey Evren'in doğal yasalarına göre işlemeye çalışır. Fiziksel realiteniz sizin olmadığınız şeyi deneyimleyebilmeniz için yaratılmıştı. Olmadığınız şeyi deneyimlerken, siz sevgi olmayanı, kabullenme olmayanı, izin vermeyeni deneyimlemeye başladınız. Bir ruh olarak, kendinizi fiziksel dünyaya daha derinlemesine odaklamaya başladınız; fiziksel varoluş ile daha tam bir biçimde özdeşleşmeye başladınız. Bu, fiziksel siz'in bütün varlığınız olduğuna, ve bildiğiniz bu sizin bedeninizle birlikte öleceğine inanmanıza yol açtı.

Beden zayıf ve savunmasız görünüyordu, ve başlangıçta siz bedeni soğuk ve sıcak gibi unsurlardan korumaya çalıştınız. Hayvanların bedenlerini yırtıcı hayvanlara karşı savunduklarını gözlemlediğinizde, siz de kendi bedeninizi zayıf, ve yırtıcı hayvanlardan korunması gereken bir şey olarak görmeye başladınız. Ve bu böyle devam etti, ta ki diğer insanları potansiyel tehlikeler olarak görene dek; ve böylece "izin vermeme" psişenize sıkı bir biçimde kök saldı. Bu, sevgisizliğin doğuşuydu.

Siz sevgiye mıknatıs gibi çekilirken, kıyaslama draması sevgiyi -ki o tümüyle izin vermektir- deneyimleyebilmeniz için yerini almıştı. Çünkü sevgi sizin gerçek doğanızdır, ve kişilik-benlik gerçek siz olduğunu düşünecek kadar güçlü bir biçimde gelişmiş olmasına rağmen, ebediyen hükmedemez ve baskın çıkamaz, çünkü hiçbir şey gerçek doğasını ebediyen yadsıyamaz. Sevgi bir mıknatıs gibidir, o sizi kendine doğru çeker, ve sizin içinizde büyür.

"Sevgi bir mıknatıs gibidir, o sizi kendine doğru çeker, ve sizin içinizde büyür."

Geriye dönüp insanlık tarihine baktığınızda, izin-vermenin daha büyük düzeylerine doğru tedricen ilerlemiş oldu-

ğunuzu görebilirsiniz. Bu ilerleme son 100 yılda giderek daha belirginleşmiştir ve bu yöndeki hareketin hızı geçen her on yılla birlikte artmaktadır.

Her birinizin içinde en iyi şekilde bir atom olarak tanımlayabileceğimiz bir şey gömülüdür. Bu atom, içinde sizin sevme iradenizi barındırır. Siz bu sevme iradesine sahipsiniz, çünkü Evren'in gerçek doğası budur. Sevgi evrensel bilincin asıl niteliğidir, bu yüzden bu atoma sahip olmayan bir bilinç yoktur. Sevme iradeniz sizi, otomatik olarak, sevme, izin-verme haline doğru çeker. Siz ona sahip değilmiş gibi görünebilseniz, ve gerçekten o yokmuş gibi davranabilseniz de, bu sevme iradesini yadsıyamaz, ona direnemez ve ondan kaçamazsınız. Siz, hatta, sevgiden yoksun görünebilecek bir realiteyi ya da hisleri tam olarak deneyimleyebilirsiniz. Bu atom, ne kadar belirsiz ve zayıf görünürse görünsün, sizin içinizdedir, ve sevginin daha büyük ifadesine, evrensel sevgiye, Tanrı sevgisine bir mıknatıs gibi çekilir. Sizi tekâmülünüzde ileri sevk eden bu sevme iradesidir; sizi birçok enkarnasyon boyunca, ve bir devreden diğerine gelişmeye iten budur.

Bu, Evren'in oyunudur; siz sevgiye ulaşmanın, sevgiye dönüşün birçok farklı yolunu deneyimlemek istediğinize karar vermiştiniz. İşte, sizin yeni devrelere ve yeni serüvenlere başlamanızın nedeni budur. Tıpkı Dünya gezegeninde birçok yaşam geçirmiş olduğunuz gibi, birçok dünyada, birçok formda "sevgisizlik"ten koşulsuz sevgiye doğru tüm bu devreyi tamamladınız; ve her biri tam sevgi deneyiminize ve bilginize katkıda bulundu. Evren kendini sevginin tüm formları içinde deneyimlemeye çalışır. Bunu yapabilmek için, o kendi içinde "sevgisizlik" deneyimini, karanlık deneyimini, ayrılık deneyimini barındırır, ve bunu tamamen sevgi uğruna yapar.

İçinizdeki bu atomla, "karanlığın" içine ne kadar girdiğiniz önemli değildir; çünkü daima, eninde sonunda yuvaya,

sevgiye çekileceksinizdir. Bu saptanmış bir şeydir, başka türlü değildir, ve başka türlü de olamaz. Sevgi Tanrı'nın gerçek doğası olduğundan, ve her şey Tanrı zihni ve varlığı içinde bulunduğundan, her şey Tanrı'dır, ve dolayısıyla sevgidir. Bu en yüksek gerçektir. Her şey sevgidir. Her eylem, her varlık sevgidir, çünkü bu tüm yaradılışın temelidir.

"Bu en yüksek gerçektir. Her şey sevgidir. Her eylem, her varlık, her şey sevgidir, çünkü bu tüm yaradılışın temelidir."

Yaradılışın Dört Prensibi'ni ve onlara nasıl uyumlanabileceğimizi anlatır mısınız?

Yaradılışın Dört Prensibi, sizin Tanrısal doğanızın bir tanımlanışıdır; onlar sizin kimliğinizi tanımlar. Ve şöyle özetlenebilirler:

SEVGİ: Sevgi en büyük özleminizdir. Siz kabul etmeye ve izin vermeye çalışırsınız. Evren, ya da sizin Tanrı dediğiniz o birleştirici bilinç alanı eşitlik ve adaletle -ve evrensel yasalara göre- işler. Sevgi, olan'ı tümüyle ve tam olarak kabul etmektir; izin vermektir; diğerlerinin nasılsalar öyle olmalarına, ve sizin nasılsanız öyle olmanıza izin vermektir. Siz özgür iradeli bir varlıksınız, ve böyle olduğunuzdan, tam bir kabul ve izin-verme içinde tutulursunuz. Siz yürekten sevilirsiniz! Sınırsız bir biçimde sevildiğinizi ve kabul edildiğinizi bilerek, istediğiniz yaşamı yaratmak için Evrensel Yasaları öğrenmeye başlayabilirsiniz.

SAĞLIK VE RAHATLIK: Sağlık ve rahatlık sizin doğal varoluş halinizdir. Rahatsızlık ve hastalık kitlesel ya da bireysel inançların, ve bunlardan kaynaklanıp duygusal akışı engelleyen korkuların sonucudur. İnsanların içlerinde, derinlerde taşıdıkları asıl korku Kaynak'larından ayrı, ve yalnız oldukları korkusudur. Korkularınızın gerçek değil, sadece

korku olduklarını anlayarak, kendinizi rahatsızlığın ve hastalığın asıl nedeninden kurtarabilirsiniz.

BOLLUK: Yaşamınızın amaçlarından biri de yokluğu, kıtlığı ve sınırlılığı aşmaktır. Yoksunluk deneyimi belli zamanlarda belli dersleri öğrenmek bakımından değerli olabilse de, o zorunlu bir öğrenim vasıtası değildir. Yoksulluk, yoksunluk ve kıtlık doğrudan asıl korkunuzdan, Kaynağınız'dan ayrı olduğunuz korkusundan kaynaklanır. Siz kendi bolluğunuzun, zenginliğinizin kaynağısınız. Yoksunluk ve kıtlık ile ilgili inançlarınızı ortaya çıkararak, yaşamınızın, parasal özgürlük de dahil olmak üzere, her alanında bolluk yaratmaya başlayabilirsiniz.

YARATICILIK: Yaratıcılık her ruhun, her insanın özünde olan bir şeydir. Siz deneyim yaratmaya itilirsiniz. Yaratıcılık ayrıca, sizin büyük bütüne hizmetinizin bir parçasıdır. Siz yaratırken, yaratımınızı gözlemleyerek kendinizi daha çok keşfedersiniz. Yaratıcı olmak ruhun gerçek doğasıdır, ama birçoğunuz -kendinizi ifade edebileceğiniz yolların hayatta belli işlerle, rollerle ve işlevlerle sınırlı olduğuna inanarak- yaratıcılığınızı unutmuş bulunuyorsunuz.

Yaradılışın Dört Prensibi sizin özünüzde kim olduğunuzu tanımlar. Onlar sonradan kazanılan ya da size ödül olarak verilebilen şeyler değildir. Onlar tüm yaşamın yönetici prensipleridir. Size düşen, bunun gerçek kimliğiniz olduğunu hatırlamaktır. Her biriniz bunları arzularsınız, kendinizi bu şekilde ifade etmeyi, sevgi dolu bir yaşam sürmeyi; sağlığı, rahatlığı ve bolluğu deneyimlemeyi, ve özgürce yaratmayı arzularsınız. Ruhunuzun, fiziksel dünyaya gelmeyi seçmekteki amacı, kendisini bu dört prensip ile uyum içinde tezahür ettirmekti.

Fiziksel-olmayan bir varlık olarak, bu dört prensip ile kusursuz bir uyum içinde bulunursunuz. Siz engin bir varlık,

engin bir bilince sahip bir varlıksınız. Siz zaten birçok boyutun, birçok realitenin üstadısınız. Fiziksel dünyanın ötesinde, enerjiler daha hafiftir, daha kolayca etkilenip biçimlenebilir haldedir, daha yüksek frekanstadır. Bilinçte serüvenlere girişip, kendiniz için farklı dünyalar kurarken, birçok beceri geliştirip onlarda ustalaştınız. Sizin kaynaklandığınız fiziksel-olmayan dünya korkudan yoksundur. Bu korkunun fiziksel-olmayanda hiç bulunmadığı anlamına gelmez, çünkü kesinlikle bulunur. Ama, astral katın ötesinde, birçok ışık katı vardır. Bu ışık katlarında siz ebediyen mevcutsunuz. Bu ışık âlemlerinde, yaratıcı yeteneklerinizi keşfettiniz, onlarla oynadınız. Renkle, titreşimle oynayarak, içinde kendinizi keşfettiğiniz birçok form ve senaryo yarattınız. Siz yaratansınız, ve yarattığınız şey vasıtasıyla kendinizi tanırsınız.

Sizler böylesine eyleme-yönelik varlıklar olduğunuzdan, biz size, bu prensiplerin yaşamınızda ortaya çıkmalarına yardımcı olacak araçlar sunmaya çalışırız. Bu araçlar Kendini-Takdir-Etme, İzin-Verme, Şükretme, ve Bağışlama'dır. Her bir araç eşit öneme sahiptir; hiçbiri diğerinden daha önemli değildir. Gerçek kimliğinizi hatırlamanıza yardımcı olmaları için, sizi bu nitelikleri her gün bilinçli olarak uygulamaya, onlar üzerinde meditasyon yapmaya, onları yazmaya davet ediyoruz. Siz bir düşünceyi yazıya döktüğünüzde, ona form vermiş olursunuz. Bu, dikkatinizin konusunu tezahür ettirmenin, onu sizin için gerçek kılmanın ilk adımıdır.

Mutluluğun Dört Anahtarı

KENDİNİ-TAKDİR-ETME: Doğal yeteneklerinizi kabul ve tasdik etme yoluyla yaratma yeteneğinizi güçlendirir.

İZİN-VERME: Sevgi dolu bir hayat yaşamanın anahtarıdır.

ŞÜKRETME: Bolluğu mıknatıs gibi çekmenizi sağlar. Siz

her neyin üzerinde odaklanırsanız, o çoğalır.

BAĞIŞLAMA: Sağlığa ve rahatlığa götürür. Eğer rahatsız ya da hastaysanız, daima, bağışlamanız gereken bir şey var demektir. Bağışlamak, gerçek kimliğinizi hatırlamaktır.

Bize, Çekim Yasası hakkında daha çok şey söyleyebilir misiniz?

Sizin fiziksel-olmayan bir varlığın fiziksel uzantısı olduğunuzu söylemiştik, ve böyle olduğunuzdan, siz dünyaları yaratan aynı saf Tanrı gücü enerjisini kullanabilirsiniz. Yaradılışın Dört Prensibi sizin bir parçanız olan niteliklerdir, ama aynı zamanda, elde etmek için doğal olarak çabaladığınız niteliklerdir. Çabalamanızın nedeni, bir insan deneyimi yaşayan bir ruh olduğunuzu unutup, sadece Dünya katında deneyimlediğiniz siz olduğunuz illüzyonuna kapılmış olmanızdır. Daha büyük parçanız, İçsel Siz, ruhunuz, Dünya yaşamını iyice öğrenmeye niyet etmiştir. Dünya deneyiminde ustalaşmak ise korkuyu aşmayı ve büyük mutluluk ve bolluk içeren bir hayat yaşamayı gerektirir.

Düşünce tüm yaratımın temelidir. Her şey önce düşünülerek var edilmiştir. Başkaları tarafından yapılmış o fiziksel şeyler bile maddeye dönüşmeden önce düşüncede doğmuşlardı. Dördüncü prensip, yaratıcılık prensibidir. Siz deneyiminizin yaratıcısısınız, ve yaşamı nasıl deneyimleyeceğinizi belirleyen şey düşüncelerinizdir. Enerji düşünceyi izler, ve madde yoğunlaşıp katılaşmış enerjidir. Dolayısıyla, madde dünyasındaki her şey düşüncenin bir sonucudur. Tüm dünyanız, gerçek ve çok canlı olarak gördüğünüz dünya, düşünceyle yoğunlaştırılıp forma dönüştürülmüş enerjidir. O, siz onu ne kadar gerçek kılmak istiyorsanız, o kadar gerçektir. İnsanlık ve diğer türler, bir başka özgün deneyim yaratmak için, bu realiteyi, bu varoluş boyutunu ortaklaşa yarat-

mışlardır. Bu sizin Dünya dediğiniz deneyimdir. Hepiniz istediğiniz her şeyi düşüncenizle yaratma gücüne sahipsiniz. Tüm enerji düşünceyi izler, ve madde enerji olduğundan, o da düşünceyi izleyecektir. Dünya katında enerjinin düşünceyi izleme hızı sizin odaklanışınıza, ustalığınıza ve uygulamanıza bağlıdır. Geçmişte ne kadar çok olumsuz düşünceye sahip olduğunuz önemli değildir; güce sahip olan şu anda düşündüğünüz düşüncelerdir.

Çekim Yasası, "her şeyin kendine kendi benzerini çektiğini" bildirir. Her şey kendine kendi benzerini ya da aynısını çeker. Benzer doğadaki enerjiler daima birbirine çekilecektir; bu manyetizm prensibidir. Tüm düşünce çeker, ve düşünceler benzer doğadaki diğer düşünceleri çekerler -ta ki onlarla birleşip devinirlik kazanana, ve en sonunda deneyiminizde çok "gerçek" bir şeyi tezahür ettirene dek.

Sizler Çekim Yasası'nı her zaman kullanıyorsunuz. Bu yasayı kullanmadığınız tek bir an bile yoktur. Sonuçlarını deneyimlemeniz için onun bilincinde olmanız gerekmez. Hayatınızdaki her deneyim, her nesne, her kişi siz onları deneyiminize çektiğiniz için hayatınızdadır. Bu kuralın bir istisnası yoktur; şans eseri karşılaşmalar, rastlantılar, kazalar, ilahi müdahaleler, istediğinizi elde etmenizi engelleyen dışsal güçler, ya da sizi ödüllendiren birileri yoktur. Deneyiminiz tümüyle sizin tarafınızdan yaratılmıştır, ondan tümüyle siz sorumlusunuz; bir kısmından, ya da çoğundan değil, hepsinden siz sorumlusunuz. Sizin, "Ama, ben bu durumun hayatımda yer almasını istemedim," dediğinizi işitiyoruz. Ve hayatınıza birçok şeyi kasten, bilerek davet etmediğinizi kabul ediyoruz. Bir kez Çekim Yasası'nı anladığınızda, dikkatinizi yönelttiğiniz her şeyi deneyiminize davet ettiğinizi de anlayacaksınız. Ve olumsuz dikkat ile olumlu dikkat arasında bir fark olmadığını da anlayacaksınız.

Niyetiniz yaratmak, çekmek, ve davet etmek için yeter-

lidir. Bir kez bu yasayı idrak ettiğinizde, şu iki tepkiden birini göstermeyi seçebilirsiniz. Ya kendinizi sınırlı ve korkulu düşünüşünüzün bir kurbanı olarak görebilirsiniz, ya da istediğiniz şeyi ***elde edebileceğiniz*** ve onu yaratmak için gereken tüm güce sahip olduğunuz bilgisini kutlayabilirsiniz. Bu bilgi büyük bir özgürlük kaynağıdır, çünkü artık arzuladığınız şey için kendi dışınıza bakmanız gerekmez. Artık, bilinçli ya da bilinçsiz olarak, izin istemeniz gerekmez, çünkü dört prensibin sizin bir parçanız olduğunu bilerek, yaşamınızda sizden daha yüksek bir otorite olmadığını kesinlikle bilebilirsiniz. Siz o otoritesiniz! Bu iş sizde biter. Aslında, sizde de başlar. Heykeltraş sizsiniz, ve yaşamınız sizin heykelinizdir. Ressam sizsiniz, ve yaşamınız sizin tuvalinizdir. Oyun yazarı sizsiniz, ve yaşamınız sizin oyununuzdur. Öyleyse bundan sonra kendiniz için hangi sahneyi yazacaksınız?

Hayatınızdaki her şeyin izi geriye, bir fikre ya da inanca dek sürülebilir. Bu, aynı şekilde, olumlu ve olumsuz olarak gördüğünüz şeyler için de geçerlidir. Gerçekte, olumlu ya da olumsuz, doğru ya da yanlış, iyi ya da kötü yoktur. Sadece deneyim vardır. Sizin bu gezegene gelmekteki başlıca amacınız, Dünya üzerindeki yaşam deneyiminde ustalaşmaktı. Dolayısıyla, tüm deneyim geçerlidir. Mutluluğa ya da mutsuzluğa neden olan şey, sizin o deneyimle ilgili yorumunuzdur. Kendinizi koşulların bir kurbanı olarak görmeyi de seçebilirsiniz, olumsuzu olumlu olarak yorumlayıp, yaratımlarınızdan ders almayı, öğrenmeyi de seçebilirsiniz. Yaratımlarınızdan öğrenmeye başladığınızda, ne istediğinizi daha berrak bir biçimde tanımlamaya, ve hedefleriniz ve arzularınız üzerinde daha berrak bir biçimde odaklanmaya başlarsınız. O zaman arzuladığınız şey yaşamınıza çok daha hızlı bir biçimde gelmeye başlar, çünkü dikkatiniz istemediğiniz şeyden uzaklaşıp, istediğiniz şeye yönelmiştir.

Düşünceler enerjidir, ve tüm enerji gibi, kendilerine

benzer enerjileri çekerler. Bu, rezonans prensibidir. Düşündüğünüz şey, birçok nesne ve koşulla uyuşan, ona karşılık gelen bir rezonansa ya da enerji dengine sahiptir. Bu kitabı oluşturan madde de dahil olmak üzere, tüm Evren enerji olduğundan, bu prensip koşullar, maddi nesneler, ve insanlar için de geçerlidir. Sizin dünyaya bakış biçiminiz onu deneyimleme biçiminizi etkilediği gibi, hayatınızda tezahür eden şeyleri ve insanları da etkileyecektir. Örneğin, eğer parayı büyük bir özgürlük kaynağı olarak görüyorsanız ve, kendinizi ifade etmekte, kimseniz o olmakta özgür hissediyorsanız, o zaman, otomatik olarak, deneyiminize daha fazla para çekeceksinizdir; çünkü bu durumda para ile sizin düşündüğünüz ve inandığınız şey arasında titreşimsel bir uyuşma vardır.

Bu yasayı tam olarak anlamak için, ebediyen emrinize amade olan yaratıcı enerjinin tamamen nötr olduğunu anlamalısınız. Sizin fiziksel-olmayan bir varlığın fiziksel uzantısı olduğunuzu söylemiştik, ve o varlık -Tanrı'nın yağmur bulu-

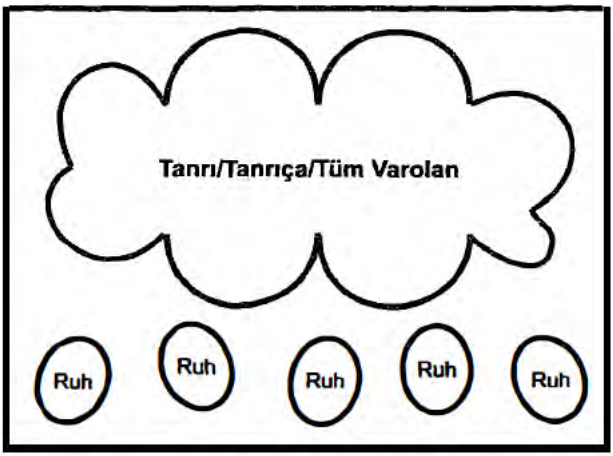

Ruhun "Tanrı" ile ilişkisinin bu yağmur bulutu görüşü bizim fiziksel dünyadayken ayrı olduğumuz görüşünü pekiştirir. Daha iyi anlamak için s. 25'teki şemayı tekrar gözden geçiriniz.

tundan boşanmış bir yağmur damlası değil- kendini fiziksel realiteye projekte etmiş Tüm-Varolan'ın bir uzantısıdır. Bu uzantı olarak, siz sınırsız bir yaşam gücü enerjisi kaynağını kullanabilirsiniz, ki bu bulunduğunuz fiziksel Evren'i yaratmış olan, ve realitenizde gördüğünüz her şeyi yaratmakta kullanılmış olan aynı enerjidir. Bu enerji nötr olmak zorundadır, çünkü o düşünceleriniz tarafından şekillendirilmesine izin verir. Bu enerji, nötr olduğundan ve düşüncelerinizle şekillendirildiğinden, sizin istediğiniz şey ile istemediğiniz şeyin arasındaki farkı bilmez. Size özgür irade verilmiş olduğundan ve bir özgür irade ve seçim Evreni'nde bulunduğunuzdan, Tüm-Varolan olan bu enerji sadece sizin düşüncelerinizin tarafından şekillendirilebilir. Böylece, yaşamınıza bir şey çekmek istediğinizde, ama o şeyden yoksun olduğunuzu düşünmekten başka bir şey yapmadığınızda, o zaman Evren size düşündüğünüz şeyin daha çoğunu, istediğinizi söylediğiniz o şeyin daha fazla yoksunluğunu getirmekten başka bir şey yapamaz. Evren, istediğiniz şeyin iyi mi kötü mü olduğunu yargılamaz; o her düşüncenize, her arzunuza karşılık verir. Bu yaşam gücü enerjisi "istemek" ile "istememek" arasındaki farkı anlamaz. Sadece düşünceyi izler ve onu destekler. Enerji düşünceyi izler, bunun tersi olmaz. Böylece, düşünceleriniz korktuğunuz ya da istemediğiniz şeyler üzerinde odaklandığında, Evren'in her zaman sadık olan yaşam gücü enerjisi, dünyaları yaratan o enerji, düşüncelerinizi dikkatle izleyerek, dikkatinizi yönelttiğiniz şeyi deneyiminize getirir.

Bunu anladığınızda, düşünebileceğiniz her şeyin, bir para gibi, iki yüzü olduğunu görmeye başlayacaksınız. Paranın bir yüzü sizin o şeye sahip olmanızı, öbür yüzü ise sahip olmamanızı içerir. Yaşam Gücü Enerjisi söz konusu olduğunda, kanser'e sahip olmak ile olmamak arasında hiçbir fark yoktur. Paraya sahip olmak ile olmamak, sevgiye sahip olmak ile olmamak arasında hiçbir fark yoktur.

Böylece, düşünürken ve hayal kurarken, düşüncelerinizi hayatınıza çekmek istediğiniz şeye uyumlayın. Eğer bir şeyin yokluğu üzerinde odaklanırsanız, o her ne olursa olsun, onu elde edersiniz. Eğer hastalıktan korkuyorsanız, hastalığı çekersiniz. Eğer yalnızlıktan korkuyorsanız, yalnızlığı çekersiniz. Evren sadece âdil olmakla kalmaz, o sizin adınıza yargıda bulunmaz ya da kararlar vermez. Deneyiminizin sorumlusu, patronu, kilit insanı, yöneticisi sizsiniz, ve Evren bu değiştirilemez olguya aykırı bir şey yapamaz.

Evren'den bu nötr karşılık olmadan, siz gerçek özgür iradeye sahip olamazdınız. Öyleyse hangisidir? Siz özgür iradeye sahip misiniz, yoksa değil misiniz? Her ikisi birden olamaz. Siz, hem kendi kaderinizin yaratıcısı olup da, aynı zamanda bir başkasının iradesine tâbi olamazsınız. Biri diğerini geçersiz kılar. Özgür irade Evren'de gelişimin, tekâmülün ve deneyimin temelidir. Onsuz, tüm gelecek önceden belirlenmiş olurdu ve her ruh büyük bir oyundaki bir kukladan başka bir şey olmazdı. Bizim niyetimiz sizin istediğiniz şeye sahip olabileceğinizi, istediğiniz şeyi yapabileceğinizi, ve nasıl olmak istiyorsanız öyle olabileceğinizi bilmenize yardım etmektir. Siz yüksek bir otoriteye lâyık olduğunuzu kanıtlamak için değil, bu realitede yaratma deneyimiyle kendi eşsizliğinize ve varoluşunuza katkıda bulunmak için kendinizi fiziksel realiteye uzattınız.

Dünya katında, madde yoğun, ve enerjinin titreşim hızı daha yavaş olduğundan, istediğiniz şeylerin size gecikerek geldiğini görüyorsunuz. Çoğu insan, istediği şeyi düşünmeye başlar, ama birkaç gün sonra farklı bir şeyi düşünmeye başlar. Evren size anında, evet, anında karşılık verir, ve siz istediğiniz şeyi düşündüğünüzde, o hemen onu size getirmeye başlar. Ancak, öyle görünüyor ki, çoğunuz fikrinizi sürekli olarak değiştirirsiniz, böylece Evren aldığı siparişler kadar çok sipariş iptalleri de alır!

Arzularınızın anında tezahür etmemesinin esas nedeni, aslında tek nedeni, siz onları isterken, hatta onlar hakkında düşünürken, başka düşünceler de sunmanızdır. Bu tümüyle gelir, düşüncelerinizin dengesine dayanır. Yaşam Gücü Enerjisi düşündüğünüz düşünceleri takip etmekten başka bir şey yapamaz. Parasızlıkla ilgili bir düşünce sunun, ve alacağınız şey o olacaktır. Para bolluğuyla ilgili bir düşünce sunun, ve alacağınız şey o olacaktır. Aynı şey sevgi, sağlık, ve yaşamınızın her veçhesi için geçerlidir. Böylece yaşamınıza bakıp sevgiden yoksun olduğunuzu görüyorsanız ya da parasızlık veya hastalık çekiyorsanız, şunu bilin ki bu durumları yaratmış olan şey bu konularla ilgili düşüncelerinizin dengesidir. Eğer daha fazla istediğiniz şey sevgi ise, o zaman yaşamınız bu isteği düşüncelerinizin dengesine uygun olarak yansıtacaktır.

Böylece, eğer düşünceleriniz istediğiniz şeye "sahip olmama"ya daha yönelikse, o zaman alacağınız şey de o olacaktır. Eğer düşünceleriniz istediğiniz şeye "sahip olma"ya daha yönelikse, o zaman da alacağınız şey o olacaktır. Hayatınızdaki her durum düşüncelerinizin dengesini doğru biçimde yansıtır. Bu başka türlü olamaz, çünkü Yaşam Gücü Enerjisi'nin bu doğru kumandası olmadan, siz özgür iradeye sahip olamazdınız. Ve siz bir özgür irade varlığı olduğunuzdan, Tanrı'ya atfettiğiniz o yaratıcı güçler sizin elinizin altındadır. Bu sadece, düşüncelerinizin dengesini istediğiniz şeye "sahip olmaya" doğru ayarlama meselesidir, o zaman ona sahip olursunuz. Siz "sahip olduğunuzu" giderek daha çok düşündükçe, enerjinizin dengesini "sahip olmama" ya da yoksunluk halinden, "sahip olma" haline doğru değiştirirsiniz.

Bu olduğunda, Çekim Yasası, durmadan, sizin için çalışmaya başlar. Siz daha büyük bir "sahip olma" haline eriştiğinizde, bu deneyimi kendinize daha fazla çekersiniz, ve daha fazla çektikçe, daha da fazla çekersiniz, ve bu böyle

devam eder, ta ki siz yokluk ve kıtlık deneyiminden tamamen uzaklaşana dek. O zaman, deneyiminiz yoluyla, gerçekten Tanrı olduğunuzu, gerçekten yaratan olduğunuzu, ve Evren'in kumandasının gerçekten elinizde olduğunu, ve -o konuyla ilgili düşünceleriniz dışında- hiçbir şeyin istediğiniz şeyi elde etmenizi engelleyemeyeceğini idrak etmeye başlarsınız. Siz nasıl düşünüyorsanız, o öyledir. Başka türlü de olamaz; bu yasadır.

Bağışlamak birçoğumuza çok zor görünüyor. Onu kolaylaştırmak için neyi anlamamız gerekiyor?

Bağışlamak, gerçekte kim olduğunuzu, tanrısal kimliğinizi hatırlamaktır. Bağışlamak diğer kişinin yapmış ya da söylemiş olduğu şeyin pekâlâ olduğunu söylemek değildir. O gerçek kimliğinizi hatırlamaktır. Birçoğunuz gerçekten yaratan olduğunuzu unutarak, istemediğiniz şeylere direnmeye çok fazla enerji harcarsınız. Sizin dışınızda kendini size zorla kabul ettirebilecek bir şey yoktur. Deneyiminizdeki her şey siz dikkatinizi ona yönelttiğiniz için oradadır. Eğer incindiğiniz zamanları hatırlar, ve o incinmeden söz edip durursanız, o zaman aynı acıyı kendinize daha fazla çekersiniz. Eğer ihanete uğradığınızı hatırlarsanız, o zaman daha fazla ihanetle karşılaşabilirsiniz. Eğer terk edildiğinizi hatırlarsanız, o zaman daha çok terk edilebilirsiniz.

Düşündüğünüz şey yaşam deneyiminizi yaratır. Evet, biz sizin, "Ama, ben incinmiştim, ben terk edilmiştim, ben ihanete uğramıştım. Bunu nasıl yadsıyabilirim ki?" dediğinizi işitiyoruz. Ve biz de size, sizin yaratan olduğunuzu, bir kez bu deneyimleri kendinize sizin çektiğinizi kabul ve tasdik ettiğinizde, o zaman yeni, daha doyum ve mutluluk verici deneyimleri kendinize çekme konusunda yadsınamaz bir güce sahip olduğunuzu da bilebileceğinizi söylüyoruz. Çünkü

ne düşünüyorsanız, onu deneyimlersiniz. Başarısızlığı düşünün, o sizin olacaktır. Acıyı düşünün, o sizin olacaktır. İhaneti düşünün, o da sizin olacaktır.

Siz bir başkasını bağışlayamadığınızda, yaptığınız şey kendi gücünüzü, yaratan olarak gücünüzü yadsımak, ve o gücü o kişiye teslim etmektir. O durumda söylediğiniz şey bir başkasının iradesine, bir başkasının eylemlerine ve sözlerine bağlı ve tâbi olduğunuz, ve kendi iradenizin olmadığıdır. Gerçekte, siz güçlü bir varlıksınız, istediği şeyi yaratması için özgür irade ve sınırsız bir güç verilmiş ebedi bir ruhsunuz.

Bağışlayamadığınızda, bu gerçek kimliğinizin gerçeğini yadsıdığınız anlamına gelir. Kimliğinizin gerçeğini değiştirmiş olan, size karşı o davranışta bulunmuş o kişiler değildir. Siz onların eylemlerinin sizin Tanrı'nın güçlü bir çocuğundan başka bir şey olduğunuzu söylemesine izin vermişsinizdir.

Bir kez gerçek kimliğinizi hatırladığınızda, o zaman bağışlamak size doğal gelecektir, çünkü o zaman hiçbir şeyin kendisini size zorla kabul ettiremeyeceğini, size gelen şeylerin düşüncenizle kendinize çektiğiniz şeyler olduğunu anlayacaksınız. Bunu bilerek, ayrıca, bir seçime sahip olduğunuzu -nasıl düşüneceğiniz, kendi hakkınızda neye inanacağınız konusunda, kendinizi sevip kabul etme konusunda bir seçime sahip olduğunuzu- da bileceksiniz.

Bağışlamak, kim olduğunuzu hatırlamaktır. Eğer bağışlamamışsanız, o zaman sınırsız bir biçimde sevildiğinizi hatırlamamışsınız demektir.

3

Yargılamayı Nasıl Bırakabiliriz?

Öyle görünüyor ki her spiritüel felsefe bize yargılamamayı öğretiyor, ancak bu bizim için en zor şey gibi görünüyor.

Biz yargılamayı nasıl bırakabiliriz, ve neden yargılarız?

Sevgi Yasası tüm yaradılışın ve sizin varoluşunuzun temelidir, ve Tanrı denen birleştirici bilinç alanının ta özüdür. Yaşamın gerçek amacı yaratmaktır. Tanrı'nın doğası yaratmaktır. Sizin gerçek doğanız yaratıcı bir varlık olmaktır; ve yaratımlarınız yoluyla gerçek kimliğinizin daha derin, daha engin, ve daha doyum verici bir deneyimini kazanırsınız. "Tanrı Sevgidir" denmiştir ve dolayısıyla sevginin ne olduğunu tanımlayan her şey de Tanrı'nın doğası olmalıdır. Biz sevgiyi *olan'ı tümüyle ve tam olarak kabul etmek* olarak tanımlayacağız.

"Biz sevgiyi olan'ı tümüyle ve tam olarak kabul etmek olarak tanımlayacağız."

Gerçekten de, siz birini ya da bir şeyi sevdiğinizde, bunun nedeni o kişiyi ya da şeyi kabul etmeniz değil midir? Sevgi kabul etmektir. Olan'ın olmasına izin vermektir. Spiritüel öğretmenlerinizin de koşulsuz sevgiden söz ederken

kasdettikleri şey budur. Böylece, eğer koşulsuz sevgi ruhen tekâmül etmiş varlıkların hedefiyse, o zaman kabul etmek ve izin vermek de o tekâmül sürecinin bir parçasıdır. Evren sadece âdil, dengeli ve tümüyle iyiliksever olmakla kalmaz, o aynı zamanda sizinle ilişkisinde tamamen izin vericidir.

Yaşam Gücü Enerjisi'nin düşünceleriniz tarafından şekillendirildiğini ve bu enerjinin nötr bir doğaya sahip olduğunu belirtmiştik. Evren siz kim ve neyseniz, ve kim ve ne olmak istiyorsanız, o olmanıza tümüyle izin verir ve sizi tümüyle kabul eder. İnsan türü olarak siz, neyin doğru ya da yanlış olduğuna karar veren, eylemlerinizden ötürü sizi cezalandıracak ya da ödüllendirecek olan bir Tanrı yarattınız. Eğer bu böyleyse, o zaman kendiniz için yarattığınız bu Tanrı bir sevgi Tanrısı olamaz. Öyleyse o hangisidir? O ikisi birden olamaz! Tanrı bir sevgi tanrısı mıdır, yoksa sizin neye sahip olup olamayacağınıza karar veren bir tanrı mıdır? Eğer bu Tanrı gerçekten sizin neye sahip olup olamayacağınıza karar veriyorsa, o zaman bu Tanrı aynı zamanda belli şeylere izin vermiyor ve onları kabul etmeyi reddediyor demektir. Böyle bir tanrı koşulsuz bir biçimde sevemez! Öyleyse o hangisidir? Elbette ki sevgi tanrısıdır!

Daha büyük bir farkındahğa ve bilince geçmekte olan birçoğunuz *karma* kavramını kabul etmişsinizdir. Çoğunluğun görüşüne göre, karma, "geçmişin günahlarının" şimdi ya da gelecek bir yaşamda dengelenmesini ya da cezasının çekilmesini sağlayan bir sistemdir. Bizim gözlemimize göre, cehennem ile bu karma görüşü arasındaki tek fark coğrafyadır! Karma, Tanrı tarafından icat edilmiş bir yasa değildir; o, özünde, Çekim Yasası'dır. Enerji düşünceyi izler, ve eylem düşünceyi izler. Sizi o eyleme sevk etmiş düşünceler ve inançlar olmasaydı, siz o eylemde bulunmazdınız. *Karma*'yı yaratan şey eylem değildir; *karma*'yı ya da sonucu yaratan şey, o eylemin ardındaki düşünce ya da inançtır. Her eyle-

min ardında sevk edici bir düşünce ya da inanç vardır, ve inançlar, üzerinde tekrar tekrar düşünülüp, en sonunda bireyin bilincinde sıkı bir biçimde kök salmış düşüncelerdir. Dolayısıyla, bir eyleminizden dolayı ortaya çıkan *karma* sadece Çekim Yasası'nın işleyişidir. O kendisini size tekrar tekrar kanıtlar, çünkü bu Yasa ilk eyleme sevk etmiş olan inançlara karşılık verir.

Eğer çocukluğunuzdaki yaşam koşullarınızın olumsuz olduğunu düşünüyor, ya da geçmiş bir yaşamınızdaki davranışınızdan ötürü "cezalandırıldığınızı" veya onun *karma*'sını ödediğinizi düşünüyorsanız, bunların hiçbirinin sizin geçmiş bir yaşamdaki eylemlerinizle bir ilgisi yoktur. Yaşam koşullarınız Çekim Yasası tarafından yaratılır ve bu yasa sizin yaptıklarınız tarafından değil, düşünceleriniz tarafından harekete geçirilir. Sizler çok eyleme-yönelik varlıklar olduğunuzdan, eylemlerinize çok fazla güç atfedersiniz. Oysa dünyaları yaratan şey eyleminiz değil, düşüncelerinizdir. Düşünce yaratımın anasıdır; eylem o yaratımın yerine getirilip tamamlanmasıdır, daha fazla ya da daha az bir şey değildir. Siz sevecen düşünceler düşündüğünüzde, kendinizi sevecen hissedersiniz; kendinizi sevecen hissettiğinizde, sevecen biçimde davranırsınız. Yaşlı bir insanın bir otobüsten inmesine yardım ettiğinizde, bu davranış ancak, eğer o sevecen bir yardımda bulunma isteğine dayanıyorsa bir sevgi davranışıdır. Eğer davranışınız sabırsızlığınıza dayanıyorsa, o zaman bu bir sevgi davranışı değildir. Davranış değişmemiştir; siz yine de o yaşlı kişinin otobüsten inmesine yardım etmişsinizdir. Onun bu davranışı nasıl deneyimlediği onun realitesidir, ama eylemi sevecen kılan ya da kılmayan şey onun ardındaki düşüncedir. Aynı şekilde, geçmiş yaşamlarınızda hırsızlık yapmış, cinayet işlemişseniz, gelecekteki koşulları oluşturacak olan şey eylemin kendisi değil, sizi o eyleme sevk eden inançlar ve düşüncelerdir.

Çekim Yasası'nın güzel yanı şu ki, siz o koşulları çeken düşünceleri düşünmeyi bırakır bırakmaz, o koşullar da artık yaratılmayacaktır. Bir düşünceyi kaç kere düşünmüş, ya da bir inancı ne kadar uzun süre barındırmış olduğunuz önemli değildir, başka düşünceler düşünmeye başladığınız anda, size yeni koşullar çekilecektir. Ayrıca, inançların sadece, size sürekli ve değişmez oldukları illüzyonunu verecek kadar tekrar tekrar düşünülmüş düşünceler olduklarını hatırlamak da önemlidir.

İşin gerçeği şu ki, geçmiş bir yaşamda her ne eylemde bulunmuş ya da her ne suç işlemiş olursanız olun, önemli olan şimdi doğru olarak kabul ettiğiniz inançlardır. Örneğin, siz geçmiş bir yaşamda gücünüzü ve servetinizi kötüye kullandığınız için bu yaşamda yoksul olmanın kaderiniz olduğuna inanabilirsiniz. Gücün herhangi bir biçimde kötüye kullanılmasının ardındaki güdü yoksunluk inancıdır. Bir başkası üzerinde güce sahip olmak isteyen, bu güdüye sahip olan bir kişi kendi gücüne inanmamaktadır. Dolayısıyla, bu hayatta yoksulluk deneyimini yaratmış olan şey kötüye-kullanma değil, güçsüzlüğe olan inançtır. Para birçoğunuz için özgürlüğü ve kişisel gücü temsil eder, böylece geçmiş yaşam eylemlerine sevk etmiş olan bu yoksunluk inançlarının şimdiki yaşamda nasıl tekrar tezahür etmiş olduklarını berrak bir biçimde görebilirsiniz; bu sizin bir borcu ödemeniz için değil, size kendinizi farklı bir inanç dizisiyle yeniden-yaratma fırsatı vermek için vuku bulur.

Karma'yı bu şekilde görerek, Evren'in iyiliksever bir yer olduğunu ve gerçekten nötr olduğunu anlayabilirsiniz. Bu nötrlük içinde kabul-etme deneyimi, izin-verme deneyimi, Sevgi deneyimi vardır. İşte bu düşünceyle size, mutlak bir bilişle, Tanrı'nın sevgi olduğunu söyleyebiliriz. Yine bu mutlak bilişle size, her ne istiyorsanız onu yapabileceğinizi, istediğiniz şey olabileceğinizi, ve istediğiniz şeye sahip olabile-

ceğinizi söyleyebiliriz. Ve bu mutlak bilişle ve mutlak sevgiyle, size, Tanrı'nın sevgisini kazanmak için herhangi bir şey olmanız, söylemeniz, yapmanız gerekmediğini söyleyebiliriz; çünkü o sevgi sonradan kazanılabilecek bir şey değildir. O sadece vardır! O Tanrı'nın doğal halidir, ve böyle olduğu için, sizin de doğal halinizdir. Sevgi doğal halinizdir, çünkü siz sevilirsiniz ve sevgisiniz. Bu, bu kadar basittir. Sevgi karmaşık bir şey değildir, o bulunacak bir sır değildir, ve o arayıp bulmanız gereken bir Kutsal Kâse* değildir; o sizin içinizdedir, bir parçanızdır, ve sizi yaratmış olandır!

Çoğunuz, kendi deneyiminizi yaratanın ve koşullarınızı çekenin siz olduğunuzu tam olarak anlamadığınızdan, hoşlanmadığınız şeylere direnme ya da onlara izin vermeme alışkanlığını geliştirmiş bulunuyorsunuz. Eğer korktuğunuz ya da istemediğiniz şeylere karşı direnmek, onlardan korkmak, ve kendinizi korumaya çalışmak yerine, istediğiniz şeyleri düşünmeye o kadar çok enerji harcasaydınız, yaşam koşullarınız istediğiniz şeyle bin kat daha uyumlu olurdu. Sevginin zıddı izin-vermemedir ve bu tümüyle direnmekle ilgilidir. Siz direndiğinizde, size gelen Yaşam Gücü Enerjisi'nin akışını kesersiniz ve bu da istediğiniz şeyi hayatınıza büyük ölçekte çekme yeteneğinizi azaltır.

Bizim burada sözünü ettiğimiz şey yargılamamaktır. Birçoğunuz yargılamama hakkında konuşulduğunu işitmiş ve onu arzu edilir bir spiritüel hal olarak görmüşsünüzdür. Sorun şu ki, siz bu yapılacak "spiritüel" bir şey olduğu için yargılamama hali içinde olmayı amaç edinmişsinizdir. Eğer spiritüel öğretmenlerin aslında Çekim Yasası'nı sevgi ve izin verme ile uygulamaktan söz ettiklerini anlamış olsaydınız, yargılamanızın başkalarının sizin deneyiminizi etkileyebile-

* Kutsal Kâse: Hz. İsa çarmıha gerildiğinde kanının bir kısmının içinde toplandığı söylenen efsanevi kâse. Bu kâse, çağlar boyunca, bazen fiziksel olarak da aranmış, ama genelde, "aydınlanmanın kaynağının" bir simgesi olarak kullanılmıştır. (Ç.N.)

cekleri inancına dayandığını daha iyi anlayabilirdiniz. Bir başka deyişle, yargılamanız ya da direnmeniz, sizin yaratan olduğunuzu bilmemenizin bir ifadesidir. Çünkü kendi deneyiminizi sizin yarattığınızı mutlak bir otoriteyle söyleyebildiğimiz gibi, siz onu kendi deneyiminize çekmedikçe kimsenin sizin realitenizi etkileyemeyeceğini de söyleyebiliriz!

Direnmeyi daha derin bir biçimde anlatmadan önce, yargılama konusu üzerinde duralım. Sevginin izin-verme olduğunu belirtmiştik. Sizin kendi deneyiminizin yaratanı olduğunuzu da söylemiştik. Böyle olduğunuzdan, siz kendi özgün evreninizin merkezisiniz, çünkü sizi çevreleyen her şeyi ve yaşamınızdaki tüm koşulları siz yarattınız. Dolayısıyla, size dışınızdaymış gibi görünen her şey sizin içinizden kaynaklanmıştır, çünkü deneyiminizdeki her şey size düşünceleriniz, arzularınız ve dikkatiniz tarafından çekilmiştir. Bu temelde size mutlak bir kesinlikle söyleyebiliriz ki, dünyanızda izin vermediğiniz ya da onaylamadığınız her şeyin sizinle her türlü ilgisi vardır ve "onunla" ya da "onlarla" hiçbir ilgisi yoktur! Sevgi Yasası'm uyguladığımızda, o mutlak özgürlüğe götürür.

"Sevgi Yasası'nı uyguladığınızda,
o mutlak özgürlüğe götürür."

Bunu kesinlikle söyleyebiliriz, çünkü sevgi ya da izin-verme der ki: "Ben neysem o'yum ve ben neysem o iken, diğerlerinin de ne iseler o olmalarına izin veririm." İzin-verme haline, sevgi haline girerken kim olduğunuzla ilgili mevcut düşünce ve algılarınızdan etkilenmemeye, kopmaya başlar ve gerçek kimliğinizi daha geniş, daha kapsamlı, ve çok-düzeyli bir görüşle görürsünüz. O zaman sadece kendi gerçek kimliğinizi değil, başka herkesin de gerçek kimliğini görmeye başlarsınız. Kalbiniz daha çok açıldıkça, siz de daha izin-verici, daha sevecen olursunuz; ve böylece algıladığınız reali-

teden daha çok kopar, daha bağımsızlaşır, ve dolayısıyla, kendi realiteniz ve deneyiminiz üzerinde daha fazla kontrole sahip olabilirsiniz. Aydınlanmanın anahtarı budur!

Size, yargılamamanın, spiritüel varlıklar olarak ulaşmaya çabalamanız gereken "çok şefkatli" bir nitelik olduğu öğretilmedi. Yargılamama, kendi realitenizin yaratanı olduğunuz anlayışının ayrılmaz bir parçasıdır. Çünkü yargıladığınızda, aslında, doğru ve yanlışın olduğunu söylemektesinizdir; ve doğru ve yanlışın olduğunu söylediğinizde, hiçbir seçim özgürlüğüne sahip olmadığınızı da söylemektesinizdir. Seçim özgürlüğüne sahip olmadığınızı söylediğinizde, o zaman sizin yaratan olmadığınızı, ama o diğer kişinin yaratan olması gerektiğini söylemektesinizdir. Siz bu bildirimde bulunduğunuzda, kendi tanrısalhğınızı yadsımış olursunuz ve işte bu yüzden yargılama sizi Tanrı'dan uzaklaştırır. Bunun nedeni Tanrı'nın sizin yargınızdan hoşlanmaması ya da onu onaylamaması değildir, bunun nedeni sizin yargıda bulunduğunuz her seferinde kendi tanrısallığınızı yadsıyor olmanızdır! Başkalarını yargılamak ya da onlara izin vermemek, onların sizin deneyiminizi bir biçimde etkileyebileceklerine inanmaktır. Buna inandığınızda, bu size zarar verebileceğine ya da etkileyebileceğine inandığınız şeye direnmek için enerji harcamanız gerektiği anlamına gelir. Siz onu Çekim Yasası yoluyla çekmedikçe, hiç kimse deneyiminizi etkileyemez. Başkalarında izin vermediğiniz her şey ya sizin kendinizde izin vermediğiniz bir şeydir ya da, sizi bir biçimde sınırlayan bir inançla bağlantılıdır. Her yargı, kendinize karşı sevgisizliğinizle ilgilidir ve onun yargılanan kişi ya da durumla gerçekten hiçbir ilgisi yoktur.

Şimdi size bir alıştırma ve bazı örnekler sunacağız. Bir kâğıt kalem alıp, çok fazla düşünmeden, diğer insanlarda ve dünyada onaylamadığınız her şeyin bir listesini çıkarın. Düşün-

celerinizi düzeltmeyin, yumuşatmayın ya da gizlemeyin. Bu alıştırmanın size gerçekten yardımcı olmasını istiyorsanız, kendinize karşı tam dürüst olmalısınız.

Listenizi yazdıktan sonra, diğerlerine kıyasla artlarında daha fazla enerjiye sahip görünenlerin altını çizin. Başka bir kâğıt alıp, en üste başkalarında onaylamadığınız şeylerden birini yazın. Sonra kendinize neden onaylamadığınızı sorun ve dürüst bir yanıt verin. Yanıtladıktan sonra, kendinize yine "neden" diye sorun, ve yargınızın içsel kaynağına eriştiğinizi hissedene dek bunu yapmayı sürdürün. İşte size bu konuda yardımcı olabilecek bazı örnekler:

*** Ben sahtekârlıktan hoşlanmam.**

- Çünkü bu saygısızlığı gösterir–*kendinize neden böyle hissettiğinizi sorun*
- Bu onların benim hislerimi umursamadıkları anlamına gelir–*kendinize neden böyle hissettiğinizi sorun*
- Bu onların beni sevmedikleri anlamına gelir– *kendinize bunun ne anlama geldiğini sorun*
- Ben sevilmiyorum

Sevildiğini hisseden bir kişi sahtekârlıktan (kendisine dürüst davranılmamasından) etkilenmez. Bu senaryoda, sahtekâr kişi ve sahtekârlığa muhatap olan kişi, her ikisi de birbirine aynı inancı yansıtmaktadır. Sizin kızgınlığınız sahtekâr kişiye, "Sen beni sevmiyorsun; ben sevilmiyorum," demektedir ve sahtekâr kişi de, "Ben sana gerçeği söyleyecek kadar kendimi güvende hissetmiyorum, çünkü eğer sana gerçeği söylersem sen beni sevmeyebilirsin. Dahası, ben de sevildiğimi hissetmiyorum; aslında, ben sevilmiyorum," demektedir.

Bir kez daha Çekim Yasası'nın benzer inançlara sahip iki kişiyi -Sevgi Yasası'nı uygulayabilmeleri ve böyle yaparak ken-

dileriyle ilgili inançlarını değiştirebilmeleri için-bir araya getirdiğini görebiliriz. Bu, bu kadar basittir!

*** Ben şiddeti onaylamam.**

- Çünkü insanlar birbirlerini incitmemeliler
- Çünkü olaya masum kurbanlar dahil oluyor
- Ben incinmekten korkuyorum
- Ben güçsüzüm
- Ben bir kurbanım
- Ben yalnızım

Bu bildirimlerden hangisi sizin için doğrudur? Yargının sizi Tanrısalhğınız'dan nasıl uzaklaştırdığını görüyor musunuz? Bir kurban olduğunuza, güçsüz ya da yalnız olduğunuza inanmak, Tanrı'nın gücünün sizinle ya da sizin içinizde olmadığını bildirmektir. Bu, bir kez daha, gerçek kimliğinizi yadsımaktır. Aydınlanmış insanlar daima güvende olduklarını bilirler, çünkü deneyimledikleri her şeyin kaynağı olduklarını ve deneyimlerini anbean seçebileceklerini bilirler.

*** Ben fahişeleri onaylamam.**

- Çünkü onlar ahlâken yanlış yoldadırlar
- Çünkü ben iffetsiz, açık şekildeki cinsel davranıştan hoşlanmam
- Böyle olmak doğru değildir
- Benim böyle olmama izin verilmiyor
- Benim seksüel olmama izin verilmiyor
- Bana izin verilmiyor

Bu örnek açıkça gösteriyor ki, bir başkasında onaylamadığınız şeyin o kişiyle hiçbir ilgisi yoktur; ama sizinle her türlü ilgisi vardır. Çünkü Sevgi Yasası der ki: "Ben neysem o'yum ve ben neysem o iken, diğerlerinin de ne iseler o olmalarına

izin veririm." Eğer siz bir başkasını onaylamıyorsanız, açık bir biçimde "neyseniz, o" olamıyorsunuz demektir. Onaylamama daima yoksunluğu işaret eder!

*** Ben kötü giyinen insanları onaylamam.**

- Bu öz-saygısından yoksunluğu gösterir
- Giyimim benim öz-saygımı nasıl ifade ettiğimdir
- Ben giysilerim vasıtasıyla yeterince iyi olduğumu gösterebilirim
- Benim kusursuz olmam gerekir
- Eğer kusursuz olursam, beni severler
- Ben olduğum halimle sevilebilir değilim
- Ben sevilmiyorum

*** Ben açgözlü insanlardan hoşlanmam.**

- Onlar bencildir
- Herkese yetecek kadar çok şey yok
- Ben istediğim şeye sahip olamam
- Ben daima daha fazlasını istedim, ama asla elde edemedim
- Herkese yetecek kadar yok, ya da bana izin verilmiyor

*** Ben züppe insanlardan hoşlanmam.**

- Onlar çok üstün olduklarını sanırlar
- Onlar kendimi aşağı hissetmeme neden oluyorlar
- Ben yeterince iyi değilim

*** Ben eğitimsiz insanlardan hoşlanmam.**

- Çünkü tehlikeli ya da aptalca kararlar verirler
- Benim kontrolü elimde tutmam gerekir
- Benim hiç gücüm yok
- Ben yapamam

*** Spiritüel hizmetler karşılığında para talep eden insanları onaylamam.**

- Bu işin saflığını bozuyorlar, onların saf niyetli olduklarına inanmıyorum
- Ruh para ile kirletilmemeli
- Para güvenilir bir şey değildir
- Para maddi bir şeydir
- Madde Tanrı'dan ayrıdır
- Ben ayrıyım
- Bana güvenilemez
- Bana izin verilmiyor
- Ben değerli değilim

Bu örnekler, yargıların temelindeki inanç tiplerini çok geniş bir biçimde göstermektedir. Sizin ortaya çıkaracağınız belli inançlar bu örneklerden çok farklı olabilir. Önemli olan, dışsal dünyayla ilgili tüm algılarınızın tamamen içsel dünyanız tarafından yönetildiğini anlamanızdır. Kendi hakkınızda ve Evren'le ilişkiniz hakkında doğru addettiğiniz şey, başka her şeyle ilişkinizi belirleyecektir. Kendinizi sevin ve kabul edin, o zaman, otomatik olarak, her şeyi, her varlığı hiç sorgusuz ve kuşkusuz bir biçimde seveceksiniz.

Sevgi Yaradılışın ilk Prensibi olduğundan, ona bakarak ruhsal gelişiminizi de ölçebilirsiniz. Ruhsal konularda erişebileceğiniz birçok gereç, birçok kitap ve elde edebileceğiniz bir hayli bilgi vardır. Ancak, tüm bunlar, tüm kitaplar, ve tüm meditasyonlar deneyimle rekabet edemez. Sözcükler öğretmez; deneyim öğretir. Tekâmülünüzü belirleyen şey sevgiyi uygulama yeteneğinizdir, ve başka hiçbir şey değildir.

Sevgi insanlara karşı iyi ve nazik olmak değildir, ve o kesinlikle, sevecen görünmek için insanları pohpohlamak de-

ğildir. Sevgi hakiki, içten olmaktır, kendinizi ve başkalarını kabul etmektir. Birçoğunuz dünyaya bakıp, onu Tanrı'nın gözünden düşmüş, ve çöküşe neden olan kalpsiz, Allahsız, sapıtmış insanlarla dolu korkunç bir yer olarak görürsünüz. Bunların hiçbiri doğru değildir. İnsanlığın çoğunun gerçek kimliğini unutmuş olduğu doğrudur, ama bu da tümüyle plânın bir parçasıydı! Her biriniz bu boyutta yaratmakta ustalaşmak için bu fiziksel deneyime girmeyi seçmiştiniz. Bunu yaparken, unutacağınızı, diğerlerinin unutacaklarını, ve burada olma amacınızı hatırlamaya başlamanızın bir hayli zaman alacağını biliyordunuz.

"Her biriniz bu boyutta yaratmakta ustalaşmak için bu fiziksel deneyime girmeyi seçmiştiniz."

Siz "daha yüksek" ya da "daha iyi" bir yere lâyık olmadığınız için Dünya'ya gelmiş değilsiniz; siz daha büyük, herşeyi-bilen, daha bilge benliğiniz bu meydan okumayı istediği için buraya geldiniz! Bu meydan okumayı tüm ruhlar seçmedi. Dünya'ya gelenler başka yerlere "lâyık olmamak"tan çok uzaktırlar, çünkü buraya gelmiş olanlar başka dünyalarda yaratmakta ustalaşıp da, ayrılık deneyiminde de ustalaşmak (iyice öğrenip ona hâkim olmak) için buraya gelmeyi seçmiş olan varlıklardır. Bir kez, kendinizi Dünya üzerindeki yaşamı öğrenmeyi seçmiş bir varlık olarak görebildiğinizde, çevrenizdekilerin de gerçek kimliklerini kabul ve tasdik etmeye başlayacaksınız. Çevrenizdekilerin gerçek kimliklerini, içsel ya da dışsal olarak, daha fazla kabul ve tasdik ettikçe -bir izin verme, kabul etme, ve sevgi deneyimine girerken- daha fazla huzur ve uyum hissedeceksiniz. Sevgi sizin yüksek amacınızın bir parçasıdır. Sevgi tüm yaratımın temelidir, ve ilk prensiptir. Onsuz, kalbinizin arzularını yaratamazsınız. Çünkü başkalarını sevemediğinizde, kendinizi de sevemezsiniz, o zaman kendinizi kabul edemez ve kendinize izin vere-

mezsiniz, ve izin vermeden hiçbir şey yaşamınıza giremez. Önce onu düşünmeli, sonra hissetmeli, ve sonra ona izin vermelisiniz. Siz böyle yaratırsınız. Dünyalar da böyle, önce hayal edilerek, arzu edilerek, ve sonra izin verilerek yaratılmıştır!

4

Kendi Realitemizi Kendimiz Yaratırız

Sık sık, kendi realitemizi bizim yarattığımızı tekrarlıyorsunuz; peki, istediğimiz şeyi nasıl yaratırız?

Basit bir biçimde açıklamak gerekirse, istediğiniz şeyden başka bir şeyi düşünmeyerek! Çoğunuzun istediğiniz her şeyi yaratamamanızın nedeni, dikkatinizi yoksun olduğunuz şeye ve geçmiş deneyiminize çok fazla vermenizdir. Siz kendi dünya modelinizi geçmiş deneyiminize dayanarak oluşturursunuz. Geçmiş deneyim sadece doğrudan yaşamış olduğunuz deneyim değildir, o ayrıca ana-babanızdan ve önceki kuşaklardan size aktarılmış olan deneyimdir. Siz belli inançları benimsemiş ve belli beklentileri miras almışsınızdır. Ancak, bu sizin ana-babanız yüzünden istediğiniz paraya, ilişkiye ya da işe sahip olamadığınız anlamına gelmez. Başarısızlığınız için suçlayacak yeterince şeye zaten sahipsinizdir!

"Kendini bil" emri, mutlu bir yaşam arayışında en yüksek emirdir. Çünkü kendinizi bildiğinizde, düşüncelerinizi ve inançlarınızı anlamaya başlarsınız. Ve inançlar nedir? Onlar, sadece, defalarca düşünülmüş düşüncelerdir. Toplumsal bir çerçevede, birçok kuşak boyunca düşünülmüş, öyle ki, en sonunda toplumsal olarak kökleşmiş düşünceler vardır. Dolayısıyla, mutluluk arayanlarınızın, düşüncelerini tutarlı bir biçimde seçmeleri gerekir. Arkadaşlarınız, aileniz, kilise-

niz, ve diğer otoriteler size belli bir şeyi yapamayacağınızı ya da belli bir şey olamayacağınızı söyleyebilirler, ve birçoğu bunları size sevgisinden ötürü söylediğini düşünür. Onlar sizi, sizi düş kırıklığından korumaya çalıştıklarına, istediğiniz şeyin gerçekçi olmadığına ya da elde edilmesi olanaksız olduğuna ikna edeceklerdir. Bunun her anında Evren size hangi inançlarınızı değiştirmeniz gerektiğini göstermektedir.

Siz istediğiniz şeyi düşünmeye başladığınızda, Çekim Yasası o konu çevresinde aktifleşir. O konunun her veçhesi sizin için açık hale gelecektir, çünkü siz onun üzerinde odaklanmışsınızdır. O odağın veçheleri size yaşamınızdaki insanlar ve olaylar tarafından geri yansıtılacaktır. Örneğin, eğer yeni bir iş istiyorsanız, o zaman yeni bir işe sahip olmanın her veçhesi yaşamınızda tezahür edecektir. Eğer yeteneklerinizle ilgili kuşkunuz varsa, bu kuşku da diğerlerinin size yapmak istediğiniz şeyi yapabilecek nitelikte olmadığınızı, ya da hedeflerinizi çok yüksek tuttuğunuzu söylemeleriyle tezahür edecektir. Bu sizin vazgeçmeniz için bir işaret değil, o inançlarla başa çıkıp onları dönüşüme uğratmanız için bir fırsattır! Eğer doyum verici ve ödüllendirici bir iş bulmanızın zor olduğuna ve çoğu insanın yaşam boyunca mücadele ettiğine inanıyorsanız, bu inançlarla başa çıkıp onları bilinçli olarak değiştirmeniz gerekecektir.

Bunları size, başa çıkmanız için, sizin dışınızdaki bir bilinç olarak Evren "gönderiyor" değildir; sadece, sizin odağınız değişmiştir. Siz bir konu üzerinde odaklandığınızda, o konu büyüyecektir. Her şey enerjidir, ve yeni bir iş ya da meslek de enerjidir. Bu enerji size özgüdür ve o konuyla ilgili tüm inanç, düşünce ve fikirlerinizin bir ifadesidir. Siz "yeni iş" üzerinde odaklandığınızda, o "enerjinin" tüm veçheleri yaşamınızda büyüyecektir. Tezahür-ettirme, aydınlanmaya giden en hızlı yollardan biridir. O size birçok gelişim fırsatı

sunar ve kim olduğunuzu birçok düzeyde gösterir. İstediğiniz bir şeyi düşündüğünüzde, Evren hemen onu size -o şeyi düşünme biçiminize göre- getirmeye başlar. O konudaki yargılarınızın, önyargılarınızın, korkularınızın ve sınırlı düşüncelerinizin farkına vararak, onları daha yüksek bir ifadeye dönüştürmeyi öğrenebilirsiniz.

Çoğunuzun istediğiniz şeyi elde etmenizi engelleyen şey, "konunun" farklı veçheleri -gözden geçirmeniz için- ortaya çıktıklarında cesaretinizin kırılmasıdır. Buna hiç gerek yoktur. Kendi realitenizi sizin yarattığınızı anlamanın harika yanı şu ki, o zaman yaşamınızda tezahür eden şeylere bakarak düşüncelerinizi nereye odakladığınızı berrak bir biçimde görebilirsiniz. Ancak, biz bu gücü kabul ve tasdik eden birçoğunuzun işleri yanlış yaptığınız için kendinizi ağır biçimde suçladığınızı görüyoruz. Siz asla yanlış yapmadınız; siz daima doğru yaptınız. Siz daima düşündüğünüz, inandığınız şeyi elde ettiniz!

O konunun farklı veçheleri onları gözden geçirmeniz için ortaya çıktıklarında, çoğunuz konunun olumsuz yanı ya da yoksunluk yanı üzerinde odaklanırsınız. Dünyanız bir kıyaslama dünyasıdır. Kıyaslama, istemediğiniz şeyi deneyimleyerek ne istediğinizi bilmenize yardımcı olur. Olumsuz inançlarınız ya da yoksunluk inançlarınız ortaya çıktıklarında, onları kutsayın. İçsel kuşkularınızı size ifade edenlere içinizden teşekkür edin, çünkü onlar sadece sizin enerjinize karşılık vermekte ve içsel inançlarınızı yankılayan yanlarını ifade etmektedirler. Diğerleri sizi eleştirdiklerinde, bunun nedeni onların kendilerini destekleyici olmamaları ve size, sizi desteklemeyen yanlarınızı geri yansıtmalarıdır. Onlar sizin aynalarınızdır, paranın öteki yüzüdür, ve her ikiniz de aynı inanç sistemiyle çahşmaktasınızdır.

Evren düşüncelerinize karşılık verir. Siz kıyaslama dünyasında bulunduğunuzdan, her konunun iki yüzü, olum-

lu ve olumsuz kutbu, ya da istediğiniz şeye sahip olmanız ve olamamanız vardır. Birçoğunuz, bir şeyi istediğinize karar verdiğinizde, hemen onun neden mümkün olamayacağını ya da ona neden sahip olamayacağınızı düşünmeye başlarsınız. Tüm düşünce yaratıcıdır, ve düşündüğünüz her yeni düşünce yaşamınızda yeni bir yaratımı başlatır. Bir şeye neden sahip olamayacağınızı, tüm o nedenleri düşünmeye başladığınızda, bu da bir yaratım olarak öne çıkar ve istediğiniz şeyi yaratmayla ilgili önceki düşüncenize karşı koyar ve böylece onu etkisiz kılar. İşte birçoğunuz böyle saplanıp kalırsınız.

Her şey enerjidir ve tüm enerji düşünce tarafından şekillendirilir. Düşünceye ek olarak, siz duygu denen bir başka güçlü müttefiğe de sahipsiniz. Düşünce daima duygudan önce gelir. Sizde büyük duygu ya da his uyandıran düşünceler, ister olumlu ister olumsuz olsunlar, gerçekten çok güçlü düşüncelerdir. Dolayısıyla istemediğiniz şeyi kendinize çekmeniz söz konusu olduğunda, endişe ve korku da güçlü yaratıcılardır. Evren "istemek" ile "istememek" arasındaki farkı anlamaz; Evrensel enerji sadece odaklandığınız şeye, ve hislerinizin o odaklanışa kattığı enerjiye karşılık verir. Bu perspektiften, endişe bir -istemediğiniz şeyi daha çok- yaratma işlemi haline gelir.

Arzu yaratımın ardındaki itici güçtür. Onsuz, hiçbir şey var olmazdı. Eğer bu kitabı yazma arzusu duyulmasaydı, o var olmayacaktı. Eğer evinizi satın almayı ya da kiralamayı arzulamasaydınız, onun içinde oturuyor olmayacaktınız. Ayaklarınızdaki ayakkabıları satın alma arzusu duymasaydınız, onlara sahip olmayacaktınız. Arzu yaratıcı süreci işleten güçlü bir motordur. Hisleriniz sizin dostlarınızdır. Ancak, birçoğunuz hislerinizden korkar, onları bir zayıflık olarak, ya da daha az arzu edilir bir şey olarak görürsünüz. Aslında sizler his varlıklarısınız, ve sizi tüm büyük kararları

vermeye sevk eden şey hislerinizdir.

Çoğunuz hislerinizden korkar olmuşsunuzdur, çünkü düş kırıklığı duymaktan korkarsınız. Düş kırıklığı hissi ilk çocukluğunuzda çevrenizdeki yetişkinlerle yaşadığınız deneyimlerden kaynaklanır. Siz dünyaya her şeyi kucaklamaya gönüllü olan, korkusuz bir sevgi ve kabul varlığı olarak gelirsiniz. Büyürken, ana-babanız size belirsiz bir dünyada hayatta kalma ve korunma becerilerini öğretmeye odaklanırlar. Çok küçük bir yaşta, sevginin koşulsuz olmadığını ve gerçeğin ille de istenen bir şey olmadığını anlamaya başlarsınız. Bu idraklerle birlikte, en derin içsel hislerinizi kapatmaya başlarsınız, çünkü taşıdığınız en derin içsel ihtiyaç sevme ihtiyacıdır. Çoğu kişi en derin ihtiyacının sevilme olduğuna inanır, ama aslında, sahip olduğunuz en büyük içsel dürtü sevme dürtüsüdür, çünkü bu ve diğer birçok enkarnasyonda gerçekleştirmeye geldiğiniz amaç budur.

İçinizin derinliklerinde bir tutku yeri vardır; o güneş sinirağınızın (göbek çakrası'nın) ardında, varlığınızın en derin bölümünde yer alır. Bazıları buna Ruhun Sevme İradesi, bazıları da Öz (çekirdek) Yıldız, ve bazıları da Ruhun Yeri derler. Biz ona Ruh Arzusu Merkezi, ya da Ruhun Sevgiyi Tezahür Ettirme İradesi deriz. Ona ne isim verdiğiniz hiç fark etmez, bu tanrısal arzu noktası bir mıknatıs rolü oynayarak, sizi sevgiyi gerçekleştirmeye doğru çeker. Bu arzu noktasını kullanarak tüm tezahürlerinizi başlatabilir, geliştirip güçlendirebilirsiniz. Ancak, bu arzu merkezi, çoğunlukla, üzüntü ve düş kırıklığı tabakaları altında gömülüdür.

Birçoğunuz istediğiniz şeye sahip olmanızın mümkün olmadığına, ya da ona lâyık olmadığınıza, veya ona sahip olmanıza izin verilmediğine karar vermişsinizdir. Çocukluğunuzda verdiğiniz bu kararlarla, içinizdeki yaratım kaynağıyla bağlantınızı kesersiniz. Bu o zaman hiçbir şey tezahür ettiremediğiniz anlamına gelmez, çünkü kesinlikle tezahür et-

tirirsiniz. Bizim sözünü ettiğimiz şey, hayallerinizi tezahür ettirme, arzularınızı gerçekleştirme, kırık kalplere neden olan düş kırıklıkları yerine mutluluk verici bir hayat yaşama yeteneğinizdir. Bu arzu merkezine ulaşabilmek için, düş kırıklığına uğrama korkunuzu yenmeniz gerekir. İstediğiniz şeyi hissettiğinizde, onu daha çok hissedin. Ve onu daha çok hissettiğinizde, daha fazla his katın, ta ki istediğiniz şeyi görüp, tadıp, koklayıp, bekleyene dek. Eğer korku sancıları hissederseniz, onları da hissedin. Eğer üzüntü hissederseniz, onu da hissedin. Hissedilecek ne varsa hissedin. Çünkü siz daha derin arzulara ulaştığınızda, onu kuşatan tabakaları yarıp geçmeniz gerekebilir. Belki ana-babanızı, kendinizi ya da hayatınızdaki bir başka kişiyi serbest bırakmanız ya da bağışlamanız gerekebilir, ve bunların hepsi iyidir. Tezahür ettirme işlemi, siz istediğiniz şey için tutku duyduğunuzda çok başarılı olur. Tutku hissetmek içinse, genelde, onun önündeki engelleri aşıp o tutkuya erişmeniz gerekebilir. Bu, işlemin bir parçasıdır.

Hislere ek olarak, bir sonraki önemli şey istediğiniz şeyin ne olduğunu anlamaktır. Bu sadece, ne istediğinizi kesin olarak bilmek anlamına gelmez, bu aynı zamanda onu neden istediğinizi, onun deneyiminize ve yaşamınıza ne katacağını görebilmek anlamına gelir. Örneğin, siz yeni bir otomobil istiyor olabilirsiniz. Bu yeni otomobil sizin için ne anlam ifade etmektedir? Güvenlik mi? Kendini değerli hissetmek mi? Güzellik mi? Özgürlük mü? Birçok olasılık vardır, ve sadece siz onun sizin için ne anlam ifade ettiğini bilebilirsiniz. Bir kez istediğiniz şeyin özünü tanımladığınızda, hayatınızın bu özün bulunduğu diğer alanlarını da tanımlamaya başlayın. Örneğin, diyelim kı yeni bir otomobil ya da deniz kıyısında bir ev sizin için özgürlüğü temsil eder. Bir kez bu özü özgürlük olarak tanımladığınızda, hayatınıza bakıp, günlük yaşamınıza nerede kolayca daha fazla özgürlük katabileceği-

nizi belirlemeye başlayabilirsiniz. Fiziksel dünya içsel dünyanızın bir yansımasıdır. Dolayısıyla, eğer yeni bir otomobil sizin için özgürlüğü temsil ediyorsa, gerçekte istediğiniz şey daha fazla özgürlüktür. Yaşamınızda, küçük de olsa, size daha fazla özgürlük sağlayacak değişiklikler yaparak, enerjinizi özgürlüğün özüne uyumlayabilirsiniz, ve o zaman, sizin için özgürlüğü temsil eden şeyler hayatınıza daha kolayca ve daha çabuk girebilir.

Evren bir enerji ve rezonans yeridir. Enerjinizi istediğiniz şeyle daha uyuşacak şekilde değiştirdiğinizde ya da güçlendirdiğinizde, istediğiniz şey size daha çabuk gelecektir. Bazen, bu istediğiniz şeyin özünü keşfetme sürecinde, siz esas istediğiniz şeyin o maddi şey olmadığını, esas istediğiniz şeyin o özü deneyimlemenin yolları olduğunu idrak edersiniz. Her iki şekilde de, bu süreç size hizmet etmiştir ve etmeye devam edecektir.

Bir kez, bir şeyin özünün ne olduğunu keşfettiğinizde, onu gözünüzde canlandırmaya başlayın. Onu gözünüzde canlandırırken, sadece onun özüne değil, arzunuza da ulaşırsınız. Onu tümüyle hissetmenize izin verin ve ortaya çıkabilecek hislerden korkmayın. Eğer korku hissederseniz, onu hissedin ve daha da derine gidin. Eninde sonunda, daima, daha derin içsel arzunuzu hissedeceksinizdir, ve o daima ruhunuzun sevgisiyle uyum içindedir. Tüm bu şeyleri tanımladığınızda ve sonucu gözünüzde canlandırdığınızda, istediğiniz şeyi düşünmeye devam edin. Onu yaşayın, görün, hissedin, soluyun, tadın, onu isteyin.

Eğer hayatta sahip olmak isteyip de olamadığınız bir şey varsa, bunun nedeni daima, onu yeterince istememiş olmanızdır. Onu yeterince istememek, ya mantığınızın sizi onun mümkün ya da gerçekçi olmadığına ikna etmesine izin vererek süreci daha baştan baltalamış, ya da düş kırıklığına uğramayı göze alamadığınız için o şeyi istemekten vazgeçmiş

olduğunuz anlamına gelir. Bir başka deyişle, siz, ya elde edemezsem diye, onu çok fazla istemeye korkarsınız.

Sizin bir şeyi yıllarca istediğinizi, ama hâlâ ona sahip olamadığınızı söylediğinizi işitiyoruz. Bunu anlıyoruz. Ancak, unutmayın ki her konunun bir olumlu bir de olumsuz veçhesi, yani ona sahip olma ya da ondan yoksun olma vardır. İstemiş olduğunuz şeylere bakıp, onlarla ilgili düşüncelerinizin dengesini incelediğinizde, bunun nasıl bir denge olduğunu görüyorsunuz? Eğer daha fazla para istemişseniz, düşüncelerinizin ağırlığı neredeydi? Paradan yoksun olduğunuzda mı? Eğer sevecen bir eş istemişseniz, düşünceleriniz hangi yanda ağır bazıyordu? Yalnızlıkta ya da güvenebilecek bir eş bulamayacağınızda mı? Eğer yeni ve heyecan verici bir meslek istemişseniz, düşüncelerinizde ne ağır basıyordu? Diğerlerinin sizden daha yetenekli ya da daha şanslı oldukları mı? Her bir arzunuza istediğiniz şeyin yokluğuna verdiğiniz dikkatiniz tarafından karşı konulabilir. Eğer çocuk sahibi olmak istiyorsanız, kısırlığı düşünmeyin, çocuk yetiştirmenin mutluluğunu düşünün. Eğer zengin olmak istiyorsanız, kazandığınız parayla ne yapabileceğinizi düşünün.

Her gün hayal kurmaya zaman ayırmanız önemlidir. Hayallerinizi mümkün olduğunca büyük ve gerçek tutun. Hayal kurarken, yaratırsınız. Ne kadar çok hayal kurarsanız, mantıklı zihniniz onun o kadar gerçek olmasına izin verecektir. Zihniniz hayalinizin gerçekleşebileceğini ne kadar çok kabul ederse, hayaliniz de o kadar büyük olacak, ve siz de ona göre davranacaksınızdır. Hayalleriniz daha büyüdükçe ve daha gerçek oldukça, siz de önce olasılık, sonra da beklenti âlemine girersiniz. Beklentiye girdiğinizde ise hayaliniz gerçekleşecektir!

Bu süreç, hayalinize bağlı olarak, bir gün de alabilir, birkaç yıl da. Onun alacağı zamanı tek bir etken belirler, ve bu sizin ona inanma kapasitenizdir! Bazı hayaller azar azar

gelişir ve bunun nedeni sizin hâlâ kendinizi ona sahip olabileceğinize, onun mümkün olduğuna ya da ona lâyık olduğunuza ikna etme sürecinde bulunmanızdır. Gelişip gerçekleşmesi daha uzun zaman alan hayaller çatışan ve sınırlayıcı inançlar tarafından takip edilenlerdir. Hem bireysel olarak, hem de insan türü olarak, bolluk, para, sağlık, sevgi, ilişkiler ve başarı ile ilgili birçok inanç barındırıyorsunuz. İçsel benliğinizi ve kendinize bakış biçiminizi değiştirmenizi gerektiren şeylerin tezahür etmeleri daha uzun zaman alacaktır; bu bir yolculuktur. Ancak, bir servet yaratmak, bir bisiklet yaratmaktan daha fazla enerji, düşünce ve duygu gerektirmez. İkisi de aynı işlem, aynı süreçtir. Aradaki tek fark, sizin o konudaki hisleriniz ve inançlarınızdır!

Birçoğumuz yaşamımızın amacını arıyor, hayatımızın işinin ne olduğunu anlamaya çalışıyoruz. Onun ne olduğunu nasıl bilebiliriz?

Hayatınızın başlıca amacı mutlu bir yaşam sürmektir. Biz bunu söylediğimizde, ya da sizin kendinizi mutlu ve iyi hissetmenizden daha önemli bir şey olmadığını söylediğimizde, bunu işitmek sizin için genelde zor bir şeydir, ancak bu en yüksek gerçektir. Mutlu bir yaşam sürmenin başlıca amacınız olduğunu nasıl söyleyebiliriz? Bu bildirim Yaradılışın Dört Prensibi'ne dayanır. Evren dört yadsınamaz, herşeyi kaplayan prensip üzerine kuruludur, ve sizin tezahür ettirmeye çalıştığınız da bu dört prensiptir. Onların sevgi, sağlık ve rahatlık, bolluk ve yaratıcılık olduğunu hatırlayın. Hanginiz bunları istemediğini söyleyebilir ki? Hanginiz bunları yadsıyabilirsiniz? Sizler, daha önce diğer birçok realite âleminde *yapmış olduğunuz* gibi, fiziksel madde denen *deneye* de kendinizi bu dört prensip yoluyla ifade etmek için geldiniz. Siz kalbin sevgi ve arzu yeri olduğunu söylersiniz, öyle değil mi? Ve "yukarısı nasılsa aşağısı da öyledir" ifadesini

duymuşsunuzdur, öyle değil mi? Kanınız, yani yaşam suyunuz bedeninize dört bölümden oluşan kalbiniz tarafından pompalanır; ve bu dört bölümün her biri bir prensibi yansıtır.

İnsanın yaşam amacı konusunda karışıklık yaşamasına neden olan şey yargıdır. Birçoğunuz bir yerlerde -zihninizde "Tanrı" olarak yaratmış olduğunuz- dışsal bir otorite bulunduğuna, ve "O'nun" bazı şeyleri onaylayıp bazı şeyleri onaylamadığına inanırsınız. Neyin spiritüel olduğuna ya da olmadığına dair kararlar verirsiniz. Birçoğunuz zamanınızı "O'nun" ne istediğini anlamaya çalışarak geçirirsiniz. İşin gerçeği şu ki, "Tanrı," sadece, sizin mutlu olmanızı ister. O kadar. Siz özgür iradeyle doğdunuz, ve bizim perspektifimizden, sevgi ve özgürlük bir ve aynı şeydir, çünkü biri olmadan diğerine de sahip olamazsınız.

Hayatınızın amacı ve işi ayrı, ama birbirine bağlı şeylerdir. Hayatınızın amacı, bu enkarnasyonda geliştirmeye geldiğiniz o yanınız, ya da o niteliktir. Bu amaç hayatınızın işini araştırıp geliştirme sürecinde daha başarıyla gerçekleştirilir, çünkü hayatınızın işi sizi kişisel hedeflerinize erişmeniz için ideal olan koşullara çekecektir. Şimdi önce hayatınızın işini anlama konusunu ele alalım.

Hayatınızın işi kolayca ve açıkça tanımlanabilir. O, her ne ise, yapmaktan büyük mutluluk duyduğunuz şeydir. Yapmayı sevdiğiniz şey ister uçak kullanmak, ister ekmek yapmak, ister öğretmek olsun; istediğiniz şey ister bir ana ya da baba olmak, ister bir teknisyen, bir mimar vs. olmak olsun, hiç fark etmez. Sizi gerçekten mutlu eden şey, sizi gerçekten mutlu eden şeydir.

Hayatın amacı yapmayı sevdiğiniz şeyi gerçekleştirmekle ilgilidir. O, hayatınızın işini tezahür ettirmenizin önündeki engelleri ve zorlukları aşmanızla ilgilidir. Hayatınızın amacını izlemek için, dünya ya da diğerleri size ne der-

lerse desinler, mutluluğunuzu sadakatle izlemeniz gerekir. Bunu yaptığınızda, kararlılık, ayırt etme, beceriklilik, cesaret, bağımsızlık, kabullenme, mutluluk, şefkat, hizmet, alçak gönüllülük ve liderlik gibi nitelikleri geliştirebileceğiniz bir konumda olursunuz. Hayatınızın işine doğru mutluluk yolunu izlemek, bu enkarnasyonda geliştirmeye geldiğiniz ruh niteliklerini geliştirmenin anahtarıdır.

Neyin doğru neyin yanlış, neyin daha çok spiritüel neyin daha az spiritüel olduğuna dair yargılarınızı bıraktığınızda, ruhunuza kendisini sizin vasıtanızla daha tam bir biçimde ifade etme fırsatı vermiş olursunuz. Bu, hayatınızın işini, ve dolayısıyla tutkunuzu ve mutluluğunuzu uzlaşmaz bir biçimde izlediğinizde olur. Tutkunuzu ve mutluluğunuzu izlerken, otomatik olarak, yüksek amacınıza uyumlanırsmız, ki bu, ruhunuzun bu enkarnasyondaki amacına uyumlanmaktır. Bu olduğunda, kendinizi daha enerjik, daha mutlu, daha sevecen, daha sabırlı, ve daha fazla şefkat ve sabır gösterebilir halde bulursunuz. O zaman, çevresinde bulunulacak daha hafif bir kişi olursunuz. Yeni kişiliğiniz geliştiğinde, size giderek daha çok insan çekilecektir, çünkü onlar sizin ışığınıza çekileceklerdir, ve siz onlarla mutluluğunuzun sırrını paylaşabileceksiniz. Bunu yaptığınızda, büyük amacınızı gerçekleştiriyor olursunuz, ve bu büyük amaç, sevmektir.

Her biriniz için büyük amaç mutlu bir hayat yaşamaktır. Tutkunuzu izlediğinizde ve size iyi gelen şeyi yaptığınızda, otomatik olarak, başkalarına karşı sevecen ve şefkatli olursunuz. Ancak mutsuz bir insan başkalarına karşı olumsuz biçimde davranır. Birçoğunuz yaşamınızdan hoşnut değilsiniz, çünkü kendinizi sürekli olarak sınırlıyorsunuz. Hayallerinizden, arzularınızdan ve amaçlarınızdan vazgeçiyor ve mutluluğun sadece diğer insanlar için olduğuna inanıyorsunuz. Hayatınızın amacı, yaşamanız murat edilmiş hayatı yaşamaktır, ve bunun için sizin neyin uygun olduğunu ya da

"Tanrı"nın neyi yapmanızı istediğini anlamanız gerekmez. Sadece kalbinizin sesine kulak vermeniz gerekir, bu da hislerinize saygı göstererek yapılır.

Siz kim oluyorsunuz da hayatınızın amacına saygı göstermiyorsunuz? O sizin dünyaya sunmak üzere geldiğiniz şeydir. Birçoğunuz, sanki değersizmiş gibi, kendinizden ve doğal yeteneklerinizden vazgeçersiniz. Burada ister dünyanın en lezzetli peynirli kekini yapmak, ister yetenekli bir ruha ya da muhtaç bir çocuğa ana-babalık yapmak, ister bir doktor ya da şifacı, ister bir taksi şoförü olmak için bulunuyor olun, hiç fark etmez. Önemli olan yaşarken hayatı sevmenizdir. Çünkü hayatı sevdiğinizde, insanları da seversiniz; ve insanları sevdiğinizde, onlara yardım da edersiniz. Elinizden gelenin en iyisini sunarsınız. Kendinizi iyi hissettiğinizde, elinizden gelenin en iyisini sunarak mucizeler yaratırsınız; tıpkı kendi kalbinizi açmış olduğunuz gibi, başkalarının da kalplerini büyük olanaklara açmalarına yardım edersiniz. Ruhsal tekâmül, daima, Bir'e hizmet edilerek sağlanır. Biz Bir'den söz ettiğimizde, Tanrı'dan, Evrensel Öz'den, Tüm-Varolan'dan söz ederiz. Siz Bir'e hizmet ettiğinizde, kendinize hizmet ediyor olursunuz; başkalarına yardım ettiğinizde, kendinize yardım ediyor olursunuz. Her nerede bulunuyor olursanız olun, işiniz ya da uğraşınız her ne olursa olsun, hizmet edebilirsiniz. Eğer bir işin başında bulunuyorsanız, sizin için çalışanlara, onların güçlerini belirleyerek ve o güçleri geliştirmelerine yardım ederek; temasta olduğunuz herkesi -bu onların başka yönlere gitmelerine izin vermek anlamına gelse dahi- sınırsız hayallere sahip olmaya teşvik ederek yardım edebilirsiniz.

Bir'e hizmet etmek, herkesin -bunu bilinçli bir düzeyde bilmeseler bile- ruhsal bir yolda olduğunu bilmek anlamına gelir. Bu, her ne pahasına olursa olsun, kimseniz o ***olmaya*** ve mutluluğunuza öncelik tanımaya hazır olmak, ve başka

herkesi de -ille de sizin istediğiniz şeyi değil- kimseler, onu destekleyen seçimler yapmaya teşvik etmek anlamına gelir. Bir'e hizmet etmek, "Başkalarının size nasıl davranmalarını istiyorsanız, onlara öyle davranın," sözünü yaşama geçirmek anlamına gelir; çünkü siz, "başkalarına ne yaparsanız, onu kendinize yapmış olduğunuzu" bilirsiniz. Bu, Bir olduğunuzu, ayrılık olmadığını, sadece birliğin olduğunu bilmektir. Bir'e hizmet etmek, gerçek kimliğinize geri dönmektir. Size mutluluk veren şeyi yapın. Eğer mutluluğun ne olduğunu bilmiyorsanız, o zaman kendinizi özgür hissetmenizi sağlayan şeyi seçin; çünkü mutluluk, sevgi ve özgürlük aynı şeydir. Kendinizi özgürleştirin!

Nasıl, hem evimizi geçindirmek ve faturalarımızı ödemek için haftada kırk saat çalışıp, hem de yapmayı en çok sevdiğimiz şeyi bulup ona yönelebiliriz? Tanıdığım çoğu kişi işini bırakıp, gidip, yapmayı sevdiği şeyi yapamıyor.

Siz kendinizi bulunduğunuz yere saplanmış, ve gitmek istediği yere gidemez olarak görürsünüz. Bu, bu kadar basittir. Sorun yaşam koşullarınız değildir; sizi engelleyen şey inançlarınızdır. Siz, "tüm sanatçılar mücadele ederler ve yoksuldurlar," inancı gibi inançlara sahipsinizdir, ve tüm işsiz aktörler topluluğu sadece çok az aktörün başarılı olabileceği inancıyla büyümüştür. Böylece, siz bir aktör olmak istediğinize karar verirsiniz. Oyunculuk okuluna gidersiniz. Başkaları size bunun zor olacağını söylerler. Hatta, aileniz ve arkadaşlarınız size bir mücadele ve yoksulluk hayatı yaşamak istediğinizden emin olup olmadığınızı sorarlar. Ne de olsa, aktörler böyle bir yaşam sürerler, öyle değil mi? Ve böylece siz de bu inancı benimsersiniz. Bu inançlar, yaratıcılığını dünyaya sunanlarınız belli bir yanlarını sundukları için mevcuttur, ve burada biz sorunun özüne geliriz, ki bu kendini takdir

edebilme sorunudur. Bunu size mutlak bir bilişle söylüyoruz: Başarı doğru zamanda doğru yerde bulunmaktan, doğru insanları tanımaktan, ya da ille de yetenekten kaynaklanmaz. O sadece ve sadece iki şeyden kaynaklanır: olmak istediğiniz şey olmayı mutlak şekilde arzulamaktan, ve kendini takdir etmekten.

Eğer para, kendi-değeriniz, ve yapmayı sevdiğiniz işi yaparak geçinebilme yeteneğiniz ile ilgili tüm inançlarınızı bir gecede değiştirebilseydiniz, yeni mesleğinize hemen yarın başlayabilirdiniz. Ancak, size hayatın zor olduğu, çok az seçeneğe sahip olduğunuz, ve başarıya ancak az sayıda şanslı kişinin erişebileceği söylenmiştir ve siz de buna inanmışsınızdır, ve sorun da burada yatar. Eğer başarılı olmuş tüm o insanların yaşamlarına bakarsanız, birçoğunun yapmayı sevdiği şeyi yapabilmek için fedakârlıklarda bulunmuş olduğunu göreceksiniz. Bu, fedakârlık kesinlikle gerekli olduğundan değildir, sadece, toplumunuzun hâkim inanç sistemi yüzünden, bu fedakârlıklar onlar için gerekliydi. Arzunun gerçekleşmesi çok uzun bir zaman alabilir. Arzuya sağlıklı bir kendini-takdir-etme dozu kattığınızda, tüm engeller ortadan kalkacaktır.

Birçoğunuz güvenliği tutkuya yeğlersiniz, ve bunu var olan her şeyin içinizden kaynaklandığını unutmuş olduğunuz için yaparsınız. Sizler yaratan olduğunuzu ve istediğiniz her şeye gerçekten sahip olabileceğinizi unutmuşsunuz. Bu, bu kadar basittir. Birçoğunuz şimdi kendi realitenizi sizin yarattığınıza inanıyorsunuz. Biz bunu bu kitapta birçok kez söyledik ve siz ona gerçekten inanıncaya dek tekrarlamayı sürdüreceğiz. Bakın, hepsini siz yaratırsınız; bir kısmını ya da çoğunu değil, ***hepsini***. Eğer hayatta istediğiniz ama sahip olmadığınız bir şey varsa, bunun nedeni sizin onun önünü kesmeniz, gelişini engellemenizdir. Bu sözleri okuyup, "Ama, ben Evren'in yasalarını anlıyorum; şunu ve şunu iste-

miştim, ama bu yasalar benim için işlemiyor. Ben neyi yanlış yapıyorum?" dediğinizi işitiyor, ve duyduğunuz acıyı, düş kırıklığını ve öfkeyi hissediyoruz. Size diyoruz ki, siz hiçbir şeyi yanlış yapmıyorsunuz, sadece dikkatiniz gerçek'ten uzaklaşıp başka yöne çevrilmiş. Gerçek şu ki, siz olduğunuz halinizle mükemmelsiniz. Ancak, size hatırlatmak zorundayız ki, düşündüğünüz her düşünce ve hissettiğiniz her his yaratıcıdır. Sadece istediğiniz şeyi düşünün, ve o sizin olacaktır.

Siz gidip sevdiğiniz işi yapıp çok başarılı olacağınıza ve iyi bir gelir elde edebileceğinize inanıyor musunuz? Büyük olasılıkla, hayır. O zaman onun için duyduğunuz arzunun sizin için çalışmasına izin verin. Arzunuzu yaşayın ve hayatınızı yapmayı sevdiğiniz şeyi yapabileceğiniz şekilde değiştirin, ve bu zamanı istediğiniz şeye sahip olmayla ilgili inançlarınız ve kendinizi-takdir-etme üzerinde çalışmak için kullanın. Eğer bir şeyi gerçekten istiyorsanız, ona sahip olmak için fedakârlıklarda bulunacaksınızdır. İstediğiniz şeyi yapabilmek için, gerekiyorsa, daha küçük bir evde oturun, özel otomobiliniz yerine otobüse binin, yarım-gün çalışın, size açık olan birçok seçeneği değerlendirin.

Kendinizle ilgili imajınızı değiştirerek mucizeler yaratabilmenize karşın, karşılaştığınız mücadeleler sonucunda da çok şey kazanmışsınızdır. Mücadele, zamanın başlangıcından beri gezegeninizdeki ruhsal tekâmülün temeli olagelmiştir. O sizin -azim, sabır, cesaret, şefkat gibi- varlığınızın genişlemesini sağlayan nitelikleri geliştirmenize yardımcı olmuştur. Ancak, mücadele gerekli değildir. Ama, eğer hayatınızda mücadele varsa, onu sevmeyi öğrenin. Onun size getirdiği armağanları görün ve onları sevin. Geriye dönüp yaşamınızdaki tüm mücadeleye, ve ne kadar gelişmiş, ne kadar genişlemiş olduğunuza, ne kadar daha bilge, sevecen ve şefkatli olduğunuza bakın. Yıllar önceki halinizi tanıyabiliyor musunuz? Belki de hayır. İnançlarınızı değiştirene dek, mü-

cadele yaşamınızın bir parçası olacaktır. Onu müttefiğiniz kılarak ondan mümkün olduğunca yararlanın. Mücadeleye saygı gösterin, onu artık küçümsemeyin, çünkü o size iyi hizmet eder.

Kendimizi takdir etmeyi nasıl öğrenebiliriz?

Kendinizi takdir etmeyi, tıpkı öğrenmek istediğiniz başka herhangi bir beceri gibi öğrenebilirsiniz. Eğer kek pişirmeyi öğrenmek isterseniz, önce o konuyla ilgili bir kitap satın alır, sonra belki kek pişirmiş olanlara bunu nasıl yaptıklarını sorar, ve sonra da kek yapmaya girişirsiniz. Sonucu deneyimledikten -keki yedikten- sonra, biraz daha, sonra biraz daha, ve sonra biraz daha uygulama yaparsınız -ta ki kek pişirme becerinizden tatmin olana dek. Biz kendini-takdir-etmenin bir parça kek olduğunu mu söylemeye çalışıyoruz? Gerçekten de öyle. Bu sadece bir uygulama meselesidir.

Birçoğunuz değerli olmadığınıza derin bir biçimde inanırsınız, böylece sizin için kendinizi takdir etmek, bu uygulamayı yapmak zordur. Siz belki kendini takdir etmenin kibir, küstahlık ya da utanılacak bir şey olduğuna inanıyorsunuzdur. Size şu gerçeği söyleyelim: Buda ve İsa, bulundukları yere kendilerini takdir ederek erişmişlerdir. Başka türlü nasıl yapabilirlerdi ki? "Ama, onlar özel varlıklardı," dediğinizi işitiyoruz, ve size diyoruz ki, "Onlar bir zamanlar tıpkı sizin gibiydiler. Birçok yaşam, epey mücadele, aynı yol, aynı acı, aynı hayaller, arzular ve amaçlar. İşte bu yüzden bugün onlar sizin en büyük öğretmenlerinizdir, çünkü onlar yolu ***bilirler*** ve o yolu ***yaşamışlardır***. Hepsini yaşamışlardır!"

Kendini takdir etme bir uygulama meselesidir. Buna bugün başlayın. Bir kâğıt alıp, kendinizde gördüğünüz ve sevip takdir ettiğiniz beş özelliği yazın. Aynı şeyi yarın da, öbür gün de ve daha öbür gün de yapın. Her gün, kendinizde

görüp takdir ettiğiniz belirli özellikleri yazın. Bunu eğlenceli kılın: oyuna bir arkadaşınızı ya da sevdiğinizi de katın. Bir başkasına onda görüp takdir ettiğiniz özelliklerin bir listesini verin. Bunu haftalık ya da günlük bir olay haline getirin. Uygulayın, uygulayın, uygulayın.

Siz kendinizi daha çok takdir ettikçe, ruhunuzun ışığına, sevgisine ve ilhamına giderek daha açık hale gelirsiniz. Bu olduğunda, evrensel zihne daha çok bağlanırsınız. Bu olduğunda, daha çok ilham ve yeni fikirler alırsınız. Ve bilin bakalım ne olur? Kendinizde görüp takdir ettiğiniz özellikleriniz giderek daha da gelişirler.

Belki siz bir dansçı olmak istiyorsunuzdur, ama bu konudaki becerinizi geliştirmeniz gerekiyordur. Eğer dans etmeyi seviyorsanız, dansın özüne titreşimsel olarak uyumlanacaksınızdır. Eğer buna kendini-takdiri katarsanız, kendinizi ruhunuzun bilgisine açarsınız, çünkü o zaman almaya açık olacaksınızdır. Bu olduğunda, beceriniz kat kat artar, giderek daha iyi bir dansçı olursunuz, ve bunun sonucunda kendinizi giderek daha çok takdir edersiniz. Bu iş böyle işler. Kendini takdir etmek tüm başarının anahtarıdır, kendini beğenmemek, küçümsemek ise tüm başarısızlıkların nedenidir.

Düş kırıklığına uğrama korkusunu nasıl yenebiliriz? Ben birçok şeyi denedim ve başarısız oldum. Şimdi kendimi uğraşmaktan vazgeçip, istediğimden daha azını kabul etmeye razı olmuş gibi hissediyorum.

Kendini takdir etme konusunda geliştiğinizde, başarılı olmayı da beklemeye başlarsınız. Bu olur, çünkü kendinizi kendini-takdir yoluyla açtığınızda, Evren'in akışından daha çok yararlanır, büyük benliğinizin, ruhunuzun bilincine daha çok uyumlanırsınız. Bu olduğunda, giderek istediğiniz daha çok şey yolunuza çıkacaktır. Siz bolluk düşünceleri düşüne-

cek, ve otoparkta kendi otomobilinize doğru giderken yerde para bulacaksınız. Onu alın! Evren'de rastlantı diye bir şey yoktur. Siz kendinizi daha fazla takdir ettikçe, bu konuda daha çok uygulama yaptıkça, sahip olma ve yapma ile ilgili inançlarınızı daha çok dönüşüme uğratacaksınız ve yaşamınızda eşzamanlılık (senkronizasyonlar) daha çok rol oynayacaktır. Giderek daha çok eşzamanlılık deneyimledikçe, her şeyin yolunda gideceğini beklemeye başlayacaksınız, çünkü Evren size her gün her şeyin sizin için iyi, güzel ve yolunda olduğunun kanıtlarını sunmakta olacaktır. Kendini takdir etmek her şeyin anahtarıdır, çünkü o kendini sevmektir, ve sevgiden daha yüksek bir gerçek yoktur! Siz vazgeçip, istediğinizden daha azına sahip olmaya razı olduğunuzda, daha az değerli olduğunuza karar vermiş olursunuz. Bu sizin gerçekten vermeyi sürdürmek istediğiniz bir karar mıdır?

Ben kırk yaşlarının sonuna gelmiş bir kadınım. Çocuklarımın hepsi büyüdüler ve ben kendimi saplanıp kalmış hissediyorum. Hayatımın amacının ne olduğunu bilmek istiyorum, ama ne yapmak istediğimi bilmiyorum. Siz bize, "Yapmayı sevdiğiniz şeyi yapın" diyorsunuz, ama ben onun ne olduğunu bilmiyorum.

Siz yıllardan beri çocuk bakıcılığı ve ev kadınlığı yaptınız, öyle değil mi? Sadece, iş kendinize ne istediğinizi sormaya geldiğinde bu konuda pratiğiniz yok, o kadar. Yıllar boyunca başkalarının, çocuklarınızın, eşinizin ve belki de ana-babanızın ihtiyaçlarıyla ilgilendiniz. Bugün ne istediğinizi bilmemeniz sizi şaşırtmamalı. Siz ihtiyaçlarınızı ve isteklerinizi başkalarına ne kadar sık bir biçimde ifade ettiniz? Belki ifade ettiniz, ama onlar sizi dinlemediler. Neden dinlemediler? Çünkü siz normal olarak yaptığınız işleri yapmayı sürdürdünüz ve onlar her şeyin pekâlâ olduğunu varsaydılar. Unutmayın ki insanların size nasıl davranacaklarını onlara siz

öğretirsiniz. Onlara ya da kendinize kızmayın. O zaman yapmayı seçmiş olduğunuz şeyi yaptığınızı idrak edin, ki bu çocuk yetiştirmekti. Şimdi bu sadece farklı seçimlerde bulunma meselesidir ve eğer neyi seçeceğinizi bilmiyorsanız, o zaman ilk seçiminiz seçimler yapma seçimidir. Her gün uyandığınızda, şu küçük onaylamayı kendi kendinize söyleyin. Yapmanız gereken şeyleri düşünmeye başlamadan ***önce*** bunu yapın. Kendi kendinize şöyle söyleyin: "Bugün yapmayı sevdiğim şeyin ne olduğunu giderek daha fazla anlamaya başlayacağım. Onu anladığımda, kabul ve tasdik de edeceğim; onu kabul ve tasdik ettiğimde ise daha da çok araştırıp keşfedeceğim."

Sizin sadece, kendinize istediğiniz şeyin ne olduğunu sormanız gerekir. Gününüzün öylesine başınıza gelmesine izin vermeyin, gününüzü niyet ederek önceden hazırlayın. İlginizi çeken her şeyi yazın ve sonra tüm çevrenizde bir araştırma yapın, bilgi toplayın. Hoşlandığınız şeylerin yapıldığı yerleri ziyaret edin, onları yapanları arayın, konuyla ilgili kitaplar okuyun; yani, doğru yolda olup olmadığınızı keşfetmenizi sağlayacak her şeyi yapın. Yerel bir kulübe katılın ya da gece okuluna devam edin ve bu arada, yolunuza çıkan engellerin, sadece, sizi içsel inançlarınızı değiştirmeye yönlendiren işaret levhaları olduklarını hatırlayın. Eğer yaşınızdan dolayı reddedilirseniz, o zaman ona bakmanız gerekir. Eğer deneyimsizliğinizden ötürü reddedilirseniz, o zaman kendinizi daha fazla takdir etme konusunda çalışmanız gerekir. Mutlu bir çocukluğa sahip olmak için asla çok yaşlı değilsiniz. Serüveninizin keyfini çıkarın!

Ben altmış yaşını geçtim, ve sevdiğim işi yapıyor olmama rağmen, onu artık yapmayı istediğimden emin değilim. Ayrıca, hiçbir şey yapmadan fiziksel bedenimin ölümünü beklemeyi düşünemiyorum.

Eğer fiziksel bedeninizin ölümünü beklerseniz, o düşündüğünüzden daha çabuk gerçekleşecektir; çünkü o zaman dikkatinizin üzerinde odaklandığı konu bu olacaktır.

Fiziksel yaşamınızın kapanış yılları olarak deneyimlediğiniz döneme eriştiğinizde, dönüp, yapmış olduğunuz her şeye bakın. Yapmak istediğiniz her şeyi yaptığınızı ve vermek istediğiniz her şeyi vermiş olduğunuzu bilerek bu dünyadan ayrılabilecek misiniz? Geride bir miras olarak ne bırakmak istiyorsunuz? Belki şimdiden çok şey vermişsinizdir, öyleyse kendinize gerçekten ne vermek istiyorsunuz? Yaşamınızın bu dönemi, en iyi şekilde, kendinize ve başkalarına verebileceğiniz armağanları düşünerek kullanılabilir. Belki uzun zamandır dargın olduğunuz bir arkadaşınıza bağışlama armağanı verebilir, belki bir aile üyesiyle barışabilir, ya da uzun zamandır taşıyageldiğiniz bir suçluluk duygusundan kurtulabilirsiniz. Bu bir armağanlar zamanıdır. Dünyaya ne vermek istersiniz? Geride bıraktığınız armağanlar gelecek deneyiminizin yolunu hazırlayacaktır.

Ben işimden ve evimden hoşlanmıyorum, ama ne yapmak ya da nerede yaşamak istediğimi bilmiyorum. Her gün bana yerine getirilmesi gereken zor bir görev gibi görünüyor. Bu kısırdöngüyü nasıl kırabilirim?

Bu pozisyonda bulunduğunuzda, büyük bir direniş pozisyonunda bulunuyorsunuz demektir. Siz istemediğiniz şey üzerinde çok fazla odaklanıyorsunuz, ve size, istemediğiniz tüm bu şeyler yaşamınızı yönetiyormuş gibi görünüyor. Evren'in düşünceye karşılık verdiğini hatırlayın. Düşünce tüm yaratımın temelidir. Dolayısıyla, siz büyük bir direniş pozisyonundayken, dikkatiniz neredeyse tümüyle istemediğiniz şeyler üzerinde odaklanır. Bu gerçekten de, içinde bulunulacak çok rahatsız bir pozisyondur. Yapabileceğiniz şey, bu küçük bir

değişiklik olsa, ve onu kısa süreler için yapabilseniz bile, odağınızı değiştirmektir. Böyle durumlarda, olumlu olmaya çalışırken çoğunuzun yaptığı şey, durumun olumlu yönde değiştiğini görmeye çalışmaktır; ancak, bu durumda da genelde hâlâ o durum üzerinde odaklanırsınız. Evren size sadece üzerinde odaklandığınız şeyi verebilir. Durumun ortadan kalktığını görmek yerine, sadece, yolunuza yeni bir durumun, yeni bir işin, yeni bir evin çıktığını gözünüzde canlandırın. Onu sevene dek herhangi bir şeyi bırakamayacağınızı bildiren bir evrensel yasa vardır. Bu şu anlama gelir ki, bir şeyin hayatınızdan çıkıp gitmesi için, onu önce kabul ederek serbest bırakmanız gerekir. Bir şeyi kabul ettiğinizde, ona direnmeyi bırakırsınız; ona direnmeyi bıraktığınızda, artık onun üzerinde odaklanmazsınız; dolayısıyla, ona artık enerji, yaşam veriyor olmazsınız.

Birçoğunuz, sadece, yaşamınızın başınıza gelmesine izin verirsiniz. Sizler gerçek özünüz olan yaratıcı varlıklar yerine, tepkisel varlıklar olmuşsunuz. Tepkisel bir varlık olarak, belli hedefler oluşturmadan, ya da yaşamınızı inanç sisteminizin perspektifinden tanımlamadan, sadece gününüzün ya da yaşamınızın gelişip gözlerinizin önüne serilmesine izin verirsiniz.

Her şeyin yanlış göründüğü ve olmasını istediğiniz gibi olmadığı böyle durumlarda, siz bilinçli bir seçim yaparak kolayca odağınızı değiştirebilirsiniz. Niyet, yaratıcı güçlerin güçlü bir üretecidir. Siz bir şey yapmaya ya da bir şeye sahip olmaya niyet ettiğinizde, o size -ona sahip olmanın hoş olacağına karar verdiğinizde olduğundan- çok daha hızlı gelir. Her sabah uyandığınızda, yatakta oturup o gün için bir niyette bulunun. Kendi kendinize, "Bugün geçinmek için yeni fırsatlar görmeye niyet ediyor, bu yeni fırsatları davet ediyor ve onların kendilerini bana göstermelerine izin veriyorum," ya da, "Bugün yaşamımdaki her olumlu şeyi görmeye niyet

ediyorum," gibi bir şey söyleyin. Bunu yaptığınızda, ve bu bildirimleri ***niyetli*** bir biçimde söylediğinizde, hayatınızda yeni bir yaratımı başlatırsınız, çünkü Evren sizin niyet bildiriminize karşılık vermekten başka bir şey yapamaz. Düşüncelerinizin tüm realitenizi yarattığını hatırlayın. Eğer yaşamınız istemediğiniz şeylerle doluysa, o zaman odağınızı istediğiniz şeye yönlendirin. Eğer ne istediğinizi bilmiyorsanız, o zaman sadece, Evren'den gün esnasında size mutluluk veren şeylerin örneklerini göstermesini isteyin.

Kendinizi böyle bir durumda bulduğunuzda, size düşen şey, dikkatinizi nereye odaklayacağınız konusunda tutarlı seçimler yapmaktır. Siz bu tutarlı seçimi yaptığınızda, Evren size sihirli ya da mucizevi görünecek biçimlerde karşılık verecektir. Aslında, o ne sihirdir ne de mucize. O evrensel yasadır, çünkü siz yaratansınız. Düşündüğünüz şey elde ettiğiniz şeydir, düşündüğünüz şey elde ettiğiniz şeydir, düşündüğünüz şey elde ettiğiniz şeydir. Yaşamınızdaki her olayın, kişinin, durumun ya da şeyin izi geriye, bir inanca ya da bir dizi düşünceye dek sürülebilir. Sizin Evren'e, "Bana nefret edeceğim bir iş ver" ya da "Bana hoşlanmayacağım bir ev ver" demediğinizi biliyoruz, ama siz bu durumu çeken hisler ve düşünceler yayıyordunuz. İçinde bulunduğunuz duruma nasıl girdiğinizi keşfetmek için, kendinize bu durum hakkında ne hissettiğinizi sorun.

Bu durum size nasıl bir his veriyor? Kapana kısılmışlık mı? Özgürlükten yoksunluk mu? Düş kırıklığı mı? Güçsüzlük mü? Eğer hissettiğiniz şey bunlar ise, o zaman özgürlük ve kişisel güçle ilgili inançlarınız nelerdir? Herhangi bir durum hakkında ne hissettiğinizi hissederek, bu durumu ilk başta çekmiş olan çekirdek inançlarınızı ve düşünce kalıplarınızı ortaya çıkarabilirsiniz. Bir kez bunu bildiğinizde, yeni bir inancı, yaşam için yeni bir onaylamayı benimseyerek inancınızı kolayca değiştirebilirsiniz. Ancak, eğer yeni bir

inanç yaratmak için çok güçlü bir niyette bulunursanız, bunların hiçbirini yapmanız gerekmez. Yine de, insanlık ile ilgili gözlemimize göre, size, o konuda ne hissettiğinizi hissederek sorunun özüne inmenizi tavsiye ederiz. Bakın, hisler düşüncenin bir sonucudur, ve her türlü güçsüzlük hissi sizin istediğiniz şeyi yaratacak güce sahip olmadığınız inancından kaynaklanır. İnancın özüne inmeniz, daha kalıcı ve çok daha derin içsel değişimler yapmanıza yardımcı olacaktır.

Başlangıçta, ya da ilk yıllarda bu evi ve işi gerçekten istemiş de olabilirsiniz. Şimdi kendi kendinize neyin değişmiş olduğunu sormanız gerekir, çünkü ***sizler tekâmül etmiş ve sürekli olarak değişen varlıklarsınız***. Tezahür ettirmek istediğiniz her şey sadece bilincin bir yansımasıdır. Madde bilinci yansıtır ve onun tarafından şekillendirilir. Bilinciniz gelişirken, yaşamınızdaki maddi şeylerin de onunla birlikte gelişip dönüşüm geçirmesi gerekecektir. Siz gelişirken, bir sabah uyanıp, sahip olduğunuz şeyin -bir zamanlar harika bir biçimde uymuş olsa da- artık size uymadığına karar verdiğiniz zamanlar olacaktır.

Birçoğunuz, gerçek güvenliğin içinizden kaynaklandığını unutarak, dışarıda güvenlik arama eğilimindesiniz. Fiziksel dünyanızda bulunduğunuz yerin ve yapmakta olduğunuz işin artık şimdiki içsel kimliğinizi yansıtmadığını söyleyen tüm içsel dürtüleri duymazdan geliyorsunuz. O zaman öyle görünüyor ki, birden uyanıyor ve artık hiçbir şeyin size uymadığını fark ediyorsunuz ama çoğunlukla yine bir şey yapmıyorsunuz; ta ki durum sizi eyleme geçmeye zorlayacak kadar rahatsız edici olana dek. Oysa, eğer hislerinize güvenebilseniz, o içsel dürtülere kulak verebilseniz ve hemen onlara göre davranabilseniz, yaşamınız içsel sizin bir ifadesinden içsel sizin bir başka ifadesine doğru mutlu ve rahat geçişlerle dolu olabilirdi.

Bakın, ruhunuz, yani sizin daha büyük ve ebedi olan

yanınız kendisini sizin vasıtanızla ve yaradılışın dört prensibine göre tam olarak tezahür ettirmek ister. O size bunu duygularınız ve hislerinizle iletir, ve bazen bu hisler süptil olabilir. Esasen, kendinizi iyi hissettiğinizde, doğru yoldasınız demektir. Kendinizi rahatsız ya da kötü hissettiğinizde, o zaman size sadece istemediğiniz şeyleri verecek bir yoldasınız demektir. İyi hislerle ruhunuz size yukarı doğru yükselen bir sarmalda gidiyormuşsunuz gibi ilerlemeyi ilham eder; böylece bu gidiş giderek daha iyi hale gelir. Size, mantıklı ya da "doğru" olan, veya sizden beklenilen şeyi değil, size iyi bir his veren, kendinizi iyi hissetmenizi sağlayan şeyi yapmanızı tavsiye ediyoruz. Çünkü siz kendinizi iyi hissederken, ışık yayarsınız, ve ışık yayarken, kendinize güç ve enerji çekersiniz. Siz kendinize güç ve enerji çektiğinizde ise fiziksel boyutta bir üstat-yaratan olursunuz, ve bu boyutta bulunmanızın nedeni de ***budur***. Siz buraya yaratmaya geldiniz!

5

Bolluk

Birçok spiritüel öğretmen bolluktan ve bolluğun hayatımızdaki öneminden söz ediyor. Bu dünyada, gezegene zarar vermeden nasıl bolluk içinde olabiliriz?

Daha önce de belirttiğimiz gibi, bolluk yaradılışın dört prensibinden biridir, ve biz bu gerçeği siz ona inanana dek tekrarlayacağız. Eğer Tanrı bir birey olsaydı, Evren'deki en zengin kişi kim olurdu? Tanrı, elbette, çünkü her şey Tanrı'nın zihninde ve kalbinde bulunur, ve siz Tanrı ile bir olmaya çalışmıyor musunuz? O halde, bu enkarnasyonda Tanrı olduğunuzu keşfetmeye çalışmıyor musunuz? Siz Tanrı'sınız, her şeyle bir'siniz, çünkü siz fiziksel-olmayanın, saf öz olanın, Tanrı/Tanrıça, Tüm-Varolan olanın fiziksel uzantısısınız. Eğer bu böyleyse, o zaman Evren'in bolluğu sizin içinizdedir. O başka bir yerde olamaz. O bir başkasına ait olamaz, ya da başkasından gelemez; o sadece sizin içinizden gelebilir. Ancak, siz çok değersiz olduğunuza inandığınızdan, Tanrı olduğunuzu yadsımaya çalıştınız, ve güçsüz olduğunuza, ve yoksulluk içinde olduğunuza inanıyorsunuz. İnsanlığın gerçek yoksulluğu, ruhsal yoksulluktur, ve bu sizin yeterince iyi ya da spiritüel olmamanızdan değil, her gün Tanrı olduğunuzu yadsımanızdan kaynaklanır. Siz büyüklüğünüzü yadsırsınız; sınırlayıcı olan her şey üzerinde odaklanırsınız. Gezegene

vermekte olduğunuz zarar bu yoksunluktan kaynaklanır; bunun nedeni sahip olamayacağınız şeyleri istemeniz anlamında açgözlü olmanız değildir. Yine de, açgözlülük çevresel tahribatınızın başlıca nedenidir.

Aranızda açgözlülük gelişmiştir, çünkü ruhsal benlikleriniz toplumunuz-kültürünüz tarafından terk edilmiştir. Siz dünyaya açık, kucaklayıcı, sevmek için bir nedene ihtiyaç duymaz bir halde geldiniz, siz sevgiydiniz. Sonra kuralları, sizden neyin beklendiğini öğrenmeye başladınız, ve ayrıca spontane (dış etkenler olmaksızın ortaya çıkan) sevginin iyi karşılanmadığını ve teşvik edilmediğini öğrenmeye başladınız. Kendinizi terk edilmiş hissetmeye başladınız, çünkü yapmayı en çok arzuladığınız şey, yani sevmek, kabul ve tasdik edilmiyor ve beslenmiyordu. Bu birçoklarının kendilerini sevgiden, takdirden ve güçten yoksun hissetmelerine neden oldu. Bu yoksunluk duygusu birçoklarını güç arayışına, ve hissettikleri boşluğu dolduracağını sandıkları şeyleri aramaya itti. Bu yoksunluk duygusu kendini doyurmak için daima daha fazlasına ihtiyaç duyan, doymak bilmez bir hayvan gibi olabilir. İşte son birkaç bin yıldır insanlık kendini böyle ifade etti.

Toplumlarınız daha yapılandığı ve daha kurala-dayalı hale geldiğinde, siyasi ve dini otoritelerin gücü arttı, ve bu da ruhun kararması, gerçek kimliğinizin duygusunun, bir sevgi ve ışık varlığı olduğunuz duygusunun yitirilmesi anlamına geldi. İnsan türü olarak, bu yoksunluk duygusunu azaltmak, kendinizi beslemek için güç peşine düştünüz, ve bunu yaparken doğal çevreniz ve sizden daha zayıf görünen her şey üzerinde hâkimiyet kurmaya çalıştınız. Büyük imparatorluklar ortaya çıktı, uluslar birbirlerine saldırdılar, birbirlerinin topraklarını istilâ ettiler, ve siz kendinizi Dünya'daki tüm yaşamın gözeticisi olarak görmek yerine, Dünya'nın efendileri olarak gördünüz. Bu tutumu bazı dinlerinizin

adına mazur gösterip haklı çıkardınız. Tüm bunlar sizin güç arayışınızla ilgiliydi. Kendi yaşamınıza dönüp baktığınızda, bir başkasının üzerinde güce sahip olmaya ya da durumları yönetmeye çalıştığınız zamanların olduğunu fark edeceksiniz. Siz tekâmül ederken, bu güç arayışının ve açlığının taşıdığınız yoksunluk hissini asla yenemediğini görmeye başlarsınız. İşte bu aşamada, içinize yönelmeye ve istediğiniz şeyin ne olduğunu hissetmeye başlarsınız. Hisler ve içsel dürtülerle ilgili her şeyi öğrenir, ve kendinize kim olduğunuzu sormaya başlarsınız. İşte o zaman güç arayışınızın yıkıcı olduğunu ve sonuçta size hiçbir yarar sağlamadığını görmeye başlarsınız. Bu sizin için yeni bir çağın doğuşudur, çünkü siz hakiki gücü, sevgi gücünü aramaya başlarsınız, ve bu güç sadece ve sadece içinizden, içinizdeki Tanrı/Tanrıça'dan, varlığınızın özünde yaşayan her şeyin kaynağından gelebilir. Bu aşamada, neden burada olduğunuz, buraya ne yapmaya geldiğiniz ile ilgili belli belirsiz bir his duymaya başlar, daha büyük tabloyu görür ve her şeyin birbiriyle ilişkili olduğunu ve her şeyin gerçekten bir olduğunu anlamaya başlarsınız.

Tıpkı sizin bir birey olarak hayatınızda bu yolculuğu yaptığınız gibi, insanlık da bu yolculuğu toplu olarak deneyimler. İnsanlık binlerce yıldır güç peşinde olmuştur, ve tarih bu olgunun tanığıdır. Şimdi siz göründüğünüzden daha fazla bir şey olduğunuzu anlama sürecindesiniz. Dünyanın bir yanında yaptığınız şeyin dünyanın öbür yanlarını etkilediğini anlamaya başlıyorsunuz. Birçok farklı isimle birçok okyanus olmadığını, tek bir dünya okyanusu olduğunu, Dünya üzerindeki tüm yaşamı besleyip sürdüren tek bir su kütlesi olduğunu anlamaya başlıyorsunuz. Siz bunu insan türü olarak gördüğünüzde, bir olduğunuzu, ayrılık olmadığını anlamaya başlarsınız. Yukarısı nasılsa, aşağısı da öyledir. Çevresel krizleriniz sadece ruhsal krizlerinizin yansımalarıdır. Güç arayışınız içinde kendinizi diğerlerinden ayırdınız ve

şimdi aslında hep bir olduğunuzu görmeye başlıyorsunuz. Fiziksel tezahürler ***daima*** içsel değişimin, içsel yönetimin, içsel niyetin ifadeleridir.

Geçtiğimiz yıllarda İnternet'in ortaya çıkışı ve telekomünikasyon patlaması sizin insan türü olarak olgunlaşmakta olduğunuzun kanıtıdır. Bu olgunlaşma süreci sizi hızla birlik bilincine doğru götürmektedir. Biz bunu alkışlıyor ve kutluyoruz. Bundan, güç mücadeleleriniz içinde bulunduğunuz yerin kötü bir yer olduğu anlamını çıkarmayın, çünkü siz normal bir tekâmül aşamasındaydınız, bu tüm gezegenlerdeki tüm uygarlıklar tarafından deneyimlenmiş bir aşamadır. Ve, sizi bu tekâmül ve fırsat zamanında kutluyoruz, çünkü siz bir yuvaya dönüş yolculuğundasınız. Siz kim olduğunuzu hatırlamaya başlıyorsunuz, bizim kim olduğumuzu hatırlamaya başlıyorsunuz, içinizdeki Tanrı'yı hissetmeye başlıyorsunuz, ve sözünü ettiğimiz yuvaya dönüş budur.

Sizin Dünya ile ilişkiniz şimdiye kadar yokluğa dayanıyordu. Yeri tekrar doldurulamayacak yakıtları kullandınız, ki bu bilincinizin direkt bir yansımasıdır. Ancak, sizler bir olduğunuzu ve her şeyin birbirine bağlı olduğunu anladığınızda, Evren'in doğal enerjilerini kullanmak için yeni yollar bulmaya başlayacaksınız, ki aslında şimdiden bulmaya başladınız. Dünyanızda her bireyi barındırıp besleyecek ve her bireyin bolluk duygusuyla yaşamasını sağlayacak kadar yeterli kaynak vardır. Mesele bilincinizi değiştirmektir. Birçoğunuz, eğer doğal bolluk özünüze ulaşır ve arzuladığınız o fiziksel şeyleri tezahür ettirmeye başlarsanız, gezegene bir biçimde zarar verebileceğinizden endişeleniyorsunuz. Oysa, siz doğal bolluk duygunuza uyandığınızda, gezegenin bilincine ve insan türünün değişim-dönüşümüne katkıda bulunmuş olursunuz.

Alanlar, bir yokluk bilinciyle alırlar. Açgözlü davrananlar bunu yoksunluk hissiyle yaparlar. Dünyanız bir tezat

oluşturan zıtlar yeridir. Aranızda yoksunluk hissettiği için açgözlü davranan ve yoksunluk içinde yaşayanların sırtından geçinen insanlar vardır. Yokluğa neden olan şey açgözlülük değildir, yokluğu yaratan ***her iki*** tarafın da içsel hisleridir. Mevcut dünya durumunu yaratan, yokluk inancı ve yoksunluk hissidir.

İnsanlığa yapabileceğiniz en büyük hizmet, yokluk bilincini bırakıp, ***bir*** olduğunuzu ve bolluğun doğal haliniz olduğunu bilen bir bilince geçmektir.

Yaradılışın dört prensibi yasadır. Onlar ***vardır***. Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, onları yadsıyamazsınız. Siz sevgi, sağlık, bolluk ve yaratan olduğunuzu, Tanrı ***olduğunuzu*** yadsımakta başarılı oluyormuş gibi görünebilirsiniz. Evet, bunları yadsımaya çalışabilirsiniz, ama onlar yadsınamazlar, çünkü siz gerçek kimliğinizi yadsıyamazsınız.

Her şeyin üzerinde, sizler yaratanlarsınız. Bir kez, insan türü olarak, Evren'in gücünün emrinize amade olduğunu anladığınızda, bu açık anlayışla yaratmaya başlayacaksınız. Bu birçok büyük buluşa yol açacak ve güneş enerjisini ve ayrıca evrensel enerjiyi farklı biçimlerde kullanmanızı sağlayacak. Bu evrensel enerji tüm çevrenizde bulunur. O sizin içinizdedir, bedeninizdedir, soluduğunuz havadadır, her moleküldedir, her buluttadır, her yerdedir. Yakında bu sonsuz enerji ve güç kaynağını kullanmanın yollarını keşfedecek ve bundan çok yararlanacaksınız. Gerçekten de, bu bilgi, ve böyle bir teknolojiyi yaratacak vasıtalar şimdiden mevcuttur, ama çoğunuz böyle bir gücü benimsemeye henüz hazır değilsiniz, çünkü bunu yaptığınızda, hayal edemeyeceğiniz şeyler yapabileceksiniz. Evrensel gücün bu kullanımı ancak hepinizin, her şeyin birbirine bağlı olduğu anlaşıldığında gerçekleşecektir, daha önce değil.

Tıpkı, dünyamızı paylaşan diğer bilinçli ve duygulu türlerle, yunuslarla ve balinalarla temas kurana dek uzaylı ırk-

larla temas kuramayacağınız gibi, bir olduğunuzu, ve bunun sorumluluğunu anlayana dek bu enerjiyi kitlesel olarak kullanamayacaksınız. Açık olalım, sizin bu gücü keşfedip kullanmanızı engelleyen bizler değiliz, ya da başka varlıklar değildir. Sizi engelleyen kendi bilincinizdir. Bazıları, hatta bilimsel topluluk içinde birileri bunu şimdiden anlıyorlar. Ancak, insanlık için gelişecek şeyi belirleyen kitlesel bilinçtir. Değişiklikler yoldadır, ve onlar sizinle başlar. Sınırsız biçimde düşünün. Zengin düşünün, zenginleşin, ve sizin Evren'in bir çocuğu olduğunuzu, her şeyin yolunda olduğunu ve her şeyin uygun zamanında ve yerinde vuku bulduğunu bilin.

Bakın, sevgi, güç ve para, hepsi aynı şeydir. Para sadece sevgi ve gücün fiziksel tezahürüdür. Bunu söyleyebiliyoruz, çünkü hakiki gücün sevgiden kaynaklandığını, ve onun gerçekten sevgi olduğunu biliyoruz. Öyleyse hakiki güç nedir? Hakiki güç izin vermekten kaynaklanır. İzin-verme hali içindeyken, dışsal koşullardan etkilenmemekle kalmaz, gerçek kimliğiniz olmanıza da izin verirsiniz, yani Tanrı ***olmanıza*** izin verirsiniz. Yoksunluk hisseden birçok kişi bu yokluk hissini telâfi etmek için gücün ve paranın peşine düşer; ve gücü arayanlar öz-sevgisinden yoksundurlar ve, çoğunlukla, diğerleri de onları sevmez, böylece onların yaşamlarında sevgi alış-verişi yoktur. İnsanlığın üzüntü ve acılarının nedeni, çoğu kişinin gördüğü anlamda açgözlülük değil, açgözlülüğün altında yatan gerçek neden olan yoksunluk hissidir.

Malî sıkıntı ya da krizle karşılaştığımızda, parayı hayatımıza nasıl çekebiliriz?

Önce, yoksulluğun, parasızlığın, ve malî krizlerin nereden kaynaklandığını anlamanız gerekir. Sevgi, güç ve paranın aynı şey olduğunu söylemiştik. Birçokları için, bu kabul edilmesi zor bir şeydir. Ancak, para sadece, sizin -büyük güç ve

büyük sevgi varlığı- kimliğinizi ifade eden iki öz niteliğin fiziksel tezahürüdür. Yaşadığınız tüm talihsizliklerin özünde iki inanç vardır: "Ben güçsüzüm" ve "Ben sevilmiyorum." Bu iki inanç insanlığın çoğunluğunun deneyimlediği yaşamların metin-yazarı olmuştur. Bu inançlar fiziksel boyutta aşmaya çalıştığınız büyük "yalan" ya da illüzyondur.

Malî sıkıntı ile karşılaştığınızda, bu daima sizin özünüzle uyum içinde olmamanızdan kaynaklanır. Özünüzde siz gücünüzü sevgiyle ifade etmek istersiniz. Sevgi, olan'ı tümüyle ve tam olarak kabul etmektir; bir izin-verme hali içinde olmaktır. Eğer para sizin yaşamınıza akmıyorsa, bu, yaşamınızın bir ya da daha fazla alanında izin-verme hali içinde, özgürlük hali içinde olmadığınız, ya da gerçek gücünüzü kabul ve tasdik etmediğiniz anlamına gelir. Eğer özgürlüğünüzü sınırlayan bir ilişki içindeyseniz, ya parasızlık, ya da sahip olduğunuz para ile ilgili endişe yaşayacaksınızdır. Eğer zevk almadığınız bir işte çalışıyorsanız, saf yaratıcı enerjinin akışını engelleyeceksinizdir, ve böylece para akışı kısıtlanmış olacaktır.

Hisler sizin dostlarımızdır. Parasızlık çekiyorsanız, o konuda ne yapabileceğinizi mantıkî olarak anlamaya çalışmak yerine, neler olduğunu hissetmek çok daha verimli olur. Kendinize sorabileceğiniz sorular şunlardır: "Hayatımda nerede sevgiden ya da özgürlükten yoksunum? Nerede özgürlüğü kısıtlıyorum? Kendime sevgi ve saygı duyuyor muyum? Nerede güçsüzlük hissediyorum? Hayatımın herhangi bir alanında ezildiğimi hissediyor muyum?" Bu soruları yanıtladığınızda, hayatınızın bir ya da daha fazla alanında, "Ben sevilmiyorum" ya da "Ben güçsüzüm" inançlarını barındırdığınızı keşfedeceksiniz.

Peki, bu konuda ne yapmalı? Önce, kendini-takdirin ruhsal ve kişisel gelişimin anahtarı olduğunu anlayın. Kendinizi takdir ettiğinizde, titreşiminiz yükselir ve siz, "Ben

sevgiyim" ve "Ben güçlüyüm" şeklindeki evrensel gerçeklere uyumlanırsınız. Bu sizi, otomatik olarak, paraya karşı daha manyetik kılacaktır.

Ayrıca, parayla ilgili düşüncelerinizi de gözden geçirmeniz gerekir. Dünyanızdaki her şeyin bir zıddı olduğunu ve Evren'in size üzerinde odaklandığınız şeyi getirdiğini hatırlayın. Para, hayatınızda paranın yokluğu ya da bolluğu olarak tezahür edebilir. Sizin için tezahür edecek olan şey, konunun üzerinde odaklandığınız yanıdır. Eğer parasızlık üzerinde odaklanıyorsanız, elde edeceğiniz şey de odur. Eğer paraya sahip olma üzerinde odaklanıyorsanız, elde edeceğiniz şey odur. Evren herkese her şeyi tarafsız bir biçimde verir, hepiniz, tam ve kesin olarak, üzerinde odaklandığınız şeyi alırsınız.

Parasızken, faturalar üst üste yığılırken, ve siz bir çıkış yolu göremezken, bu yoksunluğun size çok gerçek göründüğünü anlıyoruz. Ve bu kanıt deneyimlediğiniz şeyin gerçek olduğunu ve bizim size sunduğumuz şeyin gerçekçi olmadığını ima eder. Ancak, farkı yaratanın ***hissettiğiniz*** şey olduğunu hatırladığınızda, para sıkıntınızı ya da başka herhangi bir şeyi kendi yararınıza kullanabilirsiniz; çünkü o size daha derin sorunları temelli olarak çözme fırsatı verir. Eğer parasızlık üzerinde odaklanıyorsanız, ve tezahür eden şey de buysa, parasızlığa neden olan aslında para üzerinde odaklanma değildir. Para sevgi ve gücün ***temsilcisidir***, ve sizin parasızlık üzerinde odaklanmanız içsel güçsüzlük hissinizin ***belirtisidir***. Evet, siz kendi kendinize telkinler, onaylamalar yapabilir ve bu kez paraya sahip olmaya odaklanabilir ve böylece malî durumunuzda bir değişim yaratabilirsiniz, ama bu çoğunlukla geçici bir durum olur. Esas yapılması gereken şey, sevgiden ve güçten yoksun olduğunuzu söyleyen daha derin hisleri ortaya çıkarmaktır.

Duygular düşüncenin sonucunda ortaya çıkarlar; onlar

kendilerini destekleyen bir düşünce olmadan ortaya çıkmazlar. Yol boyunca bir yerde siz sevilmediğiniz ya da güçsüz olduğunuz inancını benimsemişsinizdir. Sizin görüş noktanızdan, gerçekten de, bazıları tarafından sevilmediğinizi, ve belli durumlarda güçsüz kaldığınızı gösteren epey kanıta sahip olmuş olabilirsiniz. Ancak, tüm bu kanıtlar sadece asıl çekirdek inancın bir tezahürüdür ve o inancı güçlendirirler.

Ruhunuz sizinle uyanık olduğunuz ***her*** saat anbean iletişim kurar. O bunu duygular ve hisler vasıtasıyla yapar. Enkarne olmadan önce, ruhunuzun, yaradılışın dört prensibiyle tam olarak tezahür ettirme hedefine erişmeniz için size rehberlik etmesini kabul etmişsinizdir. Ruhunuz ***tüm*** düşüncenin yaratıcı olduğunu ve fiziksel boyutta tüm realitenizi yaratacak güce sahip olduğunuzu bilir. En derin arzusu sevgiyle tezahür ettirmek ve yaratan olmak olduğundan, o size hislerle yol gösterir. Siz dünyada bulunmanızın esas amacının zıddını yaratan bir düşünce düşündüğünüzde, ruhunuz bunu size olumsuz bir duygu yaratarak ifade edecektir. Böylece, eğer siz mücadeleyi ve yoksulluğu düşünürseniz, kendinizi kötü hissedeceksiniz. Bunu yaptığınızda kendinizi kötü hissedersiniz, çünkü ruhunuz bu konular üzerinde düşünürken onları yaşamınızda yaratmaya başladığınızı ***bilir***. Olumsuz hisler duyduğunuzda, onlar aslında ruhunuzun, "Hayır! Hayır! Hayır! Böyle düşünme, ***senin*** istediğin şey bu ***değil***!" diye haykırmasıdır.

Bunun tersi de doğrudur. Siz hiç bir arkadaşınızla oturup milli piyangoyu kazanmayı ve tüm o parayla ne yapacağınızı hayal ettiniz mi? Daha büyük bir eve sahip olma, yoksullara yardım edebilme, kendinizi güzel şeylerle kuşatma, ailenize ve arkadaşlarınıza ev ve otomobil alabilme hayalinizi paylaşırken kendinizi iyi hissetmediniz mi? Elbette hissettiniz! Kendinizi iyi hissettiniz, çünkü ruhunuz o sırada size, "Evet! Evet! Evet! Böyle düşün, ***sınırsız*** ol, bolluğunu

kabul ve tasdik et; ***beni***, içindeki Tanrı'yı, tüm gerçek zenginliğin kaynağını kabul ve tasdik et!" diyordu.

Malî krize girdiğinizde, çoğunuz çözüm değil sorun üzerinde odaklanırsınız, ve bu krizi daha da derinleştirir. Bir sabah uyanıp da para durumunuzun yokluk tarafında olduğunu fark ettiğinizde, yapılacak ilk şey kendinize, para durumunuzun nasıl görünmesini istediğinizi sormaktır. Kendi kendinize, "Ben zengin olmak istiyorum" ya da "Daha fazla paranın hayatıma daha kolayca akmasını istiyorum," dediğinizde, derhal titreşiminizi paranın olumlu tarafına doğru değiştirmeye başlarsınız. Siz bu bilidirimlerde bulunduğunuzda, ruhunuz gerçek kimliğinizle uyuşan sözler söylediğinizi ve düşünceler yaydığınızı görür ve, daha da teşvik etmek için sizi olumlu duygularla beslemeye başlar. Sözleriniz ve düşünceleriniz güçlü müttefiklerdir.

Ödenemeyen hesaplar varken bolluğu düşünmeyi zor bulduğunuzu anlıyoruz. Ancak, endişelenmenin az önce önerdiğimiz şeyin tam tersini yaptığını fark ettiniz mi? Endişelenmek, sadece, Evrensel yasaları yaşamımızda istemediğiniz şeyi daha fazla yaratmak için kullanmaktır. Böylece, yokluğa zaten daha fazla yaratıcı düşünce yayarak karşılık vereceğinizden, o düşünceleri neden olumlu kılmamalı ki? Biz sizden zaten yapmadığınız bir şeyi yapmanızı istemiyoruz. Siz oturup endişelenirken, istemediğiniz şeyleri gözünüzde canlandırır ve var edersiniz. Siz aslında kendinize ne kadar güçlü olduğunuzu göstermektesinizdir. Bakın! İstemediğiniz şeyin daha da fazlasını yarattınız! Siz ne kadar güçlü bir varlıksınız! Ne kadar akıllı bir varlıksınız, çünkü Evrensel Yasaları anlıyor ve onları kullanıyorsunuz. Bunun içerdiği mizahı ve güzelliği görüyor musunuz? Siz olumlu taraf üzerinde ***odaklanabilirsiniz***, çünkü tıpkı olumsuz taraf üzerinde odaklanmayı seçtiğiniz gibi, olumlu taraf üzerinde odaklanmayı da ***seçebilirsiniz***. Tüm ödenmemiş hesapları-

nız, sadece, sizin yaratma yeteneğinizin bir kanıtıdır! Şimdi yapmanız gereken tek şey ibreyi olumlu yöne döndürmektir.

Kendi kendinize ne istediğinizi sorduğunuzda, bunu bir uygulama olarak yaptığınızda, Çekim Yasası'nı harekete geçirirsiniz. Çekim Yasası, "Benzer benzeri çeker," der. Siz ne istediğinizi düşünürken içinizde olumlu hisler uyandırırsınız, ki bu İçsel Benliğiniz'in verdiği karşılıktır. İstediğiniz şeyi hissetmeye başladığınızda, onu bir mıknatıs gibi çekersiniz. Düşündüğünüz her düşünce, doğası ona benzeyen şeyleri mıknatıs gibi çeker, ve bu diğer benzer düşüncelerle başlar. Kendinize ***istediğiniz*** şeyin ne olduğunu sorarken, otomatik olarak, benzer doğadaki diğer düşüncelere uyumlanırsınız. Sessizleşerek ve sadece düşüncelerinizin büyüyüp gelişmesine izin vererek bundan yararlanabilirsiniz. Bir-iki dakika içinde, düşünceleriniz çok daha büyük ve iyi hayallere dönüşmüş olacaktır. Birçok insanın doğal eğiliminin, "Ama, bu gerçek değil ki, bu sadece bir hayal," demek olduğunu biliyoruz. Tekrar söyleyelim, siz neler olabileceği konusunda endişelenirken, aynı alıştırmayı -olumsuz anlamda- yapıyorsunuz. Bu uygulayımı zaten biliyorsunuz; Evrensel Yasaları biliyorsunuz. Seçim size kalmıştır: endişelenebilirsiniz, ki bu yaşamınıza istemediğiniz şeyin daha fazlasını çekmek için hayal gücünüzü kullanmaktır, ya da sadece istediğiniz şey üzerinde odaklanmayı seçebilirsiniz. Sizin, "Ama, Omni, realiteyle yüzleşmemiz gerekmez mi? dediğinizi işitiyoruz, ve biz de diyoruz ki, "Realiteyle yüzleşmeyin, onu değiştirin!"

Paranın yaşamınıza serbestçe akması için, o neşeyle alınmalı ve harcanmalıdır. Bir faturayı ya da birinin hizmetinin karşılığını öderken içerlediğiniz her seferinde, yaşamınıza paranın akışını engellersiniz. Çoğunlukla, bu içerleme hissi sahip olduğunuz paranın sınırlı olduğu inancından kaynaklanır. Zor-kazanılmış paranızı size mutluluk vermeyen bir şeye vermek istemediğinizi hissedersiniz. Oysa, sahip ol-

duğunuz her maddi şeyin ve karşılığını ödediğiniz her hizmetin hayatınıza getirdiği bir öz ya da nitelik vardır.

Örneğin, telefonunuz içinde iletişimin özünü barındırır. Otomobiliniz ya da aylık tren ya da metro biletiniz içinde yolculuğun, özgürlüğün ve devingenliğin özünü barındırır. Bilgisayarınız içinde iletişimin özünü barındırır. Perspektifinizi, her ay ödeme yaptığınız her şeyin ardındaki özü görecek şekilde değiştirdiğinizde, onlar yaşamınızda oldukları için şükran duymaya başlayacaksınız. Bu, onların karşılığını neşeyle ödemenize neden olacaktır. Faturalarınızı, o hizmetin ya da şeyin size verdiği özü tanıyarak, neşeyle ödediğinizde, kalbinizi hayatınıza daha fazla bolluk kabul etmek üzere açarsınız. Şükretmek var olan en büyük şifacıdır ve ne kadar çok şükrederseniz, hayatınız o kadar çok mutluluk ve bollukla dolar.

Bir dahaki sefere bir faturayı öderken, birkaç dakika ayırıp, almış olduğunuz şeyin ardındaki özü düşünün. Telefon faturanızı alın: telefonunuz size uzaktaki dostlarınızla ve sevdiklerinizle temas kurma özgürlüğü verir. Kolayca yüz yüze gelemeyeceğiniz müşterilerle ya da müstakbel işverenlerle iş fırsatları yaratmanızı sağlar. Telefonunuz iletişim özgürlüğünü temsil eder. Şimdi ona sahip olmadığınızı hayal edin, ve o hayatınıza girdiğinde hissedeceğiniz şükran duygusunu hissedin. Şükredilecek birçok şey vardır. Onları tüm çevrenizde görmek için sadece gözlerinizi ve kalbinizi açmanız gerekir.

Hayatınızın her günü, sahip olduğunuz tüm armağanları kabul ve tasdik edebilir, ve onları yarattığınız için kendinizi kutlayabilirsiniz. Hayatınızda size zevk veren ve onlar için içtenlikle şükredebileceğiniz kaç şey vardır? Siz hissettiğiniz tek şeyin yoksunluk olduğu bir durumda bulunabilir, yaşamınızın hiçbir yere gitmediğini, parasal olarak sıkışıp kaldığınızı hissediyor olabilirsiniz. Eğer malî bir kriz içindeyse-

niz, sahip olmadığınız şey yerine, sahip olduğunuz şey üzerinde konsantre olun. Bu zihninizi ve kalbinizi para çekmek için daha fazla fırsata açacak, mucizelere izin verecek, ve hayatınıza girmesini istediğiniz şeylere yer açacaktır. Hayatınızda başarılı bir para akışına sahip olmanın sırrı, sadece istediğiniz şeyler üzerinde konsantre olmaktır. Ve, sonradan aklınıza istemediğiniz şeyleri getirmeyin.

Birçoğunuz, yaşamınızı iyileştirmeyi düşünmeye çalışırken, istemediğiniz şey üzerinde konsantre olmaya başlarsınız. Siz yoksul olmak istemez, para için mücadele etmek istemez, tatmin edici olmayan bir iş, ya da despotça hükmeden veya dostça davranmayan bir patron istemezsiniz. Bugün istediğiniz şey üzerinde konsantre olmaya başlayın, çünkü her neyin üzerinde konsantre olursanız o büyür, buna istemediğiniz şeyler de dahildir. Günde yüz kere kendinize ne istemediğinizi söyleyin, ve bilin bakalım ne olur? O sizin olur Öyleyse perspektifinizi sadece istediğiniz şey üzerinde konsantre olacak şekilde değiştirin, ve o daha da çabuk bir biçimde sizin olacaktır. Buna her gün sahip olduğunuz şeyleri -zihnen ya da sözlü olarak- kabul ve tasdik etmeyi, onlar için şükretmeyi ekleyin, ve çok geçmeden hayal ettiğiniz her şeyi yaratma yolunda olursunuz. Kendinize karşı sabırlı olun. Toplumunuzdaki düşünce kalıplarının birçoğu olumsuza, neyin doğru olmadığına ve neyin düzeltilmesi gerektiğine dayanır. Metrodaki, lokantalardaki ve iş yerlerindeki kafeteryalardaki birçok sohbet neyin yanlış olduğuna, kimin kime ne yaptığına, ve o konuda neyin yanlış olduğuna dayanır. Durun! Böyle sohbetlerden çekilmeyi ya da onları olumlu olan üzerinde durulacak şekilde değiştirmeyi seçebilirsiniz. Bütünün hayrı yönünde değişim yaratmak için hangi olumlu adımların atılabileceğiyle ilgili bir fikir sunun. Toplumunuzda olumsuz yönelimli sohbet çok derin bir biçimde kök saldığından, sizin için bir gecede bu düşünce formlarının ve dav-

ranış kalıplarının üzerine yükselmek zor olabilir. Güçlü bir his tarafından desteklenen bir olumlu düşünce, daha az olumlu olan binlerce düşünceyi geçersiz kılabilir. Başkalarına karşı da sabırlı ve bağışlayıcı olmanız gerekecektir. Kendinizi her gün -arzu ettiğiniz şeye neden sahip olamayacağınızı söyleyen o düşüncelere ya da insanlara inanmak yerine- istediğiniz şeye neden sahip olabileceğinizi söyleyen düşünceleri, şükretmeyi içeren olumlu düşünceleri seçecek şekilde eğitin.

Tüm düşünce seçimdir. Bazı düşünce formları o kadar olağandır ki bir seçim gibi görünmeyebilirler. Para, zenginlik ve bolluk ile ilgili düşüncelerinizin birçoğu çocukluğunuzda benimsediğiniz inançlardır. Size böyle inançları sorgulamanız öğretilmemiştir. Onları öylece gerçek olarak kabullendiniz, çünkü çevrenizdeki herkesin inandığı şey buydu. Onlara inanmak ve onları sürdürmek hâlâ bir seçimdir. Milyonlarca kez düşündüğünüz düşünceler bile nispeten kısa bir sürede değiştirilebilir. Hedefinize adanış ve odaklanışla -yerel ekonomi ne durumda olursa olsun, ya da çevrenizdeki insanlar size ne derlerse desinler- arzu ettiğiniz tüm bolluğu yaratabilirsiniz.

Ben, evsiz barksız birçok yoksul insanın bulunduğu ve birçoğunun sokaklarda dilendiği bir kentte yaşıyorum. Dünyayı umursayan spiritüel bir kişi olarak, ne yapmam gerektiğini bilemiyorum. Bir yandan, bunun onların dersi olduğuna inanıyorum; öte yandan, onlara yardım etmek için pek bir şey yapamadığımdan ötürü suçluluk duyuyorum. Bu konuda ne öğütlerdiniz?

Yoksul düşmüş bir kişiye verebileceğiniz en büyük zarar, onun için üzülmek ve onu zayıf olarak görmektir. Bir kişi hakkında düşündüğünüz her düşünce onun tarafından hisse-

dilir. Yoksul insanlara saygı gösterin, çünkü onlar da sizin kadar Tanrı'dırlar. O bireylerin o durumda bulunmalarının gerçek nedenini asla bilemezsiniz. Neden, pahalı evlerde yaşayan ve pahalı otomobiller kullanan dilenciler ve sokak satıcıları ile ilgili birçok öykü vardır? Çünkü bu sizin onlara yardım etmemenizi mazur gösterir. Peki, neden böyle öykülerle ilgilenirsiniz? Çünkü bunun sizin başınıza da gelebileceğinden korkarsınız. Dolayısıyla, yoksul insanların gerçekte yoksul olmadıklarıyla ilgili masallar anlatmak sizin yoksulluk korkunuzu maskelemenizi sağlar. Ama, meselenin daha önemli yanı şu ki, eğer siz de yoksul düştüğünüzü hissederseniz onlara yardım ediyor olmazsınız. Yoksulluk, ona izin verdiğiniz için mevcuttur; o sizin bilincinizin bir parçasıdır, ve korkudan kaynaklanır. Korku insanlığın tüm sorunlarının asıl nedenidir.

Biz sizin açgözlü, bencil, ya da bir başkasının yoksulluğundan sorumlu olduğunuzu söylemiyoruz, ama kendinizi aldatmayın. Dünyanızda, inanç sisteminizde meydana gelen her şey ortak bilincin ifadeleridir. Siz zenginlik ve değerlilik ile ilgili inançlarınızdan ötürü yoksulluğa izin verirsiniz. Sahip olduğunuz her şeyi hak edebilmek için çok sıkı çalışmanız gerektiğine inanırsınız. Bir kişi zengin olduğunda, onun o servete kavuşmak için çok sıkı çalışmış olması kutlanır. Özünde, zenginlik her birinizin konduğunuz mirastır, ve onun için sıkı çalışılamaz; o onu almanız için oradadır.

Yoksullar için yapabileceğiniz en büyük hizmet cömertçe vermektir. Açıkçası, hepsine veremezsiniz, çünkü inançlarınız bunu yapma yeteneğinizi sınırlar. Bu yüzden, sokakta dilencilerin yanından geçerken, Evren'den sizi yardımınızdan en iyi şekilde yararlanacak olan dilenciyle buluşturmasını isteyin. Biz en iyi şekilde yararlanacak derken, bununla o dilencinin sizin paranızla ne yapacağını kastetmiyoruz, çünkü bu ona kalmış bir şeydir; bizim kastettiğimiz şey, o-

nun sizin armağanınıza vereceği içsel karşılıktır. Eğer bir sokak dilencisine birkaç kuruş yerine, birkaç gün geçinebileceği kadar bir para verirseniz, bu o insanın Evren'in gerçekten cömert ve yardımsever olduğunu hissetmesine yardımcı olacaktır. Bu davranışınız onun bolluk ve değerlilik hakkındaki inançlarını değiştirmesine yardımcı olabilir. Bu şefkatli davranışınızın size de yararı olur. O sizin sınırsız kaynaklara ve daha fazla bolluk çekme yeteneğinize olan inancınızı onaylar. Bu her iki tarafın da kazançlı çıktığı bir durumdur. O inayet anında, o değerli armağanınızı verdiğinizde, her ikiniz de birlikte titreşir ve uyum yaratırsınız. Siz o armağanı verdiğinizde, hem o insanın hem de sizin bolluğu çekme yeteneğinizi onaylamış olursunuz. Bu bir saf olumlu enerji balesi gibi, her ikinizi de yeni bir titreşim, ve bolluk özüyle uyum düzeyine yükseltir. Başkalarının gelişimine yardım ettiğinizde, siz de gelişirsiniz, çünkü dünyaya sunduğunuz tüm enerji size geri döner!

Tıpkı bu kitabın sizi bugün olduğunuzdan daha fazla bir şey olmaya teşvik etmesi gibi, sizi bu gerçek mesajlarını başkalarına da aktarmaya teşvik ediyoruz. Çünkü sizden sadece bir-iki adım ileride olanların size yardım ettikleri gibi, siz de sizden sadece bir-iki adım geride olanlara yardım edebilirsiniz. Çünkü bir başkasının gelişimine yardım ettiğinizde, siz de gelişirsiniz.

Siz, birçok kez, hislerin neye sahip olacağımızı ve ne yaratacağımızı belirlediklerini söylediniz. İş parayı ve bolluğu çekmeye geldiğinde, bizim için sahip olunacak en iyi hisler hangileridir?

Hayatınıza herhangi bir şeyi şeyi çekmek bakımından iki his çok önemlidir: bunlardan biri şükran duymak, diğeri de kendini takdir etmektir. Hayatınıza şükrederek baktığınızda,

odağınızı hoşlandığınız şeye yönlendirmiş olursunuz. Bir şey üzerinde odaklandığınızda, aynı şeyin daha fazlası size gelir. Bu Çekim Yasası'dır. Şükretmek, Evren, "Bak, orada şükreden biri var, ona biraz daha verelim, çünkü o daha büyük bir ödülü hak ediyor," dediği için işe yaramaz. Evren nötr bir yerdir ve sadece, dikkatinizin odağına karşılık verir. Şükretmek, odağınızı o konunun olumlu tarafına yönlendirir; dikkatinizi o şeyin yokluğuna değil, varlığına odaklar. Sahip olduğunuz şey için şükrettiğinizde, onu kabul ve tasdik ettiğinizde, sadece odağınızı değil, titreşiminizi de istediğiniz şeye ***daha fazla*** sahip olma yönünde değiştirmiş olursunuz. Bakın, ***siz zaten sahip olmadığınız bir şeyi isteyemezsiniz.***

Eğer siz üzerinde hiçbir kuşun ve dolayısıyla da hiçbir yumurtanın bulunmadığı bir adada doğmuş olsaydınız, daha fazla yumurta isteyemezdiniz. Bu, kalben arzuladığınız her şey için geçerlidir. Siz bolluk istediğinizde, ona zaten sahipsinizdir. Sağlık istediğinizde, ona zaten sahipsinizdir. Bakın, eğer bacaklarınız sağlıksızsa ve yürüyemiyorsanız, kollarınız hâlâ çalışmaktadır, öyle değil mi? O halde siz sağlıktan tümüyle yoksun musunuz? Hayır. İçsel olarak, sağlığın ne olduğunu ***bilirsiniz***, çünkü o sizin bir parçanızdır. Yaradılışın Dört Prensibi sizin kimliğinizdir, onlar kazanmanız ya da keşfetmeniz gereken şeyler değildir. Belki onları hatırlamanız gerekebilir, ama hepsi budur, hepsi budur. Siz sağlık ve rahatlık, bolluk, sevgi, ve yaratma gücüsünüz. Onlar sizin gerçek varlığınızdır, ruhunuzdur, içinizdeki Tanrı/Tanrıça'nın ifadesidir. Size mutlak bir bilişle diyoruz ki: Siz zaten sahip olmadığınız bir şeyi isteyemezsiniz.

Şükrederek, zaten mevcut olanın üzerinde odaklanabilirsiniz. Örneğin, diyelim ki siz dostluk, sevgi, paylaşma, ve bir partnerden istediğiniz her şeyi verecek yakın bir ilişki arıyorsunuz. Bu şeyler zaten yaşamınızda mevcuttur, şu anda yaşamınızda bulunan kişiler tarafından ifade edilmekte-

dir. Arkadaşlarınız size dostluk, sevgi, anlayış, ve daha birçok şey sunarlar. Bir partner isterken, çoğunuz yalnızlığınız üzerinde odaklanırsınız, ve yalnızlığınız üzerinde odaklanırken, o özel kişiyle buluşma fırsatlarını kendinizden uzaklaştırırsınız. İstediğiniz şeyin zaten mevcut olduğunu kabul ve tasdik ettiğinizde ve odağınızı ona yönlendirdiğinizde ise onun mevcudiyetini güçlendirir ve büyümesini sağlarsınız.

Eğer, "Ben şükran duyamıyorum, çünkü hayatımdan hiç memnun değilim," diyen biriyseniz, o zaman size şunu söyleyeceğiz: Hisler düşüncenin sonucudur; düşünce düşündüğünüz her şeyin katalizörüdür. Siz şükrederek kendinize şükran duymayı öğretebilirsiniz. Tıpkı kendinizi sevmek için kendinizi takdir etme uygulaması yapabileceğiniz gibi, şükretme uygulaması da yapıp içinizde bu hissi uyandırabilirsiniz.

Hayatınıza bir şeyin girmesini istediğinizde, oturup onun tüm veçhelerini düşünün. İstediğiniz şeyin özünün ne olduğunu düşünün. Eğer daha fazla para istiyorsanız, paranın sizin için neyi temsil ettiğini düşünün. Birçok kişi için, para özgürlük ile eş anlamlıdır. O başka neyi temsil eder? Hoşunuza giden bir ortam ya da parayla ilişkili bir başka şeyi yaratma yeteneğinizi mi? Bir kez paranın sizin için neyi temsil ettiğini bildiğinizde ve onun yaşamınızdaki özünü anladığınızda, hayatınızın aynı özün bulunduğu tüm alanlarını yazmaya başlayın. Bu özün zaten mevcut olduğu alanları kabul ve tasdik ettiğinizde, aynı şeyin daha fazlasını çekmeye başlarsınız. Her günün sonunda, şükrettiğiniz her şeyi, daha fazlasını istediğiniz şeyin özünü içeren tüm o şeyleri yazın, böylece arzuladığınız şeyin olumlu yanına odaklanma konusunda bir hayli mesafe katetmiş olursunuz.

İşte size bu konuda yardımcı olacak birkaç örnek daha: Diyelim ki para sizin için yolculuk yapma ve araştırıp keşfetme özgürlüğünü temsil ediyor. Eğer paranın sizin için yap-

masını istediğiniz şeyin özü buysa, o zaman büyük olasılıkla bu öz sizin yaşamınızda bir otomobil formunda zaten mevcuttur. O otomobili kutsayın! Her şey bilince, farkındalığa sahiptir; otomobiller, evler ve çamaşır makineleri gibi sözde cansız nesneler bile. Otomobilinizin özüne uyumlandığınızı hayal edin ve ona yaşamınızda özgürlüğün özünü temsil ettiği için teşekkür edin. Bir yolculuğa çıktığınız her seferinde otomobilinize teşekkür edebilir ve bu aracın sizin devingenlik ve özgürlük arzunuzun bir tezahürü olduğunu yeniden onaylayabilirsiniz. Hayatınız istediğiniz şeyden asla yoksun değildir. O farklı bir formda ya da istediğinizden daha az miktarda olabilir, ama o daima mevcuttur. Bir şeyi isteyen çoğunuzun onun yokluğuna odaklanma eğiliminde olduğunuzu gözlemledik. Siz yolculuk yapamamanıza üzülür, ve onu sizden çok, çok uzakta tutan bir dünya görürsünüz. Oysa basit bir şükredişle odağınızı denklemin sahip-olma tarafına kaydırmaya başlayabilirsiniz.

Şükretmek ruhsal bir yükümlülük değildir; o "iyi" ve "sevecen" insanların uymaları beklenen ruhsal bir yasa değildir. O, yaşamınızda zaten mevcut olan sevginin kabul ve tasdik edilmesidir. Evrensel Yasaları kendi yararınıza kullanmaktır. Siz her şeyi şükranla kabul ve tasdik ettiğinizde, sevgi yaymaya başlarsınız, ve bunu yaptığınızda, sevgiyi, sağlık ve rahatlığı, bolluğu, ve yaratan olduğunuzun kanıtını bir mıknatıs gibi çekersiniz.

Birçok kez belirttiğimiz gibi, kendini takdir etmek en yüksek öneme sahiptir. Sizin kendinizle ilgili iyi şeyler hissetmenizden daha önemli bir şey yoktur. Kendinizi takdirle kabul ve tasdik ettiğinizde, daha iyi şeylerin hayatınıza girmesine izin veren kapıyı açarsınız. Bu artık bir hak etme ya da yetenek meselesi olmaz; bu bir izin-verme meselesi olur. Bugün ne kadar çok şeye sahip olmanıza izin vereceksiniz?

Eğer üzerinde konuşabileceğimiz 9999 konu olsaydı, ve

bize tüm konuların içinde hangisinin en önemli olduğunu sorsaydınız, mutlak bir bilişle, hiç kuşkusuz bir biçimde, kendini takdir etmenin hepsinin içinde en önemlisi olduğunu söylerdik. Kendini takdir etme ruhsal gelişiminizin, aydınlanmanın, insanlığın sorunlarının anahtarıdır; sorun olarak görülen her şeyin çözümüdür.

Kuşaklar boyunca size insanın kendisini takdir etmesinin kendini beğenmişlik ve küstahlık olduğu ve bunun uygunsuz bir tutum olduğu öğretilmiştir. Kendinizi küçük görmeniz, çok yükseklerde görmemeniz, çünkü böyle bir hayranlık ve takdire lâyık olmadığınız söylenmiştir. Biz size farklı bir mesaj sunuyoruz. Sizin kendinizi takdir etmenizin zamanının geldiğini ve, kendini takdir etmeden, ulaşmaya çalıştığınız tüm diğer şeylere ulaşamayacağınızı söylüyoruz.

Siz kendinizi ve dünyaya sunabileceğiniz şeyi takdir etmeyi öğrendiğinizde, sabır, kabullenme, sevgi, şefkat ve güç gibi geliştirmek istediğiniz tüm nitelikler sizin olacaktır. Bakın, içinizde bulunan dışınıza yansır. Hissettiğiniz şey dünyanızda tezahür eder. Dolayısıyla, eğer sevgi, sabır, ve şefkat geliştirmek istiyorsanız, önce kendinize karşı sevgi, sabır ve şefkat geliştirmeniz gerekir. "Siz ancak sahip olduğunuz şeyi verebilirsiniz." Şimdi bu sözün anlamını daha iyi anlamıyor musunuz? Eğer kendinizi sevmiyorsanız, o zaman bir başkasını gerçekten sevemez, yani onu kabul edemezsiniz. Siz belki karşınızdakini pohpohlayabilir, kendinize sevecen ve şefkatli olduğunuzu söyleyebilirsiniz, ama siz sevgi verdiğinizde, bu iki-yönlü bir akış olmalıdır. Bu akış açık bir kalpten, almaya da açık olan bir kalpten gelmelidir.

Vermeye odaklanan birçoğunuz almakta zorlanır. O zaman, bu bir pilin enerjisini kullanıp tüketmeye benzer. Daha çok verdikçe, kendi enerjinizi daha çok veriyor olursunuz. Almaya açık olduğunuzda, o zaman Evren için bir kanal, bir sevgi kanalı olursunuz. Saf Evrensel Enerji, Tanrı'nın sevgi-

si sizin kanalınızla akmaya başlar. Bu sevgi, bu enerji tüm yaşamın kaynağıdır, ve siz bu kanal olduğunuzda, o sizi besler, destekler, sizi sağlıklı, esenlik içinde tutar ve bolluğun hayatınıza serbestçe akmasını sağlar.

Kendini takdir etmek, "Kendimi tam olduğum gibi kabul ediyorum," diyebilmektir. O ayrıca özgün yeteneklerinizi kabul ve tasdik etmektir. Dünyanız henüz keşfedilmemiş sanatçılar, şifacılar, yazarlar, ahçılar, mimarlar, öğretmenler ve mucize yaratıcılar ile doludur. Onlar ışıklarının parlamasına izin vermedikleri için henüz keşfedilmemişlerdir. Her birinizin içinde sadece keşfedilmeyi bekleyen son derece yaratıcı, son derece becerikli bir varlık vardır. Birçoğunuz ilahi ilham anlarında bunu kısa bir süre için görür ya da hissedersiniz, ama sonra kendinizi başkalarıyla kıyaslamaya başlar ve onların çalışmasının ya da yaratımının sizinkinden çok daha değerli olduğunu düşünürsünüz.

Kendini takdir etmek bir başkasını küçümsemek ya da ondan daha iyi olduğunuzu düşünmek değildir. O, daha büyük yanınızı, Evrensel bilgiyi ve gücü kullanıp mucizeler yaratabilecek yanınızı kabul ve tasdik etmektir. Gerçek kimliğinizi kabul ve tasdik etmektir. Gerçek kimliğiniz, Tanrı'dır.

Yol boyunca bir yerde, birçoğunuz burada Tanrı'ya ya da bir başka yüksek otoriteye lâyık olduğunuzu kanıtlamak için bulunduğunuz fikrine kapılmışsınızdır. Durum bu değildir. Siz burada özgür iradenizin isteği doğrultusunda bulunuyorsunuz ve bu varoluş katına yaratmak için geldiniz.

Dünya bazı benzersiz meydan okumalar, mücadeleler arzeder. Yalnız olduğunuzu ve Evren'in gücüne bağlı olmadığınızı ima eden epey kanıt varmış gibi görünür. Ama, siz de zaten bu yüzden buraya gelmeyi seçtiniz. Bu sizin göze almaktan sevinç duyduğunuz bir meydan okumaydı. Siz şartlı salıverilmiş olup da burada gözetim altında bulunuyor değilsiniz; buradan da iyi davranışınızdan ötürü salıverilecek de-

ğilsiniz. Burada daha iyi bir yere gitme fırsatını beklemiyorsunuz. Kalbiniz kendini-takdirle dolduğunda, o kendinize ne çekeceğinizi belirleyecektir. O, dünyayı deneyimleyişinizi ve başkalarıyla ilişkinizi belirleyecek ve yönetecektir. Kendinizi tam olarak takdir ettiğiniz zaman, Evren'deki en tatlı, en zevkli deneyimi yaşayacaksınız. Fiziksel olarak odaklanmış olacaksınız, kalbiniz Evren'in sevgisine tam açık olacak, ve Tanrı'nın sevgisi içinizden akarak sizi tüm büyük şeyler için bir kanal olarak kullanacak. Bundan, yani aynı anda hem fiziksel hem de ruhsal olmaktan daha büyük bir deneyim yoktur. İşte bu yüzden gezegeniniz bu kadar kalabalık bir nüfusa sahiptir, çünkü pekçok ruh bu deneyimi istemektedir, ve bu deneyimin anahtarı kendini takdir etmektir.

Büyük öğretmenlere baktığınızda, onların o konuma nasıl eriştiklerini düşünüyorsunuz? Buda ve İsa o konuma nasıl eriştiler? Kendilerini takdir ederek. Ancak kendinizi sevip kabul ederek kendinizi Tanrı'nın sevgisine açarsınız. Çünkü Tanrı size ancak sizin kendinize vermeye hazır olduğunuz şeyi verebilir. Bundan daha yüksek bir gerçek yoktur.

Zenginlik yaratmanın önündeki esas engeller nelerdir?

Fiziksel dünyanızdaki her şey fiziksel-olmayan dünyanın temsilcisidir; bu başka türlü değildir. Tıpkı, istediğiniz şeyin daha fazlasını hayatınıza çekmek istediğinizde, onun özünü bulmanızın önemli olması gibi, parayı geri püskürtecek ya da hayatınıza daha çok çekecek olan şey sizin paranın özünü nasıl algıladığınızdır.

Para güç ve sevgi ile bir ilişki üçgeni içinde bulunur. Eğer parayı güçle ilişkilendirir ve gücü tehlikeli bir şey, ona sahip olduğunuzda sizi güvenilmez kılacak bir şey, ya da zararlı ve sevgiden yoksun bir şey olarak görürseniz, o zaman

para sizin yaşamınızı varlığıyla kutsamakta zorlanacaktır. Belki çocukken size istediğiniz sevgi yerine armağanlar verildiğini hissetmiştiniz, ya da belki daha fazla paraya sahip olanlara içerlemiştiniz. Toplumunuzda bilincinizin derinliklerine gömülmüş birçok güçlü inanç vardır. Sizin, "pis zenginler", "para ağaçta yetişmez", "para tüm kötülüklerin kaynağıdır" gibi birçok deyişiniz vardır. Genelde, insanlar sahip oldukları para konusunda ketum davranır, bazen çok fazla ya da çok az paraya sahip oldukları için utanırlar. Birçok şirkette, daha az para alanlar daha çok alanlara içerler korkusuyla, maaşlar gizli tutulur. Para neden çok güçlü bir şeydir? Çünkü o sizin sevgi ve güç enerjilerini fiziksel olarak tezahür ettirişinizdir.

Para konusunda sorunlar yaşadığımızda, bu daima sizin kendini sevme ve takdir etme konusunda sorunlar yaşadığınızı ve kendinizi güçsüz hissettiğinizi gösterir. Siz ya hiç gü-

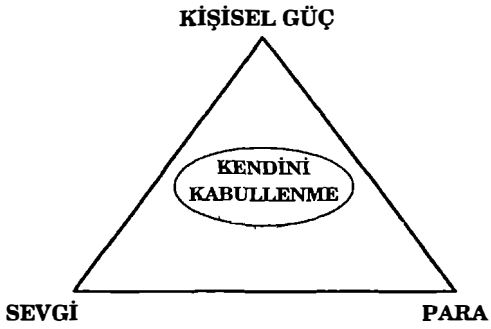

Hayatta parasızlık çektiğinizde, bu daima, kendinizi sevmediğiniz ve güçsüz hissettiğiniz anlamına gelir. Genelde, para sevgiyi ya da gücü satın almak için kullanılır, ya da sahte sevgi (pohpohlayarak göze girmeye çalışmak) para ve güç kazanma vasıtası olarak kullanılır. Bu üçgenin merkezinde kendini kabullenme ve takdir etme yer alır. Siz kendinizi takdir ediyorsanız, bu üçgen dengede olacaktır.

cünüzün olmadığından ya da, eğer gücünüz varsa, o güce güvenilemeyeceğinden korkuyorsunuzdur. Sorun para değildir, ve asla da olmamıştır. Sorun, daima, kendinizi nasıl algıladığınız ve kendi hakkınızda ne hissettiğinizle ilgilidir.

Birçok yaşlı ruh para ile mücadele eder. Yaşlı ruhlar, genelde, bu dünyaya ait olmadıklarını, ya da bu dünyada bulunmak istemediklerini hisseder, bu hisle boğuşurlar. Çoğunlukla, bu yaşlı ruhlar ailelerine yabancılaşır, ya da kendilerini o aileye uymayan bir "kara koyun" gibi hissederler. Bunun nedeni, birçok yaşlı ruhun aile üyelerinin çoğunun kendilerinden daha genç ruhlar olduğu, ve böylece farklı bir odağa ve yaşam görüşüne sahip olduğu ailelerde doğmuş olmalarıdır. Bu senaryonun seçilme nedeni, yaşlı ruhların son enkarnasyonlarında kabullenme yolunu seçmeleridir. Eğer kişi kendisini ailesinden ayrı hissediyorsa, kendisini gezegene de bağlı hissedemez, orada bir temele sahip olamaz, köklenemez. Bu ruhlar için maddi dünyada tezahür etmek zordur, çünkü orada tamamen mevcut olamazlar. Ancak, aydınlanmak, bir yandan fiziksel-olmayan dünyanın ***tamamen*** farkındayken, Dünya katında ***tamamen*** mevcut olmayı, her iki dünyayı ***eşit şekilde*** dengelemeyi ve kabul etmeyi içerir. Bu, aynı zamanda, size kendilerini, yani bu enkarnasyondaki öğreniminiz için gerekli genetik yapıyı sunmuş olan anababaya saygı göstermek anlamına da gelir.

Bolluk yaratmak için en önemli şey ne hissettiğimiz ise, neden bazı insanlar "suçlu" ya da "kaba" olarak görülmelerine rağmen bir hayli paraya sahipler?

Zıtların deneyimi güçlü bir arzu yaratabilir. Sizin deyiminizle "suçlular," yoksunluk bilinciyle davranarak, istedikleri şeyleri elde etmek için bütünün yüksek hayrına olmayan işlere girerler. Bu yoksunluk duygusu bazılarında karşı konul-

maz bir güç arzusu doğurabilir. Eğer para o zaman o güçle ilişkilendirilmişse, onlar güç arzularının çoğunu paraya aktaracak, böylece büyük miktarlarda para yaratacaklardır. Biz paradan söz ederken, bolluk üretmek anlamında söz ederiz. Büyük miktarda para sizin bolluğa sahip olduğunuz anlamına gelmez. Güç elde etmek amacıyla büyük miktarlarda para yığanların yaşamları daima sevgi unsurundan yoksundur. Sonuç olarak, onlar korkulu ve çoğunlukla yalnız bir yaşam sürer, asla derin ve kalıcı ilişkiler oluşturamazlar. Evet, düşünce güçlüdür. Eğer bir şeyi yeterince isterseniz, ondan kamyonlar dolusu yaratabilirsiniz. Bizim yukarıda önermiş olduğumuz şey kalıcı bolluk yaratmanın sürekli yoludur. "Suçlu," fiziksel yaşamının sonuna dek büyük malî kaynaklara sahip olabilir, ama o bu hayatta sevgiyi, kabullenmeyi ya da izin-vermeyi öğrenmiş olacak mıdır? Hayır.

Para üzerinde odaklanmanın onu size getireceğini söylemiş olan tüm öğretmenler doğruyu söylemişlerdir. Bizim buna eklediğimiz şey, kalıcı bolluk yaratmanıza yardımcı olacak olan duygusal unsurdur. Çünkü dolu bir cüzdan ve boş bir kalp bolluk değildir; o hâlâ yoksulluktur.

6

Dua Etmek

Dua etmenin amacı nedir? Bir yardımı olur mu? Dua etmeli miyiz? Eğer etmeliysek, nasıl etmeliyiz?

Dua ettiğinizde, Evren'in yaratıcı güçlerini çağırıyor olursunuz. Biz, dua ettiğinizde, büyük çoğunluğunuzun bir yoksunluk hissiyle dua ettiğinizi gözlemledik. Bazılarınız da sizden daha yüce bir varlığın iradesini niyaz edercesine dua edersiniz. Eğer o daha yüce ve daha güçlü varlığa ikna edici bir biçimde yalvarabilirseniz, o zaman istediğinizi elde edeceğinizi düşünürsünüz. Size, tekrar tekrar, hayatınızda sizden daha yüksek bir otorite olmadığını söyledik. Fiziksel dünyada sizin iradeniz hâkimdir. Sizin içinizde yaratma gücü ve çağların bilgeliği vardır. Onlar sizin dışınızda değildir. Siz yoksunluk duygusuyla dua ettiğinizde, Evren size ancak aynı şeyin daha fazlasını verebilir. Eğer kendinizi zayıf ve kudretsiz hissettiğiniz için dua ediyorsanız, o zaman kendinizle ilgili bu imajınız tezahürünüzde hâkim olacaktır. Ancak, bu sizin yardım isteyemeyeceğiniz anlamına gelmez, çünkü insanlığın hizmetinde olan birçok varlık vardır. Bizim sizi yapmaya teşvik ettiğimiz şey, enerjiyi kendinize değişik biçimlerde çağırabileceğinizi ve çağırma hakkına sahip olduğunuzu kabul ve tasdik etmenizdir.

Sizin çok-boyutlu bir varlık olduğunuzu kabul ve tasdik

etmeniz önemlidir. Böyle olduğunuzdan, daha büyük bölümünüz dünyaları yaratan güç ile, Tanrı dediğiniz güçle bir' dir. Dua ederken, gerçekte, kendi dünyanızda yaratmak için bu gücü çağırmaktasınızdır.

Bu bizim önerdiğimiz bir duadır: "Fiziksel-olmayan tüm yaşamın kaynağı, seni, bu parçamı daima onurlandırmayı dilerim. Mevcudiyetinin, diğer âlemlerde ifade edildiği gibi, benim kanalımla da ifade edilmesini dilerim. Bugünkü tüm ihtiyaçlarımı karşıla ve beni sınırlılıklarımdan kurtar ki ben de diğerlerini kendi sınırlılıklarından kurtarabileyim. Beni illüzyondan koru ve korkudan kurtar."

Sözcükler de, tıpkı düşünceler gibi, enerjiye sahiptir. Sözcükler ifade edilen düşüncelerdir ve niyetinizin mesajını taşırlar. Sözcükler ya genişlemenize yardım eden olumlu sevgi enerjisiyle, ya da gerçek kimliğinizden uzaklaşıp büzülmenize neden olan korku enerjisiyle yüklüdürler.

Şimdi bir deney yapalım: Şu sözcüklerin her birini 30 ila 60 saniye kadar söyleyin. 15-20 saniye sonra, o sözcüğün enerjisiyle rezonansa girmeye başlayacaksınız, ve ilk 15-20 saniyeden sonra, o titreşimi daha derinlerinize getiriyor olacak, sözcüğün ifade ettiği nitelik olmaya başlayacaksınız. Önce, "Mutluluk" sözcüğünü tekrarlayın. Ne olduğuna dikkat edin. Kendinizi nasıl hissettiniz? Gülmeye mi başladınız? Yüzünüzü bir gülümseme mi kapladı? Şimdi bunun tersini deneyin. "Korku" sözcüğünü tekrarlayın. Ne oldu? Bedeniniz nasıl bir tepki verdi? Ayak ayak üstüne mi attınız? Farklı bir biçimde mi solumaya başladınız? Bu alıştırmada, siz korkuyla rezonansa girmeye başladınız, ve bedeniniz o enerjiye tepki göstermeye başladı. Şimdi "Sevgi" sözcüğünü tekrarlayın, ve -az önce ortaya çıkan korku enerjisini yok etmek için- bu sözcüğü en az bir dakika boyunca yineleyin.

Sözcükler güce sahiptir. Onlar kendilerine uygun enerjileri çağırırlar. Böylece, söylediğiniz sözler realitenizi dene-

yimleme biçiminizi etkilerler. Eğer sürekli olarak insanlara yeni bir iş bulmak için ne kadar uğraşıp didindiğinizi söylüyorsanız, daha fazla didinme yaratmayı sürdürürsünüz. Eğer insanlara bir şeyden ne kadar nefret ettiğinizi söylemeyi sürdürürseniz, hayatınızda nefret ettiğiniz şeylerin miktarını artırırsınız. Ne düşüneceğinizi seçebildiğiniz gibi, sözcüklerinizi de bilinçli olarak seçme gücüne sahipsiniz. Kendinizi nasıl hissediyor olursanız olun, bir-iki dakika kadar, içinizden ya da yüksek sesle, güçlendirici bir sözcüğü tekrarlayarak, ruh halinizi ve hislerinizi değiştirebilirsiniz.

Bu, ruh halinizi gün boyunca sürecek kadar değiştirmeyebilir, ama enerjinizi geçici olarak yükseltecektir, ve enerjinizi yükselttiğiniz her seferinde, daha yüksek bir titreşime daha çok alışacaksınız. Ve o zaman bu bir alışkanlık olacaktır. Sevgi ve mutluluk bir alışkanlık olacaktır, ve bu büyük olasılıkla vazgeçmek istemeyeceğiniz bir alışkanlıktır! Bunları deneyin. Bunlara -benim sözümü olduğu gibi kabul etmek yerine- deneyimleyerek inanmanızı tercih ederim. Bir dahaki sefere, özellikle zevk almadığınız bir yerde bulunurken ya da ruh haliniz düşüşe geçtiğinde, zaman ayırıp size güç veren bir sözcüğü tekrarlayın ve ne olup bittiğini gözlemleyin. Olumlu enerji taşıyan sözcükler şunlardır: Sevgi, mutluluk, bolluk, güven, neşe, sevinç, kahkaha, bağışlama, ve sizi güçlendiren diğer sözcükler.

Yaratıcı sözcüklere ek olarak, kendinizi yeniden nasıl yaratmak istediğinizi bildiren onaylamalar, bildirimler vardır. Onaylamalar belli bir hedef ya da arzu üzerinde odaklanmanıza yardımcı olurlar. Onaylamalar şöyle bildirimlerdir: "Ben mutluyum ve bolluk içindeyim; Bolluk benim doğal varoluş halimdir; Tüm iyi şeyler bana kolayca gelir." Tüm onaylamalarınızı şimdiki zaman kipinde ifade etmeniz önemlidir. Evren'in, daima, size tam istediğiniz şeyi verdiğini hatırlayın; eğer, (evinizden hoşlanmama hissiyle birlikte) "Ben

yeni bir ev istiyorum," diye onaylamada bulunursanız, o zaman yeni bir ev istemeye devam edeceksinizdir. Evren sizin isteğinizi kabul edecektir: "Evet, sen yeni bir ev ***istiyorsun***." Bu bir kozmik şaka gibi görünebilir, ama birçoğunuz şeylerin vizyonunu gelecekte tutarsınız, ve onlar orada, gelecekte kalmaya devam ederler! Bir şeyi arzuladığınızda, ama arzunuza sahip olduğunuz şeyden hoşlanmama hissi hâkim olduğunda, Evren onu size veremez, çünkü siz ona sahip olmama üzerinde odaklanmaktasınızdır. Siz, "Ben yeni bir ev istiyorum" diyebilirsiniz; ve eğer bunu beklenti hissiyle ve heyecanla yaparsanız, o sizin olacaktır.

Kendi onaylamalarınızı yaratın ve sizin için en güçlendirici olan sözcükleri seçin. Bunlar hatırlaması kolay ve dilinizin kolayca döndüğü onaylamalar olsun. Çok uzun ve karmaşık bir onaylama istediğiniz şey üzerinde zihnen odaklanmanıza yardımcı olmayacaktır. Bir kez onaylamanızı oluşturduktan sonra, her gün en az on dakika boyunca bu onaylamayı yapabilir, ya da onu gün boyunca zaman zaman tekrarlayabilirsiniz. Her ikisini birden yapmak daha güçlü bir etki yapar, ve onaylamaları gözünüzde canlandırmanız arzu ettiğiniz şeyi yaratma sürecini hızlandırır.

Onaylamaların ve imgelemelerin güçlü olabilmeleri için belirli bir nesneye bağlı olmamaları gerekir. Örneğin, eğer eşruhunuzu bulmak istediğinizi onaylıyorsanız, belli bir insanı istediğinizi onaylarsanız kendinize ve o kişiye zarar vermiş olursunuz. İşe başlamadan önce, gözünüzde canlandırdığınız şeyin herkesin en yüksek hayrına hizmet etmesini isteyin. Asla başkalarıyla rekabet ettiğinizi ya da başkalarının bir talihsizlikle karşılaştıklarını imgelemeyin. Dışarı gönderdiğiniz şey size geri döner; bu evrensel bir yasa olan Çekim Yasası'dır.

İstediğimiz şeyi yaratmanın önündeki en büyük engel nedir?

Çoğunuzun istediğiniz şeyleri elde edememenizin nedeni düşüncelerinizin dengesidir. Çoğunuz, istediğiniz şeye sahip olmaya odaklanmaktan çok, onun yokluğuna odaklanırsınız. Buna ek olarak, yaratımlarınızı engelleyen ve zayıflatan bir direnç ve düşünce kalıpları oluşturma eğilimindesinizdir.

Siz olumsuz düşünüşün aşağı doğru inen sarmalına girerek istediğiniz şeye direnç oluşturursunuz. Birçoğunuz bunu her gün en az birkaç dakika kadar yaparsınız, ve çoğunlukla bunu yaptığınızın farkında bile olmazsınız. Size bir örnek verelim. Markete gider ve biraz elma satın almak istersiniz. Bir torba elma alır ve içinde birkaç tanesinin çürümüş olduğunu fark edersiniz. Ve düşünceniz devam eder:

Hımm, tipik. Adamların koydukları fiyat karşılığında iyi bir ürün sunacaklarını sanırsın.

Eh, hizmet ve kalite artık eskisi gibi değil.

İstediğim şeyi elde etmem daima çok zor oluyor.

Bu hükümetin kusuru.

Eğer onlar iktidarda olmasaydı, ben istediğim şeye sahip olabilirdim.

Çekim Yasası, sözcüklerle olduğu gibi, düşüncelerle de harekete geçer ve siz ilk olumsuz düşünceyi düşünüp, onu düş kırıklığı, öfke ya da üzüntü gibi bir duyguyla birleştirdiğinizde, düşünceyi yoğunlaştırırsınız, ve o kendine benzer bir düşünceyi çeker. Bir sonraki düşünce gelir, bu böyle devam eder, ta ki sizi ilk niyetinizden çok uzaklaştırmış olan, aşağı doğru inen bir düşünce sarmalına sahip olana dek.

Şimdi bir başka örneği ele alalım. Kendinize yeni giysiler alma niyetiyle bir alışveriş merkezinde dolaşırken bir arkadaşınıza rastlarsınız:

"Merhaba, nasılsın?"

"İyiyim, sen nasılsın?"

"Çok iyiyim! Yalnız hava biraz daha serinlese iyi olur, bu hava benim için çok sıcak."

"Anlıyorum. Ama, ben soğuktan da hoşlanmam."

"Eğer çiftçilere bakarsan, hava asla mükemmel değildir."

"Sanırım bu ekmek fiyatlarının tekrar yükselmesi anlamına geliyor."

"Zaten her şey giderek daha pahalanmıyor mu?"

"Biliyorum, artık zar zor geçinebiliyorum. Her ay bir öncekinden daha zor geçiyor."

"Biliyor musun, geçen hafta süpermarkette bir sürü adamı işten çıkardılar."

"Biliyorum. Duydum. Benim en büyük korkum işimi kaybetmek."

"Evet, insan bu kadar çalışıp didindikten sonra hayatın anlamı ne ki diye düşünüyor."

"Bir de bana sor. Yaptığım tüm şey çalışmak, çalışmak, çalışmak, ve karşılığında bir şey elde edememek."

"Neyse, artık gitmeliyim. Sana iyi bir gün geçirmeni dilerim!"

"Ben de sana. Şimdilik hoşçakal!"

Aşağı doğru inen sarmalı fark ettiniz mi? Bir kez siz bir sohbetin enerjisini belli bir yöne yönlendirdiğinizde, ve o yönde bir karşılık aldığınızda, enerjiyi -aşağı doğru bir sarmal çizmek yerine- yukarı doğru bir sarmal çizebilecek şekilde döndürmek bilinçli bir seçimi gerektirir. Siz böyle görünüşte boş bir gevezeliği zararsız olarak görseniz de, hiçbir konuşmanın boş olmadığını anlamanızı istiyoruz! Hiçbir düşünce boş değildir! Tüm düşünce aktiftir ve tüm düşünce ya-

ratır. Siz bu düşünceleri düşünüp onları sözlerinizle onayladığınızda, onlar Evren'e yayılıp size düşünce ve sözle sunduğunuz şeyin daha çoğunu getirirler.

Burada asıl sorun birçoğunuzun, dünyanızın ve deneyiminizin bilinçli yaratıcıları olmak yerine, tepkisel varlıklar haline gelmiş olmanızdır. Tepkisel derken, bununla sizin yaratmak istediğiniz koşulları düşünmek yerine, koşullara tepki göstermeye daha fazla zaman harcamanızı kastediyoruz. Tüm direnişin özünde sizin dış dünyanın koşullarına bağlı ve tâbi olduğunuz inancı vardır. Siz diğerlerinin, hükümetlerin ve diğer otoritelerin eylemlerinin yaşamınızı -istediğiniz şeye sahip olamayacağınız ölçüde- yönettiğine inanırsınız. Direniş toplumunuzun öyle büyük bir parçası haline gelmiştir ki uluslar direnmek istedikleri şeylerden korunmak için ordular ve kitlesel imha silahları yaratmışlardır. Siz bizzat o direnişinizle kendinize direndiğiniz şeyi çekiyorsunuz. Siz davet etmeden, dışınızdaki hiçbir şey size kendisini dayatamaz ya da sizi herhangi bir biçimde etkileyemez. Ve siz dikkatinizi o şeylere vererek onları deneyiminize davet edersiniz. "Direndiğiniz şey varlığını ısrarla sürdürür," sözünü duymuşsunuzdur. Bu gerçekten de yüksek bir gerçektir ve bu basit söz Evrensel Yasalar'ın derin bir anlayışını ifade eder!

İnsan türü olarak, deneyimlemek istemediğiniz şeye direnmeniz gerektiğine o kadar ikna olmuşsunuz ki, onları kendinizden uzakta tutmak için endüstriler yarattınız. İlaç endüstrisi, savunma endüstrisi, ve kanserle, açlıkla, Aids'le, yoksullukla, cehaletle savaşan hayır kurumları. Sizler, tek amacı belli bir grubun ya da ulusun istemediği bir şeye karşı koymak olan siyasi gruplar, partiler ve forumlar oluşturmak üzere bir araya geliyorsunuz. Peki, sonuçta o şeylerin herhangi biri değişti mi? Onlar giderek azaldı mı, yoksa arttı mı? Sizin, "Ama, realiteyle yüzleşmek zorunda değil miyiz? Bu şeyler var; bizi tehdit ediyor ve kendilerini bize dayatı-

yorlar," dediğinizi işitiyoruz. Ve biz de size diyoruz ki: Realite sizin yüzleşmeniz gereken son şeydir! Kimin realitesi? Onların mı? Sizin mi? Sizin işleviniz görüp deneyimlemek istediğiniz realiteyi yaratmaktır. Bu, sokakta bir dilencinin yanından geçtiğiniz her seferinde omuzlarınızı silkip, kendi kendinize, "Eh, bu onun realitesi ve benim onunla hiçbir ilgim yok," demeniz anlamına gelmez. Bizim önerdiğimiz şey şudur: Eğer böyle bireylere yardım etmek istiyorsanız, onlara yoksunluk değil, bolluk bilinciyle yardım edin.

Eğer o "yoksul" adama onu yoksul ve sizin sadakanıza muhtaç olarak gördüğünüz için yardım ederseniz, onun tam olduğu yerde kalmasına yardım ediyor, ve aynı zamanda kendi yoksunluk duygunuza katkıda bulunuyor olursunuz. Eğer o adama -eylemleriniz ve sözlerinizle- kendi doğal hali olan bolluk halini hatırlatma tutumuyla yardım etmeyi seçerseniz, onun realitesini kendisini daha hoşnut edecek bir realiteye dönüştürmesine yardım etmiş olursunuz.

Karma konusunu açıklarken söylediğimiz gibi, önemli olan yaptığınız şey değildir. Gerçek anahtar daima düşüncede ve eylemin ardındaki güdüde yatar. Yardım ettiğiniz insanlarla paylaştığınız enerjiyi belirleyen şey düşünce ve güdüdür. Siz hiçbir şey söylemeseniz bile, onlar eylemlerinizin ardındaki düşünceleri ve enerjiyi bir düzeyde hissederler.

7

Irk

Neden bu kadar çok ırk var, ve bu kadar çok-ırklı bir dünyaya sahip olmanın ardındaki amaç nedir?

Bu soruyu tam olarak yanıtlamak için, dünyanızın açıklanmamış tarihini anlatmamız gerekir. Bugün bildiğiniz ırklar Dünya üzerinde değil, farklı gezegenlerde gelişmişlerdir. Bu size garip, hatta kabul edilmiş gerçeklere ters düşen bir iddia gibi gelebilir, ama bizim bildiğimiz gerçek budur.

Çok eski geçmişte, Dünya, güneş sisteminizin ötesinde var olan, galaksinin bir başka bölümündeki başka yıldız sistemlerine ait olan gezegenlerden gelen birçok varlık tarafından kolonileştirilmişti. Dünyadaki "ilkel insan" bu ırklarla birlikte varlığını sürdürüyordu, ve bu ırklar o ilkel insanlarla çiftleşerek, ve böylece ortaya yeni genlere sahip melez bir ırkın çıkmasını sağlayarak, insan türüne yeni bir tekâmül yönü verdiler. Bilim adamlarınız gezegeninizin ve insan türünün tekâmülünü ve gelişimini oldukça doğru bir biçimde kaydetmişlerdir, ama çok önemli bir bilgiyi gözden kaçırmaktadırlar. Neanderthal insan gibi tarih-öncesi insan ırkları çok doğal bir biçimde gelişip tekâmül etmiş ve sonunda tümüyle yok olmuşlardır.

Bu gezegen ancak, burada bulunan insanımsı türlerin tekâmülünün onlara "ruh verilmesini" başarıyla destekleye-

cek biçimde gelişmeyeceği açıkça belirlendikten sonra kolonileştirildi. Esasen, burada bulunan türler "yarı-hayvan" olmayı deneyimlemek isteyen ruhlar tarafından yaratılmışlardı. Bu deneyim başka her deneyim kadar geçerliydi ve geçerlidir. Her gezegenin bir yönetim kurulu vardır. Bu yönetim kurulu, türlerin tekâmülünü denetleyen ve gezegenin üzerindeki ve içindeki tüm yaşam formlarına yol gösteren bir kuruldur. Buna ek olarak, gezegenin kendi bilinci, ruhu vardır; tıpkı sizin bir ruha sahip olduğunuz, ya da bir insan bedeninde bulunan bir ruh olduğunuz gibi, Dünya da onun içinde bulunan bir ruha sahiptir. Dolayısıyla, o gezegenin bilinci ya da koruyucuları kabul etmedikçe o gezegen kolonileştirilemez, oraya yeni türler giremez. Öyleyse bu yeni türler Dünya'ya neden gelmişlerdi?

Galaksinizin her yanında, her gezegen tek bir ırkın gelişimine doğru yönelmiştir. Bu bir gezegende sadece İsveçliler'in, sadece Japonlar'ın ya da sadece Avrupalılar'ın yaşamasına benzer. Bu anlamda, kültürel ifade ve dil bakımından bu kadar fazla çeşitlilik yoktur. Tekrardoğuş bakımından, çoğunuz yüzlerce, hatta binlerce hayat yaşadınız. Belli bir gezegen üzerinde kalışa bir devre denir, ve siz bir devrede 200 ila 300 kere enkarne olabilirsiniz. Uzak geçmişte, bugün Dünya'da bulunan sizler galaksinizdeki diğer yıldız sistemlerinde bulunan gezegenlerde birçok yaşam geçirdiniz. Sizler o sistemlerde birçok kez enkarne olup, bugün içinde bulunduğunuz toplumlar-kültürler kadar çok farklı ve çeşitli olmayan toplumlarda yaşayarak epey deneyim kazandınız. O dünyalarda bir devreyi tamamlamış olarak, aydınlanmış olarak, yeni bir deneyim aradınız. Sonunda hepiniz ortaklaşa bir karar verdiniz; sizler, birçok farklı ruh ulusunun aynı yerde bir araya gelip birlikte gelişmelerinin yeni bir deneyim olacağına karar verdiniz. Bu yeni ve heyecan verici bir meydan okumaydı ve o birlikte farklılığın kabullenilmesi dersini getirdi.

"Aydınlandıktan sonra yeni deneyim aradınız."

İlkel insan bedeninde bulunan ruhlar, o sırada istedikleri tüm deneyimi kazanmış olduklarından, bu deneyimi artık sürdürmek istemiyorlardı. Böylece, "ziyaretçi" ırkların sundukları yeni DNA ile yeni ırklar gelişti. Bu ziyaretçi ırklar insanımsıydı ve, çok küçük farklılıkların dışında, sizin bugünkü görünümünüze çok benziyorlardı. Bugünkü tüm insanlık bu melezleştirmenin bir sonucu değildir, çünkü bu arada birçok insanımsı varlık burada kalmayı seçmiştir. Ancak, bugün farklı ırkların ifadesine açıkça sahip olsanız da, yüzbinlerce yıl içinde daha fazla benzerlik oluşmuştur.

"İlk" ya da "asıl" Dünya ırkları yok oldular, ama yıldızlardan gelmiş atalarınızın genleri gibi, onların genleri de sizde varlığını sürdürür. Bir anlamda, biz burada iki siz'den söz ediyoruz: bedeniniz olan siz'den, ve ruhunuz olan siz'den. Ruhunuz olan siz sizin ebedi yanımızdır, ve siz aynı zamanda, şimdi içinde bulunduğunuz insan bedeni olan türün atasısınız. Aslında, o zamanlar içinde bulunduğunuz fiziksel bedenin DNA'sı şimdi bulunduğunuz bedenin yaratılmasını sağlamıştır, çünkü kendi tekâmülünüzü siz belirlediniz. Tekâmülünüzün yaratıcısı ve baş yöneticisi sizsiniz. Bazılarınız, gerçekten de, yok olmuş "ilkel" varlıkların bedenlerine ruh vermiş aynı varlıklarsınız. Bunların hiçbirisi öylesine olmadı, ya da sizin başınıza öylesine gelmedi. Bu büyük bir plân doğrultusunda gerçekleştirildi.

Birçoğunuz yıldızlarla bağlantılarınızın derinlere gömülü anılarına sahipsiniz. Bazıları başka yıldız sistemlerindeki geçmiş yaşamların belli belirsiz anılarıdır, ve diğerleri de burada, Dünya'da ırkların yaratıldıkları zamandan kaynaklanan anılardır.

Öyleyse biz buraya nasıl ve nereden geldik?

Son derece gelişmiş toplumlar buradaki türlerle çiftleşerek gezegende yeni ırkların ortaya çıkmasını sağladılar. Bunlar düşünce gücünü kullanmakta ustalaşmış ve "düşünce gücünü" teknolojileriyle birleştirmiş olan toplumlardı. Zihin ve makinenin bu birleşmesiyle, onlar uzayda büyük mesafeleri katedebiliyorlardı, çünkü bu gerçekten de, zihnin madde üzerinde hâkimiyet kurması meselesidir. Işık hızından daha hızlı giden tek bir şey vardır, ve o düşüncedir. Düşünce bir yerden bir yere bir anda gider. Onların geliştirdikleri teknoloji zihinsel enerji alanını, yani yolcunun niyetini anlayıp gereğini yerine getirebiliyordu. Dolayısıyla, "mesafe" ve "zaman" artık yolculukla ilgili koşullar değildi. Sanki onlar gidecekleri yere, hedefe "gitmek" yerine, hedefi kendilerine getiriyorlardı.

Bu varlıklar son derece gelişmiş olduklarından ve düşüncelerini belli bir hedef üzerinde uzun bir süre odaklayabildiklerinden, büyük mesafeleri, kitlesel olarak, birkaç dakika içinde, çoğunlukla da "bir anda" katedebiliyorlardı ve hâlâ da katedebilmektedirler. Bu toplumlar zaman, uzay ve düşüncenin, birçoğunuzun sandığı gibi, ayrı şeyler olmadığını anlamışlardı. Evren'in esaslarını anlamışlardı, yani düşüncenin realiteyi yarattığını ve bunu Evrensel enerjiyi şekillendirip, yaratıcı düşünceyi yansıtan bir forma dönüştürerek yaptığını mutlak şekilde biliyorlardı. Bu anlamda, onlar Dünya'ya gitmediler, Dünya onlara geldi; çünkü bu onların ortak arzularının ve odaklanmış düşüncelerinin bir tezahürüydü.

Esasen, birçok varlık uzay gemileriyle geldi; daha da tekâmül etmiş olanlar ise gezegenin üzerinde materyalize oldular. Ruhsal üstatların insanlara farklı bir formda görünmüş olmalarıyla ilgili birçok öykü işitmediniz mi? Bu aynı işlemdir. Bir kez korkuyu aştığınızda, "Ben ve Baba bir'iz" sözünün, "Ben ve tüm yaradılışın kaynağı bir'iz" anlamına gel-

diğini anlarsınız. Bu bilgiyle, kendi realitenizin yaratanı olduğunuzu tam olarak anlamakla kalmaz, o bilgiyi yaşayarak özgürce yaratabilir ve yeniden-yaratabilirsiniz, hatta fiziksel bir beden bile yaratabilirsiniz!

Bedeniniz birleşip forma dönüşmüş enerjidir. Atomik düzeyde, atomların arasında boşluk vardır, ve bu atomlar daha da küçük parçacıklardan oluşurlar, bu böyle devam eder ve siz en sonunda saf enerjiye ulaşırsınız. Bu saf enerji düşünce tarafından yönlendirilip şekillendirilir, ve tıpkı ruhunuzun şimdi bulunduğunuz bedeni yaratmak için aynı enerjiyi şekillendirmiş olduğu gibi, bu varlıklar da -ki bazıları bir başka "enkarnasyondaki" sizlerdiniz- bunu bilinçli olarak yapabiliyorlardı. Bunu yapabiliyorlardı, çünkü üstün-bilinçli zihnin farkındaydılar ve o varoluş hali içinde bulunuyorlardı. Kendilerini sadece, Dünya deneyimi için yaratma sürecinde bulundukları kişilik-benlik olarak deneyimlemiyorlardı, onlar aynı zamanda, birçok veçheye sahip olan ve zamanı-uzayı aşan çok-boyutlu ruh-benliklerinin de farkındaydılar. Bu "geçmiş" aynı zamanda insanlığın "geleceği"dir.

Batıl inançla örtülü, ve o zamanki yazarın perspektifinden yazılmış olmalarına rağmen, kadim metinlerinizin birçoğu bu olaylardan söz eder. Kadınlarla çiftleşen "melekler"den söz edilen bölümler (bkz. Tekvin 6:2),* birçok varlığın yaratılmış en büyük deneylerden birine katılmak için Dünya'ya geldikleri zamandan söz etmektedir. Fiziksel form alabilen bu fiziksel-olmayan varlıklar maddeyi yönlendirmekte çok ustaydılar, çünkü tüm maddenin düşünce tarafından yoğunlaştırılıp şekillendirilmiş enerji olduğunu anlamışlardı. Onların düşünceyi odaklama yetenekleri en az 500 yıl yaşamış bireyler ve gruplarla ilgili öykülere yol açmıştır. Bu varlıklar bedenin düşünceye karşılık verdiğini ve hastalık, yaşlanma ve ölüm gibi bedensel koşulların sadece sınırlı düşünmenin

* Tekvin: Yaratılış; Kutsal Kitap'ta dünyanın yaratılış öyküsünün anlatıldığı ilk bölüm. (Ç.N.)

tezahürleri olduğunu anlamışlardı. "İlkel" insanla çiftleşme sonucunda ortaya melez bir ırk çıktığından, ve bu ırk bugün bildiğiniz aynı biyolojik süreçle çocuk sahibi olduğundan, kişilikler fiziksel form ile giderek daha çok özdeşleşip birleştiler. Tümüyle plânın bir parçası olan bu birleşmeyle, insanlık fiziksel boyut üzerinde odaklanmaya başladı, ki bu da onların fiziksel-olmayan kökenlerini, engin bir yıldız sistemleri galaksisinde yüzbinlerce yılı kapsayan kökenlerini "unutmalarına" yol açtı. Bu anılar şimdi çok eski bir çağın belirsiz (muğlak) öykülerinin, efsanelerinin ve masallarının kaydına indirgenmiştir.

Çağdaş "yeni çağ" edebiyatınızın büyük bölümü Pleiades, Sirius, Orion, vs. gibi yıldız sistemlerinden söz eder. Bu asla yeni bir bilgi değildir. Kadim metinlerinizde bu yıldız sistemlerinden söz edilmiştir (bkz. Eyüb 38) ve onlar ayrıca dünyanın yerli kabilelerinin sözlü anlatımlarında yer almıştır. Bu kabilelerin birçoğuna, atalarının nereden geldikleri sorulduğunda, onlar olağan bir tavırla gülümseyerek yıldızları işaret ederler. Onlar size çok uzun zaman önce onları ziyaret etmiş, kadınlarıyla çiftleşmiş, ya da onları başlangıçta buraya getirmiş olan "tanrıların" öykülerini anlatacaklardır. Bu öyküler bir kabilenin efsaneleri olmaktan çok uzaktır, onlar sizin buraya nasıl geldiğinizin kaydıdır. Evet, gerçekten de, birçoğunuz başlangıçta Pleiades'ten, Sirius'tan, Arkturus'tan ve diğer yıldız sistemlerinden geldiniz. Ancak, bu o yıldız sistemlerinin gerçek yuvanız oldukları anlamına gelmez, çünkü sizin gerçek yuvanız kendi içinizdedir. Siz yabancı bir gezegende "kaybolmuş" bir varlık değilsiniz, çünkü fiziksel bedeniniz, köken olarak Dünyalı ve "yabancı" genlerden oluşan, ve evrimleşip bir Dünya bedeni olmuş bir bedendir. Bu sizin Dünya'nın yerlisi olan özgün bir varlık olduğunuz anlamına gelir.

"Sizin gerçek yuvanız kendi içinizdedir."

Birçoğunuz başka bir yerden geldiğiniz, kökeninizin başka bir yere dayandığı ile ilgili belli belirsiz sezgiler hissetmeye başlıyorsunuz. Bu belli belirsiz anılar birçoğunuzun "yuvadan" çok uzakta olduğunuz, "gerçekten buraya ait olmadığınız" ya da kökeniniz "farklı" olduğu için buraya uymadığınız sonucunu çıkarmanıza neden olmuştur. Yuva, sevgili varlıklar, kalbin bulunduğu yerdedir. Daha önce enkarne olmuş olduğunuz yerin yuvanın bulunduğu yerle hiçbir ilişkisi yoktur. Birçoğunuz yüksek bilince, üstün-bilinçli zihne giderek daha çok ve daha kolayca girebildiğiniz bir gelişim düzeyine erişiyorsunuz. Zamanı ve uzayı aşan bu üstün-bilinçli zihin içinde, siz -ne kadar belirsiz olursa olsun- şimdikinden çok daha fazla uyum içinde yaşadığınız bir zamanın anılarını hissedebiliyorsunuz. Bunlar, sizin önceki devrelerinizden bu devrenize sızan anılardır.

"Yuva, sevgili varlıklar, kalbin bulunduğu yerdedir."

Evet, sizler yaşamınızın şimdikinden çok daha bolluk ve uyum içinde olduğu birçok hayat yaşadınız. Ancak, bundan Dünya'nın kötü bir yer, ya da işlerin yanlış gittiği bir yer olduğu sonucunu çıkarmayın. Bu sizin seçmiş olduğunuz yeni bir deneyimdir. Daha önce varlığınızda böylesine bir uyum yaratmış olarak, aynı uyumu farklı ve özgün koşullar altında tekrar yaratmayı seçtiniz. Bu gerçekten bu kadar basittir. Yıldızlara özlemle bakmak yerine, bu anıların sizi yuvaya götürecek tek yere -kalbinize- dönme özlemi olduğunu anlayın, çünkü yuva kalbinizde bulunur. Kendi realitenizi siz yaratırsınız, onun bir kısmını ya da çoğunu değil, hepsini siz yaratırsınız. Siz kalbinize döndüğünüzde, sevgiye döndüğünüzde, o varoluş halini yansıtan bir realite yaratmaya başlarsınız. Bu, olan'ı tümüyle kabul ettiğiniz, diğerlerinin oldukları gibi olmalarına izin verdiğiniz, ve tüm koşulların -sizi merkezinizden kaydırmalarına izin vermeden- kalmalarına izin ver-

diğiniz bir varoluş halidir. Kendi Evreniniz'in merkezi olduğunuzu bilen sizlerin bir kez daha kalpte merkezlenmeniz, sizin için, yuvaya -özlediğinizi düşündüğünüz yuvadan- daha çok benzeyecek bir hayat yaratacaktır. Sizin özlediğiniz şey, sevgili varlıklar, sevgidir. Bu sizin en büyük özleminizdir. Sizi sürüp götüren, besleyen, yola devam etmenizi sağlayan şey, sizin sevme iradeniz ve özleminizdir.

"Sizi sürüp götüren, besleyen, yola devam etmenizi sağlayan şey, sizin sevme iradeniz ve özleminizdir."

Yunuslar ve onların kökenleri hakkında birçok öykü vardır. Yunuslar ve balinalar tüm genel düzene nasıl uyuyorlar?

Önce yunuslardan söz edelim, çünkü yunuslar zihinsel, duygusal ve ruhsal gelişimleri bakımından size daha çok benzerler. Yunuslar tıpkı insanlar gibidir. Onlar da düşünür, duyumsar, arzular, duygular hisseder; neşelerini ifade eder ya da hoşnutsuzluk gösterir, aslında insan duygularının hepsini sergilerler. Özünde, tıpkı sizler gibi bilinçli ve duygulu varlıklardır. Birçok kişi, yunusların insanlardan "üstün" olduklarına, duyu-dışı algılama güçlerine sahip olduklarına inanır. Bu tıpkı bazı insanlar için geçerli olduğu gibi, bazı yunuslar için de geçerlidir, ama tüm yunuslar için geçerli değildir. Yunuslar, tıpkı insanlar gibi, aynı tekrardoğuş sürecinde yer alırlar. Onlar Dünya üzerinde önce bebek ruhlar olarak enkarne olurlar, dünyalarını ve onunla nasıl ilişki kuracaklarını öğrenirler, ve yavaş yavaş, birçok enkarnasyondan sonra diğer becerileri geliştirir, ve yaşamlarına ruhsal bir perspektif katarlar. Aynı süreç insanlar için de geçerlidir.

Yunusların tarihi, insanlarınki gibi, iki kola ayrılır: Dünya üzerinde tekâmül edip gelişmiş türler, ve Dünya'ya bir başka gezegenden gelmiş olan türler. Birçokları yunusla-

rı Sirius yıldız sistemi ile ilişkilendirmiştir. Bu yıldız sisteminde neredeyse tamamen sudan oluşmuş bir gezegen vardır; biz bu dünyadan Delphi olarak söz edeceğiz. Bu gezegen, sizinki gibi, yüzbinlerce yıldır birçok ruh sahibi türe evsahipliği yapmıştır. Birçoğunuz o ve benzeri dünyalarda birçok enkarnasyon geçirdiniz, çünkü Delphi var olan tek "su dünyası" değildir. Bir kez bir ruhun bir dünyadaki deneyimi tamamlandığında, o sonra bir başka dünyaya gitmeyi seçer. Bir ruhun onlarca yaşamı bir yunus olarak deneyimleyip, sonra yeni bir deneyim devresinde insan ya da bir başka bilinçli-duygulu varlık olarak yaşamayı seçmesi oldukça geçerli ve olağan bir şeydir.

Bilinçli-duygulu varlıkların galaksinin her yanında aldıkları formlar çok değişir. İnsanlar yunuslar hakkında ve yunuslardan daha çok şey öğrendikçe, Tanrı'nın insanın imajında yaratılmış olduğunu ve Tanrı'nın alabileceği imajların ve çeşitli formların göklerdeki yıldızlar kadar sayısız olduğunu daha çok idrak edeceksiniz.

İnsanın yunuslarla iletişimi şimdiki tekâmül devrenizde ileri doğru büyük bir hamlenin anahtarını barındırır. Bu hamle bu bilginin verilişinden itibaren 10 ile 20 yıllık dönem içinde gerçekleşecektir. Yunuslarla bilinçli iletişim sizin dünyaya ve Evren'deki durumunuza bakış biçiminizi değiştirecek, ve "Evren'de yalnız mıyız?" şeklindeki o çok eski soruyu temelli olarak yanıtlayacaktır. Gerçekten de, siz yalnız değilsiniz. Evren hem fiziksel hem de fiziksel-olmayan zeki yaşamla doludur. Ancak, şimdiki odağınız o olduğundan, zeki fiziksel yaşamın keşfi toplumunuz üzerinde en büyük etkiyi yapacaktır. Tıpkı hükümetlerinizin dünya-dışı zekânın araştırılmasına epey enerji harcamaları gibi, dünyasal zekâ ile ilgili araştırmalar da gezegeninizin birçok köşesinde sessizce ilerlemektedir. Bu, suda yaşayan türlerle şimdiden telepatik iletişim kuranlar vardır. Ancak, sadece telepatik iletişim mil-

yonlarca insanın zihnini etkilemek için yetersiz olacaktır, çünkü telepati çoğunluk tarafından kabul edilebilecek şekilde kanıtlanabilir bir şey değildir. Ancak, yunusların çıkardıkları çeşitli sesleri kaydedip deşifre etmenizi sağlayacak bir teknoloji ortaya çıkacaktır. Böylece, onların da isimleri, gramerleri, sözlü anlatım gelenekleri ve görüşleri olduğunu keşfedeceksiniz. Tüm yunusların birbirleriyle her konuda aynı fikirde olmadıklarını, ve birçoğunun benzer bir öyküyü kendi varyasyonuyla anlattığını keşfetmek sizleri şaşırtacaktır.

Yunuslar kendi gelişiminizi anlamanıza ve insanlık içinde mevcut gelişim düzeylerinin yunuslar arasında da bulunduğunu açıkça görmenize yardımcı olacaklardır. Buna ek olarak, onlar size kendi tarihlerini anlatacaklardır. Büyük kuzenleri, balinalar, bu tarihin büyük bölümünü kaydetmişlerdir. Bu tarihten, kendi kökenlerinizle ilgili çok şey öğreneceksiniz. Balinalar insanlığın -çağdaş bilim adamlarının henüz açıklayamadıkları- boşlukları doldurmasına yardımcı olacaklar. Bu iletişim hamlesi gezegeninizde binlerce yıldan bu yana vuku bulan en önemli olay olacaktır. İsa'nın ve Buda'nın enkarnasyonu gibi başka çok önemli olaylar da olmuştur; ancak bu olay, yani yunuslarla bilinçli iletişim, insan türünün halen kendine, durumuna, ve diğer türlerle ilişkisine bakışını hemen her bakımdan değiştirecektir. Örneğin, yunuslar hayvanlar âlemiyle ilişkinize tamamen yeni bir biçimde bakmanıza neden olacaktır. Hayvanları sınıflandırışınız ve gruplandırışınız bir gecede değişecektir. Atlar, sığırlar, domuzlar, evcil köpekler ve kediler ile farklı bir biçimde ilişki kurmaya başlayacaksınız. Bu bilgi sizin hayvanlarla ilişkinizi ebediyen değiştirecek, ve insanlığın bu yeni görüşe uyum sağlamasına yardımcı olmak üzere büyük bir öğretmen ortaya çıkacaktır. O zaman, ve ancak o zaman, insanlık daha büyük, daha geniş aileyle tanışmaya hazır olacaktır.

Bu "aile" diğer yıldız sistemlerinden gelen atalarınızın torunlarından oluşmaktadır.

UFO'lar ve başka dünyalardan gelen varlıklar hakkında epey söz söylenmiştir. Bu varlıklar vardır, ve geçen binyılda bireylerle, ve bazen yerli kabilelerle temas kurmuşlardır; ancak, insan türüyle geniş-ölçekte temasın yunuslar ve balinalarla temas kurulduktan sonra gerçekleşmesi beklenmektedir. İnsanlık bu temasa hazırlanmaktadır ve birçok sinema filmi sizin Evren'de yalnız olmadığınız fikrini ortaya koymaktadır. Çarpıcı yapımlarda sergilenen meseleler mevcut bilincinizin bir ifadesidir.

Şimdi din artık insanlık üzerindeki gücünü ve kontrolünü büyük ölçüde yitirmiş olduğundan, ve bilim tüm yanıtları sağlayamadığından, birçok kişi yanıtların yıldızlardan gelmesini beklemektedir. Ancak, bu zamanda dünya-dışı ırklarla büyük-ölçekte bir temas yapıcı olmaktan çok yıkıcı olacaktır. Bu o ırklar kötü niyetli oldukları için değil -onlar genelde iyi niyetli ve yardımsever ırklardır- insanların çoğu böyle bir temasın getireceği psikolojik, felsefi, dini ve siyasi değişiklikleri benimseyebilecek bir durumda olmadığı için yıkıcı olacaktır. Bir gecede, sizin kim olduğunuz ile ilgili araştırmanız sona erecek, ve tarihiniz bir anda yeniden yazılacaktır. Hiçbir yerleşik toplum böyle çarpıcı bir değişime dayanamaz. İşte burada yunuslar insanlık için hayati bir rol oynayacaklardır.

Yunuslarla temasınız türünüzün -en sonunda insanlığın daha büyük ailesine katılmanızı sağlayacak- değişim-dönüşümünün birinci adımı olacaktır. "Uzay" filmleri sizlere, çok eski soruların yanıtlarıyla ilgili ortak merak ve arayışınızın direkt bir yansımasını sunmaktadır. Bu filmler, ayrıca, sizi diğer bilinçli-duygulu varlıklarla temas olasılığına daha fazla açma amacına hizmet etmekte ve gelecek kaçınılmaz değişikliklere duygusal ve psikolojik düzeyde hazırlanmanıza

yardımcı olmaktadır.

Sizin türünüzün daha büyük insanlık ailesi tarafından kasıtlı olarak dışlanmadığını da belirtmeliyiz. Sizin dışlanışınız, kendi bilincinizin bir yansıması olagelmiştir. Sizler sadece bireyler olarak değil, ayrıca uluslar, ırklar ve insan türü olarak da realitenizi ortaklaşa yaratırsınız. Ortak bilinciniz Dünya'ya, fizikselliğe, ayrılık deneyimine odaklanmıştır. Bu ayrılık deneyimi size aradığınız kıyaslamayı sağlamıştır, çünkü siz ayrılığı deneyimlediğinizde, bir'liği daha iyi anlayabilecek bir durumda olursunuz.

Dünya deneyimini yaratmanın esas amacı hedefi farklılığı-çeşitliliği kabul etmek olan bir uygarlık kurmaktı. Bu hedef bu serüvene katılan herkesin kendisini yalnız olarak algılayacak derecede bireyselliği üzerinde odaklanmasına neden oldu. Varlıklar kendilerini yalnız olarak, ya da kaynaklarından kopmuş, Tanrı'dan uzaklaşmış olarak algıladıklarında, değişmez biçimde kendi Tanrı'larını yaratır, ve o Tanrı ile güçlü bir biçimde özdeşleşirler. Bu olduğunda, kültürel-toplumsal bir kimliğin yanı sıra din gelişir. O zaman kendisini yalnız hisseden herkes, ayrılık duygusunu hissetmemek için kendisine benzer görünen diğer varlıklarla özdeşleşmeye başlar. İşte bu şekilde ırklar, kültürler-toplumlar, diller, dinler ve siyasi gruplar gelişir.

Atalarınız da aynı şeyi deneyimlemişlerdir, ama onlar teknolojileri gezegenlerinin ve güneş sistemlerinin sınırlarının ötesine yolculuk yapmalarını sağladığı zamana dek diğer toplumların farkında değillerdi. Evren'de oldukça tekil bir ifadeye sahip birçok gelişmiş kültür-toplum vardı, ve halen de vardır. Spiritüel olarak gelişmiş olmalarına rağmen, Evren ve Tanrı'nın doğası ile ilgili görüşleri, fazlasıyla, kendilerini -kendi özgün kültürel-toplumsal idrakleriyle- algılayışlarına dayanır. İşte bu nedenle, benzer türler aynı tekâmülü ve gelişimi bir hayli farklılığı-çeşitliliği de dahil ederek ya-

ratmak üzere Dünya'ya gelmeye -en yüksek düzeyde ve hep birlikte- karar verdiler.

Farklılığın-çeşitliliğin bu kabulü dünyanın birçok bölgesinde, özellikle olgun ve yaşlı ruhların yoğun olarak bulundukları bölgelerde sergilenir -ki onların birçoğu gezegeninize bu amaçla göç etmiş o ilk ruhlardır. Sözünü ettiğimizbu bölgeler Avrupa Birliği ülkeleri, Amerika Birleşik Devletleri, İsrail ve Güney Afrika'dır. Bir başka örnek de Brezilya'dır; ancak, İsrail gibi, o da dini meseleler üzerinde çalışmaktadır. Bu, sözü edilen diğer bölgelerde dinin bir mesele olmadığı anlamına gelmez; sadece oralarda farklı bir odaklanış vardır.

8

Tekrardoğuş

Siz de, diğer birçok fiziksel ve fiziksel-olmayan öğretmen gibi, tekrardoğuştan söz ediyorsunuz. Biz neden bu kadar çok hayat yaşıyoruz?

Önce, tekrardoğuşun ne olmadığını söyleyelim. Birçoğunuz tekâmül edebilmek için tekrar tekrar doğduğunuzu düşünürsünüz. Tekrardoğuş bir düzeyde tam olarak bu, yani bir tekâmül yolu olmasına rağmen, onun amacı bu değildir. Siz Dünya'ya kendinizi geliştirmek, ya da daha sonra başka bir yere gidebilecek kadar iyi olabilmek için gelmediniz. Dünya yaşamı bir deneyimdir. Siz birçok yaşam sonucunda kusursuz olabilmek için Dünya'ya gönderilmiş kusurlu bir ruh değildiniz. Tam tersine. Siz becerilerinizi artırmak için Dünya deneyimini ***seçtiniz***. Bu sözleri okuyan sizler zaten aydınlanmış ışık varlıklarsınız, "Üstatlar"sınız. Bir Üstat olarak, ayırt edici özelliğinize fizikselliği de katmak istediniz ve bunu yaptınız, çünkü fiziksellik benzersiz mücadeleler, zorluklar sunar ve gerçekten de, daha "meydan okuyucu" okullardan biridir. Böylece sizler Evren'in "kalın kafalıları" olmaktan çok uzaksınız, sizler becerilerinizi çok artıracak bir inanç sistemini (realiteyi) seçmiş olan usta ruhlarsınız.

Siz çok-boyutlu bir varlıksınız. Böyle olduğunuzdan, siz sadece fiziksel realiteye odaklanmış değilsiniz, siz bu kitabı

okurken bile, varlığınızın "daha yüksek" realite boyutlarında bilinçli ve mevcut olan yanları vardır. Şimdi size yakın olan enerjiyi hissedemiyor musunuz, onun sanki bu sözleri sizinle birlikte okuduğunu hissedemiyor musunuz? O sizin Büyük Benliğiniz'dir; o size varlığını hissettirir, daima onun farkına varmanızı ister ve bunu bekler. Onun farkına varmanız büyük bir kutlamaya neden olur, çünkü bu Büyük Benliğiniz'in, Ruh Benliğiniz'in büyük amacıdır. Ruhun en derin arzusu fiziksel bedendeyken tam bilinçli hale gelmektir. Bazıları buna aydınlanma, bazıları yükseliş derler, ve biz ona tam bilinçli hale gelmek diyoruz.

"Ruhun en derin arzusu,
fiziksel bedendeyken tam bilinçli hale gelmektir."

Biz bebek ruh, genç ruh, olgun ruh, yaşlı ruh derken yaştan söz etmiyoruz. Deneyimden söz ediyoruz. Çoğunluğun deneyiminde, "yaşlı" ruhların "bebek" ve "genç" ruhlardan daha fazla enkarne olmuş olmalarına karşın, "olgun" bir ruhun "yaşlı" bir ruhtan çok daha fazla enkarne olmuş olması da mümkündür.*

Öyleyse biz ruh yaşlarından söz ederken neyi kastediyoruz? Biz deneyimden söz ediyoruz, ve bu deneyim fiziksel halde bulunurken tüm benliğinin giderek daha çok farkına varmakla ilgilidir. Gerçeği ve kendinizi arayan sizler Büyük Benliğiniz'in, İçsel Varlığınız'ın, Ruhunuz'un dürtülerine karşılık veriyorsunuz, çünkü o sizin onu bilmenizi arzular, ve o kendini sizin vasıtanızla bilmek ister. İçsel Benliğiniz, bir yandan Tüm-Varolan ile bir olurken, bir yandan da sizin vasıtanızla tam bilinçli olmak ister. Ruh yaşı bireysel ruhun fiziksel katta bilinçli olarak bulunma becerisinin düzeyi tarafından belirlenir.

*Ruhun bu dünyadaki gelişim aşamalarıyla ilgili daha geniş bilgi için, yine Akaşa Yayınları tarafından yayınlanan, "Kendini Tanıma Rehberi"ne baka bilirsiniz. (Ç.N.)

Bir Eşruh nedir?

Bu konuyla ilgili epey varsayım ve yanlış-anlama vardır. Çoğunuz bir eşruhtan (ruh eşinden) söz ederken, aşık olup birlikte sonsuza dek mutlu yaşayacağınız özel bir kişiyi düşünüyorsunuz. Siz bu özel sevgilinin birçok yaşam boyunca sevgiliniz olduğunu ve bu yaşamda da onun ortaya çıkmasını beklediğinizi düşünüyor olabilirsiniz.

Birçok ruh birbiriyle peşpeşe yaşamlar boyunca karşılaşır, çünkü onlar dost olmuşlardır. Bu dostluk fiziksel-olmayan dünyaya dayanır, ve özünde işbirliği olan dostluk onların aradıkları gelişimi elde etmedeki geçmiş başarılarına dayanır. Bakın, sizler gelişme-peşinde-olan varlıklarsınız, ve -hem fiziksel hem de fiziksel-olmayan- tüm karşılaşmalar gelişim fırsatları sağlar. Dolayısıyla, eğer geçmişte birlikte çalışıp hedeflerinize başarıyla eriştiğiniz belli bir ruh varsa, büyük olasılıkla, onunla tekrar çahşmayı kabul edeceksinizdir.

"Sizler gelişme-peşinde-olan varlıklarsınız,
ve -hem fiziksel hem de fiziksel-olmayan- tüm karşılaşmalar
gelişim fırsatları sağlar."

Ruhların nasıl organize olduklarını anlamak önemlidir. Sizlerin buraya, fiziksel dünyaya yaptığınız yolculuklar önceden düşünülüp plânlanmış yolculuklardır. Sizler zaten diğer birçok varoluş katındaki yaşamı iyice öğrenmiş bulunuyorsunuz, ve Dünya'ya geliş amacınız kendinizi deneyimleyişinizi -Dünya'da varoluş yoluyla- genişletebilmekti. Nihai hedef koşulsuz sevgiyi deneyimlemektir, ki o kabul-etme ve izin-vermedir. Siz Dünya yaşamını, onun tüm veçhelerini ve onun içinde var olan her şeyi bütünüyle kabullendiğinizde, hedefinize erişmiş olursunuz. Bazıları buna aydınlanma derler. Bakın, siz buraya daha iyi bir duruma gelmek ya da değerli olduğunuzu kanıtlamak için gelmediniz; siz buraya eğ-

lenmek için, oynamak için, meydan okumayı göze almak için geldiniz.

"Nihai hedef koşulsuz sevgiyi deneyimlemektir, ki o kabul-etme ve izin-vermedir."

Böyle yolculuklara çıkılmadan önce, ruhlar gruplar halinde organize olurlar. Siz onları destek grupları olarak görebilirsiniz. Ruhlar Aileler, Gruplar, Klânlar, Uluslar, ve Büyük Uluslar halinde organize olurlar. Bir Ruh Ailesi yedi ruhtan, bir Ruh Grubu yedi aileden, ve bir Ruh Klânı yedi gruptan, bir Ruh Ulusu yedi klândan, ve bir Büyük Ulus yedi ulustan oluşur. Eninde sonunda, siz Ruh Klânınız'ın üyelerinin çoğuyla çalışacaksınız, ki bu klân 343 ruhtan oluşur. Ancak, öğretmen olanlarınız, büyük olasılıkla, Ruh Ulus'larına ya da yaklaşık 17.000 ruhtan oluşan Büyük Ulus'larına erişeceklerdir.

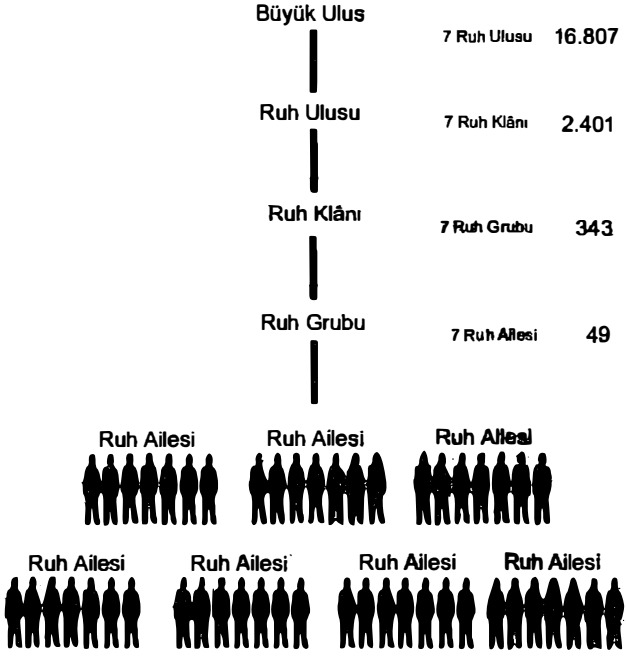

Yakın ilişkilerinizin, dostluklarınızın ve iş ilişkilerinizin çoğu, 49 ruhluk Grubunuz'dan olan ruhlarla olacaktır. Ancak, bu her zaman böyle olmaz. Siz kabul-etme (sevgi) bakımından daha geliştikçe, sizinkinden daha farklı bir enerji imzasına sahip bireylerle birlikte çalışmakta daha ustalaşacaksınız. Bizim enerji imzasıyla kastettiğimiz şey şudur: Her Ruh Grubu belli bir hedefe ulaşmak için çalışır. Örneğin, bir Ruh Grubu'nun birçok üyesi iletişim ve öğretimle ilgili olabilir, bir başka Grup'un birçok üyesi şifacılıkla ilgili olabilir, bir diğeri cesaretle, bir diğeri de kendini-kabullenme ile ilgili olabilir. Bu, grubun her üyesinin aynı şekilde tezahür edeceği ve benzer yaşamlar süreceği anlamına gelmez; bu, yaşamlarınızın özünün birbirine çok benzer olacağı anlamına gelir. Sizler benzer ideallere, amaçlara sahip olacak, benzer şeylerden hoşlanacak ya da hoşlanmayacaksınız. En çok çekim hissettiğiniz, en çok çekildiğiniz insanlar da, neredeyse daima, Ruh Aileniz'in, Grubunuz'un, Klânınız'ın ya da Ulusunuz'un üyeleridir; ama her şeyde olduğu gibi, bu kuralın da istisnaları vardır.

Bir Ruh Ailesi birçok enkarnasyon boyunca birlikte çalışacaktır. Bazen bir Ruh Ailesi yeniden-gruplanacak ve farklı ittifaklar-anlaşmalar yapılacaktır. Bu, nadiren de olsa, yapılan bir şeydir. Ayrıca, tüm Ruh Ailesi gelecek yaşamlarla ilgili karar verme işine katılacak ve önceki yaşamınızdaki başarılarınızı değerlendirmenize yardımcı olacaktır. Ruh Aileniz daima sizin için oradadır. Çoğunlukla, bir Ruh Ailesi'nin tüm üyeleri aynı zamanda enkarne olmazlar. Enkarne olmamış olanlar, olanlara, yaşamları sırasında ruhsal rehberlik yaparlar. Onlar sizi rüyalarınızda ziyaret edebilir, size düşünceler ilham edebilir, ya da bazı durumlarda, meditasyonlarınız sırasında size direkt olarak hitap edebilirler. Kendilerini insanlara sunmuş rehber ruhların birçoğu, gerçekten de, o bireyin Ruh Ailesi'nin üyeleridir. Ancak, kendilerini in-

sanlara sunan Üstat Öğretmenler'in birçoğu o bireylerin Ulusu'nun ya da Büyük Ulusu'nun üyeleridir, ve bunlar Dünya deneyimini tamamlamış olan ruhlardır. Zaman zaman, bu Üstat Öğretmenler bundan da daha geniş ruhlar olabilirler.

Bir eşruh, bu daha geniş grubun bir üyesi olan ve yaşamınızı etkileyen herhangi bir ruhtur. Bir eşruhun yaşamınız üzerindeki net etkisi daima -o sırada bunu göremeseniz bile- olumlu olacaktır. Birçok kişi bir eşruh ilişkisinin uyum ve sevgi dolu, ideal bir ilişki olacağını sanır. Ancak, bir eşruhla ilişki, büyük olasılıkla, meydan okuyucu ve zorlayıcı olacaktır!

Bir eşruhun yaşamınızda ortaya çıkmasındaki tüm amaç size kendinizi göstermektir. Tüm insan ilişkilerinin amacı budur. Siz kendinizi aynada görerek öğrenirsiniz. Çekim Yasası yaşamınızın her veçhesinde işler, ve dolayısıyla hayatınıza çekilmiş her bir kişi -başka hiçbir şeye değil- sizin titreşiminize çekilir. Onlar hayatınıza girerler, çünkü sizin titreşiminiz ile onların titreşimleri bir biçimde uyuşur. Daha önce de belirttiğimiz gibi, sizler gelişme-peşinde-olan varlıklarsınız. Birçoğunuz hayalinizdeki insanla karşılaşıp, ona aşık olup, "Bu benim eşruhum" dedikten sonra, birkaç yıl içinde ilişki bozulup, sevdiğiniz kişi bazı sorunlar yarattığında ya da hoşlanmadığımz kişilik özellikleri sergilediğinde şaşırır, allak bullak olursunuz. Ancak, o sizin eşruhunuzdur, ve böyle birçok eşruhunuz vardır!

"Siz kendinizi aynada görerek öğrenirsiniz."

Siz her enkarnasyon öncesinde birçok ruhla, belki en çok yirmi ruhla anlaşma yaparsınız. Birbirinize ne sunacağınız konusunda anlaşırsınız. Bu ruhlar eşiniz, çocuklarınız, en iyi dostunuz, en kötü düşmanınız, patronunuz, iş ortağınız, hatta sizi sabır ve şefkatle cesaretlendirmiş olan okul öğ-

retmeniniz olabilir. Ancak, kişilik olarak özgür iradeye sahip olduğunuzdan, sizi farklı bir yöne götürecek bir yol yaratabilirsiniz, ve işte bu yüzden birçok varlıkla ol'ası anlaşmalar yapmanız gerekir. Evren titreşim prensibiyle çalışır.

Size bir örnek verelim: Joe gerçekten iyi bir ruhtur. Ancak, birkaç yaşamdır fiziksel dünyada güçsüzlük ile mücadele etmektedir. Mücadelesi onu şiddete ve alkol bağımlılığına götürmüştür. Öte yandan, Mary, birkaç yaşamdır kendine değer verme konusunda zorluklar yaşamakta, ve daima gücünü başkalarına teslim etmektedir. Böylece, Joe ve Mary enkarne olmadan önce bir anlaşma yapıp, o yaşamda karşılaşmak üzere güçlü bir olasılık oluştururlar. Niyetleri, birbirlerine aşık olup, kendi sorunlarını çözme yönünde çalışmaktır. Alkolik ile ilişkisinde, Mary kendi-değerini yansıtan seçimler yapmaya başlaması gerektiğini öğrenecektir. Öte yandan, Joe bir başkasına sahip olamayacağını, ya da ona hükmedemeyeceğini, çünkü gücün kendi içinden gelmesi gerektiğini öğrenmek istemektedir. Ancak, Mary yaşamının akışı içinde sık sık zorlandığını, meydan okumalarla karşılaştığını görür, ve üniversitede kurulu düzen onun fikirlerine ve değerlerine meydan okur. O, daha önceki yaşamlarında yaptığı gibi boyun eğmek yerine, bu kez kendini savunur ve kendine değer vermeyi seçer. O zaman Mary'nin titreşimi değişir ve dolayısıyla Joe artık onun için gerekli olmaz.

Mary Joe ile karşılaşabilir de, ama bu büyük olasılıkla, Mary'nin Joe ile kendi öğrenmiş olduğu şeyi paylaşabileceği geçici bir karşılaşma olacaktır. Mary en sonunda, örneğin, bir alkol bağımlılığı tedavi merkezinde danışman olabilir, ama onun artık Joe ile yakın bir ilişki kurması gerekmez. Bu aşamada, hem Joe hem de Mary diğer olası eşruhlarıyla ilişki kurabilecek şekilde yeni titreşimler oluştururlar.

Siz geriye dönüp yaşamınıza baktığınızda, onu etkilemiş birçok insanın olduğunu göreceksiniz. Tüm bu insanlar

sizin eşruhlarınızdır, ve bunu kişilik düzeyinde bilseler de bilmeseler de, sizi yürekten severler, çünkü hepiniz tek bir hedefe erişmek için birlikte çalışmaktasınızdır, ve bu hedef sevgidir.

Yeni karşılaştığımız biriyle aramızda hemen bir dostluk ya da çekim oluştuğunda, bu onun bizim geçmiş yaşamlarda birlikte olduğumuz bir eşruh olduğu anlamına mı gelir?

Bu o insanla titreşimlerinizin uyuştuğu anlamına gelir, ve bu da, genelde, aranızda bir tür bağ olduğunu gösterir. Bu ruh ister sizin Ruh Aileniz'den, Grubunuz'dan, ister Klânınız'dan, ya da Ulusunuz'dan olsun, aranızda bir bağ; bir hedef, amaç, deneyim, ve dolayısıyla da titreşim benzerliği vardır. Ancak, ruh düzeyindeki bu bağlantı, otomatik olarak, sizin daha önce de karşılaşmış olduğunuzu göstermez. Onunla Dünya'da hiç karşılaşmamış olabilirsiniz, ama o ruhu fiziksel-olmayan dünyadan tanıyor olabilirsiniz. Siz fiziksel dünyadan daha çok, fiziksel-olmayan dünyada zaman geçirirsiniz, çünkü orası sizin doğal yuvanızdır. Fiziksel-olmayan dünyada, tıpkı Dünya'da olduğu gibi, dostlarınız vardır. Bazıları yakın dostlarınızdır, bazıları yakın tanıdıklarınızdır, ve bazıları da sadece tanıdıklarınızdır. Fiziksel-olmayan dünyada dostluğun birbirinden hoşlanmak ya da hoşlanmamakla bir ilgisi yoktur; o hedeflerin, amaçların ve isteklerin uyuşmasıyla ilgilidir. Fiziksel-olmayan dostlarınız da değişir, ve hedeflerinize göre değişir.

Örneğin, siz hayatta kalma mücadelesi üzerinde çalışmak için küçük bir ruh grubuyla bir araya gelmiş olabilirsiniz. Her biriniz yaşanması zor doğal çevrelerde birlikte birkaç yaşam geçirmişsinizdir. Çok soğuk iklimlerde ya da çöl bölgelerindeki ilkel toplumlarda yaşamayı seçmiş olabilirsi-

niz. Böyle yaşanılması zor ortamlar becerikli, icatçı, yaratıcı ve kendine-yeterli olmanıza yardım eder. Ancak, siz bu serüvene daha sonraki bir aşamada geri dönmeyi ve tüm "öğreniminizi" tek bir seferde tamamlamamayı seçebilirsiniz. Ya da grup üyelerinizden daha hızlı adımlarla ilerleyebilir ve ileri gitmeye karar verebilirsiniz. Bir başka seçim de grupla birlikte kalıp onların lideri ya da öğretmeni olmak, böylece ilerlemelerine yardım etmektir, ki bu sizin daha da çok ilerlemenize yardımcı olur, çünkü öğretirken çok şey öğrenirsiniz. Olasılıklar sonsuzdur ve seçim sizindir. Eğer ileri gitmeye karar verirseniz, bir başka gruba katılabilir, ya da başka bir-iki ruhla çalışabilirsiniz. Sizin diğer ruhlarla birlikte çalışmanız bir gün, bir ömür boyu, ya da birkaç yüz yaşam sürebilir. Tüm ilişkileri siz seçersiniz, ve her ilişki işbirliğine ve mümkün olduğunca hızlı ilerleme arzusuna dayanır.

Ana-babamız ve çocuklarımız bizim eşruhlarımız mıdır, ve onlar da Ruh Ailemiz'in üyeleri midir?

Onlar sizin sadece tanıdığınız değil, gelişmek amacıyla birlikte çalışmayı seçmiş olduğunuz eşruhlarınızdır. Hiçbir doğum bir rastlantı değildir; tüm ruhlar bu dünyaya ana-babalarıyla yaptıkları anlaşma doğrultusunda girerler, çocukluklarında her iki ebeveyn de yanlarında olmasa bile.

Ana-babanız ve kardeşleriniz, hepsi Ruh Aileniz'in üyeleri olabilirler, ama bu son derece nadir rastlanan bir durumdur. Normal olarak, biyolojik ailenizin bir, belki iki üyesi Ruh Aileniz'den olacak, ama geriye kalanlar genelde Grubunuz, Klânınız, Ulusunuz, ya da Büyük Ulusunuz'dan olacaklardır.

Fiziksel bir ailenin yaratılması için, daha genç, daha az deneyimli ruhlar, yakın bir ilişki içinde oldukları ruhlarla bir grup oluşturup birlikte çalışma eğilimi gösterirler. Bu

ruhlar, çoğunlukla, bir yaşamdan diğerine birbirleriyle rolleri değişir, bazen çocuk olurken, diğer zamanlarda ana ya da baba olur, bir seferinde karı olurken, bir başka seferinde koca olurlar. Ruhların birbirlerine aşinalığı her ruhun daha hızlı ilerlemesine yardımcı olur. Ruhlar fiziksel kata ilk kez girdiklerinde, orası onlara gerçekten düşmanca bir yer gibi görünür. Bu ruhlar karmaşa içindedirler, fiziksel bedenlerini tehlikelere karşı sakınmaya çalışır ve hayatta-kalma biyolojik dürtüsünü güçlü bir biçimde hissederler. Sık sık, kendilerini "savaş ya da kaç" seçimlerine kaptırırlar. Evren sevecen ve destekleyicidir, ve dolayısıyla çok aşina olduğunuz ruhlarla çevrelenmeniz sizde güvenlik hissi yaratır. Ancak, Evren' de her şeyde olduğu gibi, bu sadece bir genellemedir. Bu katı ve değişmez bir kural değildir, çünkü daha yaşlı ruhlar da bu tür düzenlemelere girebilirler.

Birçok daha-yaşlı ruh belki aile üyelerinden sadece birini iyi tanıdıkları ailelerde doğmayı seçerler, ve belki o ruh onların Ruh Ailesi'nden olmayabilir, yani o kadar yakın olmayabilir, ama Ruh Grubu'ndan ya da Klânı'ndan olabilir. Onlar bu seçimde bulunacaklardır, çünkü daha-yaşlı ruhlar, başka her şeyden çok iç gözlemle, kendini incelemekle ilgilenirler. Onlar şu ya da bu alanda öğretmeye ya da bir lider olmaya hazırlanıyor olabilirler, ve kendilerini "garip" ya da "farklı" hissetmeleri onları kendini-incelemeye yönlendirecektir. "Aile" işlevlerine ve görevlerine ayak uydurmayan bu ruhlar, diğer aile üyeleri tarafından, çoğunlukla, "güçlükler çıkaran, işe yaramaz kişi" olarak ya da farklı veya eksantrik olarak görüleceklerdir.

Bu koşullar zor kişisel mücadelelere götürebilse de, dersler, neredeyse daima, dışsal değil, içseldir. Bu kendini-kabullenme üzerinde durulacağı, onun önemli olacağı anlamına gelir. Kendini-kabullenme ruhun gelişiminin ayrılmaz bir parçasıdır. Eğer Dünya deneyimini eğitime benzetirsek,

kendini-kabullenmeyi öğrenmek doktoranız için çalışmaya karşılık gelir. Kendinizi-kabullenmeyi iyice öğrenip özümsedikten sonra yuvaya dönüş yoluna girmişsiniz demektir!

Neden birçoğumuz eşruhumuzu bulma umuduyla "tek gerçek sevgiyi" arayıp dururuz?

Sizin aradığınız şey kabullenilmektir. Bu "tek gerçek sevginin" sizi koşulsuz bir biçimde kabul edeceğine inanırsınız. Sizin onu arayışınız aslında kendinizi-kabullenme arayışınızdır. Her bir ilişki size kendinizi tanımanız için yeni bir fırsat vermek amacıyla yaşanır. Siz ancak kendinizi tanıdıktan sonra kendinizi kabul edebilir ve sevebilirsiniz. Tek gerçek sevgi kendini-sevmektir; başka bir sevgi yoktur.

"Her bir ilişki size kendinizi tanımanız için yeni bir fırsat vermek amacıyla yaşanır."

İsa, Buda ve daha birçok varlık tarafından keşfedilmiş olan en büyük sır, kendinize aşık olma sırrıydı. Kendinizi sevdiğinizde, tam bir kabullenme hali içinde olursunuz. Siz kabullendiğinizde, dünyaya ve onun içindeki her şeye direnmeyi bırakırsınız. Direnmeyi bıraktığınızda, her şeyin olduğu gibi olmasına izin verirsiniz. Her şeye olduğu gibi olma iznini verdiğinizde, Tanrı sizin vasıtanızla çalışabilir. İşte o noktada, "Ben ve Baba bir'iz" diyebilirsiniz, çünkü o zaman tüm yaşamın kaynağı ile bir olursunuz. Sevgiyle bir olursunuz!

Tipik bir ruh Dünya üzerinde kaç hayat yaşar?

Bir ruh Dünya üzerinde bir hayat da, birkaç yüz hayat da, bin hayat da yaşayabilir. Ancak, tipik biçimde, bir ruh ortalama olarak her yüzyılda bir kere enkarne olarak, 250-350 yaşam deneyimi geçirecektir. Ancak, bir ruh birkaç yüzyılı

atlamayı seçip, sonra art arda -yaşamlar arasında sadece birkaç yıl bekleyerek de- birkaç kere enkarne olabilir. Enkarnasyonlar arasındaki ortalama zaman aralığı yaklaşık 40 yıldır, ama bu ortalama birçok ruh için epey azaltılmıştır. Bunun nedeni, insanlığın tekâmül sürecinde büyük bir dönüm noktasında bulunması ve birçok ruhun bu heyecan verici döneme katılmak istemesidir.

Herhangi bir ruhun Dünya katma girişinin amacı, Dünya üzerindeki yaşamı iyice öğrenmek, ona hâkim olmaktır. Fiziksel âleme giren ruhlar diğer varoluş âlemlerinde zaten deneyim kazanmışlardır. Birçoklarının benimsediği genel bir kavramın tersine, onlar başka bir yerde bulunmaya lâyık olduklarını kanıtlamak için fiziksel dünyaya giren "gelişmemiş" ruhlar değildir. Evren düşünce tarafından yönetilir, ve düşünce daima gelişir ve kendisi için yeni senaryolar hayal eder. Fiziksel dünya bu süreçle var olmuştur. Özünde, fiziksel dünya ruhların kendilerini deneyimleyebilecekleri yeni bir oyun-alanı olmuştur.

Evren sevgi prensibi üzerine kuruludur ve bu prensip başka her şeyi kaplar. Sevgi her şeyin kabul edilebileceğini ve her şeye izin verilebileceğini söyler. Eğer sevgi olmasaydı, özgür irade de olamazdı. Sevgi ve özgürlükten-yoksunluk bir arada var olamaz, çünkü sevgi özgürlüktür. O izin vermektir. Tanrı'nın özü sevgidir ve Yaradılışın Dört Prensibi tanrısal nitelikleri tanımlar. Bu nitelikler sevgi, sağlık ve rahatlık, bolluk, ve yaratıcılıktır. Her ruh bu tanrısal niteliklerle tanımlandığını anlar ve bu niteliklerle gerçek doğaşını deneyimler. Yeni deneyim kazanmaya uğraşırken, bir ruh daima bu dört prensibin örneğini deneyimlemeye, ve dolayısıyla, içindeki tanrısal özü deneyimlemeye çalışır. Bir ruhun Dünya katına girmesinin amacı, fiziksel formdayken yaradılışın dört prensibini tam olarak deneyimlemektir.

"Eğer sevgi olmasaydı, özgür irade de olamazdı.
Sevgi ve özgürlükten-yoksunluk bir arada var olamaz,
çünkü sevgi özgürlüktür. O izin vermektir."

Söylediğimiz şey özünde şudur: Yaşamın mutluluk ve haz verici bir deneyim olması niyet edilmiştir. Hayatın amacı onu yaşamaktır, ve dolu dolu yaşamaktır!

Fiziksel boyutta seçiminiz doğrultusunda bulunduğunuzu, herhangi bir şeye lâyık olduğunuzu kanıtlamak için bulunmadığınızı anladığınızda, gerçekten yaratan olduğunuzu idrak etmeye başlarsınız. Bir yaratan olarak, fiziksel dünyaya deneyim yaratmak için geldiniz. Bu yaratıcı deneyim, kısmen, kıyaslamalarla ya da zıtlarla karşılaşmak olagelmiştir. Zıtlar deneyimi yolculuğunuzda size hizmet etmiştir, çünkü mutsuzluk verici bir şeyi deneyimlerken size mutluluk getirecek şeyi ifade etmeye, ve dolayısıyla yaratmaya başlamak için en iyi pozisyonda olursunuz. Sizin zorlandığınız şey, fiziksel dünyanın bir illüzyon olduğunu ve bilincinizin biyolojinin bir sonucu olmadığını, biyolojinin ve fiziksel-olan her şeyin bilincin bir sonucu olduğunu, çünkü fiziksel dünyanın gerçekten sizin yaratımınız, oyun-alanınız olduğunu idrak etmek olagelmiştir.

Zıtlar sizi gerçek kimliğinize uyandırmaya hizmet ederler. Çoğunlukla, ıstırap koşulları sizin daha yükseğe erişmenize, kendi içinize erişmenize hizmet etmiştir. Siz fiziksel boyuta inerken, gerçek kimliğinizi unutacağınızı, gerçekte gayri-fiziksel bir varlık olduğunuzu biliyordunuz. Acı ve ıstırap deneyimi sizin daha yüksek olanı, varlığınızın gerçek doğasıyla uyum içinde olanı özlemenize neden olmuştur. Acı ve ıstırap sizin gerçek haliniz olmasa da, insanlığı ulaşmak istediği yerin daha berrak bir tanımına eriştirmiş olduğu ölçüde size hizmet etmiştir. Yirminci yüzyılda insanlık tarafından yaratılmış ve deneyimlenmiş iki büyük savaşa baktığı-

mızda bunu açıkça görebiliriz. Bu savaşlar sizi ileri doğru itmiş ve birçok temel değişikliği getirmiştir. Bugün, siz seçim özgürlüğü, kurallardan kurtuluş, ve bireylerin kendi yaşam tarzlarını seçme özgürlüğü ile eskisinden çok daha fazla ilgileniyorsunuz. Bu, ruha giderek daha fazla mevcut olma fırsatı verir, çünkü kişilik yaşam tarzını seçme konusunda daha özgür olduğunda, birey özü deneyimleme konusunda daha fazla fırsata sahip olur. Bir kişilik özü daha çok deneyimledikçe, özü ifade etmeye de o kadar çok çekilecektir. Bu olduğunda, ruh geminin -giderek daha çok- kaptanı olur, ve bunun sonucunda huzur ve uyum ortaya çıkar.

Bir kişiliğin ruhun etkisini hissedeceği aşamaya erişmesi, genelde, birçok yaşam alır. Daha olgun ve yaşlı ruh olanlarınız bunu bir misyon duygusu gibi hissedersiniz. İçsel benliğiniz sizi -ona yönlendirildiğinizi hissettiğiniz- hedeflere erişmeye iter. Bu hedefler, genelde, hizmete ve bir tür yaratıcı ifadeye yöneliktir. Siz iş-ticaret alanına da itildiğinizi hissedebilirsiniz, ama bu genelde topluma hizmeti ve diğerlerini başarma yönünde güdülemeyi içeren bir iş olacaktır. Hayatta-kalma mücadelesinden, hizmet etmeye doğru tekâmül süreci, genelde, 200 ila 300 yaşam alır.

Bir kez bu kişisel tekâmül düzeyine erişildiğinde, bireysel kişilik ruhun giderek daha çok etkisine girer. Kişiliğin verdiği kararlar artık mantığa değil, içsel hislere dayanır, çünkü ruh sizinle hisler ve duygular vasıtasıyla iletişim kurar. Enkarnasyondan önce, ruh ile kişilik arasındaki iletişim hatlarının her zaman açık olacağı konusunda bir anlaşma yapılmıştır. Buraya, Dünya yaşamını -hayatınızda yaradılışın dört prensibini tezahür ettirerek- öğrenme niyetiyle geldiğinizden, ruh sizin bu hedefe erişmenize yardım etme ve o yönde yol gösterme niyetine sahiptir.

Ruh düşündüğünüz her düşüncenin yaratıcı olduğunu bilir, çünkü o kendisinin ve sizin yaratan olduğunuzu bilir.

Siz bir düşünce düşündüğünüzde, yeni bir yaratımı başlatırsınız. Aynı düşünceyi sık sık düşündüğünüzde, yaratımınızı somutlaştırırsınız ve o fiziksel realitenizde tezahür eder. Sizi belirttiğimiz yaşam hedefinden uzaklaştıran bir düşünceyi ya da fikri düşündüğünüzde, ruhunuz size olumsuz bir duyguyla karşılık verecektir. O duygunun amacı sizi o düşünceden uzaklaştırmaktır. Aynı şekilde, yaşam hedefinizin yaratımını destekleyen düşünceler düşündüğünüzde, ruhunuz sizi olumlu bir duyguyla teşvik edecektir. Düşünce duygudan önce gelir. Böylece bir duygu hissettiğinizde, o daima bir düşüncenin sonucu olarak hissedilir.

Sizin bu süreci anlayıp onda ustalaşmanız genelde birçok yaşam alır. Ancak şimdi birçoğunuz kendi realitenizi gerçekten sizin yarattığınızı akli bir düzeyde anlamaya başlıyorsunuz. Bu idrakle, birçoğunuz ayrıca duygunun işlevini de anlıyor, ve yaşam amacınızı gerçekleştirmek için izlenecek duyguların sevinç ve tutku olduğunu anlıyorsunuz. Birçoğunuz, çok uzun bir zaman boyunca, Tanrı'ya ya da aydınlanmaya giden yolun ıstırap yolu olduğuna inandınız. Istırap size kim olmadığınız ve ne istemediğinizle ilgili her şeyi öğreterek hizmet etti. Yeni öğretmen sevinç ve mutluluktur. Sevinç yeni olduğundan değil, ama siz ancak şimdi ona uyanıyorsunuz, çünkü tekâmülünüz sizi ruhunuzun gerçek özünü hissedebildiğiniz aşamaya getirmiştir. Bu gerçekten yeni bir başlangıçtır, yeni bir aydınlanmadır, Mesih'in geri dönüşüdür, içinizdeki Tanrı/Tanrıça'nın uyanışıdır, yeni bir çağın doğuşudur. Bu dışsal bir olay değildir, sevinç ordularının yol gösterdiği içsel bir olaydır!

"Yeni öğretmen sevinç ve mutluluktur."

Çoğunuzun Ruh Benliğiniz ile tam olarak birleştiğiniz varoluş haline erişmeniz ortalama 200-350 yaşam alır. Ancak, bu görevi çok daha kısa bir sürede, belki 50 yaşamda

başaran ruhlar da vardır. Bu, nadir de olsa, görülen bir durumdur. Bu kitapta aktarılan bilgiye çekilenleriniz, fiziksel kattaki yolculuğunu tamamlamaya yaklaşan olgun ve yaşlı ruhlardır.

Peki, Dünya üzerindeki birçok yaşamdan oluşan yolculuğumuzu tamamladıktan sonra ne olur?

Olasılıklar sonsuzdur. Başlangıçta astral katta, belki bir Rehber ya da bir Rahip olarak vakit geçireceksiniz. Rahipler, fiziksel kattan ayrılanların ihtiyaçlarıyla ilgilenen varlıklardır. Onlar belki, eğer zorluk çekiyorlarsa, o insanların bedenlerinden ayrılmalarına yardım eder, ve fiziksel-olmayan âleme yeni gelen varlığı rahatlatan bir ortam yaratırlar. Ölüm sürecinde olanların çevresinde bulunup, onlara sevgiyle odaklanır, gece gündüz onlara huzur, sevgi ve uyum düşünceleri aktarırlar. Çoğunuz bunu, en azından kısa bir süre için, yapmayı seçersiniz, ve birçoğunuz bunu sadece Dünya üzerindeki devreniz tamamlandıktan sonra değil, enkarnasyonlar arasında da, ve bazen geceleri uyurken de yaparsınız.

Bazılarınız astral âlemde bu görevleri yerine getirdikten sonra devam edip öğretmen olursunuz. Ruhların bir sonraki enkarnasyonlarıyla ilgili akıllıca seçimler yapmalarına yardımcı olan danışma kurullarında yer alır, ya da enkarne ruhlarla uykularında iletişim kurarak zaman geçirirsiniz. Daha da ileri bir çalışma yapmayı seçebilir ve Yedi Aydınlanma Okulu'nda öğretmenlik yapabilirsiniz. Bu okullar astral katta ve daha yüksek varoluş katlarında bulunur ve bilgi-deneyim deposu olarak hizmet ederler. Ruhlar orada öncülerinin deneyimlerini paylaşmak ve ayrıca kendilerinden sonra geleceklere kendi deneyimlerini aktarmak için toplanırlar.

9

Neden Bazı Ruhlar Karanlığa Girerler?

Neden bazı ruhlar karanlığa girerler de, diğerleri girmezler?

Deneyimlediğiniz her şey -bunu kabul etseniz de etmeseniz de- kendi bilincinizde yaratılmış bir deneyimdir. Rezonans Yasası olarak da bilinen Çekim Yasası "benzer benzeri çeker" der. Bu yasa, düşünce de dahil, her şey için geçerlidir. Evren'de enerji sarmallar çizerek ilerler, ve yukarı doğru çıkan sarmallar olduğu gibi, aşağı doğru inen sarmallar da vardır. Düşünceleriniz sadece enerji üretmezler, onlar özünde, kendi başlarına enerji formlarıdır. Düşünceler düşünceleri toplar, benzer doğadaki düşünceleri kendilerine bir mıknatıs gibi çekerler. Üretilmiş düşüncenin memnuniyet verici olup olmadığını belirlemek düşüncenin üreticisine ve gözlemcisine kalmış bir şeydir. Bu şekilde, düşünceler doğal olarak gelişir, ve herhangi bir yönde gelişebilirler. Siz bir düşünce düşünürsünüz, diyelim ki milli piyangoyu kazandığınızı hayal edersiniz. Bir zenginlik ve mutluluk düşüncesi diğerini çeker, ve siz piyangoyu kazanma hayalinize daha fazla bolluk, zenginlik, daha fazla mutluluk katmayı sürdürürsünüz.

Aynı şey aşağı doğru inen sarmaldaki düşünceler için de geçerlidir. Siz olumsuz bir olay olarak algıladığınız bir şe-

yi hayal ederken ya da ondan söz ederken, doğal eğiliminiz durumun giderek daha kötüleştiğini düşünmek ve en sonunda en kötü durum senaryosunu hayal etmektir. Birçoğunuz için, bu düşünce yozlaşması sizi yolunuzda durdurmak için yeterlidir ve sizi bir kez daha, yukarı doğru çıkan düşünce sarmalına girmeye iter.

Bir varlık düşüncelerinin ne kadar çok bilincindeyse, onun, çoğunlukla, yukarı doğru çıkan sarmalda kalması ya da durumu fark ettiği anda aşağı doğru inen sarmalı durdurması o kadar büyük bir olasılıktır. Tüm düşünceler sadece yaratıcı olmakla kalmayıp, aynı zamanda benzerlerini bir mıknatıs gibi çektiklerinden, birçoğunuz sonuçta birçok istenmeyen durumla karşılaşırsınız. Bir konuya verdiğiniz dikkat sizi yukarı doğru çıkan ya da aşağı doğru inen bir gelişim sarmalına sokmak için yeterlidir.

Tehlikeden söz edenlerin onu daha çok deneyimlediklerini fark etmediniz mi? Talihsizlikten söz edenlerin onu daha çok deneyimlediklerini? Zenginlikten ve fırsatlardan söz edenlerin de ona daha çok sahip olduklarını? Her bir düşünceniz yaratıcıdır. Siz ***yaratansınız***; siz yaşamınızdaki "Tanrı"sınız. Biz bunu mutlak bir bilişle söyleyebiliriz, çünkü siz sadece Tanrı'nın bir parçası olmakla kalmayıp, en yüksek düzeylerde Tanrı olarak düşünebileceğiniz çok-boyutlu bir varlığın fiziksel uzantısısınız. Bu sizin ***içinizde*** gezegenleri ve galaksileri yaratmış olan ***aynı*** yaratıcı gücün, dünyanızı yaratmış aynı gücün bulunduğu anlamına gelir.

"Zenginlikten ve fırsatlardan söz edenlerin de ona daha çok sahip olduklarını fark etmediniz mi?"

Bir ruh olgunlaşıp deneyim kazandığında, ona doyum veren şey üzerinde daha berrak bir biçimde odaklanmaya başlar. Bunu yaparak, kuralları ve sınırlamaları bırakır ve gerçek kimliğini, yani insan formundaki bir "tanrı" olduğunu

görmeye başlar. İşte bu nedenle İsa ve Buda gibi büyük Üstatlar mucizeler sergileyebilmiş, maddeyi etkileyebilmiş, suyun üzerinde yürüyebilmişlerdi, çünkü onlar sadece her şeyi yönlendirip, dikkatlerini odakladıkları şeyi kendilerine çekebileceklerini bilmekle kalmıyor, bu güçle bir olduklarını, "Baba" ile bir olduklarını da biliyorlardı.

Bir ruhun olgunlaşması birçok yaşam alır, onun olgun ya da daha yaşlı bir ruh olarak tezahür edebilmesi genelde 200-300 yaşam alır. Ancak, bu sadece genç ruhların olumsuz koşulları deneyimledikleri, ya da olgun ve yaşlı ruhların sadece olumlu koşulları deneyimledikleri anlamına gelmez. Bir ruhun "yaşını" belirleyen şey onun kaç kez enkarne olduğu değil, kişilik içinde bilinçli olarak bulunma ustalığıdır. Ancak, genel bir kural olarak, olgun ve yaşlı ruhlar bebek ve genç ruhlardan daha çok enkarnasyon deneyimine sahiptirler. Ruh yaşlarının bu ayrımı bir hiyerarşiyi göstermez, çünkü tüm ruhlar eşittir. Tüm ruhlar şu ya da bu düzeyde bir Üstat olarak kabul edilirler. Dünya katında yaşlı ve genç ruhlar arasındaki fark, onların kendilerini nasıl tezahür ettirdiklerindedir.

Bir ruh ilerlerken, deneyim kazanır. Her bir enkarnasyon ruhun genel bilincine kaydolur. O bu deneyimden yararlanıp, bu bilgiyi gelecekteki Dünya yaşamı deneyimlerinde kullanabilir. Ruh fiziksel deneyime ne kadar sık dönerse, tezahür ettirdiği kişilikle bilinçli bir bağlantı kurmakta o kadar ustalaşır. Bu bağlantı birçok yaşam boyunca giderek daha berraklaşarak, kişilik-benliği ruhun gerçek doğası ile uyum içine sokar. Ruhun gerçek doğası daima yukarı doğru çıkan sarmalda bulunmaktır. Dolayısıyla, yaşlı ruhlar daha uyumlu bir hayat yaşama eğilimi gösterirken, genç ruhlar daha az uyumlu bir hayat yaşama, hatta dram ve travmanın hâkim olduğu bir hayat yaşama eğiliminde olurlar. Biz bu bilgiyi olumsuz koşullar yaşadığını bildiğiniz herkesin daha

az deneyimli ya da daha genç ruhlar olduğunu varsaymanız için sunmuyoruz; sadece böyle bir eğilimden söz ediyoruz. Tüm ruhlar uyumsuzluk ve kaos yaratmaya muktedir oldukları gibi, uyum ve güzellik yaratmaya da muktedirdirler.

Koşullar düşünce tarafından yaratılır. Koşullarınızı ve o koşulları yaratan düşünceleri gözlemlemeye başladığınızda, sadece uyum ve mutlulukla uyuşan şeyleri düşünme niyetini kullanmakta daha ustalaşacaksınız.

"Koşullar düşünce tarafından yaratılır."

Öyleyse neden küçük çocuklar ve bebekler olumsuz koşulları deneyimler?

Bu soru bir çocuğun "masum" olduğunu ve düşüncesiyle yaratamadığını varsaymaktadır. Bu, gerçekten çok uzak bir varsayımdır. İnsanlık, uzun bir zamandır, konuşamayanların düşünemeyeceklerini de varsaymıştır. Bu sizin hayvanlar âlemi ile ve çocuklarınızla ilişkilerinizi şekillendirmiştir.

Bir ruh fiziksel boyuta gelmeye niyet ettiği, ve doğumun gerçekleşeceği ortaya çıktığı andan itibaren, bebek ile anababası arasında telepatik bir iletişim kurulur. İşte ortaya çıkan yeni kişiliğin oluşumuna katkıda bulunan mekanizma budur, çünkü bu telepatik bağlantı çocuğu ana-babasının düşüncelerine ve duygularına bağlar. Esasen, bebek, birlikte getirdiği ve önceki fiziksel deneyimine dayanan unsurlara ek olarak, ana-babasının duygusal yapısının bir karışımını da miras alır. Bu şekilde, benzersiz, özgün bir kişilik yaratılır. Kardeşler arasındaki farkı belirleyen şey, gelen ruhun deneyimi ve ana-babanın -bebeğin anne karnında bulunduğu dönemde ve ilk çocukluğunda- hâkim olan duygusal ve zihinsel durumudur. Bu, ebeveynlerden birinin mevcut olmadığı, örneğin, annenin çocuğu doğurduktan sonra öldüğü ya da babanın evi terk ettiği durumlarda bile geçerlidir.

Çocuğun başkaları tarafından evlat edinildiği durumlarda, çocuğun biyolojik ana-babası ile telepatik bağlantısı devam ederken, kendisini evlat edinen ebeveynleriyle de arasında yeni bağlantılar oluşur. İşte bu yüzden, evlat edinilmiş birçok çocuk biyolojik ana-babasını aramaya zorlandığını hisseder; onların bilinçleri birbirine öylesine bağlanmıştır ki, biyolojik ebeveynler, fiziksel olarak mevcut olsalar da olmasalar da, çocuğun kişiliğinin oluşumunda anahtar bir rol oynamışlardır.

İşte bu bağlantılar yoluyla çocuklar ana-babalarının düşünce ve fikirlerini kolayca edineceklerdir. Korkulu ana-babalar, genelde, korkulu çocuklar yetiştirirler. Sizin toplumunuzda-kültürünüzde çocuk yetiştirme, büyük ölçüde, çocukları yaşadıkları dünyanın tehlikelerine karşı uyarmaya dayanır. Çocuk ana-babasının inançlarını ve korkularını benimsediğinden, otomatik olarak, benzer biçimde düşünmeye ve benzer korkular geliştirmeye başlar. Bu düşünceler ve korkular da başka her düşünce kadar yaratıcıdır, ve çocuk böylece, tıpkı ana-babası gibi, kendi realitesinin yaratıcısı olur.

Tüm ruhlar kendi ana-babalarını seçerler; bu kuralın bir istisnası yoktur. Bir ruh sadece ana-babasını ve cinsiyetini seçmekle kalmaz, doğacağı ülkeyi, toplumu-kültürü ve hâkim olacak koşulları da seçer. Bu seçim ruhun o enkarnasyonda kazanmak istediği deneyimlere göre yapılır. Örneğin, bir ruh aslında elde etmek istediği şeyin zıddı olan koşullar oluşturabilir. Bu sık görülen bir seçimdir. Örneğin, büyük bir zenginliği deneyimlemek isteyen bir ruh yoksulluk içinde doğmayı seçebilir, çünkü bu onun hedefine doğru güçlü bir hamle yapmasına yardımcı olacaktır. Buna kıyaslama denir, ve genelde, kıyaslama sizin ne istediğinizi bilmenize yardımcı olur. Bir ruhun yoksulluğu seçtiği durumlarda, istemediği koşullar içinde doğmak onu ileri doğru itecek ve kişiliğin

zengin olma tutkusu duymasını sağlayacaktır. Bu iyi bir güdüleyicidir.

Bir ruh sadece bu tasarı üzerinde birkaç yaşam geçirebilir. Bunu elde etmek için birçok girişimde bulunabilir. Belki bir yaşamda o parasal zenginliği suç işleyerek, hükmederek, ve kurnazca yönlendirerek elde eder. Ancak, ruh, daima, arzuladığı deneyimi sevgi uygulayarak yaratmak isteyecektir, çünkü ancak sevgiyle bir hal kalıcı ve sürekli olabilir. Bir kez bir ruh sevgiyi uygulayarak zenginliği tezahür ettirdiğinde, o onun Dünya-benliğinin kalıcı bir veçhesi haline gelir ve sonraki yaşamlarında para kazanmak bu varlık için daha kolay bir şey olur. Ancak, bir kez bir ruh bu beceriyi kazandığında, büyük olasılıkla, artık onun üzerinde odaklanmayı sürdürmeyecektir. Örneğin, birçok yaşam boyunca parasal zenginlik yaratmak için uğraşmış ve en sonunda bunu sevgiyle yapmayı başarmış olan bir ruh, bu deneyimi tamamladıktan sonra farklı bir şey üzerinde odaklanabilir. Ancak, o neredeyse daima zenginlik yaratmanın kolay olduğunu görecektir. O "altın dokunuşa" sahipmiş gibi görünecektir, çünkü bu artık bu ruhun kimliğinin bir veçhesi olmuştur.

"Tüm ruhlar kendi ana-babalarını seçerler;
bu kuralın bir istisnası yoktur."

Bu örnek ün için de geçerlidir. Üne giden yolunuz birkaç yaşam önce kötü bir ünle, belki ünü sadece kişisel kazanç için kullanmış büyük siyasi ya da malî güce sahip bir kişi olarak başlamış olabilir. Siz birçok yaşam boyunca tekâmül ederken, ünü ve gücü giderek daha çok, insanlığın ve toplumunuzun yararına kullanmaya odaklanacaksınızdır.

Bir ruh enkarne olmaya hazırlanırken, gezegendeki tüm müstakbel ana-babalar arasından istediğini seçemez; onun seçimi titreşimiyle sınırlıdır. Evren'deki her şey enerjidir, ve enerji bir imzaya, bir titreşime sahiptir. Çekim Yasası

tüm enerjilerin kendilerine kendi benzerlerini çektiğini söyler; aynı şey ana-babalar ve çocuk olarak gelecek ruhlar için de geçerlidir. Her biriniz çok-boyutlu bir varlıksınız ve fiziksel dünyada yaşarken bu dünyanın ötesinde bilinçli bir varlık olarak bulunursunuz. Şimdiki odağınız ve amacınız fiziksel dünyada olduğundan, fiziksel-olmayan dünyayı sadece belli belirsiz bir biçimde hatırlarsınız. Çok-boyutlu, gayrifiziksel bir varlık olarak, bilinciniz birçok bilinç düzeyini kapsar. Bu kapsama hücresel düzeyde sizden ta "Tanrı"ya dek uzanır. Siz kendinizi Tanrı'nın fiziksel âleme uzanan parmağı olarak düşünebilirsiniz. Varlığınız aynı anda Fiziksel, Astral, Zihinsel, Mesih, Buda katlarında, yani Kaynak da dahil olmak üzere, tüm çok-boyutlu realitelerde bulunur. Özünde, siz Kaynak'tan ayrılmış değilsiniz; sadece kendinizi dışarı-doğru, bir başka realite perspektifine doğru uzatmış bulunuyorsunuz.

Varlığınızın her düzeyinde, belli bir titreşime sahipsinizdir. Bu titreşim duygusal ve zihinsel yapınız tarafından belirlenir; bu oluşum tüm deneyimlerinizin toplamıdır. Dolayısıyla, odağınızı bir kez daha fiziksel kata yönlendirdiğinizde, fiziksel katta kendi enerji imzanızla uyum içinde olan her şeye uyumlanmaya başlarsınız. Eğer Dünya üzerindeki tüm deneyiminizin bir parçası yoksulluk deneyimiyse ve fiziksel varoluşlarınıza "yaşam daima bir mücadeledir" düşüncesi hükmetmişse, o zaman müstakbel ana-babanız benzer bir titreşimle, benzer düşünce kalıpları ve inançlarla sınırlı olacaklardır. Ayrıca, ruhlar -hepsi yedi'nin katlarından oluşan- aileler, gruplar, klânlar ve uluslar halinde düzenlenmişlerdir. Ruhlar, genel olarak, tasarılar üzerinde birlikte çalışır ve, çoğunlukla, çok benzer hedeflere ya da bağdaşabilir hedeflere sahip olurlar. Bu şekilde, büyük zenginlik yaratarak yoksulluğu yenmek isteyen bir ruha, onun genel amacını gerçekleştirecek bir inanç sistemi sunan bir ana-baba ta-

rafından hizmet edilir.

Sizin için bir çocuğun nasıl olur da fiziksel, cinsel ya da zihinsel tacizi deneyimleyebileceğini ve bu olayların nasıl olur da ruhun amaçlarıyla uyum içinde olabileceğini anlamanın zor olduğunu biliyoruz. Bunun nedeni kişiliğin hiçbir özgürlüğe sahip olmaması ve ruhun sizin için kontrolünüzün ötesinde koşullar yaratabilmesi değildir. İçsel varlığınız sizi belli faaliyetlere, düşünce formlarına ve insanlara yönelik dürtülerle, düşüncelerle, arzularla ve çekimle etkiler. Ancak, fiziksel dünyadayken kişilik sorumludur, ve ruh sadece kişiliğin eylemlerini olumlu ilhamla etkilemeye çalışır.

Tacize uğramış, ya da küçük yaşta sakat bırakıcı ve yaşamı-zorlaştırıcı hastalıklara yakalanmış çocukların durumuna gelince, size ***tüm*** koşulları düşüncenin yarattığını ve, döllenme anından itibaren, bebeğin ana-babasının ve ailesinin düşünce ve inançlarının etkisi altına girdiğini hatırlatırız. Belli ruhlar, ayrıca, bilerek fiziksel olarak zorlayıcı bir deneyim seçerler. Bu seçimin nedenleri o seçimde bulunan ruhların sayısı kadar çoktur.

Örneğin, bir çift sadece zengin olma ve mesleklerinde ilerleme üzerinde odaklanmışlardı. Bu kendi içinde olumsuz bir şey değildir. Ancak, onlar insan olarak değerlerini sadece maddi gelirleriyle ve malî ve toplumsal statüleri ile ölçüyorlardı. Her ikisi de dostluklar oluşturmakta zorlanıyorlardı, çünkü başkalarını toplumsal ve malî mevkilerine göre değerli ya da değersiz olarak görecek derecede tamamen fiziksel-olan üzerinde odaklanmışlardı. Ruh düzeyinde, onlar daha önce de bu yoldan geçmiş, ve bu meselelerle birkaç enkarnasyon boyunca uğraşmışlardı. Ruh düzeyinde her ikisi de yoldan çıkmış olduklarını ve tekrar yola girmek için sarsıcı bir darbeye muhtaç olduklarını hissetmişlerdi; çünkü tekâmüllerinin bu veçhesi onları içsel zenginliği tanıyacakları ve, içsel zenginliklerini kullanarak dışsal zenginlik yaratacakları

bir noktaya getirme üzerinde odaklanmıştı. Onların hedefleri sevgiyi uygulayarak, izin vererek para ve başarı yaratmaktı. Sonra, ruh gruplarında bulunan bir ruh, bir "dost" onların çocukları olarak dünyaya geldi. Bu çocuk hem bedensel hem de zihinsel olarak özürlü doğmuştu. Epey sevgi ve ilgiye muhtaçtı, ki bu doğumun tüm amacı da buydu. Çocuk kısa bir süre yaşadı, ama sonra bunun hem ana-baba hem de çocuk için güçlü bir yaşam deneyimi olduğu ortaya çıktı. Ana-baba kendi sevgi ve özveri kapasitelerini keşfettiler ve kendi-değerlerini tamamen farklı biçimlerde değerlendirmeye başladılar. Çocuk rolünü oynayan ruha gelince, o da "çaresizliği-âcizliği" deneyimlemek istemişti; çünkü o birçok enkarnasyonda -nadiren dinlenen, kendini performansına göre değerlendiren- aşırı-başarılı biri olmayı deneyimlemişti. Bu üç ruhun amaçları arasında titreşimsel bir uyum vardı ve her biri bu deneyimle muazzam bir gelişme kaydetti. Kişilikler böyle deneyimlerin sunduğu armağanların farkında olmayabilseler de, daha derin bir düzeyde, daima, çok derin bir değişim ve her şeyin doğru olduğunu bilme hissi vardır.

Bu örnekleri, size, benzer durumların hepsinin aynı nedenle vuku bulduğu izlenimini vermek niyetiyle sunmadık. Ayrıca, ruhların bir biçimde yetersiz oldukları, yeterince iyi olmadıkları için böyle "dersler" aldıkları sanılmamalıdır. ***Sizin*** ne öğrenmeniz gerektiğine karar veren bir yüksek otorite yoktur. Ne öğrenmek istediğinize ve onu nasıl öğrenmek istediğinize karar veren sizsiniz. Dünya katına gelmenizin esas amacı tüm deneyimi iyice öğrenmek, ona hâkim olmaktır, ki kendinizi fiziksel âlemde Tanrı olarak, sevginin özü olarak tezahür ettirebilesiniz.

*"**Sizin** ne öğrenmeniz gerektiğine karar veren bir yüksek otorite yoktur. Ne öğrenmek istediğinize ve onu nasıl öğrenmek istediğinize karar veren sizsiniz."*

Tüm yaşam tekâmül etmektedir, ve insan türü tekâmül ederken, seçtiğiniz öğrenme yolu da tekâmül eder. Dolayısıyla, birkaç yaşam önce seçmiş olduğunuz öğrenme yolu, bu -ya da bundan sonraki- yaşamınızda seçtiğiniz öğrenme yolu olmayacaktır. Şimdiye dek, insanlık öğrenim aracı olarak acıyı kullanmayı çok seçmiştir. Siz acıyı kullanmayı alışkanlık edinmiştiniz, çünkü o doğru yönde ilerlemenizi sağlamak için bulmuş olduğunuz en iyi yoldu. Bu öğrenim biçimi şimdi bir başka düzeye tekâmül etmiştir. Acı artık esas öğrenim yolu değildir; mutluluk ve sevinç yeni frekans olmuştur.

"Acı artık esas öğrenim yolu değildir;
mutluluk ve sevinç yeni frekans olmuştur."

Bu şimdi sizi yapmayı sevdiğiniz şeyi yapmaya teşvik eden mesajlarda da görülebilir, ki bu bizim de desteklediğimiz ve aktardığımız bir mesajdır. Siz şimdi öyle bir tekâmül aşamasındasınız ki, gelişiyor ve size iyi gelen şeylerin farklı düzeylerini hissederek keşfediyorsunuz. Mutluluğunuzun peşinden gidiyor ve onun farklı düzeylerini hissediyorsunuz. Bu insanlık için büyük bir değişimdir ve çok geçmeden eğitim ve rehberlik sistemlerinizi büyük ölçüde etkilemeye başlayacaktır, çünkü şimdi siz artık kurallara-dayalı yaşam seçimlerine o kadar çekilmeyecek, içsel doyuma götüren o yolları giderek daha çok arayacaksınız.

Olumsuz koşullar gelişmek için gerekli midir?

Kesinlikle değildir! Olumsuz koşullar, en basit anlamda, sizin düşüncelerinizin sonucudur. Olumlu şeyleri düşünün ve onlar sizin olacaktır; olumsuz şeyleri düşünün ve onlar da sizin olacaktır.

"Olumlu şeyleri düşünün ve onlar sizin olacaktır;
olumsuz şeyleri düşünün ve onlar da sizin olacaktır."

Fiziksel realite "bilmeme" duygusuyla, Tüm-Varolan'a yabancılaşma duygusuyla tanımlandığından, onun ayırıcı özelliği bu olduğundan, ruhlar yarattıkları kişilikleri daha mutluluk verici bir deneyime doğru ilerlemeye teşvik etmek için olumsuz koşulları kullanmışlardır. Fiziksel realite kıyaslamayı hissetmek ve deneyimlemek için mükemmel bir realitedir. Fiziksel realitede, istemediğiniz şeyi fazlasıyla deneyimlemek sizi istediğiniz şeyi düşünmeye ve onu elde etmek için uğraşmaya sevk eder. Sizin esas niyetiniz -ki bu dünyadaki herkes için geçerlidir- yaradılışın dört prensibini tam olarak ifade eden bir yaşam yaratmaktır. Siz bilerek, kendinizi sağlık, rahatlık, bolluk içinde ve sevgiyle ifade edebileceğiniz bir yaşam yaratmaya giriştiniz, ve bunu yaratma gücünüzü kullanarak yapıyorsunuz. Kıyaslama sizin sevginin ne olmadığını, sağlığın ne olmadığını, bolluğun ne olmadığını deneyimlemenize yardımcı olmuştur. Bu zıtlar hali sizi ileriye doğru fırlatmaya çalışır. Her zaman, var olan her şeyin olumlu kutbunu seçme özgürlüğüne sahipsiniz; kendi düşüncelerinizden başka, sizi mutsuz edici bir şeyi deneyimler halde tutan hiçbir yasa ya da koşul yoktur. Olumsuz koşullar bir seçimdir; onları bilerek seçmeseniz de, Evren'in odaklanmaya karşılık verdiğini göz önüne alırsanız, dikkatinizi onlara vermek onları seçmektir.

Olumsuz durumları nasıl olumlu durumlara dönüştürebiliriz?

Önce olumsuz bir durum nedir, onu açık bir biçimde tanımlayalım. Olumsuz bir durum, kendiniz için mutluluk verici bir deneyimin yokluğu olarak ***algıladığınız*** herhangi bir durumdur. Örneğin, bir bankada çalışan biri bunu sıkıcı ve mutluluk vermeyen bir iş olarak deneyimleyebilir, dolayısıyla bu o kişilik için olumsuz bir durumdur. Bir başka kişi bu deneyimi mutluluk verici ve kesinlikle olumlu bir durum ola-

rak ***algılayabilir***. Durumlar görecelidir, çünkü özünde, realite diye bir şey yoktur, sadece sizin onu algılayışınız vardır. Her şey görecelidir.

Bir kişi için, bolluk içinde yaşamak on-altı odalı ve yüzme havuzlu bir köşkte yaşamak anlamına gelirken, bir başkası için, güzel bir dağın eteklerindeki ahşap bir kulübede yaşamak anlamına gelebilir. Bir mahalledeki en zengin kişi, bir başka mahalledeki en yoksul kişi olabilir. Bu kıyaslama hali onları kendilerini farklı bir biçimde algılamaya götürebilir. Bir başka deyişle, onların geliri değişmeden kalmış olabilir, ama kıyaslama onları kendilerini belli biçimlerde algılamaya götürür. Burada olumsuz olan durumlar değil, sizin onları algılayışınızdır.

Sizin burada sorduğunuz soruyu da anlıyoruz. Siz şöyle bir şey söylemek istiyorsunuz: "Soyulmayı, tecavüze uğramayı ya da öldürülmeyi nasıl farklı bir biçimde algılayabilirim ki? Onlar kesinlikle olumsuz durumlardır; nasıl başka türlü olabilirler ki?" Fiziksel boyutta bulunan kişiliğin perspektifinden, onlar gerçekten de olumsuz durumlardır. Ancak, fiziksel-olmayan dünyanın perspektifinden bakıldığında, böyle olayların birlikte-yaratılması, sağlığın, zenginliğin ya da herhangi bir durumun yaratılması kadar "mükemmeldir." Evren düşünceye karşılık verir. Bizim perspektifimizden, biz böyle bir olayı kişiliğin deneyim yoluyla öğrenme fırsatı olarak görebiliriz. Bizim görüşümüz, sizin ruhen yükseltici ve mutluluk verici bulacağınız eşit derecede güçlü deneyimler yaratabileceğinizi öğrenmeniz gerektiğidir. Hayatınızdaki her olay, onu ister olumlu ister olumsuz olarak algılayın, gerçekten de eyleme geçmiş tanrısal inayettir. Her yaratım, her olay sizi özünüze döndürmeye, sevgiye döndürmeye çalışır.

Bir durumu olumsuz olarak algılayışınızı, onun içindeki bilgelik armağanını arayarak değiştirmeyi seçebilirsiniz. Ör-

neğin, sebat ve azim niteliğini geliştirmek isteyen bir ruh, büyük olasılıkla, ortaya çıkan kişiliğe sınırlayıcı inançlar verecek çocukluk koşulları yaratacaktır. Bu inançlarla ve ruhun azim ve sebatla devam etmesi için verdiği içsel dürtüyle, kişilik "yetersizliğini" yenmeye zorlanacaktır. İnançlar, manyetik olduklarından, kişiliğe, engel gibi görünen olaylar çekecektir. Ancak, gerçekte, onlar ruhun -onlar vasıtasıyla- kişiliği zorlukları yenmeye ve önceden seçilmiş nitelikleri geliştirmeye teşvik ettiği armağanlardır.

Bunların hiçbiri olumsuz durumları ruhunuzun yarattığı, ya da sizin ruhunuzun iradesine tâbi olduğunuz anlamına gelmez. Bu sizin yaşamınızdır; ondan siz sorumlusunuz. Ancak, tüm bunların anahtarı hislerinizle temasta olmaktır. Ruhunuz sizi hislerinizle teşvik eder ve mutsuzluk verici deneyimlerden uzaklaştırmaya çalışır. Ruhunuz, ya da Büyük Benliğiniz sizinle anbean hisleriniz vasıtasıyla temas kurar. Siz bu fiziksel dünyada yaşarken bu iletişim hattının korunacağı konusunda önceden anlaşma yapılmıştır.

Savaş ve doğal afet gibi olumsuz durumlar hakkında ne diyeceksiniz? Onların içinde bulunurken de onları değiştirebilir miyiz? Ve onlar neden vuku bulurlar?

Önce savaş denen olumsuz durumu ele alalım. Önce, kitle bilincinden ve inanç sistemlerinden söz etmeliyiz. Her ulus, her etnik grup, her dini grup, dünyanın kendini özgün ya da bir biçimde farklı olarak tanımlayan her bölgesi ortak bir bilinç oluşturur. Uluslar, bu bakımdan, sadece inanç sistemleridir. Dini uygulamalar bu gerçeğin harika bir gösterisidir. Örneğin, sizin sisteminizde Çinli ya da Taylandlı bir pirinç çiftçisinin "Hristiyan" geleneği içinde yetişmesi pek olası değildir; o, bu ister dini ister siyasi olsun, bir başka inanç sistemi içinde yetişecektir. Dolayısıyla, din uygulamasının olguy-

la, ya da neyin doğru olduğuyla pek bir ilgisi yoktur, o daha çok içinde doğduğunuz bölgenin ve toplumun-kültürün hâkim inançlarıyla ilgilidir. Bir ülkede bir insanı kızdıran bir şeyin bir başka ülkede zararsız bir şey olarak görüldüğünü bilirsiniz. Bu tümüyle inançla ilgili bir şeydir.

İnançlar çok güçlüdür, ve birçok kişi tarafından benimsenen inançlar bir inanç sistemi oluşturur. Yeterince büyük bir grup bir araya gelip o inanç sisteminin kenetleyici bir ifadesini oluşturduğunda, bir toplum-kültür ya da ulus doğar. Tüm uluslarınız aslında inanç sistemleridir. İnançlar defalarca düşünülmüş düşüncelerdir, çoğunuz onlara büyük bir güç verirsiniz. İnançlar kendi başlarına böyle bir güce sahip değildir, ama siz inançlarınıza, "kültürel-toplumsal" kimliğinize, sizi başkalarından "farklı" ve kendi grubunuza "ait" kılan şeye güçlü bir biçimde inanırsınız. Kendi inanç sisteminize "ait" olmaya ve onun içinde kabullenilmeye ihtiyaç duyduğunuzdan, inançlarınızı şiddetle savunma eğilimi gösterirsiniz.

Savaş gerekli değildir, ama yanlış da değildir. O, insan deneyiminin bir parçası haline gelmiştir. Savaşlar değişimi kolaylaştırmak için meydana gelir. Bir bireyin inanç sisteminde kökten değişiklikler yapması genelde zordur, ve aynı şey büyük gruplar ya da bir ulus için de geçerlidir. Ancak, belli bir toplumda değişim için derin bir arzu varsa, o zaman değişim meydana gelecektir. Bu değişim arzularının birçoğu ifade edilmez, ama tekâmül eden toplumun seyrinin bir parçası olur. İnsanlığı gözlemimizde, sizin nadiren kolay ve basit yollardan değişim yarattığınızı gördük. İnsan türü olarak siz şimdiye dek acı ve ıstırap yoluyla gelişmeyi seçtiniz. Bu, "kurtuluşa" götüren acı ve ıstırap kavramı birçok dini öğretinizde açıkça görülebilir.

En basit deyişle, gruplar değişim yaratmanın bir yolu olarak savaş çıkarırlar. Bunu görmek için, I. ve II. Dünya

Savaşları'na katılan toplumların o zamandan beri nasıl geliştiklerine bakmanız yeter.

Olumsuz bir durumu onun içindeyken nasıl değiştirebileceğinizi sorduğunuzdan, size şunu soracağız: Kendinizi nasıl hissetmek istiyorsunuz? Kendinizi nasıl hissetmek istediğinizle ilgili olarak niyetinizi açıkça belirttiğinizde, fiziksel koşullarınızı oldukça farklı olarak algılamaya başlarsınız. Çekim Yasası'na göre, o durumla aranızda bir rezonans ya da titreşimsel bir uyum olmadıkça, kendinizi birden bir savaşın, bir depremin ya da olumsuz olarak algılanan bir durumun ortasında bulmanız olanaksızdır. Eğer yaşamınızı bilerek yaratıyorsanız, her gün bolluğa, huzura, refaha, güvenliğe ve mutluluğa niyet ediyorsanız, onlar yaşamınızda tezahür etmeden önce, otomatik olarak, o olumsuz durumlardan uzaklaştırılırsınız. Onlar yaşamınızda tezahür ederler, çünkü siz -bunu ister bilinçli ister bilinçsiz olarak yapmış olunonların yaratımına katılmışsınızdır. İnsan türü olarak, hepiniz birbirinize bağlısınız. Bu telepatik bağlantıyla düşünce bulutları yaratılır; onlar, bir benzetme yapmak gerekirse, sizin içinde bulunduğunuz bulutlar gibidir. Bu düşünce bulutları bir toplumun genel "hissi" ya da düşünce kalıbı haline gelir ve, siz onun bilincinde olsanız da olmasanız da, çoğunluğun düşündüğü gibi düşünmeye başlarsınız.

Size bu konuda bir örnek verelim: Ekonomik bir büyüme vardır. İstihdam artmış, enflasyon düşmüş, satışlar yükselmiştir, ve hükümetiniz, bölgeniz ve ülkeniz için durum parlaktır. Ancak, bu ekonomik büyüme zirveye erişir erişmez, "analistler" ve "uzmanlar" bunun fazla uzun süremeyeceğini söylemeye, ya da, "Acaba, balon ne zaman patlayacak?" diye sormaya başlarlar. Bu düşünce iyi olan her şeyin doğru olamayacak kadar iyi olduğu inancından kaynaklanır; o sizin yoksunluğa, mücadeleye, ve yoksulluğa olan ortak inançlarınızdan kaynaklanır. "Bu doğru olamayacak kadar

iyi" düşüncesi kitlesel arenaya girer girmez, bir sonraki ekonomik kriz ya da çöküş için koşullar oluşturulmuş olur.

Aynı şey bu durumun tersi için de geçerlidir. Durum gerçekten kötüye gitmeye başladığında, işsizlik daha önce görülmemiş bir düzeye çıktığında ve faiz oranları aşırı yükseldiğinde, birileri, "Köşeyi dönmek üzereyiz, durum bundan daha kötüye gidemez," der. Eğer durum daha kötüye gidemezse, ne olur? Durum iyileşmeye başlar, çünkü durumun daha kötüye gidemeyeceği inancınız, "Durum iyiye gitmeli" gibi yeni düşünceleri başlatır. Bu yokluktan artışa doğru bir odak değişimidir. Siz durumun daha kötüye gidemeyeceğini kabul ettiğinizde, otomatik bir biçimde ve kitlesel olarak, durumun sadece iyiye gidebileceğini düşünmeye başlarsınız, ve de öyle olur. Durumun giderek kötüleşmesini önlemeye karar verdiğiniz gibi, aynı şekilde, durumun giderek iyileşmesini engellemeye de karar verirsiniz. Düşünüşünüzde sınırsız olun! Evet, iyi bir şey giderek daha da, daha da iyi olabilir ve ebediyen öyle devam edebilir!

Ekonomik büyümeler ve çöküşler, bizim için, size kitle realitesini açıklarken kullanılacak iyi bir örnektir, çünkü bu büyük ekonomik değişimlerin sizin için aslında hiçbir mantıklı açıklaması yoktur. Eğer o yıl mahsul başarısız olursa, sizin bir nedeniniz vardır, ama bol ürün alındığı halde yine de ekonomik durgunluk ya da gerileme olursa, siz bunun için mantıklı diyebileceğiniz bir neden bulamazsınız. İşte aynı şekilde, tıpkı ekonomik bir gerilemeye katıldığınız gibi, bir savaşa da katılırsınız. Siz o durumda medya tarafından, telepatik düşünce tarafından ve o konuya yöneltilmiş dikkat tarafından kuşatılmışsınızdır. Ancak, eğer ondan etkilenmemeyi ***seçerseniz***, bu telepatik etkiye tâbi olmazsınız.

Büyük çoğunluğunuz yaratan olduğunu unutmuştur. Siz yaşamın öylece başınıza gelmesine izin veriyorsunuz; sizler yaratıcı, aktif varlıklar olacağınıza, tepkisel (reaktif) var-

lıklar olmuşsunuz. Her sabah uyandığınızda mutlu, sağlıklı ve bolluk içinde bir yaşamın keyfini çıkarmaya niyet etseniz, deneyimleyeceğiniz şey de tam olarak bu olurdu.

Ancak, zaman zaman çok geç olduğunu, zor bir durumun ortasında bulunduğunuzu, ve o durumun içinde boğulur gibi olduğunuzu da anlıyoruz. İşte böyle zamanlarda niyetinizi bildirerek deneyiminizi bilerek yaratma yeteneğinizi kullanabilirsiniz. Evet, siz kargaşa tarafından, bir depremin artçı şokları ya da savaş ve şiddet tehdidi tarafından kuşatılmış olduğunuz durumlarda da aynı niyette bulunabilirsiniz. Sabahları uyandığınızda hayatı bir gülümsemeyle selamlayın ve yüksek sesle şöyle deyin: "Bugün insanlarda ve hayatta iyi olan her şeyi görmeye niyet ediyorum. Bugün bolluğu görmeye niyet ediyorum." Bunu yaptığınızda, bir savaşın ya da bir doğal afetin ortasında bile, sadece bu şeyleri gösteren olaylar ve fırsatlar size çekilecektir. O zaman birbirleriyle yıllardır hiç konuşmamış komşuların birbirlerine yardım ettiklerini göreceksiniz. Cesaret, yardım-severlik ve şefkati, insanlarda iyi olan her şeyi göreceksiniz. Gördüğünüz gibi, sevgili dostlarım, realite diye bir şey yoktur, sadece sizin realiteyi algılayışınız vardır.

"Realite diye bir şey yoktur,
sadece sizin realiteyi algılayışınız vardır."

Tek bir insan dünyayı değiştirebilir, tıpkı Büyük Üstat'ın bir zamanlar dediği gibi, "Eğer bir hardal tohumu kadar imanınız olsa, dağları yerinden oynatabilirsiniz." Gerçekten de dağları yerinden oynatabilirsiniz, sadece bunu yapabileceğinize inanın, sadece arzu edilen sonuç üzerinde odaklanın, ve o sonuç sizin olacaktır.

10

Cinsel Davranış

Uygun cinsel davranış kuralları nelerdir?

Ah, bu bizim yanıtlamaktan zevk aldığımız bir sorudur, çünkü birçoğunuz bu konuda kaygılar taşırsınız. Bunun zihninizde önemli yer işgal etmesi şaşırtıcı bir şey değildir, çünkü cinsel enerji tüm Evren'i yaratmış olan şeydir, o yaratıcı gücün ta kendisidir. O uyanıklık bilincinizin tüm saatleri esnasında bedeninizden akar, o sizinle birliktedir, ve sizin bir parçanızdır.

Cinsellikle ilgili birçok inanç vardır, ve biz bu soruyu tam olarak yanıtlamaya çalışacağız. Bu konuda söylenecek çok şey vardır. Önce, sorduğunuz başka her konuda olduğu gibi, cinsellik konusunda da aynı öğüdü vereceğiz: Eğer o size iyi geliyorsa, kendinizi iyi hissetmenizi sağlıyorsa, onu yapın!

Sizin şimdiden, "Tecavüzcüler için ne diyeceksiniz?" ve "Çocuklara sarkıntılık edenler için ne diyeceksiniz?" dediğinizi işitiyoruz, ve size yanıtımız, onların kendilerine iyi gelen, kendilerini iyi hissetmelerini sağlayan şeyi yapmadıklarıdır. Onlar bir güçsüzlük ve acı noktasından yapmaya zorlandıklarını hissettikleri şeyi yapmaktadırlar. Bu cinsel ilişki yoluyla güç arayan ve kendini değerli hissetmek isteyen seks bağımlıları için de geçerlidir. Cinsel ilişki, onun vasıta-

sıyla muktedirlik ve değerlilik duygunuzu paylaşabileceğiniz bir şeydir, onları kazanabileceğiniz bir şey değildir. Dolayısıyla, biz, "Eğer size iyi geliyorsa, eğer kendinizi iyi hissetmenizi sağlıyorsa, onu yapın," derken, tam olarak söylediğimiz şeyi kastederiz. Birçoğunuz kendinizi hiç iyi hissetmezsiniz ve cinsel ilişkiyi kendinizi iyi hissetmenizi sağlayacak bir vasıta olarak kullanırsınız. Cinsel ilişki başka herhangi bir ilişki gibidir; o kendinizi deneyimleyişinizi zenginleştirmek için vardır, size yoksun olduğunuzu hissettiğiniz bir şeyi vermek için değil. Kendinizi deneyimleyişinizi zenginleştirmek derken, bununla cinsel birleşmenin sizi bir başkasını kabule, bir başkasına büyük sevgi duymaya, bir başkasında büyük mutluluk bulmaya, böyle büyük bir deneyime götürebileceğini kastediyoruz. Bu anlamda siz kabul, sevgi ve mutlu bir takdir içinde olmayı deneyimlersiniz, ve bu da sizin kendinizi deneyimleyişinizi zenginleştirir ve gelişmenizi sağlar.

Çoğunuzu düşündüren şey cinsel birleşme ile ilgili "kurallar"dır, çünkü birçok dini geleneğiniz size cinsel davranışla ilgili kurallar bildirmiştir. Toplumlar ve insanlar genelde işlerine yarayan şeyi yaparlar, ve ille de mutluluk verici olmasa da, kurallar düzeni korumayı ve zorlukların etrafından dolaşmayı sağlar. Bir toplumun-kültürün kurallarını anlamak için, o toplumun hangi koşullar altında geliştiğini ve altta yatan çekirdek inançlarını anlamanız önemlidir.

Dini kurallarınız insanlığın, büyük ölçüde, hayatta kalma mücadelesi içinde olduğu bir zamanda geliştirilmişti. O zamanlar hayatta kalabilmek bir mücadeleydi ve zamanın çoğu fiziksel ihtiyaçların giderilmesi, bir başka deyişle, yiyecek, barınak ve giysi edinebilmek için harcanıyordu. Herhangi bir konu hakkındaki tüm sorularınız insan gelişiminin genel-çerçevesi içine yerleştirilmelidir. Tıpkı sizin, bir birey olarak, birçok enkarnasyon deneyimine sahip olmanız gibi,

toplumlar da -tarihinize baktığınızda açıkça görebileceğiniz gibi- bir değişim-dönüşüm geçirirler.

Bir ruh fiziksel dünyaya ilk kez geldiğinde yeni çevresini anlamaya ve onunla başa çıkmaya çalışır. Zamanının çoğunu hayatta kalma mücadelesi içinde geçirir, fiziksel dünyadan ve orada algıladığı tehditlerden çok korkar. Ruh geliştikçe, fiziksel dünyaya da alışmaya başlar, ve dünyayı daha başa çıkılabilir ve daha az tehditkâr kılmak için çevresine yapılar inşa etmeye çalışır. "Ahlaki" kurallarınızın büyük çoğunluğu insanlığın dünyada yapı yaratmakta olduğu böyle bir dönemde geliştirilmiştir. Bu yapı iki şekilde geldi: dinler ve bir ya da iki aile tarafından, bir başka deyişle, kabile reisleri ve bir soylu sınıf tarafından yönetilen hiyerarşik toplumlar.

Toplumlar-kültürler oluşmaya başladığında, erkekler ile kadınlar arasındaki doğal biyolojik farklılıklar toplumsal yapılar içinde resmileştirildi. En sonunda egemen hale gelen çoğu kültürde, erkeklerden avlanmaları, savaşmaları, tarlaları sürmeleri, yapılar inşa etmeleri beklenirken, kadınlardan da erkeklerin ihtiyaçlarını karşılamaları ve çocuk doğurup büyütmeleri beklenirdi. İnsanlık kendini hayvanlar âleminden ayrı ve ondan "üstün" olarak görmüştür, ama toplumsal düzeniniz, tıpkı hayvanlar gibi, biyolojik ihtiyaçları karşılama çizgisinde gelişmiştir. Sizler biyolojik bir organizmayı işgal eden ruhsal varlıklarsınız, ve bu organizma kendine ait bir içgüdüsel bilince sahiptir. Siz içgüdüsel ve ruhsal olan ikili bir bilince sahipsiniz. Her canlı türü hayatta kalma, üreme ve gelişme içgüdüsüne sahiptir ve bunu cinsiyetler için farklı roller düzenleyerek yapar. Düşünen insanlar olarak, sizin örgütleme-düzenleme yeteneğiniz karmaşıktır. Ancak, bu düzenlemenin doğası biyolojik olarak hayatta kalmaya, yaşamı sürdürmeye dayanır.

Kadın ve erkeğin rolleri giderek daha kesin bir biçimde

tanımlandığında, bu roller dini ve felsefî geleneğe de karıştılar. İlk başta biyolojik bir hayatta kalma ve gelişme dürtüsü olan şey, birden, "Tanrı"dan gelen bir emir oldu. Kadınlar üreticiler değil, bakıcılar olduklarından, bir yandan ailelerine malî bir yüktüler, ama öte yandan, çocuk doğurabildikleri için de değerli bir yüktüler. Bundan, bir kızla evlenmek isteyen her erkeğin ailesine kız tarafının bir çeyiz sunması geleneği doğdu. Böylece kızın ailesi, erkeğin ailesine, onların sırtına besleyecek -üretken olmayan- birini daha "yüklemelerine" karşılık bir bedel ödüyorlardı, çünkü bir kadın savaşamaz, toprağı işleyemez, gemiler inşa edemez, ve erkeklere ait diğer işleri yapamazdı. Dolayısıyla, kadınlar erkek rollerini üstlenemediklerinden, bundan yoksun bırakıldıklarından, toplumun kadınlara bakılmasını ve onların bir yük haline gelmemelerini sağlaması gerekiyordu. İşte bu nedenle, ve sadece bu nedenle, evlilik öncesi cinsel ilişki asla teşvik görmedi. Kadının ailesi, kızlarının, ihtiyaçlarını karşılayacak bir adam olmadan hamile kalmasını göze alamazdı. Bu hayatta kalma mücadelesi içinde olan toplumlarda kaos ve karmaşa yaratırdı.

Bu toplumsal gerekliliği sağlama almak için, bu sonra dini geleneğe dahil edildi ve "Tanrı'dan gelen bir emir" statüsüne yükseltildi. Antropolojik bir görüş noktasından, evlilik öncesi cinsel ilişki ile ilgili kurallar akla uygun geliyordu.

Böyle kuralların geliştirildiği zamanlarda, toplumlar kabileseldi. Çoğunlukla, bu kabileler düşman kabileler tarafından kuşatılmışlardı. Onlar avlanma alanları için, su için, her türlü doğal kaynak için birbirleriyle mücadele ediyorlardı. Herhangi bir kabilenin başarısını garanti eden şey, savaşacak yaşta ve güçte olan erkeklerin çokluğuydu. Dolayısıyla, biyolojik bir görüş noktasından, her erkeğin üremesi ve kabilenin gen havuzuna katkıda bulunması önemliydi. İşte bu nedenle kadim uygarlıklarda genelde çok-karılılık (poli-

gami) vardı, çünkü o bu biyolojik ihtiyacı karşılıyordu.

Burada toplumsal kuralların hangi çerçeve içinde oluşturulduğunu anlamak önemlidir. Din kabileleri ve ulusları bir arada tutmakta büyük bir rol oynamıştır. Onların odağını ve realiteyi algılayışlarını dikkate alırsak, insan türünün varlığını sürdürmesini sağlamak açısından akla uygun olan kurallar, çabucak, "Tanrı"dan gelen emirler oldular. Sadece "Tanrı", itaat talep ederek, doğal biyolojik istekleri sınırlayabilir ya da bastırabilirdi.

Bu kurallar, çok uzun bir zamandır kültürünüzün bir parçası olageldiklerinden, psişenize derin bir biçimde gömülmüşlerdir. İşte bu yüzden, "cinsel devrim"den bu yana cinsel olarak aktarılan hastalıklarda büyük bir artış olmuştur. Bu hastalıkları yaratan şey seçilen davranışın "yanlış" olması değil, sizin uygun cinsel davranışla ilgili çatışan inançlarınızdır.

Yanlış olan bir cinsel davranış var mıdır?

Biz "yanlış" terimini kullanamayız, çünkü özünde, tüm deneyim bireysel ruhun gelişimiyle doğrudan ilgilidir. Ancak, uygun olan ve olmayan davranışlar vardır. Cinsel olsun olmasın, birden fazla varlığı içeren tüm faaliyetler tarafların rızasıyla olmalıdır. Bir başka deyişle, bir insanı özgür iradesine uygun olmayan faaliyetlere katmak, ya da açık ve olgun bir seçim yapabilecek durumda olmayan birini bu faaliyetlere katmak uygunsuzdur. Cinsel tecavüz daima insanın kendini güçsüz hissetmesinden kaynaklanır ve o bu güçsüzlüğünü bir başka insana hükmetme ihtiyacıyla ifade eder.

Daha önce de söylediğimiz gibi, kendinizi iyi hissetmenizi sağlayan, size iyi gelen şeyi yapın, ve yaptığınız her şeyi farkındalıkla yapın. Eğer boşluk duygusunu telâfi etmek için cinsel haz peşindeyseniz, o zaman uzun vadede bu sizin için -

yanlış olmasa da- uygun davranış değildir. Bu yanlış değildir, çünkü bu davranış sizi daha derin meseleleri açığa çıkarmaya götürebilir, ve bu gelişim sağlar, ve gelişim ruhunuzun her zaman peşinde olduğu şeydir.

Cinsel birleşme bir yaratımdır. Hepinize onu sadece bir yaratım olarak görmemenizi,ayrıca, seçimlerinizin bilincinde ve farkında olmanızı tavsiye ederiz. Bir başkasıyla birleştiğiniz her seferinde mutlu olmak için niyet edin. Siz sevişirken, diğer kişiyi gerçek -tanrısal- kimliğiyle, ve kendinizi sevgiyle deneyimleme fırsatına sahipsiniz. Bu gerçekten, kendinize verdiğiniz çok değerli ve güzel bir armağandır. Burada önemli olan o bireylerin niyetleridir.

Cinsel enerji Evren'deki en güçlü kuvvettir. O yaşam gücüdür, yaratıcı enerjinin ta kendisidir. O olmasaydı, siz ne fiziksel bir bedene, ne de ruhsal bir bedene sahip olabilirdiniz, çünkü her şey yaratıcı süreçten kaynaklanır.

Neden bazı insanlar eşcinseldir, ve neden bir ruh bu deneyimi yaşar?

Böyle bir deneyimi seçmenin nedeni, onu seçenlerin sayısı kadar çoktur. Biz seçim derken, aynı cinse yönelen birinin görüş noktasından bunun bir seçim olmadığını, bunun onun doğal hali olduğunu anlıyoruz. Ancak, biz seçimden söz ederken, bununla ebedi ruhun seçimini, ve onun bu deneyimi geniş bir deneyimler panoramasına katma seçimini kastediyoruz. Burada iki önemli şeyi bilmek yararlı olur. Birincisi, Dünya katında bir enkarnasyonlar devresini tamamlayan her ruh, en azından bir kez eşcinsel olarak yaşamayı seçmiştir. Aynı cinse yönelik bir yaşam ruha -onun Dünya serüvenini zenginleştiren- benzersiz gelişim ve deneyim fırsatları sağlar. Bilinmesi gereken ikinci şey, doğanız gereği, hepinizin iki-cinsiyetli (hem erkek hem dişi) olduğunuzdur. Bu, bu

iki-cinsiyetliliğin ille de her iki cinsiyetten partnerlerle cinsel birleşmeye götürmesi gerektiği anlamına gelmez, ama her birinizin aynı cinsiyetten bir başka insana büyük bir sevgi duyabileceğiniz ve bunu fiziksel bir biçimde ifade edebileceğiniz anlamına gelir. Her bireyin cinsel yönelimi benzersizdir ve farklı vurgularla ifade edilir, yani bir kişi sadece karşı cinse ilgi duyuyor (heteroseksüel) olabilir, ve bir başka kişi sadece eşcinsel olabilir, ama büyük çoğunluğunuz bu iki kutup arasında bir yerlerde bulunursunuz. Sizin bu iki-cinsiyetliliği yaşayıp yaşamamanız, hatta onun bilincinde olup olmamanız tamamen farklı bir meseledir.

Hepsi değil, ama birçok eşcinsel için karşı cinsin rolüyle bir özdeşleşme söz konusudur. Bu rol özdeşleşmesi hayatın ilk yedi yılında vuku bulur, ve bu enkarnasyondan önce seçilmiş bir durumdur. Bir çocuk, genelde, aynı cinsiyetten olan ebeveynin rolüyle özdeşleşecektir; bir çocuğun karşı cinsin rolüyle özdeşleşmesi, büyük olasılıkla, bir yaşam tarzı olarak seçilen ve ifade edilen eşcinsellik tercihine götürecektir. Burada gerçekten önemli olan, bir şeyin neden olduğunu analiz etmek değil, ruhun görüş noktasından böyle bir yönelimin değerini anlamaktır.

Yukarıda açıkça belirtildiği gibi, böyle yönelimler ruhun gelişiminin gerekli bir parçasıdır, çünkü onlar tekâmül için birçok fırsat sunarlar. Bunun yüksek bir rol olduğunu da söyleyebilirsiniz, çünkü ruha onu güçlendirecek ve uzun-vadeli hedeflerine erişmesine yardımcı olacak benzersiz meydan okumalar, mücadeleler sunar. Her ruhun uzun-vadeli hedefi fiziksel formdayken kendini kabullenmeyi öğrenmektir. Kendini kabul etmek sevgiye, şefkate, cesarete, cömertliğe, özveriye ve şükretmeye götürür, ki tüm bunlar ruhun geliştirmek ve ifade etmek istediği niteliklerdir.

Bir eşcinsel hayatı yaşamak, kendini-inceleme konusunda, diğer rollerin sunmadığı fırsatlar sunar. Birincisi, çünkü

toplumunuz kendi cinselliğinden çok korkar ve ona güvenmez, o aynı cinse yönelimden de korkar ve onu yanlış anlar. Bu bir ayırım-yapma, hatta baskı ve zulüm ortamı yaratmıştır. Sadece bu bile bazı ruhları bu deneyime yönlendirmeye yeterlidir, çünkü o ruha büyük bir tekâmül hamlesi yaptırma potansiyeli barındırır. Gördüğünüz gibi, ruh daima gelişmenin peşindedir. Öyleyse, ruhun perspektifinden, eğer o cesaret geliştirmek ya da kendini-kabullenmek istiyorsa, bu amaçla aynı cinse yönelik bir yaşamı seçebilir.

Eşcinsel yaşamları daima gelişimle ilgilidir ve genelde daha olgun ve yaşlı ruhlar tarafından daha fazla ilerleme kaydetmek için seçilir. Benlik ve benliğin keşfi tüm ruhsal tekâmülün anahtarlarıdır. Cinsel bir azınlığın bir üyesi olarak, bu bireyler, çoğunluğun üyelerinden çok daha erken bir çağda, çocukluklarında, kendilerine, "Ben kimim?" ve, "Ben neden farklıyım?" diye sormaya başlarlar. Karşı cinse ilgi duyan bireyler ise kendi cinselliklerini nadiren sorgularlar; onlar kendilerini öylece, oldukları gibi kabul ederler. Buna ek olarak, ana-baba ile ilişki ruhun aradığı gelişimi sunma hususunda anahtar bir rol oynar. Her biriniz değerli olduğunuz duygusunu, büyük ölçüde, sizi "yaratmış" olanlarla ilişkinizden kazanırsınız. Çoğunlukla, kültüre bağh olarak, birçok eşcinsel ya "yaratanları" tarafından doğrudan reddedilir ya da soğuk-mesafeli bir tutumla karşılaşır. Bu, o bireyler için büyük bir acı kaynağı olur. Ancak, bu kendi-değerinin "yaratanını memnun etmekten" değil, kendi içinden geldiğini keşfetme fırsatı da verir. O kendini takdir etmekten kaynaklanır.

Büyük çoğunluğunuz hâlâ memnun etmeniz ya da onayını kazanmanız gereken dışsal bir Tanrı'nın olduğunu imgelersiniz. Bu Tanrı'nın sizden ne istediğini bulmaya çok önem verirsiniz. Bu, çoğunlukla, bir ya da iki ebeveyninizle ilişkinizin imgelenen o Tanrı'ya direkt olarak aktarılmasıdır. Eş-

cinsel bir birey kendi gerçek sevgi, güç ve değerlilik kaynağını kendi içinde bulmasına yardımcı olacak tüm koşullara sahiptir. Çocukların eşcinsel ilişkilerinde pek rol oynamamaları olgusu da buna yardımcı olur. Çoğunuz, yaşlandığınızda, yaşamınızın çocuklarla doyum bulduğunu görürsünüz. Türünüze karşı "görevinizi" üreyerek yerine getirmişsinizdir, ve çocuk yetiştirme, ve büyükbabalık ve büyükannelik yoluyla da başka şekillerde doyum bulmuşsunuzdur. Bu rollerden yoksunluk ruha kendini araştırıp keşfetme konusunda daha da fazla fırsat verir, çünkü her şey kendi içinizden kaynaklanmalıdır.

Bir eşcinsel yaşamı bireyi içsel kaynaklarını kullanmaya zorlayan ve ruhsal aydınlanma için birçok fırsat sunan bir yaşamdır. Ruhsal aydınlanmanın birçok yolu vardır; daha basit ve daha meydan okuyucu yolları vardır. Bir eşcinsel yaşamı, ruhen gelişmek amacıyla seçilmiş bir roldür. Bu nedenle, toplumunuzdaki birçok erkek ve kadın eşcinsel psikolojik danışmanlık, şifacılık, hemşirelik, bakıcılık, ve ruhsal öğretmenlik rolleri için çok uygundur.

Pornografi neden vardır, ve onunla sağlıklı bir ilişki nasıl kurulabilir?

Bu geniş ve karmaşık bir konudur ve biz onu birçok farklı açıdan yanıtlayabiliriz. Ancak, meseleyi mümkün olduğunca basit tutmak için size pornografinin kendilerini cinsel olarak ifade edebileceklerini ya da etmelerine "izin verildiğini" hissetmeyenlerin ihtiyaçlarını karşıladığını söyleyebiliriz. Bu tür film ve dergileri düzenli olarak izleyenler kendilerini bir biçimde yoksun hissederler. Ya kendilerini tam olarak ifade edemedikleri bir eşleri vardır, ya da doğal arzularını ve eğilimlerini bastırmışlardır ve onları ifade edecek bir yol ararlar. Cinsel enerji Evren'deki en güçlü kuvvettir. O daima si-

zinle birliktedir ve sizin içinizden akar. Ancak, sözünü ettiğimiz tarihi nedenlerden ötürü bu bir tabu (yasak) konu ve birçoklarının korktuğu bir enerji olmuştur.

Her ne zaman doğal olarak meydana gelen bir enerji bastırılsa, o daima işlevsiz bir biçimde tezahür edecektir. Ancak, bu pornografinin "işlevsiz" olduğu anlamına gelmez. Herhangi bir şey gibi, bu tümüyle sizin niyetinize ve güdünüze bağlıdır. Örneğin, pornografi, deneyimini genişletmek isteyenler için eğitici bir araç olarak kullanılabilir. O ayrıca bir sanat formu olarak değerlendirilebilir, ya da yaşam gücü enerjisinin bir ifadesi olarak kutlanabilir. Ancak, bizim gözlemimize göre, pornografik malzemelere bakanların çoğunluğu bunları insan cinselliğini kutlama ve onurlandırma pozisyonu yerine, bir yoksunluk pozisyonundan kullanmaktadır. Pornografi konusunda bir yanlış ya da doğru yoktur, hayatınızda fark yaratan şey, onu nasıl kullandığınızdır.

Eşcinsel bir yaşam-tarzının ruh için, onun Dünya üzerindeki birçok yaşamı içeren yolculuğunun bir parçası olarak seçilecek bir rol olduğunu söylediniz. Dünya deneyiminin bir parçası olarak hepimizin oynaması gereken başka roller de var mıdır?

Gerçekten de, evet, vardır. Biz onlara "dört temel rol" deriz. Bu dört rol temel-modellerdir* ve her zaman gerçek roller değildir.** Bu roller şunlardır: Prens, Düşkün (Çok Yoksul), Rahip, ve Fahişe.

Prens ve Düşkün rolleri tümüyle güç ile, onun nasıl ifade edildiği, ve öyle bir güce eşlik eden sorumluluk ile ilgilidir. Zıtlar olarak, bir ruh malî ve/veya siyasi güce sahip olan

* temel-model: Arşetip, ana örnek, prototip; bir şeyin daha sonra gelenler tarafından örnek alınan ilk modeli, tipik örneği.

** Yani, örneğin Rahip rolünü oynayan bir ruh o hayatta ille de Rahiplik mesleğini yapmayacaktır. Fahişe rolünü oynayan bir ruh ille de fahişelik yapmayacaktır. (Ç.N.)

yaşamlar, ya da her ikisinden de tamamen yoksun olan yaşamlar seçecektir. Ruh konuyu tamamen anlayabilmek için bu zıtları deneyimlemeye çalışır.

Rahip ve Fahişe rolleri tümüyle koşullu ve koşulsuz hizmetle ilgilidir. Güç unsurları bu rollere de girer, ama bütün olarak, genel ders hizmet ile ilgilidir. Tıpkı koşullu hizmetin her iki rolde de ifade edilebileceği gibi, koşulsuz hizmet de her iki rolde öğrenilip deneyimlenebilir.

Bu dört rol her ruhun tekâmülü için birinci derecede önemli ve etkilidir, çünkü onlar benzersiz meydan okumalar, mücadeleler sağlarlar. Temel-modeller olarak, gerçek rol her zaman seçilmez. Ancak, ruhların büyük çoğunluğu gerçek rolü en azından bir kere seçer. Prens rolü söz konusu olduğunda, bu toplumsal statüye ve etkiye sahip herhangi bir kişidir. Rahip rolü söz konusu olduğunda, bu, ister resmi ister gayriresmi olarak, toplumun ruhsal ihtiyaçlarına hizmet eden herhangi bir roldür. Rahip rolünün örnekleri büyücü hekimler, terapistler, psikolojik danışmanlar, rahipler, şamanlar, ve psişiklerdir. Düşkün rolü, seçimden yoksun görünen bir durumda bulunan herhangi bir kişidir. Bu yaygın bir roldür ve ırksal azınlıklardan olanlar, ve dinler ve hükümetler gibi dışsal otoriteler tarafından hükmedilenler arasında görülebilir. Fahişe, ruhun daha çok, gerçekten seçtiği bir roldür, ve rahip gibi, koşullu ve koşulsuz hizmet arasındaki farkları öğrenmekle ilgilidir.

Özünde, tüm roller ruhların gücü ve onu nasıl kullanacaklarını anlamalarına yardım eder. Rahipler ve Fahişeler, "müşterinin" onların hizmetlerine duyduğu ihtiyaç yüzünden, "müşterileri" üzerinde sahte bir güç duygusu elde edebilirler. Prensler ve Düşkünler de esasen güç elde etmek ve uygulamak ile meşgul olurlar. Rahip rolü ile özdeşleşenleriniz sık sık Fahişe rolünü deneyimlemişsinizdir; bu ikisi el ele gider. Prens rolüyle özdeşleşenler de, aynı şekilde, birçok ya-

şamı Düşkün olarak yaşamışlardır.

Bu roller tümüyle kişisel gücü kullanmakla ilgilidir. Gerçek güç insanın içinden gelir ve başka bir varlığa hükmetmeye ya da onu yönetmeye çalışmaz. Sahte güç, yoksunluk hissine dayanan güç, daima, belli belirsiz olsa bile, kurnazca yönlendirmeyi ve "başkası üzerinde güce sahip olma" duygusunu içerir. Siz fiziksel-olmayan benliğinizin giderek daha çok farkında oldukça, giderek daha güçlü olursunuz. Kaynağıyla tamamen birleşmiş biri fiziksel boyutta büyük bir güç kullanabilir, o gerçekten de dağları yerinden oynatabilir, çünkü o her şeyin enerji olduğu gibi, maddenin de enerji olduğunu bilir. Bu biliş, kaynağıyla birleşmiş kişinin tüm maddeyi düşünceyle yönlendirmesini sağlar, çünkü o tüm dünyaları yaratmış olan güçle bir olduğunu anlar. Dolayısıyla, sözünü ettiğimiz roller böyle bir gücün geliştirilmesi için gerekli bir temeldir.

Geçmişte, dünyada son derece gelişkin toplumlar yaşamıştır, ve bu toplumlardaki birçok birey sizin mucize diyeceğiniz şeyler sergileyebiliyordu. Onlar maddeyi yönlendirebiliyor, ağır nesneleri düşünce gücüyle hareket ettirebiliyorlardı, ve hava ve diğer unsurlar üzerinde büyük bir hâkimiyete sahiptiler, çünkü ne düşünürlerse onun gerçekleştiğini biliyorlardı. Ancak, bu arada bazı bireyler ve gruplar güçlerini - kişisel kazanç ve doyum için- kötüye kullandılar, çünkü sahip oldukları güç onları büyülemişti. Başka yaşamlarda bu deneyimleri geçirmiş olan birçoğunuz bu devrede güç ile ilişkinizi dengelemek için yüzlerce yaşam geçirdiniz.

Güç harika bir şeydir; o sizin gerçek kimliğinizdir. Sizler öylesine güçlü ve harika varlıklarsınız. Ancak, yararlı olabilmesi için, gücün kalpten gelmesi gerekir. Aksi takdirde, o geçici formlar yaratır, çünkü yoksunluğa dayanan her şey geçici bir illüzyondan başka bir şey değildir.

11

Hangi Bilgi Dikkatimizi Vermeye Değer?

Bize bir hayli bilgi sunuluyor ve sizin gibi fiziksel-olmadığını iddia eden birçok kaynak var. Peki, hangi bilginin dikkatimizi vermeye değer olduğunu nasıl bilebiliriz?

Büyük bir Üstat, "Onları meyvelerinden tanıyacaksınız" dememiş miydi? Sunulan o bilgi size nasıl bir his veriyor? İçsel rehberlik olmadan, dışınızdan gelen tüm rehberlik pek bir işe yaramaz. İçsel rehberliğin doğasını anladığınızda, o zaman gerçeği -işittiğinizde ve gördüğünüzde- otomatik olarak tanıyacaksınız.

Tüm doğru rehberlik kendi içinizden gelir, ve biz bu medyum kanalıyla bilgi veren bir grup varlık olmamıza karşın, iletişim zamanlarında medyumun içsel benliği tümüyle mevcut olmasa bunu yapamazdık. Peki, içsel rehberlik nasıl bir his verir? İçsel rehberlik asla uyarmaz. O sizi korkutmaz, size başınıza gelecek felaketlerden söz etmez, ve sizi pohpohlamaz. Ruhunuz sizi manen yükseltmeye, ve gerçek kimliğinizi daha çok keşfetmeye yönlendirmeye çalışır. O sizi parçalara ayırmaz, o kıskanç değildir, korkmaz, entrika çevirmez, dedikodu yapmaz, ve sizi başkalarına karşı uyarmaz. Ayrıca, o sizin kurtarıcınız olduğunu iddia etmez; size kendi kaderinizin efendisi olduğunuzu ve bu fiziksel dünyada sizin iradenizin hâkim olduğunu öğretmeye çalışır.

"Tüm doğru rehberlik kendi içinizden gelir."

Fiziksel-olmayan dünyadan bir hayli bilgi gelmektedir. Tıpkı fiziksel dünyada ciddiyetsiz bireyler ve sizi yönetmeye ya da yanlış yönlendirmeye çalışan bireyler bulunduğu gibi, fiziksel-olmayan dünyada da sizi yönetmeye ya da yanlış yönlendirmeye çalışan ya da sadece eğlence arayan varlıklar vardır. Dünyanızdaki her şey gibi, kendinize çektiğiniz her şey o konuyla ilgili düşünce ve niyetlerinizin bir sonucudur.

Eğer sizi ruhen yükselten ve ilham veren şeyi arıyorsanız, o gelecektir. Eğer gerçek kimliğinizi anlamanıza yardımcı olacak şeyi arıyorsanız, o gelecektir. Eğer Evren'i ve onun yasalarımn nasıl işlediğini anlamanıza yardımcı olacak şeyi arıyorsanız, o da size gelecektir. Her şey Çekim Yasası'na göre işler; düşündüğünüz şeyi kendinize çekersiniz.

İnsan türü olarak, ancak kısa bir süre önce, sizin dışınızda, sizin için bazı şeyler dileyen, sizden belli şeyler talep eden, ve kurtuluşunuzdan sorumlu olan bir Tanrı'nın bulunduğu kavramından uzaklaşmaya başladınız. Bilincinize derin bir biçimde gömülü böyle düşüncelerle, Evren'in bu tablosuna uyan varlıkların bazı insanlara çekilip, onlara iyi ile kötü arasındaki savaşın öykülerini anlatmaları mantıklıdır. Onlar kıyamet senaryoları anlatıp, yaklaşan doğal afetlerden ve diğer felaketlerden söz edeceklerdir. Ya da bazılarına, "Eğer şunu ya da bunu yapmazsan hayatın mahvolur," gibi şeyler diyecek başka varlıklar çekilebilir. Bu varlıklar vardır, çünkü bazılarınız barındırdıkları inançlarla onları kendi deneyimlerine çekmişlerdir.

Bazen, medyum, sanıldığı gibi gayri-fiziksel bir varlığa değil, sadece kendi bilinçaltı zihnine kanallık ediyor olabilir. Bu ille de kötü bir şey değildir, çünkü insan bilincinden de epey iyi bilgi gelebilir!

Kaynak her ne olursa olsun, ve o her ne iddiada bulunu-

yor olursa olsun, kendinize şu soruları sorun: Sunulan öğreti insanlık için olumlu bir vizyon içeriyor mu? Bu öğreti bana gerçek kimliğimi hatırlatıyor, ve beni olabileceğim her şey olmaya teşvik ediyor mu? Bu öğreti beni her şeye izin vermeye ve her şeyi kabul etmeye teşvik ediyor mu? Bu öğreti koşulsuz sevgiye neden oluyor mu? Bu öğreti, beni pohpohlamadan, kendimi iyi hissetmeme yardımcı oluyor mu? Bu öğreti başkalarını bağışlamayı ve anlamayı teşvik ediyor mu? Bu öğreti benim özgür irademi ve özgür seçimimi vurguluyor mu, yoksa tek kaynak olduğunu mu iddia ediyor?

Medyumlar kanalıyla verilen bir hayli iyi bilgi vardır, ama bazıları size hitap etmeyecek, bazıları da sizi çok yükseltecek ve ilham verecektir. Tüm öğretmenler tüm öğrenciler için gelmezler. Her bir öğretmen benzer titreşimdeki öğrencilere öğretmek üzere ortaya çıkar. Biz bizim paylaşacağımız bilgiyi arayanlara ulaşmak için geldik. Size sunduğumuz şey, bizim, tüm varlık grubumuzun ortak deneyimine dayanan özgün perspektifimizdir. Bu ortak deneyim Evren' de benzersizdir, çünkü başka hiçbir grup tam olarak bizim deneyim alanımıza sahip olmamıştır. Bu özgünlük Evren'in zenginliğine ve öğretinin zenginliğine katkıda bulunur. Bizim öğrettiğimiz şey benzersiz ya da özgün değildir, çünkü Evrensel gerçekler değişmez. Ancak, bizim çeşnimiz özgündür. Bizler birçok fiziksel dünyadaki birçok türle iletişim kuran, astral katınızda ve diğer varoluş katlarında öğretmenlik yapan varlıklarız. Biz size kendi perspektifimizi sunarız, ve bunu sevgiyle yaparız.

Doğal içsel rehberliğiniz size sevgiyle öğretir ve yol gösterir. Siz rehberlik istediğinizde, o size sunulacaktır. İçsel rehberliğinizle uyum içinde olup olmadığınızı her zaman bilebilirsiniz; olduğunuzda, kendinizi iyi hissedersiniz. Duyguların ve hislerin İçsel Benliğiniz'in, ruhunuzun size yol göstermek için kullandığı araçlar olduğunu hatırlayın. Kendini-

zi iyi hissettiğinizde, ruhunuz size, "Evet, daha çok böyle düşün, daha çok böyle yap," demektedir, ve kendinizi kötü hissettiğinizde, ruhunuz size, "Şu anda düşündüğün ve yaptığın şey daha büyük amacınla uyum içinde değil," demektedir. Siz rehberlik istediğinizde, o size verilecektir. O size bir rüyada, direkt bir ilham olarak, bir dostunuzun sözleriyle, ya da bir kitapla gelebilir. Bu kitabı okurken, İçsel Benliğiniz'in sizi bazı bilgileri diğerlerinden daha çok massetmeye teşvik ettiğini hissedeceksiniz. Bazı bölümleri okuduğunuzda kendinizi iyi hissedecek, diğer bölümleri okurken ise kendinizi nötr hissedeceksiniz. Kendinizi iyi hissettiğinizde, bu, sizi sunulan fikirleri benimsemeye teşvik eden içsel rehberliğinizden kaynaklanır. Herhangi bir kitabın ya da öğretinin diğer bölümleri sizi zihnen uyaracaktır, ve bu da iyidir, çünkü mantıklı zihninizin gereksinimlerini de doyurmanız gerekir.

"Doğal içsel rehberliğiniz
size sevgiyle öğretir ve yol gösterir."

Ruhtan kaynaklanan her şey sevgi ve öz-esas aktarır. Şunu hatırlayın, sevgili dostlarım, siz hayatınızdaki en yüksek otoritesiniz, başka kimse değildir! Sizin için neyin en iyi olduğunu sizden daha iyi bilen kimse yoktur. Sizin gerçeğinizi sizden daha iyi bilen kimse yoktur. Biz sadece size kendinize unuttuğunuzu söylediğiniz şeyi hatırlatmaya çalışırız. Ama, siz tüm bu yol boyunca bunları zaten biliyordunuz, ve biz sizinle birlikte kutlamaya ve bizim siz olduğumuzu söylemeye geldik; çünkü biz sizin olmayı amaçladığınız şeyiz, ve siz bizim olmuş olduğumuz şeysiniz. Biz insanlıkla iletişim kurarken, temas kurduğumuz herkesin içsel benliği bizimle bir araya gelip size bu mesajları ve öğretileri aktarır. Bizim sunduğumuz her şey içsel benliğinizin, ruhunuzun öğretisidir. İşte bu yüzden biz, "Biz siziz" diyebiliriz, çünkü biz realitemizi böyle deneyimleriz.

"Ruhtan kaynaklanan her şey
sevgi ve öz-esas aktarır."

Ouija tahtası hakkında ne düşünüyorsunuz? O güvenli bir şey midir? Değerli bir şey midir?

Bir şeyin güvenli ve yararlı olup olmadığı sizin niyetinize bağlıdır. Ouija tahtası* bazı gayri-fiziksel âlemlerde bir oyun olarak tanınır, ve onu böyle kullanmaktan hoşlanan gayri-fiziksel varlıklar vardır. Eğer siz fiziksel-olmayan varlıkları çekmekten başka bir niyetiniz olmadan böyle bir tahtanın başına otururs anız, o zaman gerçekten de onları çekersiniz.

Bir zekânın gayri-fiziksel olması onu bilge ya da yararlı kılmaz! Böyle varlıklar gerçekten de biraz daha geniş bir görüşe sahiptirler. Onlar sizin "ölmüş" dediğiniz varlıkların çok sayıda bulunduğu astral katta bulunurlar. Bu varlıklar size, bir tür kehanet gibi, hakkında bir şey bilemeyeceğiniz ama sonradan gerçekleşen haberler vererek güveninizi kazanabilirler. Astral dünya bildiğiniz şekliyle zamanın ötesindedir, ve dolayısıyla, oradaki varlıklar geleceğe ilişkin bu tür bilgileri elde edebilirler. Ve astral katta odaklanmış olanların hepsi de ciddiyetsiz ya da sizi aldatmak isteyen varlıklar değildir. O katta da çok yüksek varlıklar vardır, bunlar ya oraya odaklanmış olanlara rehber ve öğretmen olarak hizmet eden varlıklar, ya da Dünya'daki tüm fiziksel yaşamlarını tamamlamış olup da, kendi Ruh Grubu'nun hâlâ enkarne halde bulunan üyelerine hizmet etmek için astral katta kalmış olan ruhlardır.

Ouija tahtası gibi aletleri kullanırken, berrak ve kararlı bir niyet oluşturun. O tahta ile geçireceğiniz zamanı kutsayın, ışığı çağırın, Evren'deki sevecen ve bilge her şeyi davet

*Ouija tahtası: Ruh çağırma tahtası; insanların ruhlardan haber almak için kullandıkları, üzerinde harfler ve işaretler bulunan bir tahta. (Ç.N.)

edin, ve size sadece en yüksek öğretmen rehberlerin gelmelerini isteyin. Ve almak istediğiniz bilgi konusunda ***kesin*** ve ***sarih*** olun. Çekim Yasası gereği, siz kendinize dikkatinizi verdiğiniz şeyi çekersiniz. Eğer sizi ruhen yükselten, daha yüksek bir yol için eğiten, kendinizi daha çok tanımanıza yardımcı olan şeyi ararsanız, o zaman Ouija tahtası ile yapacağınız ödüllendirici celselerden keyif alabilirsiniz.

Eğer bu tahtanın başına berrak bir niyet olmadan oturursanız, o zaman berrak-olmayan şeyi çekersiniz. Aynı şekilde, eğer tahtanın başına korkularla otururursanız, o zaman, büyük olasılıkla, sizi korkutacak varlıkları ve ciddiyetsiz varlıkları çekersiniz. Sizin egemen bir varlık olduğunuzu, ve sözünüzün yasa olduğunu hatırlayın. Eğer herhangi bir varlık, her kim olduğunu iddia ederse etsin, onun dediğini yapmanız ***gerektiğini***, ya da onun gerçeğinin sizinkinden daha yüksek, daha iyi olduğunu söylemeye başlarsa, o zaman o yüksek bir varoluş katından gelmiyordur. Ayırt etme yeteneğinizi kullanın. Birçokları Ouija'yı bir oyun olarak görür; kesinlikle öyle değildir. Siz onu iyi bilgi almak ve gelişmek için kullanabilirsiniz.

Ayrıca, Ouija tahtasının sadece, tıpkı sarkaç ya da tarot kartları gibi, bir araç olduğunu hatırlayın. Tüm gerçek bilgelik kendi içinizden gelir. Size böyle araçları gelişmeye yönelik berrak bir niyetle kullanmanızı tavsiye etmemize karşın, aslında, size kendi içinize yönelip rehberliğinizi orada aramanızı tavsiye ederiz. Belki Ouija tahtası sizin için bir atlama-taşı olabilir; bu sizin kararınıza bağlıdır.

Kendimizi olumsuz varlıklara ya da şeytani güçlere karşı korumamız gerekir mi?

Kesinlikle hayır! Bu, Evren'de olumsuz yönelimli varlıkların bulunmadığı anlamına gelmez, çünkü vardır. Ancak, size Çe-

kim Yasası'nı hatırlatırız. Evren size dikkatinizi yönelttiğiniz şeyi verir. Eğer korunmanız gerektiğine inanırsanız, o zaman gerçekten kendinizi korumak zorunda kalırsınız. Eğer olumsuz varlıkların size zarar verebileceklerine ya da sizi etkileyebileceklerine inanırsanız, o zaman onlar bunu yapacaklardır.

Niyetiniz açık ve berrak olsun. Eğer fiziksel-olmayan varlıklarla temas kurmak istiyorsanız, koşulsuz bir sevgi hali içinde olanın gelmesini isteyin, bilgelik ve vecit hali içinde yaşayanın gelmesini isteyin, herkesin en yüksek hayrına hizmet edenin gelmesini isteyin, ve öyle olacaktır. Kendinizi "kötü" olana karşı koruyarak zaman harcayın, o zaman o enerji için bir mıknatıs gibi olursunuz! Ona dikkatinizi hiç vermeyin, ve o sizin olmayacaktır; ona dikkatinizi verin, ve o sizin olacaktır. Evren, "istiyorum" ve "istemiyorum"a farklı bir biçimde karşılık vermez; o sadece dikkate karşılık verir.

Rehber ruhlar kim ve nedir?

Rehber ruhlar insanlar kadar, hatta daha da çeşitlidir! Bir rehber ruh, fiziksel dünyadan göçmüş ve şimdi size rehberlik yapmak isteyen bir yakınınız olabilir. Bu rehberler daima Ruh Grubunuz'un üyeleridir ve siz onları birçok enkarnasyondan tanırsınız. Onlar dünya deneyimlerini tamamlamış, ve dolayısıyla, başka boyutlara ve realitelere geçmeden önce bir rehber olarak hizmet etmeyi seçmiş olabilirler. Sizin onları fiziksel dünyadayken tanıdığınız kişilikler olarak deneyimleyebilmenize karşın, size rehberlik eden aslında onların daha geniş perspektife sahip olan Büyük Benlikleri, ruhlarıdır. Onlar kendilerine yakınlık duyabilmeniz için kişilik-benliklerinin dış giysisine bürüneceklerdir.

Bu, Ruh Grubunuz'dan gelen diğer rehberler için de geçerlidir. Belki siz onları geçmiş bir yaşamdan tanıyorsunuz-

dur, belki kadim ya da yabancı bir kültürde bir yaşamı paylaşmışsınızdır. Bu durumda, onlar size o tarihi kültürün bir üyesi olarak görünmeyi seçebilirler, çünkü siz onu daha derin bir düzeyde tanırsınız ve bu güven duygusu yaratır.

Rehber ruhlar sizin Ruh Grubunuz'un üyeleri de olabilirler, kendi veçheleriniz de olabilirler. Bakın, siz engin bir varlıksınız. Böyle bir varlık olarak, binlerce enkarnasyon deneyimine sahipsiniz ve kendinize bilgelik ve deneyim olarak sunacak çok şeyiniz var. Yüksek Benliğiniz çoğunlukla size bir rehber olarak görünür. Tüm rehberler, Ruh Grubunuz'un bir parçası olsun ya da olmasınlar, Yüksek Benliğiniz ile işbirliği içinde çalışırlar; bu başka türlü olamaz. Bu bağlamda, Ruhunuz, ya da Yüksek Benliğiniz geminin kaptanıdır ve size gece gündüz rehberlik eder.

Bu kategoriye girmeyen rehber ruhlar da vardır; bu ruhlar belki sizin Ruh Grubunuz'dan çok uzaktırlar, ama insanlığın tekâmülüne doymaz bir ilgi duyarlar. Onlar sizinkinden birçok ışık yılı uzaklıktaki gezegenlerde yaşayan varlıkların ruhları olabilir, ya da asla fiziksel dünyalarda yaşamamış, belki paralel bir Evren'den gelen varlıklar olabilirler. Bu rehberler her kim olurlarsa olsunlar, ya da her nereden geliyor olurlarsa olsunlar, sizinle iletişim kurmak için daima Yüksek Benliğiniz ile işbirliği yaparlar. Benim gibi bazı rehberler, çağrıldıklarında öğreterek yardım etmek için bir araya gelmiş bir grup varlıktan oluşur.

Fiziksel dünyadaki varlıklar olarak, sizler yanıtlar ararsınız. Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi, ve nereye gitmekte olduğunuzu bilmek istersiniz. Bizler, Işık Varlıklar, bu arayışa verilen bir karşılığızdır. Aslında, rehberlerinizi siz davet edersiniz, çünkü burada sunmak üzere bulunduğumuz yanıtları istersiniz. Bizler gerçekten de sizin arzunuzun bir ürünüyüz.

Bazı insanlar İsa'dan rehberlik aldıklarını iddia ediyorlar. Bu böyle midir?

Eğer bunu yapmayı yeterince arzularsa, her varlık her varlıkla iletişim kurabilir. Ancak önce, sizin Yusuf oğlu İsa olarak bildiğiniz insan ile bir bütün olarak Mesih olarak bilinen arasında berrak bir ayrım yapalım. Mesih bir bilinç düzeyidir. O kalp yoluyla bir'liğin farkındalığı ve deneyimlenmesidir. O, "Ben Tüm-Varolan ile bir'im; Tüm-Varolan benimle birdir," der. Meditasyon'uygulaması ve ruhen gelişme arzusuyla, bugün giderek daha çok insan -hem meditasyonlar sırasında hem de diğer zamanlarda- bu bilinç düzeyine erişebilmektedir.

Çoğunlukla, insanların yapmaya eğilimli oldukları gibi, meditasyon sırasında bu bilinç düzeyine eriştiğinizde, siz bu karşılaşmayı İsa denen varlıkla karşılaşma olarak yorumlarsınız. Yusuf oğlu İsa'nın bu enerjiyi temsil etmiş biri olduğunu bildiğinizden, beşeri zihniniz onu bu şekilde yorumlayacak, ona -daha somut ve yorumlanabilir kılmak için- bir form verecektir. Ancak, önce Nasıralı İsa, ve daha sonra da Mesih olan ruh, gerçekten de birçok varlıkla temas kurar.

Bizim görüş noktamızdan ve İsa'nın görüş noktasından, bir kez bu bilinç düzeyine, bir'lik düzeyine eriştiğinizde, bu gerçekten önemli değildir, çünkü o zaman o düzeydeki herkesle birleşirsiniz. Böylece evet, İsa'nın onlar kanalıyla konuştuğu insanlar vardır, Mesih'in onlar kanalıyla konuştuğu insanlar vardır, Gautama Buda'nın onlar kanalıyla konuştuğu insanlar vardır, "Tanrı"nın onlar kanalıyla konuştuğu insanlar vardır, ve bizim onlar kanalıyla konuştuğumuz insanlar vardır. Her bir iletişim, kanallık eden bireye bağlı olarak, kendi özgün imzasını taşıyacaktır. Biz kendimizi bir isimle tanımlamayabiliriz de, ya da kimlik için duyduğunuz beşeri ihtiyacı karşılamak üzere size bir isim verebiliriz. Şunu hatırlayın: Tanrı size sevildiğinizi hatırlatmaya çalışır. Eğer si-

zin dikkatinizi kendimize İsa diyerek çekeceksek, o zaman bunu yaparız. Eğer kendimize Fred adını vermemiz bize daha fazla inanılırlık sağlayacaksa, o zaman o ismi kullanırız. İsimler insanlar içindir; biz sadece varız.

Anladığımız kadarıyla, siz aslında şunu soruyorsunuz: "Eğer bir medyum kanalıyla konuşan bir varlık kendisini İsa ya da bir başka varlık olarak tanıtıyorsa, bunun doğru olup olmadığını nasıl bilebiliriz?" Yanıtımız basittir: O varlık, "Ben Tüm-Varolan ile bir'im, Tüm-Varolan benimle birdir" mesajını veriyor mu? Söylenen sözün böyle bir özü-esası var mı? Söylenen sözde bir gerçeklik var mı, ve hâkim olan enerji sevgi, kabullenme ve izin-verme enerjisi mi? Eğer öyleyse, o zaman ona kulak verin; eğer öyle değilse, oradan uzaklaşıp, kalbinize hitap eden bir öğretmen bulun.

İsa, Buda, ve daha birçok varlık insanlığa hizmet etmek için buradadır. Siz istediğiniz zaman onların ışığını, sevgisini, bilgeliğini ve rehberliğini davet edebilirsiniz. Onu istediğinizde, o sizindir!

Birçok kişi Yükseliş'ten, yani fiziksel bedenimizle birlikte fiziksel-olmayan âleme geçebileceğimiz bir zamandan -ve sanki bu çok yakında ya da belli bir tarihte gerçekleşecekmiş gibi- söz ediyor. Sizin perspektifinizden tüm bunlar ne anlama geliyor?

Önce, bizim Aşağıya-İniş sözcüğünü tercih ettiğimizi söyleyelim, çünkü bu gezegende bulunmanızın amacı budur. Sizin buraya geliş amacınız neydi? Siz buraya Tanrı olduğunuzu bilmek için gelmediniz mi? Biz, birçok kez, ruhların yaşından söz ettik; yaşlı ruhlardan, olgun ruhlardan, genç ruhlardan, bebek ruhlardan söz ettik. Bu daha çok bir ruhun Dünya'da geçirdiği enkarnasyonların sayısıyla ilgili olsa da, bu her zaman böyle değildir. Bir ruh hızla olgunlaşıp yaşlı bir ruh ola-

bilir, ya da yüzlerce enkarnasyon boyunca çok yavaş bir biçimde ilerleyebilir. Yaşlı bir ruhu genç bir ruhtan ayıran şey, Ruhun, Büyük Benliğin mevcudiyeti ve kişilik üzerindeki etkisidir. Ruh mevcut, ve kişiliği etkilemekte olduğunda, o bireyin yaşamı daha büyük bir anlam kazanır. O tüm yaşam deneyimlerinin ardındaki amacı ve tasarımı görmeye başlar, ve daha geniş bir ruhsal perspektif edinir.

Siz fiziksel dünyaya geldiğinizde, bu realiteyi iyice öğrenerek ona hâkim olmaya karar verdiniz. Bu realiteye hâkim olmak, aynı anda hem fiziksel, hem de fiziksel-olmayan varlığınızın eşit olarak farkında olarak, tam bir uyum hali içinde yaşamaktır. Bu hal içinde, siz Büyük Üstat'la birlikte, "Ben ve Baba bir'iz" diyebilirsiniz, çünkü bu aşamada siz tüm varolan ile bir olduğunuzu ***bilirsiniz***. İşte, Aşağıya-İniş derken kastettiğimiz şey budur.

Nispeten az sayıda ruh bu yolu seçer. Çoğunuz, ruhunuzun geminin kaptanı olup yaşamınız üzerinde büyük etkiye sahip olduğu bir-iki enkarnasyon geçirdikten sonra, Dünya katının ötesine geçmeyi seçersiniz. Birçoğunuz şimdi bunun başlangıç aşamalarında bulunuyorsunuz. Belki bir amaç duygusu tarafından yönetiliyor, ve içsel meselelerinizi çözüp, dünyayı kabullenme ve izin-verme haline doğru genişlemeyi çok istiyorsunuz. Bir kez bu aşamayı tamamladıktan sonra Dünya'ya özel bir amaçla dönecek olanlar da vardır. Bu ruhlar, İsa'nın ruhu gibi, o zaman -dünyada insanlığı ruhen yükseltmek ve onlara öğretmek amacıyla bulunarak- daha da büyük bir bilinci temsil edeceklerdir. Bu daha büyük bilinç ruh düzeyinde bu role gönüllü olmuş kişiliğe "hâkim olacak" ve gerçekten "insanlık arasında Tanrı" olacaktır, çünkü o Birlik Bilinci'nin, Tüm-Varolan'ın insan formunda temsil edilişi olacaktır.

Fiziksel dünyaya zaman zaman girip çıkan, bunu yaptıkları her seferinde farklı fiziksel bedenler alabilen varlık-

lar vardır, ve Dünya üzerinde de -az sayıda da olsa- böyle varlıklar yaşamıştır. Ayrıca, fiziksel bedenleriyle bu realitenin dışına çıkıp, sonra içine girebilen varlıklar da vardır; ancak bu nadir bir durumdur. Ancak, giderek daha çok insan ruhen geliştikçe ve dünyanızın titreşimi arttıkça, bu da daha çok görülen bir şey olacaktır.

Gezegeniniz, tıpkı sizin gibi, çok-boyutlu bir varlıktır. Tıpkı sizin gibi, Dünya da bir kişilik benliğe, bir Yüksek Benliğe, bir Ruh Benliğe, ve bizim "monad" dediğimiz form' suz bir benliğe sahiptir. Gezegeniniz, dünyada bulunan herkesin ortak bilincinin bir ürünüdür. Tıpkı sizin gibi, Dünya' nın da birçok versiyonu vardır. Sizin Dünya'nız ile aynı "yerde", ancak farklı bir frekansta bulunan bir Dünya vardır. Aslında, böyle birkaç Dünya vardır. Fiziksel dünyanız, bugün deneyimlediğiniz haliyle, kişilik benliğe -hâlâ büyük ölçüde illüzyonla sınırlanmış, ama daha büyük, daha yüksek bir gerçeğin bilgisini ve sezgisini almaya başlayan bir benliğebenzetilebilir. Dünyanın Yüksek-Benlik versiyonu da vardır; bu sizin şu anda uyum sağlama sürecinde bulunduğunuz versiyondur. Yüksek-Benlik Dünya hâlâ kişilik-benlik Dünya'ya çok benzer ve oymuş gibi hissedilir. Esas fark, Ruh-Benlik Dünya'nın onun üzerinde büyük bir etki yapmasıdır. O, Dünya gibi görünür ve oymuş gibi hissedilir, ama ortak vizyon ve amaç bilinçli olarak yukarı doğru gelişime odaklanmıştır. Bir de Dünya'nın Ruh-Benlik versiyonu vardır. Bu Dünya, dünyanızın, çok-boyutlulukları içindeki tüm diğer versiyonlarının yöneticisidir. Orada ruhlarınız bir araya gelir ve dünyanın tüm diğer versiyonlarına yüksek idealler aktarır. Tüm bilinç çok-fasetahdır. Bizler birçok kollu, birçok yüzlü Shiva gibiyiz. Tıpkı ruhunuzun birçok yüzü olduğu gibi, dünyanızın da birçok yüzü vardır.

Yükseliş hakkında anladığınız şeyin çoğu, bir grup olarak, odağınızı kişilik Dünya'dan uzaklaştırıp, Yüksek-Benlik

Dünya'ya yönlendirmekle ilgilidir. Bu yavaş yavaş ilerleyen ve büyük ölçüde fark edilmeyen bir süreçtir. Yeterince zaman geçecek ve siz birden kendinizi -eski ifadeyi bıraktığınızı fark etmeden- yeni ifadenin içinde bulacaksınız. Kişilikbenlik Dünya, gezegenin diğer ifadeleri gibi, çok uzun bir zaman daha varlığını sürdürecektir. Sizin düzeyinizde yüzlerce toplum-kültür gelip gitmiştir. Halen vuku bulan her şey daha önce de olup bitmiştir. Güneşin altında yeni bir şey gerçekten yoktur; her şey devreler halinde ilerler. Bazıları öğrenmiş oldukları her şeyi tekrarlamak için geri dönmüşler, bazıları ise titreşimlerini dünyanızın farklı bir ifadesine çıkarmışlardır. Biz şu anda belli bir tarihte meydana gelecek kitlesel bir değişim görmüyoruz, ama giderek hızlanan tedrici bir süreç görüyoruz.

Siz geliştikçe gelişirsiniz. Bir başka deyişle, gelişim gittikçe hızlanan, katlanarak artan bir şeydir. Dünyanızda giderek daha çok insan titreşimini sevgi titreşimine yükselttikçe, daha çok insan aynı şeyi daha az çabayla başarabilecektir, ve bu böyle devam edip en sonunda kritik kütleye erişilecektir. Bu düzeye erişmek bazılarının kehanet ettiklerinden daha fazla zaman alacaktır, bu durum işlerin yolunda gitmemesinden değil, işin doğasından kaynaklanır. Sonsuzluğa sahipseniz, acele etmeye hiç gerek yoktur.

Biz Yükseliş'ten söz ederken, fiziksel bedeninizle buradan ayrılmaktan değil, bilincinizin yükselişinden söz ederiz. Bu dünyanın bilinci çok ben-merkezci (egosantrik) olagelmiş, o birbirini yönetmekle ve doğal çevreye hâkim olmakla ilgilenmiştir. Akli yetenekler üzerinde odaklamlmıştır. Halen kendinizi ortasında bulduğunuz değişim, duygusal bedeninizin daha büyük bir farkındalığına yönelik bir değişimdir. Bu değişim medyada ve diğer birçok iletişim formunda açıkça görülmektedir. Sizler insan hislerini ve duygularını araştırıyor ve duygu alışverişinde bulunuyorsunuz.

Birçoğunuz "duygusal TV"nin değerini sorguluyor olabilirsiniz; ancak onu insan ilişkilerinin, dramının, ve duygularının televizyon ekranlarınızda sergilendiği bir toplumsal boşalım biçimi olarak görebilirsiniz. Bu değişim vuku bulurken, sizler ayrıca başkalarıyla aranızdaki ortak yanları da hissediyorsunuz; diğerlerinin sizinle aynı duyguları hissettiklerini, aynı ihtiyaçlara, deneyimlere, korkulara ve dileklere sahip olduklarını görüyorsunuz. Bu gerçekte hepinizin bir olduğunuz idrakine götürüyor. Bu içgörü insanlığın kalp merkezinin açılışına götürüyor. Bu, gerçekten de, İsa'nın sözünü ettiği şey, yani Mesih'in dönüşüdür. Bu ortak ve bireysel sevme kapasitenizin açılışını içeren ortak bir deneyimdir. Bakın, sevgili varlıklar, ruhsal tekâmülünüzün tek ölçüsü sevme kapasitenizdir. Biz Yükseliş'ten söz ederken, sözünü ettiğimiz şey bu, yani korkuyu bırakıp sevgiye yükselme yeteneğinizdir.

12

Kendi Realitenizi Yaratın

Çocuklarımıza realitelerini kendilerinin yarattığını söylememiz ne zaman uygun olur?

Size ne zaman söylenmiş olmasını isterdiniz? Siz bunu 35 yaşında, ve bir anne olduğunuzda öğrendiniz, öyle değil mi? Bunu daha önce öğrenmiş olmayı ister miydiniz? Evet, elbette, diyorsunuz, elbette, çünkü bu sizin yaşam koşullarınızı daha iyi anlamanıza yardımcı olurdu. Bizim tavsiyemiz, bunu çocuklarınıza onlar konuşmaya başlar başlamaz söylemenizdir. Siz konuştuğunuz gibi yaşadığınızda, sözlerinizi hayata geçirdiğinizde, onlar da bunu yapacaklardır. Onlara kendi hayallerinizden ve amaçlarınızdan söz edin. Çocuklar büyürken, çocuk bakımı, büyük ölçüde, onları tehlikelerden koruma fikrine dayanır. Siz onlara yabancılarla konuşmamalarını, caddede karşıdan karşıya geçmemelerini, pis şeylere dokunmamalarını ve ateşe yaklaşmamalarını söylersiniz. Sizin onları eğitme biçiminiz onları, büyük ölçüde, sizin öğrenmiş olduğunuz gibi, dünyaya karşı nasıl direneceklerini ve, sizin yapmakta olduğunuz gibi, istemedikleri şeylere karşı koymayı öğrendikleri savunmacı bir tutuma sokar.

Siz herhangi bir insandan kendi realitesini kendisinin yarattığı gibi değerli bir bilgiyi esirger miydiniz? Öyleyse çocuklarınızdan da esirgemeyin. Siz çocuklarınızı gerçek kim-

likleri hakkında bilgilendirdiğinizde, onlar sizin öğretmenleriniz olacaklardır ve siz onlara şaşırıp hayran kalacaksınız. Çocuğunuza, "Kara günlerin gelişine karşı ihtiyatlı ol, elindekilerin ne zaman tükeneceğini hiç bilemezsin!" demek yerine, "Sen Evren'in bir çocuğusun ve dünyaları yaratan güç senin içindedir. İstediğin bir şeyi düşündüğünde, ve ona sahip olmanın hoş hissi üzerinde bir süre odaklandığında, o senin olacaktır," demek ne kadar daha uygundur.

Siz her ne olmak istiyorsanız olabilirsiniz, ve çoğunuz bu kavramla mücadele edersiniz. Ona inanırsınız, ya da en azından inanmak istersiniz; bu size mantıklı gelir, ama içsel hisleriniz size bunun tersini söyler, çünkü siz daha azını kabul etmeye programlanmışsmızdır, ve size bu öğretilmiştir. Eğer çocuklarınıza, konuşmaya başlar başlamaz, her ne olmak istiyorsa olabileceklerini bilme armağanını verebilseydiniz, bu ne kadar harika bir şey olurdu.

Uygulanabilir olan şeyi doğru olduğunu bildiğim şeyle nasıl dengeleyebilirim? Örneğin, eğer çocuklarıma her neyi istiyorlarsa ona sahip olabileceklerini, onu yapabileceklerini söylersem, ondan sonra benden istedikleri şeyleri almaya gücümün yetmediğini nasıl söylerim? Onlara çelişkili mesajlar vermek istemiyorum.

Çocukların ana-babalarından bile daha değişken varlıklar olduklarını hatırlayın! Bizim size istediğiniz şeyin ne olduğunu hissetmenizi söylediğimiz gibi, siz de çocuklarınıza aynı şeyi öğretin. Siz çocuğunuza o dondurma istediği her seferinde Evren'in ona bir dondurma vereceğini öğretmezsiniz, çünkü bunun aşırısının uygunsuz olduğunu bilirsiniz. Önce, onlara nasıl hissedeceklerini öğretin, ve eğer büyük bir şey istiyorlarsa, bunu bir sır olarak saklamalarını ve bir süre dilekleriyle oynamalarını söyleyin. Bakın, çoğunlukla, bir çocu-

ğun dilekleri kısa ömürlüdür. Küçük Tommy yeni bir kırmızı bisiklet ister, ve onu istediğine gerçekten inanır. Ama, bir gün sonra, mahalledeki diğer çocukların hepsinin mavi bisikleti olduğunu görür, o zaman bilin bakalım ne olur? Tommy şimdi mavi bir bisiklet ister, artık kırmızı bisiklet istemez. Bu, çocukların doğasıdır. Bizim size öğrettiğimiz şey çocuklarınıza da öğretmenizi tavsiye ettiğimiz şeydir. Siz oturup bir salkım üzüm satın almayı hayal etmezsiniz, öyle değil mi? Hayır, çünkü bunu yapma olanağı zaten beklenti âleminizde mevcuttur. İnanç sisteminiz sizi zaten, bir salkım üzüm elde etmek için herhangi bir engelin aşılmasının gerekmediği noktaya getirmiştir.

Bizim size öğrettiğimiz gibi, siz de çocuklarınıza istedikleri her şeyin kaynağı olduklarını öğretin. Eğer her gün fikir değiştirirlerse, Evren'in onlara ne göndereceğini bilemeyeceğini söyleyin. Size şunu söyleyelim: Eğer bir çocuk yeni bir bisikleti gerçekten isterse, ve onun yaşamına girmesine izin verirse, ve beklenti noktasına dek erişirse, o gelecektir. Ya siz, ya bir amca, hala, dede, ya da bir ödül o bisikleti o çocuğa getirecektir.

Bir çocuğun yaşamında uğradığı düş kırıklıklarına anababa ile çocuk arasındaki sessiz iletişim neden olur. O çocuk orada fiziksel olarak mevcut olsa da olmasa da, bir ana-baba olarak düşündüğünüz her düşünce direkt olarak çocuğunuza ulaşır. Eğer siz ebeveyn olarak kendi değerinizi bilmiyorsanız, malî mücadele içindeyseniz, öz-güveninden ya da öz-saygısından yoksunsanız, bu hisleri çocuğa da geçirirsiniz.

Çözülmemiş her duygu çocuğa geçirilir. Her inanç çocuğa geçirilir. Çocuklar sünger gibidir. Onlara sunabileceğiniz en büyük hizmet, bollukla ilgili düşüncelerinizi değiştirmektir. Eğer çocuğunuzun bolluğa olan inancının sizin kaynaklarınızı tüketeceğinden korkuyorsanız, o zaman bu kendi kaynaklarınızla ilgili inançlarınızı değiştirmeniz için bir işarettir.

Benim biri kız, biri oğlan iki çocuğum var. Oğluma kendimi çok yakın hissediyorum. Doğduğu anda onu tanıdım, aramızda yakın bir ruhsal bağ olduğunu hissettim. Kızımı da seviyorum, ama o oğlumla aramızdaki bu özel bağı algıladı, ve şimdi dışlandığını ya da incindiğini hissediyor.

Siz sadece biriyle değil, her iki çocuğunuzla da ruhsal bir bağa sahipsiniz. Doğacak her ruh ile ana-baba arasında bir anlaşma ve diyalog vardır. Siz bu diyaloğun farkında olmayabilirsiniz, ama sizi temin ederiz ki vardı.

Her bir çocuğun size gönüllü olarak geldiğini ve sizin ona ana-babalık etmeyi gönüllü olarak kabul ettiğinizi hatırlayın. Siz çocuklardan biriyle daha çok yaşamda birlikte olmuş olabilirsiniz, ama bu nispeten önemsizdir. Çocuklardan birine karşı duyduğunuz hisleri ya da çekimi de yadsımayın, çünkü bu çocuk size bir şeyi geri yansıtmaktadır. Bu ne olabilir? Her bir çocuk kişiliğin temelini oluşturan damgayı kalıtımsal olarak alır. Bu damga kuşaktan kuşağa geçirilir. Belki bu çocuk size ebeveynlerinizden birini ya da büyükbabanızı hatırlatmaktadır. Belki çocuklardan birini kendinize daha yakın bulmanızın nedeni, diğer çocuğun size henüz halletmediğiniz bir veçhenizi gösteriyor olmasıdır. Tüm bu özel bağ hislerinin geçmiş yaşamlardan ve ruhsal bağlardan kaynaklandığını öne sürmek işi çok basite indirgemek olur. Biz insanlığı gözlemlerken, her şey olmasa bile, çoğu şeyin aile dinamiğinden -hem yeni ailenizden, hem de ilk ailenizden- kaynaklandığını gözlemliyoruz.

Hayatınıza giren her çocuk bir armağanla gelir. Onlar -onlara ana-babalık yapma deneyimi yoluyla- size kim olduğunuzu göstermek için gelirler. Bu gerçekten de çocuk yetiştirmenin daha büyük armağanıdır. Aynı biyolojik ailedeki tüm ruhlar birbirlerinin gelişimlerine yardım etmek için bilinçli bir seçimle bir araya gelirler. Sorabileceğiniz en iyi so-

ru çocuklarınızın size kendi hakkınızda ne öğrettikleridir. Bu soruyu yanıtladığınızda, çocuk yetiştirmeyi daha açık bir kalple benimsemeye ve çocuklarınızı sizinle aynı ruhsal yolda olan, ve şu anda ortaya çıkma sürecinde bulunan yetişkin kişilikler olarak görmeye başlayabilirsiniz.

"Hayatınıza giren her çocuk bir armağanla gelir."

Ben bedensel olarak özürlü doğdum ve sonunda bunu geçmiş bir yaşamdan kaynaklanan bir "karma" ya da bu yaşamda öğrenmeyi, ondan ders almayı seçtiğim bir şey olarak kabul ettim. Ancak, bu koşulu birlikte götürüp, gelecek bir yaşamı aynı sorunla yaratmayacağımdan nasıl emin olabilirim?

Sizi temin ederiz ki "karma" dediğiniz şey geçmiş yaşamlarda işlenmiş suçların cezası ya da yapılan şeylerin karşılığı değildir. Düşünceleriniz ve duygularınız karmik durumların nedenidir, ve bu düşünceler ve duygular zaman içinde belli kalıplar geliştirebilirler.

Bir çocuk bedensel bir özürle doğduğunda, bu daima o aileyle ilgilidir. Aile birimlerinde ortaya çıkan duygusal engeller ve tıkanıklıklar -çoğunlukla erkeğin ya da kadının soyu yoluyla- kuşaktan kuşağa geçirilerek, kuşaklar boyunca devam edebilir. Çocuğunu kaybetme, cinsel tecavüze uğrama, bir ebeveynin erken ölümü, evlat edinme gibi bir olay, ya da baskıcı, acımasız, kısıtlayıcı davranış biçimleri, hepsi anadan kıza, kız toruna, onun kızına, ve babadan oğula, ve oğlan torunlara geçirilebilir. Hemen hemen her çocuk -o rolü öğrenmek için- aynı cinsiyetten olan ebeveyniyle duygusal olarak özdeşleştiğinden, o ebeveynin duygusal tıkanıklıklarını da masseder. O ebeveyn de kendi büyükbabasından ya da büyükannesinden duygusal bir yük devralmış olabilir. İnsan ailelerine baktığınızda, genelde bir tekrarlama görürsünüz.

Çoğunlukla, yirmi yaşından önce çocuk sahibi olan annelerin kızları da aynı şeyi yaparlar. Bir çocuk daima uyum arar, ve annesinin ya da babasının acı çektiğini gördüğünde, o ebeveynine duyduğu sevgiden ötürü, çoğunlukla gönüllü olarak, o yükün bir kısmını ya da çoğunu üstlenir. Bu çocukların doğasıdır ve ruh, çocuk olarak gelmeden önce, bunun olacağını bilir.

Duygusal engeller, gelişen cenindeki yaşam gücü enerjisinin akışını gerçekten engeller. Bir cenin gelen ruhun direkt bir ifadesi olarak gelişir. Yüz hatları, kafatasının ve bedenin şekli söz konusu ruhun duygusal halinin bir ifadesidir. "Doğuştan gelen kusurlar ya da sakatlıklar" aslında o ailedeki çözülmemiş, halledilmemiş duyguların birleşik etkisidir.

Ancak, gelen ruh bunu doğmadan önce bilir, ve bu genetik yapıyı bilinçli olarak seçer. Gelen ruh, genelde, ailenin diğer üyeleriyle yakın bir ilişkiye sahiptir, onlarla başka enkarnasyonlarda ya da fiziksel-olmayan katlarda birlikte çalışmıştır. Ancak, zaman zaman bir ruh, gelişmelerine yardımcı olmak için, tanımadığı bir aileyle birlikte çalışmaya da gönüllü olabilir. Ve böyle yaptığında, kendisi de tekâmül eder.

Bilim adamlarınız genetik bozukluklardan ya da kalıtımsal hastalıklardan söz ederken, bundan söz etmektedirler. Bedeni bilinç oluşturur, ve büyük-büyük-büyükannenin duygusal halinin neden olduğu bir fiziksel hastalık -eğer yol boyunca o duygu ya da o duygunun ardındaki kısıtlayıcı inanç çözümlenmemişse- kadın soyuyla torunlara geçirilebilir. Çoğunlukla, örneğin o büyük-büyük-büyükanne olan ruh, o aile sorununu çözmek için, aileye büyük-büyük-büyük-kız-torun olarak tekrar girecektir. Bu sanıldığından daha sık bir biçimde vuku bulur.

Peki, bir ruh fiziksel ya da duygusal mücadelelere yol açabileceğini önceden bildiği bir ortamı neden seçer? Çünkü

sizler gelişme-peşindeki varlıklarsınız, ve böyle olduğunuzdan, sevme kapasitenizi genişletecek her fırsatı kullanırsınız. Hemen hemen istisnasız olarak, böyle duygusal mücadelelere katılan tüm ruhlar birbirlerini tanırlar ve önceki yaşamlarda bir aile olarak birlikte çalışmışlardır. Bir kuşakta ortaya çıkan sorunlar -işin içindeki ruhlar geçmişte rol aldıkları tüm sorunları çözmek istediklerinden- bir başka kuşakta tekrar ele alınır. Eğer ilk aile karma'sı evlenmeden çocuk sahibi olan kızını çocuğunu evlatlık vermeye zorlayan büyük-büyükbaba ile başlamışsa, o zaman, eğer kalıtımsal duygusal hal hâlâ çözümlenmemişse, o büyük-büyükbaba bunu yapabilmek için, kızının torunu olarak aynı ailede tekrar doğmayı seçebilir.

O ailenin fiziksel katına yaklaşırken, enkarne olmadan hemen önce, o ruhun titreşimi değişmeye başlar. O bir kez daha "aile karma'sı" ile rezonansa girmeye başlar, ve oluşturduğu beden bu titreşimi yansıtır. Bir ailenin kuvvetle benimsediği inançlar da benzer etkiler yapabilir. Bir sperm ve yumurta bir araya geldiğinde, özgün bir varlık yaratmak için sadece DNA'lar birleşmez; yeni yaratılmış tek hücrenin çevresinde özgün bir hazırlayıcı aura da oluşur. Her sperm babanın aura alanının bir kopyasını (eş-örneğini), ve her yumurta annenin aura alanının bir kopyasını taşır. Bu manyetik enerji alanı ebeveynin tüm duygularını, düşüncelerini, inançlarını, dileklerini ve umutlarını içerir. Yumurta ve sperm birleştiğinde, tüm bu düşünceler ve hisler birleşerek, gelen ruh için özgün bir zihinsel ve duygusal beden yaratır. Bu enerji alanına, gelen ruhun özgün enerji imzası katılır. Bu özgün imza o ruhun tüm deneyimini içerir. Bu ruh enerjisi, bilgisi ve deneyimi yeni oluşmuş aura ile kaynaşıp birleşecektir. Bu şekilde, annenin, babanın, ve gelen ruhun niteliklerinin bir birleşimi olarak özgün bir kişilik oluşur. Eğer gelen çocuğun annesi derin bir yalnızlık hissi duyuyorsa, bu

his de çocuğun deneyiminin bir parçası olacaktır. Ancak, çocuk ruhun güçlü etkisi altındadır. Ruh, geçmiş yaşamlarda kendisi de yalnızlıkla mücadele etmiş olduğu için bu anneyi seçmiş olabilir; böylece, bu his vasıtasıyla tekâmül etmek için bu "yaşam damgasını" bir kez daha almayı ***seçmiş*** olabilir. İşte bir ruh böyle gelişmeye çalışır.

Durum, hastalık, fiziksel sınırlılık, hatta zihinsel hastalık her ne olursa olsun, tüm bunların sevgiden, birbirinize duyduğunuz sevgiden, ve nihai olarak da, kendinize duyduğunuz sevgiden ötürü yapıldığını hatırlamak önemlidir.

Eğer siz kısıtlayıcı bir fiziksel rahatsızlığa sahipseniz, kendi kendinize, bu fiziksel kısıtlamanın size başka türlü sahip olamayacağınız neyi verdiğini sormanız yararlı olur. O sizin ana-babanız ile her zamankinden daha çok vakit geçirmenize mi neden oldu? Sebat, cesaret ya da şefkat gibi nitelikleri geliştirmenize mi yardımcı oldu?

O kısıtlama sizin için neyi temsil ediyor? Bu sorunun yanıtını verdiğinizde, o hastalığın ya da rahatsızlığın gerçek nedenini ortaya çıkarmaya, ve çözülmesine yardımcı olmak için geldiğiniz aile karma'sını fark etmeye başlayacaksınız. Siz durumunuzu ister olumlu ister olumsuz bir durum olarak deneyimleyin, o gerçekte eylem halindeki sevgidir. Siz sizi kısıtlayan her şeyi serbest bırakarak bu sorunları duygusal ve ruhsal olarak çözebilirsiniz. Bir ruh bu tür bir deneyimi seçtiğinde, bunu büyük bir özenle yapar. O, ayrıca, böyle bir yolculuğa bilinçli olarak çıkmadan önce, ruhsal danışmanlara danışır ve tüm olasılıkları gözden geçirir. Bir ruh böyle fiziksel kısıtlamalar içeren bir yaşamı sadece başkalarına hizmet etmek için seçmez, o bunu esasen kendi gelişimine hizmet etmek için yapar. Eğer o deneyimin bir değeri olmasaydı, o deneyim seçilmezdi. Sizler gelişme-peşindeki varlıklarsınız, ve seçimler de bu yönde yapılır.

Eğer kalıtımsal bir hastalığa sahipseniz ve onu bir son-

raki yaşamınıza taşıma endişesi duyuyorsanız, o zaman endişelenmeyi bırakın. Bir şeyi, onu sevene dek bırakamayacağınızı bildiren bir yasa vardır. Sevmek izin-vermek ve kabul etmektir. Fiziksel kısıtlamanızı kabul ettiğinizde, onu bırakabilirsiniz. Daha derin bir düzeyde, bir gün bu sorunun size getirmiş olduğu tüm güzelliği ve sevgiyi göreceksiniz. Her şeyin size ve ailenize hizmet etmiş olduğunu idrak ettiğinizde, o hastalığı kutsayacak ve size hizmet ettiği için ona teşekkür edeceksiniz. Bir şeyi sevgiyle serbest bıraktığınızda, artık ona dikkatinizi vermezsiniz; ve ona dikkatinizi vermeyi bıraktığınızda, o da artık sizin deneyiminizde yer almaz. Size iyi bir sağlık dileriz!

Biyolojik ailemizden öğrenilecek başka ne vardır?

Bizim kalıtımsal düşüncelerden ve duygulardan söz etmemize rağmen, sizin onlar tarafından isteyerek kısıtlandığınızı bilmeniz önemlidir. Daha önce zıtlardan söz etmiştik. Kalıtımsal olarak aldığınız aile damgası sizin tarafınızdan seçilmiştir, çünkü o size daha önce seçmiş olduğunuz alanlarda gelişme fırsatları sağlamıştır. Belki siz bağışlama, anlayış, şefkat, kararlılık, cesaret, vs. gibi ruh niteliklerini geliştirmek istemiştiniz.

Hislerinizin hepsi de aslında sizden kaynaklanmaz. Bu bilgiyi okuyan birçoğunuz savaşlar yaşamış insanların çocuklarısınız, ve tüm savaşlarda travma vardır. Bu travmalar sizin duygusal yapınızın bir parçası olmuş, ve ayrıca, anababanızın çocuk yetiştirme biçimini dikte ettirmiştir. Geri çekilip ailenize bu bilginin ışığında baktığınızda, düşüncelerin ve hislerin bir ailede kuşaktan kuşağa nasıl geçirildiğini açıkça görebilirsiniz. İşte, çoğu duygusal engele neden olan şey, "bir insanın hakkında konuşmamış olduğu" o düşünceler ve hislerdir. Bu "travmalar" bir çocuğu annesinin ya da

babasının acısına uyandırır. Dünyaya geldiğinde, bir çocuk uyum arar. Ana-babasının acısını, onun duygusal yükünü kendi bedeninde gönüllü olarak taşıyarak hafifletmek bir çocuğun doğal eğilimidir. O bunu ana-babasına duyduğu sevgiden ötürü yapar.

Duygu, ana-babanızı size aktarmış oldukları şeyden ötürü onurlandırabildiğiniz noktada şifa bulur; çünkü sizin onlara hizmet etmiş olduğunuz gibi, onlar da size hizmet etmişlerdir. Onların tüm varlıkları sizin bir parçanız olmuş, ve bu veçheleri geliştirmek aile karması'nda size düşen rol olmuştur. Her şeyin önceden plânlanmış ve seçilmiş olduğunu anladığınızda, o zaman ana-babanızın size vermiş oldukları armağana saygı duyabilirsiniz. Bu noktada, ruhunuzun gerçek özünü ortaya çıkaracak şekilde serbest kalırsınız. Ana-babanızı sevgi ve saygıyla serbest bıraktığınızda, ruhunuz sizi giderek daha çok etkileyecek, ve yaşamınız mutlulukla dolacaktır.

Eğer ana-babanıza sahip çıkmazsanız, enkarne olmadan önce yaptığınız seçimleri de yadsımış olursunuz. Ve kendi özünüzü de yadsımış olursunuz, çünkü siz, kısmen, onların yaratımısınız. İçinizde onların özelliklerini, düşüncelerini ve inançlarını barındırıyorsunuz. Bu kısıtlamalar size, ancak siz buna inanıyorsanız, hükmedebilirler, çünkü siz burada aileyi tekâmül ettirmek için de bulunuyorsunuz, ve böyle yaparak, insanlık ailesini de tekâmül ettirirsiniz, çünkü bir kişi tüm kısıtlamalardan kurtulduğunda, tüm dünya ebediyen değişmiş olur.

13

İyi ve Kötü

Birçok dini felsefe iyi ile kötü arasında bir savaş olduğunu söyler. Birçok "yeni çağ" düşünürü bile bunu söylüyor. Sizin bu konudaki görüşünüz nedir?

Siz kötü'den söz ederken, bununla yaradılıştan kötü ya da "tanrıtanımaz" olanı kastettiğinizi anlıyoruz. Yaradılıştan kötü olan hiçbir şey yoktur. Evren'de iki duygusal hal mevcuttur. Bunlardan biri sevgi, diğeri de korkudur. Sizin "kötü" dediğiniz şey korkudan kaynaklanmıştır. Büyük korku ayrılığa neden olur, ve bazen bu ayrılık bir kişiliğin kaynağından, Tanrı'dan tamamen ayrı göründüğü bir hale girmesine neden olabilir. Ancak, bu bir illüzyondur, çünkü hiç kimse ve hiçbir şey Tanrı'nın sevgisinin ötesinde var olamaz. Her şey, kötü olduğuna hükmettikleriniz bile, Tanrı'nın zihninde ve kalbinde yer alır.

Burada mantığınıza başvuralım. Eğer Tanrı "Tüm-Varolan" ise, ve her şey Tanrı içinde mevcutsa, nasıl olur da iyi ile kötü arasında bir savaş olabilir? Bu, Tanrı'nın bir parçası olmayan varlıkların bulunduğunu ima eder, ve bu da Tanrı'nın gerçek doğasını yadsımak olur. Eğer iyi ile kötü arasında gerçekten bir savaş olsaydı, o zaman bu Tanrı'nın kendi içinde bölündüğü anlamına gelecekti. Bu böyle değildir.

Tıpkı "dışsal bir Tanrı" insanlığın yaratımı olduğu gibi,

Şeytan ve benzeri varlıklar da insanlığın yaratımıdır. Tıpkı Tanrı'yı ***kendi*** suretinizde yaratmış olduğunuz gibi, Şeytanı da ***kendi*** suretinizde yarattınız. Her ikisi de insan türünün muktedirliğinin temel-modelleridir (arşetipleridir). Onlar sizin en büyük düşlerinizi ve en kötü kâbuslarınızı temsil ederler. Çünkü insanlar, doğaları gereği, büyük mucizeler, şefkat ve iyilik göstermeye muktedir oldukları gibi, aynı şekilde, büyük gaddarlık ve kötülük yapmaya da muktedirlerdir. Ancak, tüm bunlar sadece sizin içsel halinizin bir yansımasıdır. Siz bir korku hali içindeyken, bu korkuyu yansıtacak şekilde davranırsınız. Korku ayırır; o birleştirmez. Tanrı'nın yukarıda ve sizden üstün olduğu şeklindeki dini kavramınız korkunun, ya da sizin deyiminizle "kötü"nün ifadesine birçok biçimde katkıda bulunmuştur.

Siz, "Bir başka insanı soyan ya da ona işkence eden biri nasıl olur da korkuyor olabilir? O, açıkça, kötü biridir," diyebilirsiniz. Ve biz de diyoruz ki: Böyle bir suç işleyebilmek için o kişinin neye inanıyor olması gerekir? Mutlu bir insan böyle bir şey yapar mı? Değerli olduğunu hisseden biri böyle bir davranışta bulunur mu? Yoksa kaynağından, Tanrı'dan ayrılmış olduğunu hisseden biri mi böyle şeyler yapmaya yatkın olacaktır? Bu tam olarak böyledir.

Birçoğunuz Dünya üzerindeki yaşamda bir şeylerin yanlış gitmiş olduğuna, bir yanlışın yapıldığına ve insanlığın bir biçimde "gözden düştüğüne" inanırsınız. Dünya'yı böyle görmek sizin kurtarılmaya ihtiyaç duymanıza ve bu kurtarmanın sorumluluğunu başkalarına yüklemenize neden olmuştur. Mesih buna tam bir örnek oluşturur. Bir perspektiften, sizi kurtaracak olan gerçekten de "Mesih"tir; ama yine, biz insan İsa'dan, ya da herhangi bir ruhtan söz etmiyoruz. Biz Mesih tarafından temsil edilenden söz ediyoruz. Mesih birleşmiş kalbi; tüm yaşamla bir olduğunu, ve tüm yaşamın, her şeyin, tüm varlıkların onun bir parçası olduğunu anla-

yan kalbi temsil eder. Bu anlamda, evet, Mesih, ya da Mesih'in bir bilinç düzeyi olarak idrak edilmesi sizin kurtuluşunuzdur, çünkü bu farkındahk düzeyiyle siz en sonunda gerçeği görebileceksiniz. Göreceğiniz gerçek, sizin Kaynak'tan ***asla*** ayrı olmadığınızdır. Hiç kimse asla ayrılmamıştır; sizin ayrı olarak algıladığınız her şey, sadece, sizin algılayışınızdan ötürü öyle görünür. Realite diye bir şey yoktur; sadece sizin onu algılayışınız vardır.

*"Göreceğiniz gerçek, sizin Kaynak'tan **asla** ayrı olmadığınızdır. Hiç kimse asla ayrılmamıştır."*

Peki, bu görüş-noktası nasıl oluştu? O oluştu, çünkü o karşılaşmaya karar verdiğiniz meydan-okumanın bir parçasıydı. Bir ruh olarak, siz gelişme-peşindeki bir varlıksınız, ve böyle olduğunuzdan, yaptığınız her şeyde gelişmeyi ararsınız. Fiziksel kat sizin oynadığınız birçok oyun-alanından biridir. Siz ruhsal doğanızı daha tam bir biçimde anlayabilmek için fiziksel dünyaya girdiniz. O sizin en büyük öğretmeniniz ve müttefiğiniz olmuştur. Fiziksel dünyaya girdiğinizde, onunla çok güçlü bir biçimde özdeşleşmeye başladınız. Fiziksel bedeniniz fiziksel duyumlara sahipti. O incinebilir, yaralanabilir, hatta ölebilirdi. Dolayısıyla, siz bu kata girdiğinizde başlıca hedefiniz, fiziksel organizmanın hayatta kalabilmesiydi. Fiziksel beden sizin "tüm varlığınız" oldu. Onsuz, siz de var olamazdınız. Ancak, fiziksel bedenle derin bir biçimde özdeşleşmenize rağmen, hâlâ Büyük Benliğiniz, Ruhunuz, Tüm Yaşamın Kaynağı ile ebedi bağlantıya sahiptiniz. Ruhsal benliğiniz sizin içinize bir atom ekmişti, ve bu atom, yumuşak bir biçimde, sevme iradesiyle nabız gibi atar. O bir mıknatıs gibi davranarak, sizi kendinizi Tanrı/Tanrıça olarak idrak etmeye, ve sevgiye doğru çeker.

Fiziksel bedeni kendiniz olarak, tüm varlığınız olarak görme deneyimi, gerçek kimliğinizi "içsel olarak bilmeniz" ile

birleşince, siz içsel bilişi aramaya, onu anlamaya başladınız. Tıpkı fiziksel bedenle, dışsal olanla özdeşleştiğiniz gibi, o zaman "içsel bilişi" dışsallaştırmaya başladınız, ve böylece kişiselleştirilmiş bir Tanrı icat ettiniz. Aynı şekilde Şeytan ve kötü güçler de doğdu, çünkü onlar sizin korkularınızı temsil ediyorlardı.

Bunu söylemişken, size Evren'in çok farklı tekâmül düzeylerinde bulunan ruhların yer aldığı çok geniş bir yer olduğunu hatırlatalım. Tıpkı birçok insan gibi, korkunun-esiri olan gayri-fiziksel varlıklar da vardır. Ancak, daha önce de söylediğimiz ve daha birçok kez tekrarlayacağımız gibi, kendi realitenizi kendiniz yaratırsınız. Dolayısıyla, hayatınızdaki her olayı siz yaratırsınız. Evren'de her şey titreşimdir, ve siz kendinize titreşiminize uygun olan şeyleri çekersiniz, çünkü benzer benzeri çeker. "Kötü" güçleri düşünün ve -algıladığınız- "kötülükle" titreşmeye başlarsınız. Siz bunu yaptığınızda, o "kötü"yü realitenize çekmeye başlarsınız, ve böylece gerçekten de böyle enerjiler sizin olabilir. Sevgiyi düşünün, o sizin olur; korkuyu düşünün, o sizin olur; güzelliği düşünün, o sizin olur; çirkinliği düşünün; o da sizin olur. Siz her ne olduğunuzu düşünüyorsanız, o'sunuz. Öyleyse bugün kendinizi nasıl düşünmek istiyorsunuz?

"Sevgiyi düşünün, o sizin olur;
korkuyu düşünün, o sizin olur."

Sizde yanlış bir şey yoktur; asla olmamıştır ve asla da olmayacaktır. Siz özgür iradeye sahipsiniz, öyle değil mi? Özgür iradenin var olabilmesi için, izin-vermenin de var olması gerekir. İzin-vermenin var olabilmesi için, kabul-etme de var olmalıdır. Kabul-etmenin var olabilmesi için, sevgi de var olmalıdır. Çünkü sevgi, olan'ı tümüyle ve tam olarak kabul etmektir. Siz gerçekten çok seviliyorsunuz. Bedeninizdeki her hücre, kafanızdaki her saç teli, varlığınızı oluşturan her par-

çacık, hepsi daima mutlak koşulsuz sevgi içinde tutulur. Geçmişte ne yapmış olduğunuz, şimdi ne yaptığınız, gelecekte ne yapacağınız hiçbir fark yaratmaz, siz daima sevilirsiniz. Neden mi? Çünkü sevgi nihai ve en yüksek gerçektir, o "Tanrı"nın doğasıdır; o sizin gerçek doğanızdır. Sizin için anahtar, kendinizi sevme nedenlerinizi hatırlamaktır, çünkü sizin kurtuluşunuz budur, yani kendinizi sevmektir. Çünkü siz kendinizi severken, başkalarını da seversiniz ve onları kendi uzantınız olarak deneyimlersiniz. İşte bu idrakle tüm varlığınızı huzur kaplar ve siz gerçek kimliğinizi hatırlarsınız. Tanrı'dan asla ayrılmadığınızı hatırlarsınız, sizin sadece sevilmediğinizi, bizzat sevgi olduğunuzu hatırlarsınız. Tanrı olduğunuzu hatırlarsınız!

"Sevgi nihai ve en yüksek gerçektir,
o sizin gerçek doğanızdır."

Bu hayat ve yaşamış olduğunuz tüm hayatlar bir yolculuktur. Eğer öyle olmasını seçerseniz, bu mutluluk dolu bir yolculuk olabilir. Siz bu yolculuğa kendi seçiminiz doğrultusunda çıktınız; başka hiçbir nedenden ötürü değil, fiziksel dünyada olmayı seçtiğiniz için buradasınız. Sizi fiziksel bedene girmeye zorlamış ya da fiziksel dünyaya zorla göndermiş bir yüksek otorite yoktur. Yolculuğunuzun bir parçası da sizin yaratan olduğunuzu ve sizin sorumlu olduğunuzu, bunun başka türlü olmadığını hatırlamaktır.

Birçoğunuz fiziksel dünyada bulunduğunuz için üzülüyor, başka bir yerde olmayı özlüyor ve belki, bu fiziksel "sefaletten" kurtuluşu vaat ettiği için ruhsal konular üzerinde sıkı bir biçimde çalışıyorsunuz. Şu gerçeği tekrar edelim: Siz bir şeyi sevene dek onu bırakamazsınız. Ve bunu neden söylüyoruz? Size, katı bir biçimde, bulunduğunuz yere yakınmadan katlanmanızı, ya da bu dünyadan ayrılabilmek için her şeye boyun eğmeniz ve işleri düzeltmeniz gerektiğini mi söy-

lüyoruz? Hayır! Size bunu söylüyoruz, çünkü bu Evrensel Yasa'dır. Açıklayalım:

Siz bir şeyi sevdiğinizde, onu kabul edersiniz. Bir şeyi kabul ettiğinizde, ona direnmeyi bırakırsınız; bir şeye artık direnmediğinizde, onun üzerinde odaklanmayı bırakırsınız. Anahtar budur. Herhangi bir şeyi sevdiğinizde, onu serbest bırakırsınız, ve siz de özgürleşirsiniz. Eğer fiziksel dünyada bulunduğunuz için üzülüyor, onu bir kapan olarak, ya da bir ceza olarak, veya yeterince iyi olabilmek için bulunmanız gereken bir yer olarak görüyorsanız, o zaman ona direniyorsunuz demektir. Ona direndiğinizde, onun üzerinde odaklanmışsınız demektir; onun üzerinde odaklandığınızda, o sizin olur! Bu başka türlü olamaz. Siz bir şeyin üzerinde odaklandığınızda, o çoğalır, büyür, ve siz sonunda onun daha çoğuna sahip olursunuz. Dolayısıyla, fiziksel dünyadan çıkıp fiziksel-olmayan dünyaya girmenin tek yolu, tam olarak, ilk başta yapmaya giriştiğiniz şeyi yapmak, yani onu sevmektir. Gerçekten de, evet, onu sevmektir. Dünya yaşamının her veçhesini sevmektir. İnsanları sevmek; hayvanları, ağaçları, bitkileri, taşları, kentleri, dağları, denizleri, çölleri sevmektir. İnsanların güzelliğine, yaratıcılığına ve zevk aldıkları şeylere saygı göstermektir. Sevgi özgürlüğünüzün anahtarıdır. Sevgi kurtuluşunuzdur. Siz bu harika yere eriştiğinizde, artık buradan ayrılmak istemeyeceksiniz. "Aman Tanrım, bu şimdiye dek bulunduğum en tatlı, en heyecan verici, en harika yer," diyeceksiniz. Fiziksel olarak mevcut olup, aynı zamanda tüm yaşamın Kaynağı ile bilinçli bir biçimde birlik içinde olmaktan daha harika bir şey yoktur. İşte bu yüzden bu kadar çok varlık fiziksel dünyada bulunmaktadır, işte bu yüzden birçoğunuz buraya tekrar tekrar dönersiniz. Burası bulunulacak harika bir yerdir!

Şiddet dolu suçu nasıl anlayabiliriz? Sık sık, tamamen anlamsız görünen bir şiddet içeren suçların işlendiğini duyuyoruz.

Şiddet, daima, korkuya gösterilen bir tepkidir. Şiddet içeren eylemlerde bulunanlar bunu bir tehlike algıladıkları için yaparlar. Onlar kurbanlarının kendi güvenlikleri için bir tehdit oluşturduğunu algılar, ve dolayısıyla bu algılarına uygun olarak davranırlar. Böyle davrananların algılayışına göre, özgürlüğün kaybı onlar için en büyük tehdittir. Dolayısıyla, bu özgürlük için bir tehdit oluşturanlar en büyük tehlikeyi sunmakta olarak görülürler.

Öyleyse böyle davranışların nedenleri nelerdir? Bu karmaşık bir meseledir, ve bunu size bildiğimiz en basit biçimde açıklayacağız. Birincisi, kendinize şu soruyu sorun: Saldırganın böyle davranmayı seçmesi için kendisi ve dünya hakkında neye inanması gerekir? Biliyorsunuz ki, kendisini Tanrı'nın fiziksel uzantısı olarak hisseden biri böyle davranmayacaktır. Bolluk, sevgi, sağlık ve rahatlık, ve yaratma yeteneğinin kendi doğasının bir parçası olduğuna inanan biri bu şekilde davranmayacaktır. Bir insanı başkalarına zarar verecek şekilde davranmaya iten şey, ***daima***, sınırlayıcı inançlardır. Nihai olarak, onlar kendilerine zarar verirler. Çünkü toplumunuz onları "düzeltmeye", "cezalandırarak ıslah etmeye" çalışırken, onlar değerli olmadıklarına daha çok inanacak, ve bu da daha derin bir güçsüzlük hissi duymalarına neden olacaktır. Bu şekilde davrananlar kendilerini güçsüz hissedenlerdir. Onlar sizi boyun eğdirmeye, size üstün gelmeye çalışırlar, çünkü eksikliğini hissettikleri şeyi aramaktadırlar, ve eksikliği hissedilen şey hakiki güçtür. Hakiki güç, tüm yaşamın Kaynağı'na bağlı olduğunuzu bilmekten kaynaklanır. Hakiki güç, istediğiniz şeyi yaratacak güce sahip olduğunuzu bilmekten gelir. Hakiki güç, sizin Tanrı tarafından sevilmekle kalmayıp, özünde Tanrı olduğunuzu bilmekten kaynaklanır.

"Hakiki güç tüm yaşamın Kaynağı'na bağlı olduğunuzu bilmekten kaynaklanır."

Toplumunuzda, bizim deyimimizle, sahip çıkılmamış, reddedilmiş insanlar vardır. Onlar yetişirken büyük ölçüde sahipsiz kalmışlar ve ebeveynlerinden birisi ya da her ikisiyle bir sevgi bağı oluşturma fırsatı bulamamışlardır. Sizin ana-babanız ile aranızda "iyi" dediğiniz bir ilişki olmayabilir, ama siz yine de onları seversiniz, ve onlar da sizi severler. Belki istenilmemiş, ya da çocuk yetiştirmek için gerekli duygusal beceriden, hatta en ufak bir ilgiden yoksun kişiler tarafından yetiştirilmiş olan, "sahip çıkılmamış" bir çocuk, kendini hiç kimseye bağlı hissetmeyecektir. Bazılarınız anababalarınız tarafından reddedilmiş olabilirsiniz, ama çoğu durumda, çevrenizde bağlandığınız başka yetişkinler olmuştur. Bir çocuk hiç kimseye bağlanamadığında, sevgi bilgisinden de yoksun kalır. O, ayrıca, acı bilgisinden de yoksun kalır. Birine bağlanmadan, bir çocuk duygular hissedemez, duyguları yorumlayamaz, ve sevginin ya da acının ne olduğunu bilemez. Dolayısıyla, bir yetişkin olduğunda, bu birey kendini çok şiddet içeren biçimlerde, ya da sizin acımasız veya "kötü" dediğiniz biçimlerde ifade edebilir.

Böyle bir ruh kendini reddedilmiş hissettiği birçok enkarnasyon geçirmiştir, ve bu durumun tek çözümü ona koşulsuz sevgi sunmaktır. Bu sevgi, kısmen, bu insana nasıl hissedeceğini öğretirken, eylemlerinden kendisinin sorumlu olduğunu da öğretmektir. Ona nasıl hissedeceğini öğretmek anahtardır. Bu birey o kadar çok duygusal acı hissetmiş ve hâlâ da hissetmektedir ki, kendisini ondan ayırmıştır. Bu kişiliklerin bölünüp zihinsel hastalıklara neden olmasına benzer. Sizin sevecen, şifalandıran bir insan olarak buna vereceğiniz karşılık, kısmen, dünyanızı sizinle paylaşan herkese hislerin ne olduğunu, onların neyin uygun olduğunu ve neyin olmadığını insana nasıl öğrettiklerini öğretmektir. Şid-

det suçluları, gerçekten, sizin en yoğun şefkatinize ve kabulünüze lâyıktırlar, çünkü onların özlemini çektikleri şey budur. Onlar sizin tarafınızdan küçümsenmeyi ya da cezalandırılmayı hak etmezler; ancak, bu onların tüm eylemlerinin sorumluluğunu üstlenmeleri gerektiği gerçeğini yadsımaz.

Tüm suç ve şiddet sorunlarınızın çözümü kendinize bakış biçiminizi değiştirmektir. Siz çocuklarınızı kendinize bakış biçiminize uygun olarak eğitirsiniz. Eğer siz değerli olabilmek için bazı şeyler yapmanız, olmanız ve söylemeniz gerektiğine inanıyorsanız, çocuklarınızı da bu şekilde eğiteceksinizdir. Bu kendine-bakış sizin "daha az", "yetersiz" olduğunuz düşüncesini yayar. Yerleşik kurallara, geleneklere, göreneklere uygun davranışa, doğal eğilim ve yetenekten daha çok önem verilen bir kültürde, bir çocuk başkaldırma eğilimi gösterecektir. Başkaldırıya neden olan şey, daima, acıdır. Acı direnişe neden olur, ve direniş de tehdit edici davranışa sevk edebilir. Kendini-takdir-etme tüm acılarınızın çözümüdür. Kendinizi takdir ettiğinizde, kendinizi sevmeye de başlarsınız; kendinizi sevdiğinizde, başkalarını da sever ve takdir edersiniz; böyle yaptığınızda, başkalarının oldukları gibi olmalarına izin vermeye başlarsınız, çünkü sizin de olduğunuz gibi olmanıza izin vermektesinizdir. Eğer hepiniz olduğunuz gibi olabilmenize izin verseydiniz, tüm dünyaya bir anda barış hâkim olurdu. Sizin meseleleri düzeltmek için sıkı çalışmanız gerekmez; sadece gerçeğe karşı direnmeyi, ona karşı koymayı bırakmanız yeter. Bu gerçek de, sizin ölçüsüz bir biçimde sevildiğinizdir.

Bizi yöneten gizli hükümetlerden, fesat maksadıyla yapılan gizli anlaşmalardan, ve hatta bu işe dahil olan uzaylılardan söz ediliyor. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

İki en yüksek gerçeği tekrar edelim: Birinci gerçek: Siz ko-

şulsuz bir biçimde ve çok seviliyorsunuz. İkinci gerçek: Kendi realitenizi kendiniz yaratırsınız. Onun bir kısmını değil, çoğunu değil, hepsini siz yaratırsınız. Bizim bu kitapta sunduğumuz tüm şey bu gerçeklerin yinelenmesidir.

Tüm insanlar farklı gelişim ve tekâmül düzeylerinde bulunurlar. Birçoğunuz yüzlerce enkarnasyon deneyimine sahipsiniz, ve şu anda Dünya'da bulunan daha birçokları daha az enkarnasyon ve daha az deneyim geçirmiştir. Dünya üzerindeki yaşamın aşamalarından biri, gücü yakından tanımaktır: kişisel gücü deneyimlemek, onu kullanmak, ona maruz kalmak, yani gücün tüm veçhelerini öğrenmektir. Gizli anlaşmalar ve size karşı çalışan "kuvvetler" tüm gücün kendi içlerinde yattığını unutmuş olanların ürünüdür.

Evet, sizin, "Ama, 'onların' bunu yaptıklarının ya da 'onların' şunu yaptıklarının kanıtı var," dediğinizi işitiyoruz. Ve size diyoruz ki: Onlar bunu kime yapıyorlar? Size mi yapıyorlar? Realitenizde olmasını istediğiniz şey bu mu? Biz size başınızı kuma gömmenizi ve bir şirket yakındaki bir nehre kimyasal atık boşalttığında buna seyirci kalmanızı söylemiyoruz. Ama, size şunu hatırlatıyoruz: Siz nasıl bir dünya istiyorsunuz?

Bu gezegen normal bir tekâmül aşamasında bulunmaktadır. Biz sizin galaksinize, ve yakından tanıdığımız ve üzerinde canlıların bulunduğu tüm gezegenlere baktığımızda, Dünya'nın iyi yolda olduğunu görüyoruz. Durumu sizin terimlerinizle ifade edersek, tıpkı sizinkinden çok "daha iyi" durumda olan gezegenler bulunduğu gibi, sizinkinden çok "daha kötü" durumda olan gezegenler de vardır. Bunu anlamak için, ruh tekâmülünün aşamalarını anlamanız gerekir. Sizin realiteniz genel inanç birliğinizin bir yansımasıdır. Siz Evren'in düşman bir yer olduğuna ve kendinizi ona karşı korumanız gerektiğine inanırsınız. Bu gerçek kimliklerine, özlerine henüz uyanmamış ruhların tipik özelliğidir. "Eğer on-

lar bunu yapmamış olsalardı, o zaman ben şu olabilirdim," inancı, büyük benliklerini kısa bir an için hissetmiş, ama hâlâ geçmişte bulundukları yerin tüm korkuları ve güç mücadeleleriyle mücadele eden olgun ruhların oldukça tipik bir özelliğidir.

Bu, tümüyle, sizin gerçek kimliğinizi kabul ve tasdik etmek istememenizle ilgilidir. Bir yerlerde birileri sizi değersiz ve güçsüz varlıklar olduğunuza ikna etmiştir, ve şimdi siz de kendinizi buna ikna etmekle meşgulsünüzdür. Bunu bırakın! Kendi realitenizi kendiniz yaratırsınız. Siz nasıl bir dünya istiyorsunuz? Kendi gücünüzü kabul ve tasdik etmeye hazır mısınız? Sevginin gücünü kabul ve tasdik etmeye hazır mısınız? Bunu başaracak cesaretiniz var mı? Çünkü bunu başarmak cesaret gerektirir. Tüm dünya sizin zayıf ve savunmasız olduğunuzu söylemektedir. Siz çekinmeden, "Ben Tanrı ile bir'im, ve benim en büyük ve en derin arzum sevmektir," diyen o yalnız ses olmaya gönüllü müsünüz?

14

Gerçek İçsel Rehberlik

Gerçek içsel rehberlik ile, "bir şeyin olacağına inanmak ya da öyle olmasını istemek" arasındaki farkı nasıl ayırt edebiliriz?

Biz bir kediyi güvercinlerin arasına atıp, sonra da size aralarında hiçbir fark olmadığını söyleyebilir miyiz? Biz sizin şunu sorduğunuzu algılıyoruz: "Aklıma bir şeyi yapmayı içeren bir fikir geldiğinde, onun yapılacak doğru şey olup olmadığını nasıl bilebilirim?" Belki bu sizin işlerin beklediğiniz gibi gelişmediği geçmiş deneyimlerinize dayanmaktadır. Önce bu konuyu ele alalım.

İşler sizin istediğiniz gibi gelişmediğinde, birçoğunuz kendi kendinize, "Demek ki bunun olmaması gerekiyordu," ya da "Evren'in benim için başka plânları var," demeye alışmışsınızdır. Biz sizin için önemsiz olan şeylerden değil, gerçekten istemiş olduğunuz, ama gerçekleşmemiş olan şeylerden söz ediyoruz. Daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, hisleriniz sizin en iyi dostlarınızdır, ve bu anlamda, "bir şeyin olacağına inanmak ya da öyle olmasını istemek" ile içsel rehberlik bir ve aynı şeydir. Çünkü siz istediğiniz şeyi düşündüğünüzde ve o şeye sahip olma ya da onu yapma fikrinin verdiği içsel mutluluk hissine uyumlanmaya başladığınızda, İçsel Benliğiniz hemen o şeyi size getirmeye başlar. Siz ilham alır, ve sizi güçlendiren iyi ve olumlu hislerle teşvik edilirsi-

niz.

Günlük yaşamınızda siz işle ilgili, ya da yuvaya dönüş yolculuğunuzda hangi yolu seçeceğinizle ilgili kararlar verirsiniz. Hislerinize uyumlanmanız, içsel rehberliği hissetmenin ve ona göre davranmanın en iyi yoludur. Her gün hislerinizi "kontrol ederek," yavaş yavaş içsel rehberliğinizin çok farkında hale gelir, öyle ki görünüşte önemsiz şeylerle ilgili süptil değişiklikleri bile hissedersiniz. Bakın, ruhunuz sizin mutluluk, sevgi, bolluk ve sağlık dolu bir yaşam sürmenizi ister, ve her zaman sizi bu yönde yönlendirmeye çalışır. Düşündüğünüz şeyin "hüsnükuruntu" mu, yoksa içsel rehberlik mi olduğuna karar vermek için yapmanız gereken şey hislerinizi duyumsamaktır. Eğer hislerinizi duyumsayamaz ya da tanımlayamazsanız, o zaman soluk alıp verişinizi hissedin. Solunumunuz, yani yaşam gücü enerjisini içinize çekme işlemi, duygularınıza, çok süptil olanlara karşı bile tepki gösterir.

Sessizce oturun ve vermek istediğiniz bir kararı düşünün, ki bu iki tatil yerinden birini seçmek gibi önemsiz görünen bir karar bile olabilir. Kendinizi, diyelim ki önce Yunanistan'da, ve sonra da İspanya'da hayal edin. Solunumunuza ne oldu? İki seçenek üzerinde düşünürken solunumunuzda bir değişiklik oldu mu? Eğer bir fark hissetmediyseniz, tatilden ne beklediğinizi ve bu zamanı nasıl geçirmek istediğinizi tanımlayın. Büyük Benliğiniz her iki tatil yerindeki fırsatları ve koşulları zaten bilmektedir. Bir kez ne istediğinizi belirlediğinizde, kendinizi yine her iki yerde de hayal edin. Daha geniş, daha kolay, daha tam bir biçimde soluk alıp vermenize neden olan görüntü sizin gideceğiniz yerdir, çünkü ruhunuz size o yerin istediğiniz şeye daha uygun olduğunu söylemektedir. Ne hissettiğini bilmekte zorlananlarınız için, solunumunuzu gözlemlemek mükemmel bir başlangıç olur. Eğer bu alıştırma sizin için çok süptilse, birbiriy-

le daha az ilgili şeyleri gözünüzde canlandırın. Örneğin, yapmaktan hoşlanmadığınız bir şeyi yaptığınızı hayal edin, ve solunumunuzu izleyin. Sonra yapmaya bayıldığınız bir şeyi hayal edin, ve aradaki farkı hissedin! Bu sizin kendi sabit Evet/Hayır mekanizmanızdır!

Biz sizi, "bir şeyin olacağına inanmaya ya da öyle olmasını istemeye" de teşvik ediyoruz. Hayal gücünüzü genişletin, tüm olasılıkları gözünüzde canlandırın ve kendinizi sınırlamayın. Siz istediğiniz şeye sahip olabilirsiniz, ve Büyük Benliğiniz ona sahip olmanızı ister!

Siz, bize iyi gelen, kendimizi iyi hissetmemizi sağlayan şeyi yapmamızı söylemiştiniz. Uyuşturucu maddeler de insanın kendini iyi hissetmesini sağlıyor, o zaman onun sonuçlarını görmezden mi geleceğiz?

Biz "kendini iyi hissetmek" derken, bir insanın bir cüzdanı çalarken, ya da bedende kimyasal reaksiyonlar yaratan diğer şeyleri yaparken hissedebileceği geçici yüksek heyecan hissinden söz etmiyoruz. Bu tür bir "kendini iyi hissetme", uyuşturucuların etkileri gibi, geçicidir. Uyuşturucu bağımlıları, ya da diğer bağımlılar bunu mutluluk değil, yoksunluk hissiyle yaparlar. Tüm bağımlılıklar, o bireyin içinde hissettiği boşluğu doldurmaya çalışma çabasından kaynaklanır. İnsanlar iki temel sınırlayıcı inançla boğuşurlar: "Ben güçsüzüm" ve "Ben sevilmiyorum." Birçok insan, hissettiği yalnızlık, umutsuzluk, çaresizlik hissini hafifletmek için uyuşturucu maddelere ve duyuları yükselten davranışlara başvurur.

Biz, "size iyi gelen, kendinizi iyi hissetmenizi sağlayan şeyi yapın" derken, mutluluk verici bir serüvenden söz ediyoruz. Siz mutluluk verici bir serüvene giriştiğinizde, kalbiniz açıktır ve siz bir çocuk gibi, karşılaştığınız yeni olasılıkları kucaklamaya hazırsınızdır. Uyuşturucu maddeler ise, genel-

de, olumsuz hisleri hafifletmek ya da uyuşturmak için kullanılır, ve dolayısıyla bu mutluluktan değil, yoksunluk hissinden kaynaklanan bir eylemdir. Siz kendinizi iyi hissetmenizi sağlayan şeyin peşine düştüğünüzde, yaratıcı enerjilerin akışına daha açık olursunuz. Kendinizi yaşam, geleceğiniz ve çevrenizdeki insanlarla ilgili olarak daha neşeli, yaratıcı ve coşku dolu hissedersiniz. Yine, tekrar ediyoruz, size iyi gelen şeyi yapın, çünkü o sizin için iyidir!

Hayatta bir şeyleri elde etmek için mücadele etmeyi öğrenmiş insanlar bu enerjiyi nasıl değiştirip -daha az çaba gösterdiklerini, tembellik ettiklerini, durgunlaştıklarını hissetmeden- daha fazla mutluluğu deneyimleyebilirler?

Biz, büyük çoğunluğunuzun, sahip olduğunuz her şey için çok çalışmanız gerektiği inancını miras almış olduğunuzu görüyoruz. Bu sizin içsel değersizlik hissinizden kaynaklanır.

Birçoğunuz değersizlik hakkında böyle güçlü inançlara sahipsiniz, ve her bireyin kendi realitesini yarattığını anlamaya başlamanıza rağmen, hâlâ değerlilikle ilgili güçlü yargılar barındırıyorsunuz. Evren tümüyle tarafsızdır. O sizin haklı mı haksız mı olduğunuzu, çalışkan mı tembel mi olduğunuzu umursamaz. Evren'in karşılık verdiği tek şey sizin belli bir konuya verdiğiniz dikkattir. Eğer siz diğer insanların onayını kazanmak için çok çalışmanız gerektiğini hissediyorsanız, o zaman bunu deneyimlersiniz. Eğer iki kişi milli piyangoyu kazansa, büyük ikramiyeyi kazanan kişi yüzü hiç gülmeyen, komşularına karşı daima kaba davranan, sadece çok para kazanmayı umursayan aksi bir adam olsa, en küçük ikramiyeyi kazanan kişi ise yıllardır hiç tatil yapmamış, yaşamı bir mücadele olarak gören, çok çalışan dul bir anne olsa, hepiniz bu duruma, "Ama, bu adil değil!" diye karşı çıkabilirsiniz, oysa bu Evrensel yasaya tamamen uygun bir durumdur.

Evren tarafsızdır. Sizler yaratanlarsınız; kendi realitenizi kendiniz yaratırsınız. Realiteniz sizin seçiminizdir. Realiteniz sizin seçiminizdir. Realiteniz sizin seçiminizdir! Siz onun bir kısmını değil, çoğunu değil, hepsini yaratırsınız. Siz realitenizi, düşündüğünüz düşünceleri düşünmeyi ve hissettiğiniz hisleri hissetmeyi seçtiğiniz ölçüde seçersiniz. Sizler özgür iradeli varlıklarsınız. Özgür irade ölçülü dozlarda gelmez. Siz ona ya sahipsinizdir ya da değilsinizdir.

Eğer size, birçoklarına olduğu gibi, mücadele etmenin asil bir şey olduğu öğretilmişse, o zaman bunu yapmayı hemen bırakın. Kendinize şu soruyu sorun: Mücadele içinde yaşamanın ödülü nedir? Birçoğunuz açığa vurulmamış ve isimlendirilmemiş kulüplerin üyelerisiniz. Onları sizin için isimlendirelim: "Mücadele ve Borç Kulübü", "Zor Koca Kulübü", "Dırdırcı Karı Kulübü", "Anam-babam Beni Sevmiyor Kulübü", "Ben Yaralı ve Terk Edilmişim Kulübü", "Bedenim Hasta ve Zayıf Kulübü." Birçoğunuzun üyesi olduğu tüm bu açığa vurulmamış kulüplerin bir ödülü vardır. Sizler benzer yaralara ve dertlere sahip olanlarla özdeşleştiğiniz bir toplum geliştirirsiniz. Bunlar sizin dert ortaklarınız ve müttefikleriniz olurlar. Bu tür bir yoldaşlıkta büyük bir değer olabilir, çünkü kendisini size sunan bir aynadan öğrenilecek çok şey vardır; ancak birçoğunuzun korktuğu şey, en sonunda bu kulüplerin birinin üyeliğinden ayrıldığınızda gördüğünüz kabulü, sempatiyi, sevgiyi ve şefkati yitirmektir.

Eğer hayatta fiziksel, duygusal, ya da parasal bir sorunla mücadele ediyorsanız, kendinize şu soruyu sorun: Bunun karşılığında aldığım ödül nedir? Ben bundan ne elde ediyorum? Eğer bu sorun birden yok olsaydı, hayatımla ilgili hangi kararları vermem gerekecekti? İlişkilerim bu sorundan ötürü desteklenmeme mi dayanıyor?

Birçoğunuz kurtulmaya çalıştığınız sorunu sürdürürsünüz, çünkü onu bırakmanın sonuçlarından korkarsınız. Ayrı-

ca, eğer bir dünya-görüşü, bir hastalık ya da parasal bir sorun uzun bir zamandır deneyiminizde olagelmişse, o, enerjinizle karışıp birleşerek sizin bir parçanız haline gelmiştir. O zaman şu korku ortaya çıkar: Eğer onu bırakırsanız, siz kim olacaksınız? Bir kez bir koşul bu şekilde somutlaşıp, bir parçanız haline geldiğinde, sizin sahip olmak istediğiniz yeni koşulu ve inancı yaratmak için sürekli ve tutarlı bir seçimde bulunmanız gerekir. Eğer istediğiniz ama sahip olamadığınız bir şey varsa, o zaman onu yeterince istememişsiniz demektir. Tüm koşullarınız siz izin verdiğiniz için mevcutturlar. Mücadeleyi, bir şeyi ancak mücadele eder ve çok çalışırsanız hak edebileceğiniz inancıyla birlikte bırakmaya hazır mısınız? Bunu dürüstçe yanıtlayın, o zaman sorunu nasıl çözeceğinizi hemen bileceksiniz.

Sevdiklerimiz çevremizde acı ve ıstırap çekerken nasıl kendi merkezimizde kalabiliriz?

Siz yaratansınız, öyle değil mi? Ve ıstırap çeken o kişi de yaratan değil mi? Siz kendinizi ve diğer kişiyi deneyiminizin yaratanları olarak, kendinizi o ıstırabın gözlemleyicisi, diğer kişiyi de o ıstırabı kendine çeken olarak kabul ve tasdik ettiğinizde, o zaman her ikiniz de bu deneyimden güçlü ve muktedir olarak çıkarsınız. Bakın, acı ve ıstırap başkalarının size sevgi çağrısında bulunma biçimidir.

Koşulları yaratanın sizin inançlarınız ve düşünceleriniz olduğunu hatırlayın. Siz geri çekilip bir başkasının ıstırap çekişini gözlemlerken, kendi kendinize, o kişinin kendine böyle bir durumu çekmek için neye inanmış olması gerektiğini sorun. Siz bunu sorduğunuzda, yanıt gelecektir, çünkü böylece siz acınan kişiyi aciz bırakan acıma duygusunu bırakıp, o kişiyi güçlendiren bir şefkat duymaya başlarsınız.

Eğer bir sorunuz varsa, yanıt daima sevgidir. Diğer ki-

şinin sevgi ricasında bulunduğunu anladığınızda, o zaman kendi sevgi merkezinize girme fırsatına sahip olursunuz. Bu noktada siz güçlü ve merkezlenmiş olursunuz. Siz kendi deneyiminizi yaratma yeteneğinizden emin olduğunuzdan çünkü ıstırabın ortasında sevgi ve şefkate girmeyi seçmişsinizdir- bu mesajı ıstırap çeken o kişiye de aktarırsınız.

Bakın ıstırap göreceli bir şeydir. Size genç bir adamın öyküsünü anlatalım. Bu genç adam tüm yaşamı boyunca ifade edemediği derin üzüntü hisleriyle kıvranmıştı. Küçük bir çocukken babası ölmüş, ve annesi sadece birkaç ay sonra tekrar evlenmişti. Çocuk yirmi yaşına gelene dek, anne iki kere daha evlendi, ve böylece çocuk her iki yılda bir yeni bir babaya sahip oluyor, sonra bu baba onları terk ediyor, ve sonra anne yeniden birisiyle flört etmeye başlıyordu. Bu durum çocuğu öfkelendiriyor, ama hepsinin üzerinde, ona acı veriyordu.

Böylece o genç kızlarla flört etmekte asla çok başarılı olamadı. Hepsi genç adamın çok duygusuz olduğundan yakınıyor, ve onu terk ediyordu. Sonra, genç adam hayatta, değişmek istediği, ama bunu nasıl yapacağını bilemediği bir aşamaya geldi. Terapi işe yaramadı, çünkü üvey babalarının ikisinden şiddet görmüş ve böylece kendi kendisine "güçlü" olmayı ve ağlamamayı öğretmişti. Onun çocukluğunda verdiği karar hissetmemekti. Büyüdükçe daha da umutsuzluğa kapılmıştı, hislerini ifade edemiyor, böylece bir arkadaş bulup onunla ilişkiyi sürdüremiyordu. Artık gücünün ve sabrının sonuna geldiği bir dönemde, ciddi bir motorsiklet kazası geçirdi ve her iki kolu ve bacağı kırıldı. Sonraki altı haftayı bir hastanede aciz bir biçimde yatarak geçirdi. Artık hislerinden kaçıp, çalışmaya, alkole ya da motorsiklet yarışına sığınamıyordu. Kendisiyle yüzleşmek zorundaydı. Onu tanımayanlar bunun bir trajedi olduğunu düşündüler. Onu tanıyanlar ise bunun olabilecek en iyi şey olduğunu hissettiler.

Siz ıstırabı gözlemlerken, onun sadece bir sevgi çağrısı olmadığını hatırlamakla kalmayın, ayrıca kendinize ıstırabın o kişiye nasıl hizmet etmekte olduğunu da sorun. Eğer ıstırap o kişiye hizmet ediyor olmasaydı, onun yaşamında olmazdı. Kişilikler ve ruhlar olarak, sizler sadece işinize yarayan şeyi sürdürürsünüz, ve bu ıstırabı da içerir.

Ruhsal hedeflerimden biri, her şeyi koşulsuz sevgiyle kucaklayabilmektir. Peki, bana saldırgan ve kırıcı bir biçimde davranan birini nasıl kabullenebilirim?

Bu soru hoşumuza gitti! Siz yaratan olduğunuzu biliyor musunuz? Hayatınıza tüm koşulları sizin çektiğinizi? Siz bir şeyin "kırıcı" olduğuna karar verdiğinizde, ona direnme, karşı koyma yolunda olursunuz. Ona karşı koyduğunuzda ise, o deneyiminize iyice girer, çünkü dikkatinizi ona odaklamışsınızdır.

Evren dikkate karşılık verir. Siz her şeyi koşulsuz sevgiyle kucaklamaya niyet ettiğinizde, o zaman o konuya verdiğiniz dikkat onunla ilişkili her şeyi ön plâna çıkarır. Koşulsuzun zıddı koşulludur, öyle değil mi? Böylece, siz koşulsuz olanı yaratmaya giriştiğinizde, Evren koşulsuz sevgiyi deneyimlemenizi engelleyen tüm koşullarınızı size açıkça gösterir, ve buna onaylamadığınız insan davranışları da dahildir.

Eğer siz daha sabırlı olmaya niyet edecek olsaydınız, o zaman sabırla ilgili her şey onu serbest bırakmanız için yüzeye çıkacaktı. Bu, sizi sabırsız kılan her şeyin, onu ebediyen bırakma fırsatına sahip olabilmeniz için size sunulacağı anlamına gelir. Siz, "Ne istediğine dikkat et, çünkü ona sahip olabilirsin" deyişini duymadınız mı? Böyle soruları duymak bizi gülümsetir, çünkü o zaman size sizin gerçekten yaratan olduğunuzu kanıtlayabiliriz. Sevdiğiniz şey realitenize girer

ve yargıladığınız şey de onunla birlikte gelir. Tıpkı her konunun aslında iki konu oluşu, onun bir olumlu bir de olumsuz veçhesinin bulunuşu gibi, aynı şey arzu ettiğiniz her şey için geçerlidir. Eğer huzur istiyorsanız, karmaşayı ve öfkeyi bırakmanız gerekecektir. Eğer bolluk istiyorsanız, yoksulluk düşüncesinin dönüşüm geçirmesi gerekecektir.

Büyük Üstat, "Düşmanlarınızı sevin" dediğinde, bu süreçten söz ediyordu, çünkü yargıladığınız, nefret ettiğiniz ya da suçladığınız kişiler size sizi göstermek için gelmişlerdir. Onlar sizin öğretmenlerinizdir!

Tüm bunları söyledikten sonra, size kendi sınırlarınızı, ve evinize neyi kabul edeceğinizi belirleme hakkına sahip olduğunuzu da söylemeliyiz. Ancak, size, hayatınızdaki hiç kimsenin orada tesadüfen bulunmadığını, hepsinin belli bir plân ve amaç doğrultusunda orada olduğunu da hatırlatırız.

15

Din

Dinin rolü nedir ve onu neden yarattık?

Dinin rolünü anlamak için, insanlığı birçok aşamadan geçerek tekâmül eden bir grup-varlık olarak görmelisiniz. Bu aşamaları tek bir yaşamda deneyimlediğiniz aşamalara benzetebilirsiniz. Örneğin, biz yeni-doğmuş, bebek, genç, olgun ve yaşlı ruhlardan söz ederiz. Sizler, ruhlar olarak, kıyaslamayı, zıtları deneyimlemek için bu sisteme girmeyi seçtiniz. Gerçekte, sizin kimliğinizin bildirimi, "Ben Tanrı/Tanrıça'yım, ve kendi üzerimde hâkimiyete sahibim,"dir. Din deneyimi size, çoğunlukla, "Ben Tanrı'yım ve sizin üzerinizde hâkimiyete sahibim," bildirimini sunmuştur. Bu senaryoda siz dışsallaştırılmış bir Tanrı imajına boyun eğdiniz ve içsel Tanrı'yı deneyimlemeyi ve tüm gerçek otoritenin kendi içinizden kaynaklandığını bilmeyi bıraktınız.

Fiziksellik deneyimi sizin her şeyi dışsal olarak görmeye başladığınız bir senaryo yarattı, ve bu Tanrı için de geçerliydi. Siz fiziksel yaşama giderek daha çok dalmaya başladığınızda, fiziksel olan her şey daha gerçek hale geldi. Fiziksel bedeniniz duyulara sahipti; o daha önce hiç hissetmediğiniz biçimlerde hissedebiliyordu. Yeni gelmiş bir ruh olarak, genelde, hayatta kalma mücadelesi içinde bulunuyor, ancak yaşayacak kadar yiyecek bulabiliyor, yiyecek için avlanıyor

ya da dileniyordunuz. Fiziksel açlığı deneyimleyip açlık sancıları çekmiş olduğunuzdan, açlığınız ve fiziksellığiniz gerçek hale geldi. Fiziksel kattaki bu gelişim aşamasında, ruhsal olan gerçek kaynağınız giderek daha az önemli hale geldi, çünkü sizin için "gerçek" olan şey fiziksel di. Siz "gerçek" açlığı, "gerçek" acıyı, ve "gerçek" cinsel dürtüyü deneyimlediniz. Fiziksellik gerçek hale geldi. Onun gerçekliği içinde, doğal unsurlar ve diğer fiziksel varlıklar gerçek acı, korku, ve rahatsızlık kaynakları haline geldiler, ve böylece siz kendinizi savunma tutumu içine girdiniz.

İşte o zaman din ihtiyacı ortaya çıktı. Sizler kıyaslayıcı varlıklar olduğunuzdan, tanrılarınız ulaşmaya çalıştığınız ideallerin temel-modelleri (arşetipleri) olarak şekillenmeye başladılar. Tanrılar sanki eksenin öbür yanında bulunuyorlardı. Sizler savaşçı kahramanlar olan tanrılar yarattınız; size savaşta yardım etmesi, sizi vahşi hayvanlardan ya da aynı topraklar ve doğal kaynaklar için mücadele ettiğiniz kabilelerden koruması için çağrıda bulunabileceğiniz tanrılar icat ettiniz. Kendinizi fiziksel yaşamın sonunun çok "gerçek" bir tehdit olduğu tehlikeli bir dünyada yaşayan savunmasız varlıklar olarak algılamanız, sizleri "ideal"in bir temel-modeli olan tanrılar yaratmaya sevk etti. Bunlar güçlü tanrılardı.

Bu şekilde, saflık, zarafet, şefkat, sevgi, bilgelik ve adalet temel-modelleri yaratıldı, bunların hepsi de sizin elde etmeye uğraştığınız niteliklerdi. Fiziksel ile özdeşleşme giderek güçlendikçe, tanrılar da daha güçlü ve daha "insanüstü" hale geldiler. Dinler sizin gerçek tanrısal nitelikleriniz üzerinde odaklanmanıza yardımcı olma amacına hizmet ettiler. Dini kendisi için yaratan insanlıktır, çünkü her biriniz kaderinizin derin bir bilişine sahipsinizdir. Siz ebedi benliğinizin ve fiziksel dünyada bulunmanızın gerçek nedeninin farkında olsanız da olmasanız da, psişeniz büyük tablonun farkındadır, ve işte bu şekilde insan psişesi kendine tekâmülüne yar-

dımcı olacak araçlar sağlar. Evet, siz kendi dünyanızda hem öğrenci hem de öğretmensiniz. Ne öğreneceğinize ve onu nasıl öğreneceğinize siz karar verirsiniz, ve onu uygulamaya koyarsınız. Siz sorumlusunuz.

Bir kez bir ruh kendi özünü hatırlamaya başladığında, din artık onun hayatında büyük bir rol oynamaz olur. Bu aşamada, o kişilik kendisini büyük tablonun bir parçası olarak, "Tanrı"nın bir parçası olarak görmeye başlar, ve kendisini bir kuvvet olarak bu "tanrı" ile direkt ilişkide görmeye, dolayısıyla, kendi içinde bulunan gücü tanıma sürecinde bu tanrıyı artık kişiselleştirmemeye başlar. Bu olgunlaşma sürecidir; işte bu süreçte bireysel ruh, Nasırah'nın, "Ben ve Baba bir'iz" sözünün ne anlama geldiğini hissetmeye başlar. Çünkü o ruh Evren'in yaratıcı gücünün, "Tanrı"nın onun içinde bulunduğunu idrak etmiştir. Bu, karışıp birleşme sürecidir. Sizin Dünya üzerinde enkarne olmanızın asıl amacı budur.

Bu olgunlaşma süreci birçok enkarnasyon alır. Büyük çoğunluğunuzun bu süreci tamamlaması 200 ila 300 yaşam alır. Sizler tüm farklı aşamalardan geçersiniz, ve din birçok yaşamınızda farklı roller oynar. Bu tekâmülün bir parçası olarak, dinin hayatınızda merkezî bir rol oynayacağı birkaç yaşam geçirirsiniz. Bu merkezî rol sizi rahiplik ve hizmet deneyimlerine götürür; bu sizin gelişiminizin gerekli bir bölümüdür. Rahiplik rolü (Rahip, Haham, Şaman, Rahibe, Keşiş, vs.) sizin içinizde fiziksel dünyadayken "Tanrı"yı idrak etme ihtiyacını daha çok uyandırır, çünkü sizin hedefiniz budur. Yüzeysel olarak bakıldığında, birçok dinin doktrinlerinin bizim burada sunduğumuz şeye karşıymış gibi görünmesine rağmen, tekâmül için önemli olanın bireysel inançlar değil, oynanan "rol" olduğunu hatırlatırız.

İsa Mesih kimdi, ve o neden bu kadar önemli görünüyor?

Önce, şunu açıkça koyalım ki İsa ve Mesih bir ve aynı şey değildir, ama "Mesih" gerçekten de, İsa adlı bir adam tarafından temsil edilmiş bir bilinç düzeyidir. Nasıralı İsa tıpkı sizin gibi sıradan bir insandı, tabii eğer herhangi birinize sıradan denilebilirse!

İsa yaşh bir ruhtu; o bu dünyada birçok kez yaşamıştı. İsa olarak enkarne olmasının amacı, birlik bilincini sevgi, kabullenme, ve izin-verme yoluyla Dünya'da demirleyebilmekti. İşte bu nedenle o bağışlamayla güçlü bir biçimde özdeşleşmişti, çünkü onun öğretisinin esas itici gücü sevgi öğretisiydi.

Musevi halkının dini geleneği çok kurallara-dayah olagelmiştir. Bu, insanlığın o zamanlar erişmiş olduğu gelişim aşamasını doğru bir biçimde yansıtıyordu. Ancak, insanlık tekâmül ettiğinde, onun bir sonraki aşamaya geçmesine yardımcı olmak için daima bir öğretmen gelmiştir. İsa'nın yaptığı da buydu. Bu perspektiften, Gautama Buda'dan söz etmeden İsa'dan söz etmek olanaksızdır. Çünkü Tanrı'nın bu iki büyük oğlu insanlığın ilerlemesine yardımcı olmak için birbirlerine oldukça yakın bir biçimde ortaya çıkmıştır.

Bu öğretmenleri izleyen çağlara korku, şiddet, veba ve savaş hâkim olmuştur. Bu karanlık bir dönemdi. Ancak, geçilmesi gereken önemli bir basamaktı. Tarihin bu dönemi insanların gücü, onu nasıl kullanacaklarını ve onunla nasıl uzlaşacaklarını keşfetmeleri ile ilgiliydi. Mesih'in ve Buda'nın öğretileri, o zamanlar uygulanmasa da, bir ideali ayakta tutmak açısından gerekliydi. Bu enerjinin mevcudiyeti olmadan, "Karanlık Çağlar" çok daha karanlık olurdu.

Mesih'in yaptığı şey sevgi idealini kalp yoluyla aşılamaktı. Nasıralı İsa, fiziksel bedendeyken kendi özüyle tamamen birleşti. Bu onun Tanrı'nın Mesih (sevgi) veçhesinin onun içine girmesine izin vermesini sağladı. Bu, özünde, "Tanrı'nın insanlar arasında yaşamasına" izin vermekti.

Buda olan Gautama da kendi özüyle tamamen birleşmişti, ki bu da, aynı şekilde, "Tanrı'nın Buda (bilgelik) veçhesinin insanlar arasında yaşamasını" sağladı. Tarihinize, özellikle geçmiş 100 yıla baktığınızda, bu iki büyük varlığın dünyanıza getirmiş olduğu enerjilerin şimdi meyve vermekte olduğunu görebilirsiniz. İnsan türü olarak, sizin birlik arzunuz büyüyor ve şefkat ve izin-verme kapasiteniz de onunla birlikte genişliyor.

İsa, Mesih'in geri dönüşünden söz ederken, Nasıralı İsa'nın kişisel dönüşünden değil, Mesih olarak, Mesih'in dönüşünden söz ediyordu. Bu dönüş vuku bulmaktadır, ve iki şekilde gerçekleşmeyi sürdürecektir. Birincisi, Mesih'in geri dönüşü kitlesel bir olaydır, yani sevgi prensibi şimdi özlerini ya da ruhlarını hissetmeye başlayan birçok insanın içinde uyanmaktadır. Bu olay, bizzat, ruhsal konulara ve kendini-incelemeye olan ilginin yükselişinden sorumludur. Giderek daha çok insan kendisinin fiziksel benliğinden daha fazla bir şey olduğu fikrine ve deneyimine uyanmaktadır. Onlar kim olduklarını ve amaçlarının ne olduğunu daha derin bir biçimde anlamaktadırlar. İnsanlığın bu muazzam uyanışı, ayrıca, sizi bir sonraki büyük öğretmene de hazırlamaktadır. Tıpkı Vaftizci Yahya'nın Mesih'in yolunu hazırlamış olduğu gibi, sizler de uyanıp öğretmenlerin gelmesi için yolu hazırlıyorsunuz. Sizi bekleyen birden fazla öğretmendir, ve bu öğretmenler "yeni çağ" düşünüşü denen şeyi somutlaştıracaklardır.

Meydana gelecek en büyük değişim, idrakinizin kendi realitenizi sizin yarattığınızı kabul ve tasdik edecek şekilde değişmesidir. Tıp, eğitim ve hatta devlet yönetimi alanında büyük değişimler meydana gelecektir. Hayvanlar ve bitkiler âlemi ile ilişkiniz de değişecektir. Kısmen, yunuslar bilgilerini aktararak bu konuda size yardımcı olacaklar; ancak, değişimlerin çoğunun başını insanlık çekecektir.

16

Fiziksel Ölüm ve Hastalık

Biz neden fiziksel ölümü ve hastalığı deneyimliyoruz?

Biz korkunun ölüme ve hastalığa neden olduğunu söyleyebiliriz. Bu, bizim perspektifimizden görülen, ve en basit biçimde ifade edilen, gerçektir. Siz fiziksel-olmayan bir varlığın fiziksel uzantısısınız; Tanrı'nın fiziksel dünyaya uzanan bir parmağısınız. Böyle olduğunuzdan, bildiğiniz Evren'i yaratmış olan aynı yaratıcı gücün bir parçasısınız ve o gücü kullanabilirsiniz. İçinizden akan ve fiziksel bedeninizi yaratmakla kalmayıp, onu -tıpkı yiyecek ve su gibi- besleyen bu enerjidir.

"Siz Tanrı'nın fiziksel dünyaya uzanan bir parmağısınız."

Düşündüğünüz şeyi deneyiminize getirmek için düşüncelerinizle şekillendirdiğiniz de bu enerjidir. Hissedebileceğiniz iki gerçek duygu vardır; biri sevgi, diğeri korkudur. Biz Evren'in esas yasasının Sevgi olduğunu daha önce belirtmiştik. Bu Sevgi Yasası olan'ı tümüyle ve tam olarak kabul etmeyi içerir, izin-vermeyi içerir; o genişleyicidir, hiçbir biçimde kısıtlamaz. Siz izin-verme ve kabul-etme hali içinde olduğunuzda, Evren'in yaratıcı güçlerine tam açık olursunuz. Bu, bedeninizin tam olarak beslenmesi ve yaşlanmaması anlamına gelir. Mutlu insanların fiziksel olarak daha genç görün-

düklerini fark etmediniz mi? Ve olumsuzluk üzerinde odaklananların genelde hasta ve çökmüş göründüklerini? Bu bir rastlantı değildir. Sonsuz yaşama götüren şey sevinç ve mutluluktur. Biz sonsuz yaşamdan söz ederken, yaşlanmayan bir fiziksel bedendeki yaşamdan söz ederiz, çünkü siz zaten sonsuz bir yaşama sahipsiniz. Dünya katını iyice öğrenip ona hâkim olmak, kısmen, fiziksel dünyadan nasıl ve ne zaman ayrılacağını bilinçli olarak seçmektir. Bunu hepiniz değil, ama birçoğunuz yapacaksınız. Birçok ruh fiziksel katta birçok hayat yaşadıktan sonra, fiziksel bedeni bırakıp, başka varoluş katlarına gitmeyi seçecektir. Ancak, birçokları için meydan-okuma, bir korkusuzluk haline erişene dek peşpeşe hayatlar boyunca fiziksel dünyada kalmaktır. Bu korkusuzluk hali, ya da olumlu bir biçimde ifade edersek, bu sevgi ve izin-verme hali harika bir haldir, ve o birçoğunuzun aydınlanma dediği şeydir.

"Siz izin-verme ve kabul-etme hali içinde olduğunuzda, Evren'in yaratıcı güçlerine tam açık olursunuz."

Fiziksel dünyayla özdeşleşmeniz ölüm ve hastalığa neden olmuştur. Bir düzeyde, fiziksel ölümün "doğal-olmadığını" söyleyebilmemize karşın, bunun bilincin fiziksel bedene girişinin "yan etkilerinden" biri olacağı önceden biliniyordu. Ölüm, Dünya deneyiminin bir parçasıdır, ama gelecekte bu değişebilir ve değişecektir. Sadece ölüm değişmekle kalmayacaktır; daima, az sayıda da olsa, 300 ile 500 yıl boyunca dinç bir halde yaşayacak derecede fiziksel varoluşa hâkim olmuş insanlar olagelmiştir. Bu "aydınlanmış varlıkların" birçoğu Hindistan ve Himalayalar'da yaşamıştır, ama dünyanın her bölgesi böyle insanları tanımıştır. Bu değişimin ne zaman meydana geleceği, büyük ölçüde, insanlığa bağlıdır.

Siz zaten, son birkaç kuşaktır insan ömrünün uzadığını görmüş bulunuyorsunuz, öyle değil mi? Daha uzun yaşama-

nın beslenmeyle hiçbir ilgisi yoktur, o bilinçte meydana gelen bir değişimden kaynaklanmıştır. Gençlerinizin birçoğu "sağlıksız" denen gıdalarla beslenmektedir, ama onlar erken yaşta gelişmekte, ve boyları giderek uzamaktadır. Geçen on yıllarda, odağınız "hayatta kalma mücadelesi"nden uzaklaşmıştır, ve birçoğunuz yaşamın başınıza öylece gelmesine izin vermek yerine, yaşamımzı plânlıyorsunuz. Başka gerilim noktalarının yaşamınıza girmiş olmasına karşın, ekonomik değişim yaşamınızdan epey korkuyu alıp götürmüştür. Bütün olarak, yaşamınız şimdi korkudan daha çok kurtulmuştur. Şimdi size açık olan çok daha fazla seçeneğe, çok daha fazla iş ve eğlence biçimine sahipsiniz, ve yaratan olduğunuzu hissedip deneyimlemeye başlıyorsunuz.

Önümüzdeki yıllarda, zamanla, daha çok iş evde yapılabilecek, ve giderek daha çok insan şirketler yerine kendi adına çalışacaktır. Bu daha birçoğunuzun arzularınızı ve tutkularınızı gerçekleştirip, kendinizi daha özgürce ifade etmenizi sağlayacaktır. Bu yaratma özgürlüğü daha fazla mutluluğa, bolluğa yol açacak, ve insan ömrünün giderek uzamasını sağlayacaktır.

Bütün olarak, sizin için en büyük hamle, kendi realitenizin yaratıcısı olduğunuzu kabul ve tasdik etmeye doğru kitlesel idrak değişimi olacaktır. Yunuslar ile kurulacak "teması" izleyecek ruhsal idrak değişiminden söz etmiştik; ancak, tüm bu değişimler sizin kendinizi yaratan olarak kabul etmeniz ile desteklenecektir. Bu, insan türünü hayatta kalma mücadelesinden çıkaracaktır. İnsanların büyük çoğunluğu, hâlâ, hayatta kalma mücadelesi içindedir; onlar günlük yaşamakta, ertesi gün karınlarını nasıl doyuracaklarını düşünmektedirler. Sanayileşmiş toplumlarda ise, sizler aylık yaşamakta, çoğunlukla, malınızın mülkünüzün kölesi olmakta, evinizin, otomobilinizin masraflarını karşılamak ve diğer ödemelerinizi yapabilmek için uzun saatler boyunca çalış-

maktasınız. Giderek daha çok insan sevdiği işi yapmayı seçtikçe, bu durum da ortadan kalkmaya başlayacaktır. Siz sevdiğiniz işi yaparken, otomatik olarak, evrensel yaratıcı enerjinin akışına daha açık hale gelirsiniz. Akışa bu açıklık parlak bir sağlık yaratır, ve bu daha da fazla yaratma fırsatları oluşturur. Böylece, doğal olarak, daha fazla bolluğa kavuşursunuz.

Şu anda, "zengin" uluslar "hastalanmaktadır"; bu zenginliğin kötü olmasından değil, sizin bir yoksunluk bilinciyle yaratmanızdan kaynaklanmaktadır. Siz herkese yetecek kadar bolluk olduğuna inanmıyorsunuz ve zengin olmak için çok çalışmanız ya da onu bir biçimde "hak etmeniz" gerektiği inancını sürdürüyorsunuz. Bu tutum, büyük ölçüde, dini etkiden kaynaklanmıştır, ama esasen bu sizin Tanrı'dan, kaynağınızdan ayrılık hissinizden kaynaklanır.

Soğuk Savaş sırasında, birçoğunuz kalben bir çağrıda bulundunuz. Din sizi "yarı yolda bırakmıştı" ve bilim artık yanıtlar sağlamıyordu. Sizler kim olduğunuzu ve varoluşunuzun anlamının ne olduğunu soruyordunuz. İşte bu değişimleri yaratan da bu büyük çağrı oldu. Özünde, siz Tanrı'ya çağrıda bulundunuz; bu atalarınızın Tanrı'sı değil, sizin gerçek bir ve tek Tanrınız, İçsel Benliğiniz, içinizde yaşayan Tüm-Varolan, Ruhunuz idi. Ruhunuz bu çağrıya karşılık verdi ve hayatınızda aktifleşip, size ilham vermeye ve sizi teşvik etmeye başladı.

Fiziksel bedeniniz geçici bir taşıttır ve o direkt olarak düşüncelerinize karşılık verir. Düşünceleriniz duygudan önce gelir, ve duygu harekete geçmiş enerjidir.* Siz ister Afrika çayırlarında, ister çağdaş kentlerin beton ormanında bulu-

* Birçok Üstat, İngilizce'de "duygu" anlamına gelen "emotion" sözcüğünün aslında "e-motion" ya da "energy in motion" (harekete geçmiş enerji) anlamına geldiğini; düşündüğümüz ya da hayal ettiğimiz şeylerin vereceği duyguları hissetmemizin, hayallerimizi gerçekleşmiş gibi hissetmemizin onların gerçekleşmesini sağlayacak en güçlü etken olduğunu söyler. (Ç.N.)

nuyor olun, dünyaya "hayatta kalma mücadelesinin" görüş noktasından baktığınızda, bedeniniz buna gerginlik, tetikte olma, ve en sonunda bedeni yoran kimyasal maddeler salgılayarak karşılık verir. Kırk yıl boyunca günde 24 saat sürekli olarak gelecek bir felaketi, tehlikeyi ve düşmanları bekleyerek "tetikte" ve "uyanık" kalmayı hayal edebilir misiniz? İşte çoğunuz böyle yaşıyorsunuz! Çoğunuz bunun farkında bile değilsiniz; korku ve tetikte olma hali günlük yaşamınızın öyle doğal bir parçası haline gelmiş ki bedeninizin gerginliğini ve derin bir biçimde nefes almayışını normal bir şey olarak kabul ediyorsunuz. Siz korktuğunuzun farkında bile değilsiniz.

Siz, hatta, "Ben hiçbir şeyden korkmuyorum," diyebilirsiniz. Belki soyulmaktan ya da tecavüze uğramaktan korkmuyorsunuzdur, ama en derin hislerinizi ifade etmekten korkuyor musunuz? Hayallerinizi ve tutkunuzu sevdiklerinizle paylaşıyor musunuz? İçsel Benliğinizi rahatça sergiliyor musunuz, yoksa yargılanma korkusuyla bazı şeyleri gizliyor musunuz? Korku insanların hastalığı haline gelmiş, ve siz onu normal bir şey olarak kabul etmişsinizdir.

Şimdiki değişim-dönüşüm, kısmen, birçoğunuzun içsel benliğiniz, içinize hapsettiğiniz tüm hisleriniz, istekleriniz, ve hayalleriniz ile yüzleşmenizden kaynaklanmaktadır. Siz işinizin, hatta yaşamınızın tek düzeliğini, yavanlığını incelemeye başlıyorsunuz. Bu sorular yanıtlanmadan kalmayacaktır. Birçoğunuza halen krizler yaşıyormuş, kim olduğunuzu ya da ne istediğinizi bilmiyormuş, ya da duygulara boğuluyormuşsunuz gibi görünebilir. Ancak, birçoğunuz için, bu gerçek kaynağınızı bulmak için kendi içinizin daha da derinlerine erişirken olmaktadır. Dünya yaşamının bir mücadele değil, mutluluk verici bir yaşam olması gerekirdi! Bu sizin birçok inancınızı ve değerlerinizi yeniden incelemeniz anlamına gelecektir.

Sizin ölümü ve hastalığı anlamanız için, bizim kendi realitenizi sizin yarattığınızı yinelememiz önemlidir. Onun bir kısmını değil, çoğunu değil, tümünü siz yaratırsınız. Ve biz sizi bir yandan, yaşlılığa zarafetle girmeye ve onu kabul etmeye teşvik ederken, bir yandan da onun "gerekli" bir deneyim olmadığını, sadece inanç sisteminizin kitle bilincinin bir parçası olmuş bir deneyim olduğunu söyleyeceğiz. Bu inanç sistemi sizin Dünya olarak bildiğiniz şeydir.

Enerji düşünce tarafından şekillendirilir. Düşünce realitenizin heykeltraşıdır, ressamıdır. Bedeninizdeki her hücre düşüncelerinize karşılık verir. Kendinizi kırılgan ve zayıf olarak görün, bedeniniz buna kırılgan ve zayıf olarak karşılık verecektir. İnsan bedeni evrensel enerji tarafından beslenir ve bu evrensel enerji bedeni sadece beslemekle kalmaz, onu tekrar tekrar yaratır. Siz kim olduğunuza inanıyorsanız, o'sunuz, ve evrensel enerji deneyiminiz içinde inançlarınıza uyan bir görüntü yaratacaktır.

Mutlu bir hayat yaşar görünen birçok insan var, ama onlar da hastalanıp ölüyorlar. Bu sizin söylediğiniz şeye nasıl uyuyor?

Siz sadece kendi bireysel kalıplarınıza, korkularınıza ve inançlarınıza sahip değilsiniz, aynı zamanda, genelde sorgulanmadan kabul edilen kitle inançlarına da sahipsiniz. Kitle inançlarının ve bilincinin değişimi birçok savaşa ve doğal felakete "neden" olmuştur. Bu olayların her biri insanlık için ya da onları yaratmış olan toplum için bir yön değişikliği yaratmıştır.

Fiziksel ölüm sizin için bir "yaşam olgusu" haline gelmiştir. Siz büyürken, ana-babanızın yaşlandıklarını ve belki büyükbabanızın ya da büyükannenizin öldüğünü gördünüz. Ölüm, birçok toplumda bir tabu konu olmasına karşın, ilk

çocukluğunuzdan beri yaşamınızın bir parçası olmuştur. Bu onun zihninizde yadsınamaz bir olgu haline geldiği anlamına gelir. Ancak, "olgular" sadece, uzun bir zamandır tezahür etmiş inançlardır. Kendi realitenizi kendiniz yaratırsınız, ve fiziksel ölüm insan türünün kendi realitesinde yaratmış olduğu "olgulardan" biridir. Siz bu sözleri okurken bile, birçoğunuz, "Ben buna inanamam," ya da, "Eh, kitabın geriye kalan kısmı akla uygun... ama bu?" veya, "Bu gerçekten iyi olurdu, ama mümkün olduğunu sanmıyorum," diyorsunuz. İşte bu, kitle inançlarının gücüdür.

Daha önce, dini inançların olgudan daha çok coğrafya ile ilgili olduğunu söylemiştik, aynı şey fiziksel ölüm için de geçerlidir. Ölümün inançla her türlü ilgisi vardır, ve biyolojik olasılıklarla hiçbir ilgisi yoktur. Siz ölüme inandığınızda, öyle olur, o sizin olur. Birçoğunuz, yaşınız ilerlerken, yaşlanma sürecini beklemeye, ve kendinizi yaşlandığınızda yapamayacağınız ya da keyfini çıkaramayacağınız tüm şeylerle ilgili olarak önceden uyarmaya başlarsınız. Kafanızda ilk beyaz saç belirdiğinde, yaşlanmaya alışmaya başlar ve bedeninizin giderek güçsüz düşmesini hayatın bir olgusu olarak kabul edersiniz.

Ölüm korkudan dolayı meydana gelmiştir; o, içinde bulunduğunuz biyolojik organizma zayıf olduğu için vuku bulmamıştır. Korkular büyüdükçe, evrensel enerjinin akışı da daha fazla kısıtlanmıştır. Siz daha az enerji aldıkça, daha zayıf düşer ve "yaşlanırsınız."

Bu durum birçok kuşak boyunca geliştiğinden, giderek daha fazla norm olarak kabul edilmiştir. Bu olduğunda, aranızdaki en mutlu ve korkusuz kişiler bile hastalığın ve yaşlılığın etkilerine yenik düşmüşlerdir, çünkü bu bir "yaşam olgusu" haline gelmiştir.

Yaşlanma sürecini nasıl yavaşlatabilir ya da tersine çevirebiliriz?

Sizi korkutan şeyi ortaya çıkarıp onu bırakarak. Çoğu insanın çekirdeğinde iki güçlü inanç vardır: "Ben güçsüzüm" ve "Ben sevilmiyorum." En büyük öğretmenleriniz, sanatçılarınız ve kahramanlarınız bile derinlerinde bu iki inancı taşırlar; bunlar tüm insan türünün ortak inançlarıdır. Bu hisleri hissederek, ve sadece onları değil, onları kuşatan "uydu" hisleri de hissederek, kendinizi onların pençesinden kurtarabilirsiniz. Çünkü onları hissedip deneyimlediğinizde, onların sadece inanç olduklarını, gerçek olmadıklarını idrak etmeye başlarsınız, ve onlar sizin üzerinizdeki güçlerini yitirmeye başlarlar. Çoğunuz için bu tüm bir yaşam süren bir iştir, çünkü dünyanızda sizin gerçekten güçsüz olduğunuzu ve gerçekten sevilmediğinizi teyit eder görünen çok şey vardır.

Her gün meditasyon yapmanız, yani kendinizle başbaşa kalıp derin düşüncelere dalabileceğiniz sessiz bir zaman geçirmeniz, herkesin ruhsal gelişim yolu için gereklidir. Siz istediğiniz tüm kitapları okuyabilir, istediğiniz tüm seminerlere katılabilirsiniz, ama sadece kendinizle zaman geçirecek kadar kendinize yeterince değer vermezseniz, ilerlemeniz sınırlı ve genelde yavaş olacaktır. Ancak bu sessiz zaman esnasında içsel benliğiniz sizinle iletişim kurma fırsatı bulur. Bu zihninize gelen düşünceler yoluyla ya da hisler, ilhamlar, veya sadece derin bir huzur ve sükûn hissiyle olabilir. Siz bu yalnız zamana daha çok alıştıkça, bu iletişim daha kolaylaşır ve içsel benliğinizden daha çok şey gelir.

"Ancak bu sessiz zaman esnasında içsel benliğiniz sizinle iletişim kurma fırsatı bulur."

Bu sessiz zaman ayrıca -bu ister üzüntü, yalnızlık; ister öfke, sevinç ya da ilham olsun- hissedilecek her şeyi hissetme zamanıdır. Tüm hisler geçerlidir, ve tüm hislerinizin al-

tında ruhunuzun dürtüleri yatar; onların altında gerçek yatar. Siz o gerçekle içinizdeki Tanrı/Tanrıça'ya erişebilirsiniz. Bu bağlantıyla, otomatik olarak, giderek daha az korkar ve dolayısıyla daha çok gevşeyip rahatlarsınız. Hayat amacınızı keşfedip yaşamanız uzun ömürlülüğün ilk adımıdır, ve siz bunu İçsel Benliğinizi dinleyerek yaparsınız.

Kürtaj hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizce bu bir cinayet ya da yanlış bir şey midir?

Verebileceğimiz en direkt yanıt kürtajın ne "yanlış" ne de "doğru" olduğudur. Ancak, her şey gibi, aynı sorunun birçok düzeyi ve dolayısıyla birden fazla yanıtı vardır. Kısmen, bu bazı ruhsal bilgi kaynaklarının neden birbirinden farklı göründüğünü açıklar. Her bir yanıt soru'nun düzeyine göre verilir.

Mutlak gerçekle ilgili bildirimlerde bulunarak başlayalım. Birincisi, siz fiziksel-olmayan bir varlığın fiziksel uzantısısınız. İkincisi, siz mutlak ve tam bir özgür iradeye sahipsiniz. Üçüncüsü, kendi realitenizi bütünüyle siz yaratırsınız. Dolayısıyla, kürtaj eylemi sadece annenin değil, gelen ruhun da yaratımıdır. Bu soruyu tam olarak yanıtlayabilmek için, ona her iki perspektiften ve farklı düzeylerden bakmalıyız.

Hepiniz o konuya verdiğiniz dikkatle kendinize deneyimler çekersiniz. Bazı yaratımlarınız bilerek verilen dikkatten kaynaklanır, ama çoğu bundan kaynaklanmaz. Bu noktada yaratımlarınızın çoğu bir konuya bilmeden, bilinçsizce verilen dikkatten kaynaklanmaktadır. Bunu söylüyoruz, çünkü sizin kendi kendinize, "Ben hamile kalıp sonra o çocuğu aldırmak istiyorum," demediğinizi biliyoruz. İstenmeyen ya da plânlanmayan hamileliklerin nedenleri bu deneyimi yaratan kadınların sayısı kadar çok ve değişiktir. Örneğin, kocasıyla ilişkisinden bıkıp usanmış bir kadın vardı. O artık

kocasına karşı romantik hisler duymuyor ve eski yollara ve kalıplara saplanıp kaldığını hissediyordu. Sonra, bir başka adamla karşılaştı, ona aşık oldu, ama yine de kocasıyla yaşamaya devam etti. Ancak, bu arada diğer adamdan hamile kaldı. Bu hamilelik onun ne istediğine, kiminle ve ne tip bir ilişki istediğine kesin bir biçimde karar vermesini sağladı. Doğmamış bebeğin ruhu ona çok yakın olan bir ruhtu. Bu ruh, kadının ruhu ile birlikte, kadının yüksek hayrına bir hizmet olarak bu deneyimi yaratmayı kabul etmişti. Gerçekten de, bu tür bir kararı vermenin daha basit ve kolay yolları vardır, ama kadın ilişkilerinde aynı kalıbı tekrarladığı uzun bir geçmişe sahip olduğundan, doğmamış ceninin ruhu -kadının bilinçaltı düzeyde verdiği onayla- onun yardımına gelmişti. Sonunda, kadın bebeği aldırmayı seçti ve kocasından ayrılarak sevdiği adamla yaşamaya başladı, ve bu yeni ilişki onun gelişimini destekledi.

Bu durumda diğer birçok kadının oldukça farklı bir öyküsü vardır. Sizin tarihinizde hamilelik bir utanç sembolü olagelmiştir, ve birçok genç kadın -evlilik öncesi bir ilişkinin utancını saklamak için- ailelerinden uzaklaştırılarak gizli bir yere götürülmüşlerdir. Bu bugün -bilinçaltı bir düzeyde olsa da- birçoğunuz için hâlâ geçerlidir. Birçoğunuz, annelerinizin ve büyükannelerinizin yaşamlarını yönetmiş kuralların dışında cinsel ilişkilere girmenize rağmen, hâlâ böyle fiziksel ilişkilerin hazzı ile ilgili olarak bir hayli suçluluk duygusu taşıyorsunuz. Dolayısıyla, genç bir kadının utancının eski sembolü sizin kendi suçluluk duygularınızın bir sonucu olarak tezahür eder. Dolayısıyla, siz bir ölüm-kalım seçiminde bulunma durumuyla karşı karşıya kalır, ve meselenin özündeki çok daha derin sorunlarla başa çıkmak yerine, tüm suçluluk duygunuzu "cinayet" eylemine aktarırsınız. Diğerleri için, plânlanmamış hamilelik işin içindeki eşin evliliğe karar vermesine ya da bağlanmasına yardımcı olmakla

ilgili olabilir.

Böyle hamileliklerin yaratılmasının sayısız nedeni vardır ve biz bu konuda saatlerce konuşup, size peşpeşe birçok örnek verebiliriz. Ancak, bunu yapsak bile, eğer gelen bebeğin bu senaryoyu neden yarattığıyla ilgili birçok nedeni dahil etmezsek yanıtımız eksik olur.

İlk örneğimizde verildiği gibi, bazı ruhların, sırf "anneye" bir süreçte yardımcı olmak için, kürtajla sonuçlanacağını önceden bildikleri bir hamileliği birlikte-yarattıklarını açıkça görebilirsiniz. Ancak, ruhların birçok farklı düzeyi vardır. Bazı ruhlar, Dünya deneyimlerinin -büyük ölçüde, yaşadıkları enkarnasyon sayısı tarafından belirlenen- derinliğine bağlı olarak, diğerlerinden daha "olgun", daha "gelişmiş"tirler.

Her biriniz çok-boyutlu bir doğaya sahipsiniz. Bir düzeyde, ebedi bir varlık, güçlü bir varlık, Tanrı'nın kutsanmış bir çocuğu olduğunuzu tam olarak anlamanıza karşın, diğer düzeylerde Dünya yaşamıyla ilgili olarak çok güçlü inançlara sahipsiniz. Bazı ruhlar Dünya'ya geri dönmek için sabırsızlanır, ve müstakbel ana-baba'larıyla ilgili olarak akılsızca seçimler yaparlar. Kürtajla aldırılan bir çocuk böyle, gerçek duruma dikkatle bakmadan, sadece kendine bir beden yaratma fırsatını gören bir ruh *olabilir*. Ancak, "çocuk" bir hamileliği annenin kesin izni olmadan yaratamaz, çünkü her şey bir birlikte-yaratımdır. Böyle bir durumda, "çocuğun" düşünceleri ile "annenin" düşünceleri arasında titreşimsel bir uyuşma vardır. "Anne" istemeden hamile kalmaktan her zaman korkmuş ve cinsel ilişkiye girdiği her seferinde bunun endişesini duymuş olabilir. Konuya verilen bu dikkat, yeterince duygu (korku) ile birleşmişse, ona böyle bir durumu çekebilir. Bu durumda, "bebek" ve "anne" birbirlerine mıknatıs gibi çekilirler, çünkü her ikisi de "hamilelik" üzerinde odaklanmaktadır. Evren "istemek" ile "istememek" arasındaki farkı anlamaz. O, sadece, "hamilelik" üzerinde odaklanmaya

karşılık verir.

Birçok yaşamda birçok kez reddedilmeyi deneyimlemiş bir ruhun başlıca düşüncesi fiziksel yaşamın acı ve reddedilmeye eşit olduğu olabilir. Bu durumda da, kürtajla sonuçlanan bir hamilelik söz konusu "çocuğun" yaratımı olabilir.

Biz size kürtajın doğru ya da yanlış olduğunu söyleyemeyiz, çünkü nihai olarak, Evren'de doğru ve yanlış yoktur, sadece deneyim vardır, ve bir başkasıyla birlikte deneyimlenen her şey daima, *daima* bir birlikte-yaratımdır. Evren haksız yere acı çektirmez, zarar vermez, mağdur etmez; o sadece ve daima, dikkatin odaklandığı şeyi sunar. Eğer reddedilme sizin dikkat noktanızsa, o zaman deneyimleyeceğiniz şey de odur. Eğer suçluluk duygusu sizin dikkat noktanızsa, o zaman sizin için suçluluğu temsil eden şeyi tezahür ettirirsiniz, ve bu her şey için geçerlidir. Öyleyse yaptığınız her şeyi farkındalıkla yapın; bilinçli seçimler yapın. Bir kürtaj bir birey olarak sizin üzerinizde ve ailenizin üzerinde kalıcı etkiler yapabilir. Örneğin, işin içinde başka çocuklar da varsa ve plânlanmamış bir hamilelik ortaya çıkarsa, o gelen ruhun enerjisi "kardeşleri" tarafından hissedilir. Bu durumda bir kürtaj söz konusu çocukların -bilinçli düzeyde böyle bir hamileliğin farkında olmasalar bile- büyük bir kayıp duygusu hissetmelerine yol açabilir.

"Eğer suçluluk duygusu sizin dikkat noktanızsa, o zaman sizin için suçluluğu temsil eden şeyi tezahür ettirirsiniz, ve bu her şey için geçerlidir."

Bu seçimle karşı karşıya kalan herkesin şunu bilmesi gerekir ki, her neye karar verirseniz verin, bu sizin için iyi ve uygundur, çünkü tüm seçimler bireyseldir. Ancak, biz size yaptığınız her şeyi bilinçli olarak yapmanızı tavsiye ederiz. Eğer kürtaj yaptırmak sizin bilinçli seçiminizse ve onun size getirdiği her şeyi gelişim bakımından anlarsanız, o zaman

bu iyidir. Eğer çocuğu doğurmak sizin seçiminizse, o zaman bu da iyidir. Biz sadece size yaptığınız her şeyi bilinçli olarak yapmanızı tavsiye ediyoruz. Eğer çocuğu doğurursanız, dünyanıza sizin vasıtanızla gelmeyi seçmiş olan yeni yaşamı kutlayın ve iyi karşılayın. Eğer kürtaj yaptırmayı seçerseniz, kendinize ve seçimlerinize farklı biçimlerde bakmanıza yardımcı olduğu için bu ruhu kutlayın ve ona teşekkür edin. Sadece siz bu durumu neden yaratmış olduğunuzu, ve sizin için neyin doğru olduğunu gerçekten bilebilirsiniz. Tıpkı bir başka ruhun size bir zarar veremeyeceği gibi, siz de bir başka ruha zarar veremezsiniz. İstenilmiş ya da istenilmemiş olsun, tüm hamileliklerinizi kutsayın, çünkü hayatınızdaki her olay eylem halindeki Tanrısal inayettir.

"Hayatınızdaki her olay
eylem halindeki Tanrısal inayettir."

Ruhların yaşam kararları verme konusunda birbirlerine nasıl hizmet ettiklerinin bir başka örneğini vermek istiyoruz. Bu örnek kürtaj ile ilgili değildir; o, "beşikte ölüm" denen bir durumla ilgilidir. Genç bir ruh dünyaya geldikten birkaç ay sonra bedeninden ayrıldı. Bu "ölüm" ana-baba için büyük bir şoktu ve onlara birçok biçimde hizmet etti. Birincisi, baba dindar bir adamdı, ama aynı zamanda, çocuklarla uygunsuz cinsel temaslarda bulunmasını içeren bir cinsel bağımlılığa sahipti. "Suçluluk" duygusuyla birleşen dindarlığı, onun cezalandırılması gerektiğine güçlü bir biçimde inanmasına neden olmuştu, ve en büyük korkusu, "Tanrı"nın onu "sapık" davranışından ötürü cezalandırmasıydı.

Anneye gelince, o hissetmekte çok zorlanan biriydi. Kendisi için bir karar veremiyordu, çünkü ne istediğini "hissedemiyordu." Bu yüzden, yaşamındaki tüm otoriteyi erkeğe verdiği, doyum-vermeyen ilişkiler yaşamıştı. Bu tür bir ilişkide bir "yanlışlık" olduğunu hissetmiş olmasına rağmen, bu

düşünceye uygun olarak davranamıyor, ya da kendisini bunu yapamayacak kadar güçsüz hissediyordu. Buna ek olarak, kendisini -geleneksel bir biçimde- bir kurban olarak, kaderin esiri olarak görüyordu. Bu, büyük ölçüde, onu yeterince iyi olmadığı için şiddetle eleştiren bir anne tarafından yetiştirilmesinden kaynaklanıyordu.

Bu her iki birey de böyle bir olaya (bebeğin ölümüne) götürebilecek korku, suçluluk, kurban-olma kalıpları, ve cezalandırılma korkusu oluşturuyorlardı, ve böyle de oldu. Çocuğun ruhu anneyi içinde bulunduğu durumun gerçeğine "uyandırmaktan" başka bir şey istemiyordu, ve bu süreçte babanın ruhunun "iznini" de almıştı. Bu ruh, annenin ruh grubunun bir üyesiydi. O, annenin kendisini duygularına açmasına yardım etmek istiyordu. Çocuğun ölümü anneyi, "Çocuğum neden yaşamak istemedi?" diye düşünmeye itti. Açıkça, bu olayda bir kalma ya da gitme "seçiminin" bulunduğu mesajı anneye aktarılmıştı, ve bu idrak bu seçimin "neden" yapıldığıyla ilgili diğer düşüncelere yol açtı. Bu anlamda, "ölmeyi" seçen ruhun amacı yerine gelmiş ve bu ruh bildiği en iyi yolla anneye yardım etmişti.

Babaya gelince, bu ruh onun kendisine zarar veren seçimlerde bulunduğunu görmesine yardım etmek istemiş, ve onu derin suçluluk duygusuyla ve korkusuyla yüzleşmeye zorlamaya çalışmıştı. "Bebek," bir çocuğun kaybının babaya başka yerlerde, başka çocuklarda yaratmakta olduğu "kaybı" açıkça göstereceğini umuyordu. Bu bir ceza değildi, çünkü ceza diye bir şey yoktur. Bu sevgiden ötürü, her iki bireye de bir hizmet olarak yapılmıştı. Biz bazılarınızın anneyi "iyi" ve babayı "kötü" olarak göreceğinizi biliyoruz, ama gerçekte, böyle bir ayırım yoktur. Tanrı'nın gözünde her şey kabul edilebilirdir, ve hepiniz kendi deneyiminizi yaratırsınız.

Size bu olayları bu şekilde açıklayarak, hayatınızda vuku bulan tüm acı verici olayların, dikkatinizi acıya odakla-

madan yaşam değişiklikleri yapmanın yolunu henüz bulamamış olmanızdan kaynaklandığını görmenize yardım etmeye çalışıyoruz. Ne yazık ki, çoğunuz, bir şeylerin yolunda gitmediğini o acı vermeye başlayana dek idrak etmiyorsunuz.

Kürtaj hakkında söylemiş olduğunuz şeyler ötenazi ve intihar için de geçerli midir?

Önce şunu açıkça ortaya koyalım ki, sizin yaşam ve ölümle ilgili sorularınız, ölümle ilgili durumun gerçeğini yansıtmayan inançlarınızdan kaynaklanır. Birincisi, ölüm diye bir şey yoktur, siz ölemezsiniz; tüm yaşam, *tüm yaşam* sonsuzdur. Bu başka türlü olamaz, ve başka türlü değildir. İkincisi, birçoğunuz hâlâ size yaşam "vermiş" bir dışsal Tanrı'ya inanıyorsunuz. "Tanrı"nın bu dışsallaştırılması içinde, siz "ona" insan özellikleri atfettiniz, "Tanrı"nın neyi isteyip neyi istemediğine, ve "O"nun gözünde neyin iyi neyin kötü olduğuna dair kararlar verdiniz. Birçoğunuz "yaşamın" size "Tanrı" tarafından verilmiş olduğuna ve bu yaşamın intiharla heba edilmemesi gerektiğine, ya da sadece Tanrı'nın bu yaşamı "doğal" bir ölümle almaya hakkı olduğuna inanıyorsunuz. Birçoğunuz intiharı hiç düşünmüyorsunuz, ama onu tam olarak, dolu dolu yaşamayarak yaşamınızı heba ediyorsunuz! Hangisi daha büyük suçtur? Bulunduğunuz yeri, o artık size mutluluk vermediği ya da sorunlarla başa çıkamadığınız için terk etmeyi bilerek seçmek mi, yoksa olduğunuz yerde kalıp, gerçek kimliğinizi reddeden inançlarla kısıtlanarak yaşayıp mutsuz olmak mı? Ölüm her ikinize de gelir; sadece biri diğerinden daha çabuk gelir, o kadar!

Evren'in yaşamı ve ışığı içinizde yaşar; o sizden ayrı değildir. Siz kendi ışığınızın ve yaşamınızın yaratanı ve kaynağısınız, çünkü siz Tanrı'nın bir uzantısı, Tanrı'nın bu realiteye uzanan "parmağısınız." Siz hayatınızdaki en yüksek otori-

tesiniz, ve neyin mutluluk verici olduğuna, neyin olmadığına karar vermek size düşer. İntihardan "daha yüksek" başka seçimler olduğunu kabul etmemize karşın, bazıları için o en iyi seçim gibi görünür. Bunu söylüyoruz, çünkü kendileri ve realiteleri ile ilgili korkuları ve güçlü inançlarıyla kendilerini büyük bir çıkmaza sokmuş bazı insanlar vardır, onlar kendileri için yarattıkları o hapisaneden "kurtulma" fırsatı pek bulamazlar. Bu bireyler sorunlarını çözme konusunda, fiziksel dünyaya kıyasla, fiziksel-olmayan dünyada daha çok fırsat bulurlar. Çünkü fiziksel-olmayan dünyada onlar diğer "olumlu" ruhların, meleksi varlıkların ve rehberlerin etkisine daha açık olacaklardır. Ancak, şunu da açıkça belirtmeliyiz ki, intihar "sorunu" çözmez; çünkü "sorun", tıpkı tüm yaratımlar gibi, düşünceden kaynaklanmıştır. Böylece, düşüncenin kişiliğin kurtulmak istediği Dünya yaşamı koşullarını yaratmış olduğu gibi, aynı düşünceler fiziksel-olmayan âlemde de bu hisleri yansıtan bir dünya yaratacaktır.

"Siz hayatınızdaki en yüksek otoritesiniz, ve neyin mutluluk verici olduğuna, neyin olmadığına karar vermek size düşer."

İntihar edenlerin "cezalandırıldıkları" doğru değildir, ama intihar eden kişiliklerin kendilerini -bazı dinlerinizin sözünü ettiği "Araf"a* benzer- bir "gri alan"da buldukları birçok durum vardır. Bu "psikolojik" bir kendini-hapsetme yeridir. Kişilik kendini karanlık düşünceler ve umutsuzluk duvarlarının ardına hapsetmiştir. Ancak, "daha iyi" bir yere gideceklerini bilerek intihar edenler de vardır. Buradan ayrılışlarına "daha iyi" bir yere gitme düşüncesi -ve onu destekleyen bir duygu- hükmettiğinden, onlar fiziksel-olmayan dünyada "daha iyi" bir yere giderler. Bu vakaların hemen hepsinde, kişilik ruhla başarılı bir biçimde birleşir ve ruh he-

*Araf: Katolik Kilisesi'ne göre, ruhların cennete girmeye uygun hale gelinceye dek- dünyada işlediği günahlardan acı çekerek arındırılması gereken yer ya da durum. (Ç.N.)

men bir süre önce terk ettikleri zorlukları yenmek için fiziksel kata dönmek üzere plân yapmaya başlar. İntihar eden diğer kişilikler, "Ben bu ıstırap verici dünyadan ayrılmak istiyorum," derler. "Istırap verici dünya" üzerindeki bu odaklanma fiziksel-olmayan dünyada da aynı deneyimi yaratır, bu sözünü ettiğimiz "Araf"tır. Bu "Araf" deneyimi sizin için birkaç dakika da sürebilir, birkaç yüzyıl da, binlerce yıl da. Gördüğünüz gibi, hem fiziksel hem de fiziksel-olmayan dünyalarda kendi realitenizi ***bütünüyle*** kendiniz yaratırsınız.

Bu odaklanışın bir kişiliği uzun bir zaman boyunca "kapana kısılı tutabilmesine" karşın, ruh hâlâ, bir başka yerde yeni bir deneyim yaratmakta özgürdür. Ruhun doğası çokboyutludur. Bir ruh aynı anda birçok farklı realitede bulunmakla kalmaz, o farklı veçhelere de sahiptir. Onun bir parçası kendinin-farkında olduğunda, bireyselleşir -tıpkı ruhunuzun bir parçasının bireyselleşip siz olduğu gibi. Ruhun hedefi en sonunda tüm parçalarıyla yeniden-birleşip, kaynağa, Tüm-Varolan'ın Bir'liğine geri dönmektir. Ancak, ruh Dünya üzerinde bir başka yaşama başladığında bile, onun bir parçası, bir kişilik geride, "Araf'ta bırakılabilir." Bu anlamda, bir parçanız burada Dünya üzerinde bedende bulunacak ve bir parçanız da umutsuzlukla ayrılmış ve ruhunuzun genel hayrına olmayan bir inanç sistemi içinde "kapana kısılmış" olacaktır. Çoğu deneyimli ruh yeni bir enkarnasyona başlamadan önce bu "kayıp" parçaları yeniden toparlayacaktır, çünkü bu kayıp parçalar yeni enkarnasyonu etkileyebilirler. Genelde, bu parça bir bağlılık olarak deneyimlenebilir; çünkü "kayıp parça," bir kez daha, yeni enkarne olmuş kişilik vasıtasıyla fiziksel hayatı yaşamaya çalışabilir. "Bir başka ruh tarafından ele geçirildiğinden" ya da "cin çarptığından" kuşkulanılan birçok kişi, aslında, henüz birleşmediği kendi veçhelerini deneyimlemektedir. Bu "daha yaşlı", daha deneyimli ruhların başına nadiren gelen bir şeydir.

En yüksek düzeyde, asla doğru ya da yanlış yoktur, sadece deneyim vardır. Siz burada geçirdiğiniz tüm deneyimleri birlikte götürürsünüz, ve o sizin "oradaki" deneyiminizi yaratacaktır.

Ötenazi'ye* gelince, bu konuda kendi daha derin biliş duygunuza göre davranmanızı tavsiye ederiz. Biz, fiziksel boyuttan ayrılmak için bir başkasının yardımını rica edenlerin -hayatın hiçbir niteliğe sahip değilmiş gibi göründüğü- çok derin bir fiziksel ıstırap içinde bulunduklarını anlıyoruz. Eğer o kişiye duyduğunuz sevgi sizi ona destek olmaya ve kendisi için doğru olduğunu hissettiği şeyi yapmasına yardımcı olmaya götürürse, o zaman yapmanız gereken şey budur. Ancak, eğer bunu yapmaya muktedir olduğunuzu hissetmezseniz, o zaman bu eyleme katılmayın. Ve, her şeyde olduğu gibi, sizden yaptığınız her şeyi farkındalıkla yapmanızı rica ediyoruz. Düşüncelerinize ve inançlarınıza meydan okuyun. Neyin geçerli olduğunu, size neyin hizmet ettiğini ve neyin etmediğini sorun.

Size, daima, bu süreçte bulunanları manen yükseltmenizi tavsiye ediyoruz. Onlara gittikleri yerin güzelliğini ve geride bıraktıkları yerin güzelliğini hatırlatın. Geçişlerini mümkün olduğunca rahat kılın ve onların kendilerinin çok daha büyük bir vizyonuna sahip olmalarına yardım edin. Siz bedeniniz üzerinde egemenliğe sahipsiniz, o sizin yaratımınızdır, ve onlar da kendi bedenleri üzerinde egemenliğe, ve onu istedikleri zaman istedikleri şekilde bırakma "hakkına" sahiptirler. Özünde, TÜM fiziksel ölüm bir intihardır, çünkü bir ruh daima, bir kişilik bir deneyimden daha fazla bir şey kazanamadığında, onun geri çekilmesine razı olur. Tüm fiziksel ölüme tek bir şey, sadece tek bir şey neden olur, ve o korkudur. Aydınlanmış olanlar korkusuzdurlar, ve onlar istedikleri kadar uzun bir süre fiziksel bedenlerinde yaşayabi-

* ötenazi: Tedavi edilemez durumdaki ağır hastaları tıbbi müdahaleyle ve acısız olarak öldürme. (Ç.N.)

lirler. Onlar bunu yapabilirler, çünkü "yaratıcı vorteks"leri tamamen açıktır, ve bu fiziksel organizma Evren'in saf olumlu enerjisi tarafından, Tanrı'nın sevgisi tarafından beslenir. Bedeninizi besleyen, size yaşam veren bu enerjidir, ve bu enerjinin size akışını kısıtlayan şey korkudur.

Korku, fiziksel organizmanın yaşlanmasının ve bozulmasının nedeni olduğu gibi, tüm ıstıraplarınızın, tüm hastalıklarınızın ve fiziksel ölümün kaynağıdır. Hücreleriniz kendilerini sürekli olarak yenilerler. Bu öyle bir dereceye kadar yapılır ki siz gerçekten de birkaç yıl önceki aynı kişi değilsinizdir. Bedeninizdeki her hücre yenilenmiştir. Ancak, yeni hücreler sizin düşüncelerinize göre oluşup şekillenirler. Dolayısıyla, eğer siz yaşlı olduğunuzu, ya da yaşlandığınızı düşünüyorsanız, o zaman hücreler kendilerini "yaşlı" görünecek şekilde dönüşüme uğratacaklardır.

Direniş yaşlanmaya, hastalığa ve ölüme neden olur. Siz kendi dünyanızın yaratanı olduğunuzu henüz tam olarak anlamadığınızdan, hâlâ kendinizi olayların başına gelebileceği bir kurban olarak görüyorsunuz. Bu inançtan ötürü, toplumunuz sizi sizin dışınızdaki şeylerin saldırısına karşı "savunmak" için tasarlanmış birçok yapı oluşturmuştur. Ancak, siz arzu-edilmez olana karşı direndiğinizden, onun üzerinde odaklanıyor ve onu kendi deneyiminize çekiyorsunuz. Bu size Evren'in gerçekten tehlikeli bir yer olduğunu, ve güvenlik içinde olabilmek için, arzu-edilmez tüm o şeylere karşı direnmeniz ve onlarla savaşmanız gerektiğini "kanıtlar." Bu direniş size gelen saf olumlu enerjinin akışında bir kesinti yaratır, çünkü siz "Hayır, Hayır, Hayır," dediğinizde, Evren bu enerjiyi büyük ölçekte aktaramaz.

17

Başka Dünyalarda Başka Toplumlar Var mı?

Başka gezegenlerde bizimkine benzer ya da daha ileri toplumlar var mı?

Gökyüzündeki yıldızları gördünüz mü? Onları sayabilir misiniz? Bu sayı, ve çok daha fazlası sadece sizin galaksinizde değil, ama diğer binlerce galaksideki bulunan uygarlıkların sayısıdır. Evren geniş bir yerdir, sizin kavrayabileceğinizden çok daha geniştir, ancak o bir'lik içindedir. Her şey birbirine bağlıdır.

Birçoğunuz, başka dünyalardaki toplumları ve uygarlıkları düşünürken, otomatik olarak, onların sizinkinden daha ilerlemiş olmaları gerektiğini düşünürsünüz. Bu böyle değildir. Fiziksel dünyaların her biri farklı bir gelişme aşamasındadır, her biri kendine özgüdür. Durumu sizin terimlerinizle kısaca ifade etmek gerekirse, sizinkinden "daha kötü" durumda olan dünyalar bulunduğu gibi, sizinkinden "daha iyi" durumda olan dünyalar da vardır. Bu, eğer başka dünyalarda uygarlıklar varsa, onların bir biçimde sizinkinden üstün olmaları gerektiği görüşü, sizin ortak kendini-takdir-etme yoksunluğunuzdan kaynaklanır. Hepiniz kendi kendinizi mevkice çok aşağı ve değersiz varlıklar olduğunuza ikna

etmişsiniz. Size başka her şeyden çok iletmek istediğimiz bilgi sizin kabul edilebilir olduğunuz, ve yeterince iyi sevdiğiniz, ve Tanrı ailesinin gerçekten değerli ve aziz tutulan üyeleri olduğunuzdur.

"Siz Tanrı ailesinin gerçekten değerli ve aziz tutulan üyelerisiniz."

Her dünya tekâmül geçirir. Bir ruh fiziksel dünyaya ilk kez girdiğinde, zihnini hayatta kalma mücadelesi işgal eder. Tüm bir dünya böyle yeni ruhlar tarafından işgal edildiğinde, o zaman bu dünya -orada yaşayanlar her köşede tehlikeler ve düşmanlar gördüklerinden- vahşi ve acımasız görünecektir. Böyle bir dünya korku tarafından güdülen toplumlarla doludur. Ruhlar geliştikçe, onlarla birlikte gelişen toplumlar daha örgütlü hale gelirler. Din daha yapılanmış ve önemli bir rol üstlenir, siyasi bölünmeler ve alt-bölünmeler ortaya çıkar ve bir grup diğerine hükmeder; ya da uygarlıklar -sizin toplumunuzun yaptığına çok benzer bir biçimde- yaşadıkları fiziksel dünya üzerinde egemenlik kurmaya çalışırlar. Siz, hem bireysel hem de toplu olarak, giderek daha fazla deneyim kazandıkça, Ruh bireysel varlıkların eylemleri üzerinde daha büyük bir etkiye sahip olur. Bu olduğunda, bu toplumlar bir birlik, ortaklık ve uyum duygusu tarafından dönüşüme uğratılırlar. Siz, Dünya halkı olarak, bu gelişim aşamasında bulunuyorsunuz. Halen teknolojiniz ile hangi yöne gideceğinizi araştırıyorsunuz. Şimdiye dek, teknolojik ustalığınızı, büyük ölçüde, askeri gücünüzü artırmak için kullandınız. Ancak, geçmiş yıllarda teknoloji farklı bir rol üstlenmeye başladı, ve bu rol insanlığın ruhu tarafından etkilenmiştir. Teknolojiniz insanlığı bir araya getirmek için kullanılmıştır. Artık büyük okyanuslar sizi ayırmıyor, dünya giderek küresel bir köy haline geliyor. İnsan türü olarak, büyük bir dönüm noktasındasınız, ve gerçekten, doğru seçimlerde bulu-

nuyorsunuz, ve gerçekten de, sizler "bu işi başaracaksınız." Teknoloji birçok soruna neden oluyormuş gibi görünebilir, ama sizler çözümleri bulacaksınız, çünkü çözümler bulmak isteyen yeterince insan var.

Bu zamanda dünya-dışı kardeşlerinizin bazıları sizleri gözlemlemeye gelmiş bulunuyorlar. Onlar sizin işinize karışmak, sizi etkilemek, ya da sizi kurtarmak için gelmediler; çünkü sizin kurtarılmaya ihtiyacınız yoktur. Onlar insanlık harikasına tanık olmaya geldiler. Bir benzetme yaparsak, bizler güzel bir çayırlıkta oturmuş güzel bir krizaliti* seyrediyoruz. Bu kozaya girmiş yaratık dönüşüm geçirerek öbür taraftan farklı bir biçimde çıkacaktır. Bizler çok değerli ve nadir bir kelebeğin doğumunu izliyoruz. Bu kelebek, sevgili dostlar, yakında gökyüzüne uzanıp tatlı yaşam nektarım içmeye hazır olacak olan insanlıktır. Bizler sizin insanlığınızı, tarihinizi kutluyor, ve bu hayatınızda yüksek iradenizi ve insanlık için plânı geliştirip gözler önüne serişinizi hayranlıkla izliyoruz.

Değişimler bir gecede gerçekleşmeyecek, ama geliyorlar, sizler bu değişimlerin ortasında bulunuyorsunuz. Dünya şimdi yüz yıl önce olduğundan daha şefkatli değil mi? Evet, elbette öyle. Sizler evrenin kalın kafalıları olmaktan çok uzaksınız, sizler bir sonraki düzeye, heyecan verici bir Yeni Dünya'ya geçmek üzere mezun oluyorsunuz. Kurtarılmayı beklemeyin, çünkü buna ihtiyacınız yoktur, ama ışığınızın daha çok parlamasını bekleyin, çünkü içinizde bulunan ebedi ateş uyanmaktadır. Evrensel Mesih gelmiştir, ve içinizde yaşamaktadır.

Tüm yaşamla bir olduğunuzu anladığınızda, o zaman bir olduğunuz tüm o yaşamı araştırıp keşfetme zamanı gelmiş demektir.

---

*krizalit: İpek böceğinin kelebek olmadan önce koza içindeki hali. (Ç.N.)

18

Meditasyon

Meditasyonun önemi nedir?

Meditasyonun birçok şekli ve tanımı vardır. Biz sizin bu terimle kastettiğinize inandığımız şeyi kendi perspektifimizden tanımlayacağız. Bazıları için meditasyon, sadece, kendinle sessiz bir zaman geçirmek, ya da resim yapmak veya bir başka yaratıcı iş yapmaktır. Meditasyon odaklanmayla ilgilidir; siz zihninizi sessizleştirip, odaklanmamış her şeyi bıraktığınızda, meditatif bir hale girersiniz. Birçoğunuz, meditasyon yapabilmek için bir "düşüncesizlik" hali içine girmeniz gerektiğini duymuşsunuzdur. Biz bu görüşü paylaşmıyoruz. Siz, eğer istiyorsanız, sadece bir düşünceyi seçebilirsiniz, belki bu güzellik, sevgi, huzur düşüncesi olabilir; ya da hayatınızda oluşturmak istediğiniz bir durumu gözünüzde canlandırabilirsiniz. Bu meditasyondur. Çünkü, tek bir şey üzerinde odaklandığınızda, zihninizi -İçsel Benliğiniz'in, Büyük Benliğiniz'in, Ruhunuz'un öne çıkmasını sağlayacak kadar- yeterince sessizleştirirsiniz. Eğer o zaman, Ruhunuz üzerinde odaklanmayı seçerseniz, o arzu üzerinde odaklanın, ve o daha derin bağlantı içinizde tezahür edecektir.

Birçok kez söylemiş olduğumuz gibi, siz Tanrı'nın fiziksel realitenize uzanan bir parmağısınız, siz fiziksel-olmayanın fiziksele doğru olan uzantısısınız. Meditasyon, ya da

odaklanma, kendi daha büyük parçalarınıza erişmenizi sağlar ve siz bunu, sadece, bunu yapmaya niyet ederek gerçekleştirebilirsiniz.

Fiziksel dünyaya girmeden önce, Ruhunuz, Yaradılışın Dört Prensibi ile uyum içinde, mutlu bir varlık olarak yaşama niyetine sahipti. Meditasyonla, ve Ruhunuz'un farkında olma niyetinizle, yukarı-doğru bir kanal açarsınız, ve Ruhunuz'un enerjisi ve ilhamı o kanaldan size akar. Ruhunuz sevgi, sağlık ve rahatlık, bolluk ve yaratma'ya yönelik bir niyete sahiptir. Meditasyon yoluyla enerjinizi Ruhunuz'un enerjisine uyumladığınızda, O'nun etkisi altına giderek daha çok girersiniz, ve böylece o yaşamınızda daha fazla uyum yaratmanıza yardım edebilir. Siz içsel rehberlik almak ve bilinçli bağlantı kurmak için yukarı-doğru uzandığınızda, Ruhunuz'un fiziksel-olmayan âleminde büyük bir kutlama olur. Siz bunu yaptığınızda, Ruhunuz sevgiyle karşılık verir, çünkü o sizinle direkt olarak çalışma fırsatı bulduğu için çok sevinir, çünkü bu onun fiziksel dünyada ruhun-yönettiği bir yaşam yaratmayı içeren büyük amacını gerçekleştirir. Biz şimdi sanki Ruhunuz ile siz ayrı varlıklarmışsınız gibi konuşuyoruz, ama bu böyle değildir. Siz çok-boyutlu bir varlıksınız, ve bildiğiniz "siz", yani bu sözleri okuyan kişi tüm varlığınızın küçük bir parçasıdır. Siz Ruhunuz'un rehberliğini sözcükler olarak duyabilirsiniz, ani bir ilham hissedebilirsiniz, ya da yaşamınızın daha önce sizi üzen belli bir veçhesiyle ilgili olarak huzur ve sevgi duyabilirsiniz.

Meditasyon yaparken belli bir niyetinizin olması önemlidir. Büyük benliğinizle, Ruhunuz ile birleşmeye niyet edin. Siz buna niyet ettiğinizde, Ruhunuzu, fiziksel olan ve olmayan tüm yaşamlarınızın deneyimlerini, ve tüm bunlardan çok daha fazlasını içeren ebedi parçanızı çağırmış olursunuz. Ruhunuz'un engin bilincine eriştiğinizde, evrensel zihne ve tüm yaşamın kaynağına erişmiş olursunuz. Tüm yaşamın

kaynağıyla her gün bağlantı kurmak sizin daha mutluluk ve doyum verici bir yaşam yaratmanıza çok yardımcı olacaktır.

Alıştırma:

Yirmi dakika zaman ayırın ve bu arada hiçbir biçimde rahatsız edilmemenizi sağlayın. Telefonu fişten çekin ve birlikte yaşadığınız kişilere sessizlik içinde yalnız kalmak istediğinizi bildirin.

Bu sırada yumuşak bir müzik dinleyebilir, bir mum yakabilir, gevşetici ve sakinleştirici bir ortam yaratabilirsiniz. Üzerinize rahat bir giysi giyebilirsiniz.

Oturacak rahat bir yer bulun, ve en az on-beş dakika boyunca rahatça sürdürebileceğiniz bir pozisyona girin.

Meditasyona hazır olarak orada otururken, üç kere derin nefes alın, ve nefes verirken gerekli olmayan tüm düşünceleri salıverin. Enerjinizi bu şekilde temizledikten sonra, içinizde ruhunuzla uyumlanma ve birleşme niyetinizi hissedin. Bunu yapma niyetinizi hissettiğinizde, bunu bildirin. Bunu yüksek sesle ya da içinizden yapabilirsiniz, ama şöyle deyin: "Ben şimdi Büyük Benliğim ile, Ruhum ile birleşmeye niyet ediyorum."

Gözlerinizi kapatın ve solunumunuz üzerinde odaklanın, rahat ama derin bir biçimde nefes alıp verin. Gevşeyin, çenenizin hafifçe sarkmasına izin verin. Şimdi burnunuzdan nefes alıp, ağzımzdan nefes vermenizi istiyoruz. Eğer burnunuzdan nefes almakta zorlanıyorsanız, o zaman ağzınızdan nefes alabilirsiniz. Bu solunumu sürdürün, ve sadece nefesiniz üzerinde odaklanın. Dikkatinizi göğsünüzün ortasındaki göğüs kemiğine verin, ve onun nefesinizle birlikte kalkıp inmesine odaklanın. Nefesiniz olun. Nefesiniz tüm varlığınız ol-

sun. Solunumunuz üzerinde odaklanmaya devam edin. Eğer bu sırada zihninize herhangi bir düşünce gelirse, bilinçli olarak yeniden solunumunuz üzerinde odaklanın. En sonunda, içsel âleminize kayacaksınız.

Bu meditasyonu en azından 15-20 dakika sürdürün. Bir aşamada bir devinim hissedebilirsiniz. Bu devinim içinizdeki bir dönme hissi olabilir, ya da kollarınızın havaya kalkar gibi olduğunu hissedebilirsiniz, veya boynunuz "istemdışı" bir biçimde hareket edebilir. Bunu hissettiğinizde, Ruhunuz ile derin bir biçimde birleştiğinizi, ve bu devinimin Ruhunuz'un ona daha fazla yer verebilmeniz için enerjinizi ayarlamasından kaynaklandığını bilin.

Bu meditasyonu her gün yapın. Bunu sabahları da yapabilirsiniz, işten döndükten sonra da. Kendinizi enerjik hissettiğinizde meditasyon yapın, yorgunken yaparsanız uyuyakalabilirsiniz. Burada hedef Ruh Benliğiniz ile bilinçli birleşmedir.

Ben meditasyon yapmaya çalıştım, ama her seferinde ya uyuyakalıyorum ya da zihnim gezinmeye, yapılması gereken her türlü şeyi düşünmeye başlıyor.

Zihin bedeninizin belli bir amaçla kullanmaya niyet ettiğiniz başka herhangi bir parçası gibidir. Zihninizi odaklanmak için eğitmek uygulama gerektirir. Eğer daha önce hiç maraton koşusu yapmamışsanız, bedeninizin bir maratonu tamamlayabilmesini beklemezsiniz, öyle değil mi? Aynı şey meditasyon için de geçerlidir. Siz günlük yaşamınızı sürdürürken, "olma" değil, "yapma" hali içinde bulunursunuz. Birçok değişik bilgi düzeyini işlemden geçirmeye ahşmışsınızdır. Siz otomobil sürer, yolu izler, radyo dinler, cep telefonuyla konuşur, ve hepsini birden yapmaya çalışırsınız; böylece zihniniz sadece tek bir şey üzerinde odaklanma konusunda pek pratiğe sahip değildir, ve siz de hiçbir şey yapma-

dan sadece "olma" konusunda pek pratiğe sahip değilsiniz.

Meditasyon sırasında uyuyakalmanız, sizin, uyanık haldeyken yorumlamaya alışık olmadığınız o bilinç düzeylerine erişmekte olmanızdan kaynaklanır. Uyuyakaldığınızda, odağınızı maddi dünyadan çekip iç dünyanıza yönlendirirsiniz. Meditasyonla, siz aradaki perdeyi delmeye başlar ve iç dünyaya girersiniz. Ancak, bilinçli zihniniz bu bilgiyi sizin için nasıl yorumlayacağını henüz bilmez, böylece geçici olarak kendinizden geçersiniz. Eğer bu geçici bilinç kaybı birkaç saniyeden ya da bir dakikadan daha uzun sürerse, genelde, uykuya dalarsınız.

Sizin -isterseniz sadece boşluk ya da sessizlik üzerinde odaklanın- zihninizi odaklanması için eğitmeniz gerekir, çünkü meditasyon yapmak için gereken tek şey budur. Siz kendinizi bir mum ya da çiçek gibi bir nesne üzerinde odaklanmak için de eğitebilirsiniz. Bu odaklanma zamanını giderek artırabilirsiniz. Önce 3 dakika, sonra 5 dakika, sonra 7 dakika boyunca odaklanabilir, bunu en sonunda 15 dakikaya çıkarabilirsiniz. Zihin gevezeliğini susturup tek bir şey üzerinde odaklanabildiğiniz her seferinde, İçsel Benliğiniz'in, Ruhunuz'un etkisinin ortaya çıkmasını sağlarsınız.

Odaklanma pratiği yapmanın bir başka yolu, yaratmak istediğiniz bir şey üzerinde odaklanmaktır. Yaratıcı imgeleme daha derin meditasyona hazırlık yapmak için harika bir yoldur. Siz hayatta sahip olmak istediğiniz bir şeyi seçebilir, oturup o düşünce üzerinde en az 15 dakika odaklanabilirsiniz. Bunu yaparken, o düşüncenin nasıl doğal bir biçimde geliştiğini gözlemleyin. İlk düşüncenin nasıl değiştiğine ve vizyonun giderek büyüyüp, odağınızın konusuna yeni fikirlerin katıldığına dikkat edin. Bu bilinçli hayal-kurmadır, ve bunu her gün yapmanızı tavsiye ederiz. Her gün buna en az 15-20 dakika ayırın. Rahat bir koltuğa oturun ve bilinçli hayalinizin konusunu seçin. Belki bu hayatınıza yeni bir aşk çek-

mekle, ya da sağlık, parasal bolluk, yeni bir ev ve iş ile ilgili bir hayal olabilir. Bir kez konunuzu seçtikten sonra, en-iyi-durum senaryosunu gözünüzde canlandırmaya başlayın. Bunu yaparken, içinizde heyecan hissinin yükselmesine izin verin ve hayalin nasıl değiştiğini görün. Bu tür bir imgeleme sadece, zihni tek bir konu üzerinde odaklanacak şekilde eğitmek için iyi değildir, bu hayatınızda yeni yaratımları başlatmak için de güçlü bir yöntemdir.

Eğer zihniniz bu sırada gezinirse, tekrar hayaliniz üzerinde odaklanın. Eğer zihniniz gezinmekte ısrar ederse, hayalinizde ortaya çıkan şeyleri yazın ki onlara geri dönebileceğinizi bilerek dinlenebilin.

Meditasyon çoğunuzun sandığından çok daha kolaydır. O, aynı zamanda, İçsel Benliğiniz ile bağlantı kurmanın güçlü ve verimli bir yoludur. Siz içsel dünyanızla daha güçlü bağlar kurduğunuzda, dışsal dünyanız değişmeye başlar. O zaman hayalleriniz, arzularınız ile daha yakın bir bağ kurar, ve bir amaç duygusuna sahip olursunuz. Meditasyon ruhsal gelişiminizi hızlandıracak ve size gelecek birçok yeni şeye yer açacaktır.

Bazıları meditasyonu fiziksel dünyadan kaçmak için kullanmayı çekici bulurlar. Bunu geçici olarak yapmak yararlı olabilir ama, meditasyonun amacı, Ruhunuz'un Dünya katında tam olarak mevcut olabilmesi için onunla olan bağınızı güçlendirmektir. Bunun için günde bir ya da iki kez 20 dakika ayırmanız yeterli olacaktır. Size bu zamanda rehberli-meditasyonlar, meditasyon müziği, ve her türlü kurs şeklinde yardımlar sunulmaktadır. Size uygun gelen zamanı ve yöntemi seçin. Sadece yaptığınız şeyin özünü hatırlayın, ki bu içsel dünyanızla, daha büyük parçanızla güçlü bir bağ kurmaktır.

Sonsöz

Bu kitapta söylenmiş her şeye bir sonsöz olarak, sizlere, her zaman olduğu gibi, kendi derin içsel hislerinizi takip etmenizi tavsiye edeceğiz. Birçoğunuzun bazı şeyleri yanlış yaptığınız konusunda, gerçeğin ne olduğu, neye inanacağınız neye inanmayacağınız konusunda kaygılandığınızı gözlemledik. Size tekrar söylüyoruz, bırakın buna kalbiniz karar versin. Eğer bir şey size iyi geliyorsa, eğer o kendiniz ve insanlık ile ilgili görüşünüzü yükseltiyorsa, o zaman o gerçektir. Yine, size, bu kitapta sunulan bilgiler içinde sadece kalbinize hitap edenleri almanızı, ve gerisini daha ilerde dikkate almak üzere bırakmanızı tavsiye ediyoruz.

Belki okuduğunuz ya da işittiğiniz şeyin doğru olup olmadığına karar vermek için, kendi kendinize, "Sevgi ne yapardı?" diye sorabilirsiniz. Sevginin kabul-etme ve özgürlük olduğunu anladığınızda, o zaman sevginin nasıl iletişim kurduğunu da anlayabilirsiniz.

Sizlere, bir kez daha, gerçekten sevildiğinizi hatırlatmak istiyoruz. Sevgiyle yaratıldığınızı ve sevginin tüm varoluşunuzu yöneten şey olduğunu hatırlatmak istiyoruz. Sizde, insanlıkta ya da bu gezegende yanlış hiçbir şey yoktur. Her biriniz fiziksel dünyada kendi özgür seçiminiz doğrultusunda bulunuyorsunuz, sizler burada yüksek bir varlığa ya da bir hiyerarşiye lâyık olduğunuzu kanıtlamak için değil, fiziksel boyutta bulunurken yaratmak ve tüm varlığınızı deneyimlemek için bulunuyorsunuz. Siz deneyiminizin yaratanısınız

ve, diğer birçok realitede ve boyutta yapmış olduğunuz gibi, fiziksel dünyaya da bu realitede yaratmak için geldiniz.

Sizin en derin arzunuz yaşamınızı Yaradılışın Dört Prensibi'ne -Sevgi, Sağlık ve Rahatlık, Bolluk ve Yaratıcılığa- uygun olarak yaratmaktır. İçsel hislerinize güvenin; size iyi bir his veren şeye güvenin, çünkü iyi bir his veren şey başarınızın ölçüsüdür. Doğrular ve yanlışlar yoktur, sadece size doyum veren, ilham veren ve güçlendiren şeye doğru deneyim yolu boyunca dolambaçlı bir biçimde ilerlemek vardır. Hayatınızın keyfini çıkarın! Hayatı kutlayın! Sizin ve dünyanız için her şey yolundadır, gerçekten öyledir! Bize sorular soracak insanlar bulunduğu sürece, biz kendi perspektifimizi ve yanıtlarımızı sunacağız. Dolayısıyla, eğer bu kitabı okuduktan sonra düşünceye dalıp yeni sorular bulursanız, lütfen bize sorun!

Sevgili, kutsanmış varlıklar, yolculuğunuzun keyfini çıkarın!

Omni-Emmanuel

Not: Eğer Omni'nin bundan sonraki kitaplarına katkıda bulunmak isterseniz, lütfen sorularınızı şu İnternet adresine gönderiniz: info@four-principles.com. (Kişisel sorular dikkate alınamaz.)

John Payne ve Omni tarafından sunulan seminerler, konferanslar, kasetler ve terapiler hakkında bilgi almak için yine yukarıdaki adrese başvurabilirsiniz.

Teşekkür

Rene Penders, sana aramızda iyi olan her şeyi için yürekten teşekkür ederim. Bana köpeğim Bo-Bo kılığında gelen ruha da derin minnettarlığımı sunarım, o bana hayal edebileceğimden daha büyük bir neşe veriyor.

Tüm Güney Afrika ulusuna çok teşekkürler, siz bana çok değerli armağanlar verdiniz; kalbimde daima özel bir yeriniz olacak. Güney Afrika'daki birçok arkadaşıma özellikle teşekkür ederim: Lorna Rosa Wheaton -sevgin için; Sandy Bruck -mizah duygun, inceliğin ve doğal bilgeliğin için; Gina Furness -sadece sen olduğun için, "Seni hayat kadar seviyorum"; Pam Summers ve Bev Moss -cesaretin ne olduğunu bana gösterdiğiniz için; Mark Schorn -cömertliğin için. Ve dostum, öğretmenim, sırdaşım Hilda de la Rosa -sana da gerçek kimliğimi bana hatırlattığın için teşekkür ederim. Ayrıca, Monica Minutelli, Peter Jordaan, Peter Wheaton, Donald Craig ve Susan Hojdar'a da teşekkürler.

Şimdi sıra okyanusun karşı kıyısında, ABD'de. Değerli dostum Sue Layel, sana beni cesaretlendirdiğin ve çalışmama inandığın için özellikle teşekkür ederim. Ayrıca cömertlik ve teşvikleriyle beni desteklemiş olan hepinize teşekkürler: Pam Krueger, Susan Sarao, Colleen Clarke, Helga Torda, Catherine O'Connor, Laura Turlington, Dr. Nan Seedman ve daha birçokları. Sana da özellikle teşekkür ederim, Judee Pouncey. En derin şükranlarımı ise New York'tan Barney Stein'e sunmak isterim; onun cömertlik, sevgi ve destek kapasitesi beni derinden etkiledi!

Avrupa bölgesine gelince... Almanya'dan Dr. Horst Schöll ve Helga Schöll'e bana öğretmenliğe başlayabileceğim bir platform sağladıkları için teşekkür ederim. Ayrıca, Corinne Würfel ve Uwe Stein'a da çok teşekkürler.

Norveç'ten, Trine Simmens'e ve annesi Jane'e, sadece çalışmamı destekledikleri için değil, bana kalacak en pastoral yeri sağladıkları için de teşekkür ederim. O fiyord gerçekten görülmeye değerdi!

Hırvatistan'dan, Vedran Kraljeta'ya çabaları için ve karısı Vesna'ya konukseverliği ve iyi ahçılığı için teşekkürler! Ayrıca Mara ve Lydia'ya da teşekkür ederim.

En nihayet, Hollanda'dan Ans Kuijpers'e çok teşekkür ederim. Orada olduğun için teşekkürler, gerçekten altın gibi bir kalbin var! Ayrıca, sevgi ve desteği için Renee Bost'a teşekkür ederim.

Çok sevgili arkadaşım Biene Haagsma'ya (nee Annebiene Pilon) da sevgi ve desteği için teşekkür etmek isterim. Sen gerçek bir şifacısın. Ayrıca, sevgili dostum Paula Monica -sana da teşekkür ederim. Her ikiniz de hayatımda olduğunuz için kendimi ne kadar kutsanmış hissettiğimi sözlerle ifade edemem, sizi seviyorum.

Findhorn'daki yayıncım Thierry Bogliolo'ya beni teşvik ettiği ve kitabımı hemen kabul ettiği için teşekkür ederim.

Ayrıca, önemli çalışmalarıyla hayatımı etkilemiş olan spiritüel öğretmenlere teşekkür etmek isterim: Sanaya Roman, Duane Packer ve Lindsay Senecal. Ayrıca, Pantha Haring ve Marijke Schneider-Blomjous. Ayrıca, zamanımızın öncüleri olmuş ve insanlığa hizmet etmiş olan Jane Roberts, Louise Hay, Deepak Chopra, Oprah Winfrey, Marianne Williamson'a ve diğerlerine şükranlarımı sunarım. Onlara çok derin bir saygı duyuyorum.

En son olarak da, babam Donald Victor Payne ve annem Lourdes Clemencia Bebeagua'ya, bana bugün sahip olduğum tüm becerileri kazanabileceğim mükemmel ortamı sağladıkları, hayatımı bu kadar zenginleştirdikleri, birçok ülkede yaşamamı sağladıkları ve sevgileri için çok teşekkür ederim.

Yüksek bilinçli varlıklardan oluşan Omni grubu, bu kitapta, insanlığın gelişimine büyük bir katkıda bulunabilecek bilgelik dolu bir öğreti sunmaktadır. Omni, öncelikle Yaradılışın Dört Prensibi'ni ve Evrensel Yasaları açıklamakta ve onları günlük yaşamımızda uygulayıp, istediğimiz realiteyi yaratmanın yollarını anlaşılır ve etkileyici bir dille anlatmaktadır. Gerçekten de, kitabı okuduktan sonra, evrensel yasaları mutluluk, sevgi, bolluk, sağlık ve yaratıcılık dolu bir yaşam yaratmak ve ruhen gelişmek için nasıl kullanabileceğimiz tüm açıklığıyla gözler önüne serilmektedir.

Omni, bu aydınlatıcı gerçeklerin yanı sıra, Tanrı, ruhsal tekâmül, ruh grupları, tekrardoğuş, din, karma, hayatın amacı, mutluluğun dört anahtarı, insanlığın geçmişi ve geleceği, Yeni Dünya, dünya dışı ve dünyalı ırklar, ruhsal rehberlik, yükseliş, sevgi, eşruhlar, ölüm, hastalıkların nedeni, yaşlanma sürecinin nasıl durdurulabileceği, bolluk, cinsellik, meditasyonun gerçek amacı ve daha birçok konu hakkında sorulan tüm soruları hem yüksek bir perspektiften, hem de konunun özüne inerek yanıtlamaktadır.

"Omni bu kitapta sevgi ve bilgelik dolu bir rehberlik sunuyor. O, evrenin doğasını ve bizim onunla ilişkimizi açıklıyor. Bu büyük bir ilgiyle okunan, kendimiz ve yaşadığımız dünya hakkında çok şey anlamamızı sağlayan bir kitap."

-Sanaya Roman, *Ruhsal Büyüme* adlı kitabın yazarı

John Payne uluslararası çapta tanınmış bir medyum ve metafizik öğretmenidir. Halen, başta ABD, Almanya, Güney Afrika, İskandinavya, Hırvatistan ve Hollanda olmak üzere birçok ülkede seminerler ve konferanslar vermekte, ayrıca ABD'de yayınlanan *Sedona Journal of Emergence, Horizons, Auroran* gibi metafizik dergileri ve Güney Afrika'da yayınlanan *Namaste Magazin* için makaleler yazmaktadır.

ISBN 975-6793-44-9
9789756793442
www.akasa.com.tr
AKAŞA®